

જોઈસ માયર

મને પ્રેમાળ જનાવો

Love
is patient.

Love
believes all
things.

Love
is kind.

Love
hopes
all things.

Love
rejoices
with the
truth.

Love
endures all
things.

Love
bears
all things.

Love
never fails.

ટકનાર આનંદનું રહસ્ય ખુલ્લુ કરે છે.

મને પ્રેમાળ બનાવો

ટકનાર આનંદનું રહસ્ય ખુલ્લુ કરે છે.

જોઈસ માયર

JOYCE MEYER
MINISTRIES

Nanakramguda, Hyderabad 500 008

Reduce me to Love - *Gujarathi*

Printed at
Caxton Printers,
Hyderabad - 500 004

અભુકમણીકા

પ્રસ્તાવના	5
૧. આમાં પ્રેમ સર્વશ્રેષ્ઠ	7
૨. જે તમારી પાસે નથી તે તમે બીજાને આપી શકો નહીં	17
૩. શબ્દો દ્વારા પ્રેમ	25
૪. ભૌતિક સાધનો દ્વારા પ્રેમ	31
૫. વિચારો દ્વારા પ્રેમ	43
૬. પ્રેમ સ્વીકારવા અને અનુકુળ થવા ઈચ્છુક હોય છે	55
૭. પ્રેમના વિવિધ પાસાં	67
૮. બિનશરતી પ્રેમ	93
૯. પ્રેમ પક્ષપાતી નથી	105
૧૦. પૂર્વગ્રહનું ઝેર	117
૧૧. પ્રેમ એ આત્મિક યુધ્ધ છે.	127
૧૨. એકબીજાની સેવા તે દેવની સેવા છે.	147
૧૩. પ્રેમ સ્વતંત્ર કરનાર છે.	161
સારાંશ	167
પ્રભુની સાથેના વ્યક્તિગત સંબંધને માટેની પ્રાર્થના	171
અંત નોંધ	173
લેખક વિષે	175

પ્રસ્તાવના

પ્રેમ કરવો અને પ્રેમ પામવો જીવનને જીવવા લાયક બનાવે છે. ઘણા લોકોને તેમના જીવનમાં એવા પ્રસંગો આવે છે કે એવું લાગે કે કોઈ તેમના પર પ્રેમ કરતું નથી અથવા તેમની પાસે પ્રેમ કરવા કોઈ નથી. જો કદાચ તેઓ આજ વિચારોમાં સતત રહેશે તો તેઓ ખૂબજ દુઃખી અને હતાશ બની જશે. ઘણાંક તો આવા નકારાત્મક લાગણીના લીધે આત્મહત્યા કરી નાંખે છે.

પ્રેમ એ જીવનની તાકાત છે. એ લોકોને દરરોજ બેઠા કરનાર પ્રેરક બળ છે જે તેમને ટકાવી રાખે છે.

પ્રેમ જીવનમાં હેતુ અને અર્થ પૂરા પાડે છે. વિશ્વ પ્રેમ ઝંખી રહ્યું છે પરંતુ ખરેખર તેઓ દેવને ઝંખી રહ્યા છે કારણ દેવ પ્રેમ છે.

લોકો જીવનમાં પૂર્ણતાનો અનુભવ કરવા શરૂઆતમાં સારા લાગતા માર્ગો અપનાવે છે પરંતુ મોટે ભાગે તે તેમને બેચેન, નિરાશ અને ખાલી બનાવી દે છે માત્ર પ્રેમમાં જીવવાથી (પ્રેમને કાર્યમાં મુકી સતત બીજાઓ સુધી પહોંચી તેમના પ્રત્યે ભલાઈ દર્શાવી) તેઓ જીવનમાં ખરી પૂર્ણતા અનુભવી શકે જેની તેઓને તાતી જરૂર છે.

જો તમે પ્રેમમાં જીવન જીવવા બાબતે પ્રમાણિક છો તો હું છેલ્લા બાર વર્ષ દરમ્યાન પ્રેમ બાબતે હું જે શીખી છું તે તમને વહેંચવા ચાહું છું.

હું હજુ શીખું છું અને મને ખબર છે કે શીખતી રહીશ. પરંતુ હું પ્રભુની આભારી છું કે પ્રેમ વીષેનું પ્રકટીકરણ તેમણે મને આવ્યું છે. તેથી સાચે જ મારા જીવનનું પરિવર્તન થયું છે. મને ખાત્રી છે કે તે તમારું જીવન બદલી નાંખશે. જો તમે એવું કહેવાને તૈયાર થશો કે “દેવ મારા જીવનમાં મને અટકાવનાર બાબત તમે કાઢી નાંખો, તમારા પ્રેમમાં ચાલતાં ને જીવનમાં પૂર્ણ આનંદ મેળવતા મને અટકાવે છે તેને દૂર કરો”

બીજા શબ્દોમાં “પ્રભુ મને પ્રેમાળ બનાવો” ((મને એવા તબક્કામાં કે સ્થિતિમાં લાવો કે જ્યાં સંપૂર્ણપણે તમારા પ્રેમમાં ચાલું)

૧.

આમાં સર્વ શ્રેષ્ઠ પ્રેમ છે.

“તો જે કૃપાદાનો વધારે ઉત્તમ છે તેઓને પ્રાપ્ત કરવાની ઉત્કંઠા રાખો વધુ તથા ઊંચા દાન વડે પસંદગીની કૃપા વળી એ સર્વ કરતાં ઉત્તમ માર્ગ (કે જે આ બધાં કરતાં વધુ શ્રેષ્ઠ છે તે - પ્રેમ) હું તમને બતાવું છું.”

-(૧ કરિંથી ૧૨:૩૧)

તમારા જીવનના અગ્રતાક્રમમાં પ્રેમ ક્યા સ્થાને છે? ઈસુએ કહ્યું, હું એક નવી આજ્ઞા તમને આપું છું. જેવો મે તમારા પર પ્રેમ રાખ્યો તેવો તમે પણ એકબીજા પર પ્રેમ રાખો. (યોહાન ૧૩:૩૪). મને તો એમ લાગે છે કે ઈસુ એમ કહી રહ્યાં છે કે સૌથી અગત્યની બાબત તો પ્રેમ છે કે જેની ઉપર આપણે આપણું ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવું જોઈએ.

પ્રેરિત પાઉલ કહે છે કે... વિશ્વાસ, આશા તથા પ્રીતિ એ ત્રણે ટકી રહે છે, પણ તેઓમાં પ્રીતિ શ્રેષ્ઠ છે. (૧ કરિંથી ૧૩:૧૩)

આપણા આત્મિક અગ્રતાક્રમમાં પ્રેમ પ્રથમ સ્થાને હોવો જોઈએ. આપણે પ્રેમ વિષેનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ. પ્રેમ વિષે પ્રાર્થના કરવી જોઈએ અને બીજાઓને પ્રેમ કરવા દ્વારા પ્રેમનું ફળ (ગલાતી ૫:૨૨, ૨૩ પ્રમાણે પવિત્ર આત્માના નવ ફળોમાંનું એક કે જે, પવિત્ર આત્મા

જેઓનામાં વાસો કરતા હોય તેઓને તે પ્રાપ્ય હોય છે) આપણામાં વિકસાવવું જોઈએ.

દેવ પ્રેમ છે તેથી જ્યારે આપણે તેમના પ્રેમમાં ચાલીએ છીએ ત્યારે આપણે તેમનામાં જળવાઈ રહીએ છીએ. આપણે તેમનો પ્રેમ મેળવીને અને બીજાઓની સમક્ષ તેને વ્યક્ત કરીને જ તેમના પ્રેમમાં ચાલી શકીએ છીએ. તેથી જો આપણે એમ વિચારીએ કે બીજા લોકોનો ધિક્કાર કરીને પણ આપણે દેવને પ્રેમ કરી શકીએ છીએ તો આપણે પોતાની જાતને ત્યાં છેતરીએ છીએ. (જુઓ ૧ યોહાન ૪:૨૦)

પ્રેમ એ આ જગતમાં સર્વ શ્રેષ્ઠ બાબત છે. આ એ શ્રેષ્ઠ બાબત છે કે જેના માટે આપણે પોતાનું જીવન સોંપી શકીએ ને તેમાં કુશળતા હાંસિલ કરવાને પ્રયત્નશીલ રહી શકીએ. આપણા જીવનકાળ દરમિયાન આપણે ઘણી બધી બાબતોને પ્રાપ્ત કરવાને માટે પ્રયત્નશીલ હોઈએ છીએ. આપણે એવી આશા ધરાવતા હોઈએ છીએ કે આમાંની દરેક બાબતમાં આપણને પરિપૂર્ણતા મળશે, પરંતુ તેમાંથી મોટાભાગની બાબતો આપણા ઈચ્છિત ધ્યેયથી ઊણી ઉતરે છે. જ્યારે આપણે પોતાનો સમય તથા આપણા પ્રયત્નો એ બાબતોને આપીએ છીએ કે જે બાબતો આપણને પરિપૂર્ણ કરી શકતી નથી ત્યારે આપણે હતાશ થઈ જઈએ છીએ.

મને એ સમજતાં પિસ્તાળીસ વર્ષો લાગ્યાં કે મારા જીવનના અગ્રતાક્રમમાં જ ગરબડ હતી ને હું પ્રેમ કરવાની બાબતને મારા જીવનમાં પ્રથમ સ્થાને રાખી શકી નહોતી. પ્રેમ કરવાની બાબતને મારા જીવનમાં પ્રથમ સ્થાને નહોતી. પ્રેમમાં ચાલવા વિષે શીખવા સંબંધ મારી સોંપણી, એ એક ખ્રિસ્તી તરીકેનો અત્યાર સુધીનો મારો શ્રેષ્ઠ નિર્ણય રહ્યો છે.

પ્રેમ માત્ર બીજાઓને જ આશીર્વાદિત કરતો નથી પણ પ્રેમ કરનારને પણ તે આશીર્વાદિત કરે છે. બીજાઓને માટે આશીર્વાદરૂપ બનવાની બાબત જ મને તો આનંદથી ભરી દે છે, મને એ રોમાંચક લાગે છે. તેમને પડકારદાયક લાગે છે.

આપણે સર્વએ પ્રેમ સંબંધી શીખનારા બનવું જ રહ્યું. આપણે એ પ્રાર્થના કરવી જ રહી કે, અમને પ્રેમાળ બનાવો,

વિશ્વાસ પ્રેમ દ્વારા કાર્ય કરે છે

“ કેમકે ખ્રિસ્ત ઈસુમાં સુન્નત ઉપયોગી નથી, અને બેસુન્નત પણ નથી પણ જે વિશ્વાસ પ્રેમ દ્વારા કાર્યકર્તા છે તે જ ઉપયોગી છે.”

- (ગલાતી ૫:૬)

સામાન્ય રીતે આપણને શીખવવામાં આવતું હોય છે કે ખ્રિસ્તી ચારિત્ર્યમાં વિશ્વાસ એ શિરમોર હોય છે. આપણે તેના વિષે અભ્યાસ કરીએ છીએ, તેને વ્યવહારમાં મૂકવાનો પ્રયત્ન કરીએ છીએ, તેના વિષેના સંદેશાઓ આપીએ છીએ.

તેના વિષે લખીએ છીએ અને હર વખત આ સંબંધી આપણે એકબીજાને ઉત્તેજન પણ આપીએ છીએ.

વિશ્વાસ એ અતિઆવશ્યક છે, એના વગર આપણે દેવને પ્રસન્ન કરી શકતાં નથી (હિબ્રૂ ૧૧:૬). વિશ્વાસ એ કોઈ મૂલ્ય (કે કિંમત) નથી કે જે દેવના આશીર્વાદોને ખરીદી લેતો હોય, પણ એ તો એ હાથ છે કે જે દેવના આશીર્વાદોને મેળવી લેતાં હોય છે. આપણા પ્રભુ તથા તારનારના અશીર્વાદો તેમના બાળકો સુધી “કૃપાથી વિશ્વાસ દ્વારા” પ્રાપ્ય બનતા હોય છે. (એફેસી ૨:૮)

વિશ્વાસ એ અતિ અગત્યનો છે, છતાંય ૧ કરિંથી ૧૩:૨ પ્રમાણે જો આપણી પાસે પર્વતોને પણ ખસેડી શકનાર વિશ્વાસ હોય પણ આપણામાં પ્રેમ ન હોય તો આપણે કશુંય નથી.

ગલાતી ૫:૬ કહે છે કે, વિશ્વાસ પ્રેમ દ્વારા કાર્ય કરે છે. વિશ્વાસની પાછળ રહેલું પરાક્રમ તો એમાં છે કે, આપણે દેવનો આપણા પ્રત્યેનો પ્રેમ વ્યક્તિગત ધોરણે જાણીએ તથા દેવના આ પ્રેમને આપણા દ્વારા બીજાઓ સુધી કઈ રીતે લઈ જઈએ તે શીખીએ. દેવ આપણને પ્રેમ કરે છે તેની આપણને જો ખાત્રી ન હોય તો આપણે તેમની પર કઈ રીતે વિશ્વાસ મૂકી શકીશું? આપણે કઈ રીતે દેવની પાસે માંગી શકીશું અને તેઓ મદદ કરશે એવો ભરોસો રાખી શકીશું, જો આપણે બીજાઓની સાથે યોગ્ય રીતે વર્તતા ન હોય તો? આપણા વ્યક્તિગત જીવનોમાં જો પ્રેમ હશે તો તે આપણને દેવની હજૂરમાં નિર્ણયતાથી ઊભા રહેવાની હિંમત

આપશે અને પ્રાર્થનામાં આપણે જે માગ્યું છે તે મેળવી લેવાને તે આપણને તૈયાર કરશે. (૧ યોહાન ૩:૧૮-૨૩).

પ્રેમ એ ખ્રિસ્તના શિષ્યોની ખાસ લાક્ષણિકતા છે કે, જે તેમને બીજા લોકોથી અલગ તારવે છે. (યોહાન ૧૩:૩૫)

તમારું અજવાળું પ્રકાશવા દો

“જો તમે એકબીજા પર પ્રેમ રાખો, (જો તમે તમારા મધ્યે પ્રેમ દર્શાવતા રહેશો તો)તો તેથી સર્વ માણસો જાણશે કે તમે મારા શિષ્યો છો.” -

યોહાન ૧૩:૩૫

આપણે આ જગતની આગળ ઈસુને રજૂ કરવાના છે. આપણે દેવના પ્રેમમાં ચાલીને આ પ્રમાણે કરીએ છીએ - પિતાનો આ પ્રેમ તેમના દીકરા ઈસુમાં પ્રગટ થયો અને વ્યક્ત થયો અને હાલમાં તે આપણાં દ્વારા પ્રદર્શિત થઈ રહ્યો છે તેમજ તમે તમારું અજવાળું લોકોની આગળ એવું પ્રકાશવા દો કે તેઓ તમારી રૂઢીકરણીઓ જોઈને આકાશમાંના તમારા બાપની સ્તુતિ કરે (માથ્થી પ:૧૬)

ઈસુએ પોતે પ્રેમ વિષે શીખવ્યું અને તેમાં તેઓ ચાલ્યાં. તેમણે કહ્યું, “જો તમે મને જોયો છે તો તમે બાપને જોયો છે.” (યોહાન ૧૪:૯) આ જગત કંઈક એ શોધી રહ્યું છે કે, જે વાસ્તવિક હોય ને જેને સ્પર્શી શકાતું હોય. તેઓ પ્રેમ શોધી રહ્યાં છે, અને દેવ પોતે પ્રેમ છે. (૧ યોહાન ૪:૮)

ઘણાં લોકો દેવને શોધવાને મંડળીમાં ગયાં છે ને તેઓને ત્યાં ધાર્મિક રીતરિવાજોનો અને પ્રણાલિકાઓનો જ ભેટો થયેલો છે. પ્રેમ વિષે અફલાતૂન ભાષણો આપનારા પણ જેઓ પ્રેમમાં ચાલતાં નથી તેવા કેટલાક ખ્રિસ્તીઓનો ભેટો તેઓને થવાથી તેઓ દેવને મળે તે પહેલાં જ તેઓ ત્યાંથી નીકળી ગયાં. ઘણાં લોકોનો મંડળીઓ સાથેનો તથા ખ્રિસ્તીઓ સાથેનો અનુભવ તેઓને મંડળીમાં ખેંચી લાવવાને બદલે તેનાથી દૂર લઈ જાય છે.

ખેતરો ફસલને સારું તૈયાર છે, (યોહાન ૪:૩૫), પરંતુ પ્રભુને મજૂરોની જરૂર છે. (લૂક ૧૦:૨) તેમને એવા ખ્રિસ્તીઓની જરૂર છે કે જેઓ તેઓના વ્યક્તિગત જીવનોમાંથી ઈસુ ખ્રિસ્તનાં જેવું ચારિત્ર્ય વિકસાવવાને પોતે સમર્પિત

હોય. ૨ કરિંથી ૫:૨૦ પ્રમાણે, હું અને તમે ખ્રિસ્તના એલચીઓ - તેમના વ્યક્તિગત પ્રતિનિધિઓ છીએ. પ્રભુ આપણી મારફતે આ જગતને આજીજી કરે છે.

અગાઉ જેમ કહ્યું તેમ, ઈસુએ એમ કહ્યું છે કે એ તો પ્રેમ છે કે જેના દ્વારા સર્વ લોક જાણશે કે તેમના શિષ્યો કોણ છે:

“હું તમને નવી આજ્ઞા આપું છું કે તમે એકબીજા પર પ્રેમ રાખો, જેવો મેં તમારા પર પ્રેમ રાખ્યો તેવો તમે પણ એકબીજા પર પ્રેમ રાખો. જો તમે એકબીજા પર પ્રેમ રાખો, તો તેથી સર્વ માણસો જાણશે કે તમે મારા શિષ્યો છો.”

- યોહાન ૧૩:૩૪,૩૫

પ્રેમ એ ખ્રિસ્તી વ્યક્તિનો “ટ્રેડમાર્ક” (ખાસ આગવું ચિહ્ન કે છાપ) છે. આપણે કશીક વસ્તુ ખરીદતાં પહેલાં તેની ગુણવત્તાને ચકાસીએ છીએ. ખરીદી કરતી વખતે આપણે વસ્તુઓની ઉપરના લેબલને ચકાસીએ છીએ અથવા તો એ ચોક્કસ ટ્રેડમાર્ક કે લેબલવાળી વસ્તુ શોધીએ છીએ કે જે ટ્રેડમાર્ક કે લેબલની ઘણી સારી ગુણવત્તા હોય, ખ્રિસ્તના શિષ્યો તરીકે લોકો આપણા સંબંધી આવું જ કશું કરી શકતાં હોવા જોઈએ. તેઓ આપણને માત્ર આપણા બોલવાથી જ નહિ પણ આપણા જીવનોથી પણ ઓળખી શકતા હોવા જોઈએ.

મને લોકો તેઓને પ્રેમ કરનારા કોઈક વ્યક્તિ તરીકે ઓળખે એવું એવું હું ઈચ્છું છું. તેઓને હું દેવના માટે તટસ્થ બનાવવા માંગુ છું. તેઓના જીવનોની અંધકારમય જગ્યાઓમાં હું પ્રકાશરૂપ થવાને ઈચ્છું છું.

એક સમય હતો કે જ્યારે હું એક પરાક્રમી સેવિકા, (કે જે સફળ અને લોકપ્રિય હોય) તરીકેની ઓળખ મેળવવાને ઝંખતી હતી. છેવટે મને એ સમજાયું કે ખરું સામર્થ્ય અને સફળતા તો પ્રેમ છે.

તમારું ધ્યાન બદલો

હું આ પ્રાર્થના કરુ છું કે તમારો પ્રેમ ઉત્તરોત્તર વધતો જાય અને જ્ઞાન અને વિવેકબુદ્ધિમાં તેની પૂર્ણતા સુધી વિકસે (કે તમારો પ્રેમ વધુ જાણકારીમાં અને પારખશક્તિમાં વધુ સંપૂર્ણ અને નજરે પડે.)

જેથી જે શ્રેષ્ઠ અને બહુ મૂલ્યવાન છે તેનું મહત્ત્વ અને પારખ અને ઈનામને તમે પારખી શકવાનું તમે શીખી શકો. ફિલીપી ૧:૯, ૧૦

શું તમારા અગ્રતાક્રમને ફરીથી ગોઠવવાની કે તમારા ધ્યાનને બદલવાની તમને જરૂર લાગે છે?

ફિલિપ્પી ૧:૯, ૧૦માં પાઉલ પ્રાર્થના કરે છે કે ફિલિપ્પીમાંની મંડળી પ્રેમથી ભરપૂર કે સમૃદ્ધ થાય કે તેમનો આ પ્રેમ ઉત્તરોત્તર વધતો જાય તેણે પ્રાર્થના કરી કે જે શ્રેષ્ઠ અને મૂલ્યવાન છે તેને પસંદ કરવાનું તેઓ શીખે. ૧ કરિંથી ૧૨:૩૧માં તે લખે છે કે પ્રેમ એ સર્વ કરતાં ઉત્તમ માર્ગ છે.

પાઉલ એ પ્રાર્થના કરી રહેલો કે આ વિશ્વાસીઓ પ્રેમની ઉપર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરે. જો આપણે લોકોને પ્રેમ કરતાં ન હોય તો આપણે પરાક્રમસભર અને વિજયવંત જીવન મેળવી શકતાં નથી.

શું પ્રેમ વિષેના આ માર્ગમાં તમે વિદ્યાર્થી બનવાને ઈચ્છો છો અને તે માટે તૈયાર છો? જો હા, તો તમારે એ જાણવું જરૂરી છે કે તેના માટે તમને શિક્ષણની તથા તમારી સોંપણીની જરૂર પડશે.

આપણે આપણા મનમાં એ સ્પષ્ટ કરવું જ રહ્યું કે પ્રેમ ખરેખર શું છે? એ આપણી કોઈ લાગણી નથી પણ એ તો એક નિર્ણય છે કે જે આપણે લઈએ છીએ - ઈસુ લોકોની સાથે કરતાં હતાં તેઓ વર્તાવ લોકોની સાથે કરવાનો નિર્ણય.

જ્યારે આપણે આ પ્રેમના માર્ગમાં ચાલવાને માટેની ખરી સોંપણી કરીએ છીએ ત્યારે સામાન્ય રીતે તેના કારણે આપણી જીવનશૈલીમાં મોટો ફેરફાર આવે છે. આપણા જીવનોમાં આપણા વિચારોએ, આદતોએ તથા વાતચીતે હવે બદલાવું પડે છે. દાખલા તરીકે પહેલાં તો આપણે પોતાના વધારાના બધાં જ નાણાં માત્ર પોતાની પાછળ જ ખર્ચી નાંખવાને ટેવાયેલા હોઈએ છીએ. પણ હવે પ્રેમમાં ચાલવાને માટે આપણે તેને અન્ય લોકોની પાછળ પણ વાપરવા રહ્યાં.

પ્રેમ તો વાસ્તવિક બાબત છે. એ માત્ર કોઈ લાગણી કે આવેગ અથવા તો કોઈ આધ્યાત્મિક બાબત નથી કે જેને જોઈ કે સ્પર્શી શકાતું ન હોય. એથી ઊલટું તે તો એના સંપર્કમાં આવનાર પ્રત્યેકને માટે પુરાવાયુક્ત બાબત હોય છે.

પ્રેમમાં ચાલવું એટલું સરળ કે સ્વાર્પણ વગરનું નથી. જ્યારે આપણે કોઈકને પ્રેમ કરવા નક્કી કરીએ છીએ તેવા દરેક પ્રસંગે આપણે કશીક કિંમત ચૂકવવી

પડે છે. - સમયના રૂપમાં, નાણાંના રૂપમાં કે પછી પ્રયત્નના રૂપમાં અને તેથી જ સોંપણી કરતાં પહેલાં આપણે જે કિંમત ચૂકવવી પડે છે તે આપણે ગણીએ એમ આપણને કહેવામાં આવ્યું છે. (લૂક ૧૪:૨૫-૩૩)

પ્રેમની શોધ કરો ને તેની પાછળ મંડ્યા રહો

*“પ્રીતિને અનુસરો (પાછળ મંડ્યા રહો) તેને તમારુ લક્ષ
અને શોધ બનાવો”*

- ૧ કરિંથી ૧૪:૧

ઈસુના જીવનમાં જેવો પ્રેમ પ્રદર્શિત થાય છે તેવા પ્રેમમાં ચાલવું એ સોનાની ખાણમાંથી સોનું ખોદી કાઢવા બરાબર છે. ખ્રિસ્તના જેવો ખરો પ્રેમ જમીનની ઉપર એટલે કે સપાટી પર જોવા મળતો નથી. પ્રેમ એ નથી કે જે જોવા મળ્યો અને તેને ઉપાડી લીધો. બાઈબલ આપણને એમ શીખવે છે કે *આપણે પ્રેમની શોધ કરવી જોઈએ અને તેની પાછળ મંડ્યા રહેવું જોઈએ.*

અનુસરો શબ્દનો ત્યાં ખરો અર્થ, “છીનવી લેવાના માટેના પ્રયત્નોમાં આગળ વધવું.” એવો થાય છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, પ્રેમ વગર આપણે રહી જ ન શકતાં હોય એ રીતે આપણા પૂરા સામર્થ્યથી તેની શોધ કરવાની આપણે જરૂર છે.

દરેક ઈચ્છાઓની પણ અલગ અલગ તીવ્રતા હોય. છે. આપણે ઘણી બધી વસ્તુઓ માંગતા હોઈએ છીએ પરંતુ આપણા જીવનમાં થોડી જ વસ્તુઓ એવી હોય છે કે ખરેખર જેને હાંસિલ કરવાને માટે આપણે સર્વસ્વ આપી દેવા તત્પર હોઈએ છીએ.

જો મારે અને તમારે પ્રેમના વિષે કશું શીખવું છે, તો આપણે તેનો અભ્યાસ કરવો જ રહ્યો. આપણે તેના સંબંધીના પુસ્તકો વાંચવા પડશે, તેનું શિક્ષણ આપતી કેસેટ્સ સાંભળવી પડશે અને પોતાને ઈસુના તથા પ્રેરિતોના તે સંબંધીના શિક્ષણથી સજ્જ કરવું પડશે.

જો તમે પ્રેમ વિષે જાણવા માંગતા હો તો એવા કોઈ વ્યક્તિને શોધવાનો પ્રયત્ન કરો કે જે પ્રેમમાં ચાલતો હોય, ત્યારબાદ તે વ્યક્તિનો અભ્યાસ કરો તે કઈ રીતે લોકોને તથા વિપરિત કે તણાવયુક્ત પરિસ્થિતિઓને હાથ ધરે છે, તે નિહાળો. તે કઈ રીતે બીજાઓને આપે છે તેનું અવલોકન કરો તેના જીવનમાંના ફળને તપાસો.

આપણામાંના પ્રત્યેક પ્રેમ વિષે માત્ર અભ્યાસ જ ન કરવો જોઈએ પણ તેની શોધ કરવી જોઈએ એટલે કે ખંતથી તેની પાછળ મંડયા રહેવું જોઈએ. અને તેને પ્રાપ્ત કરવો જોઈએ, કારણ કે દેવનું વચન સ્પષ્ટ કરે છે કે જો આપણામાં પ્રેમ નથી તો આપણે કશું જ નથી.

આમાં સર્વશ્રેષ્ઠ પ્રેમ (પ્રીતિ) છે

“જો કે હું માણસોની તથા દૂતોની પણ ભાષાઓ બોલું, પણ મારામાં પ્રીતિ ન હોય એટલે કે દેવનો પ્રેમ જે આપણામાં છે અને આપણા માટે છે તેનાથી પ્રેરાઈએલો તાર્કિક હેતુપૂર્વકનો આત્મિક ભક્તિભાવ તો રણકારો કરનાર પિતળ કે ઝમકાર કરનાર ઝાંઝના જેવો હું થયો છું.

જોકે મને પ્રબોધ એટલે કે દેવી ઈચ્છાને ઈરાદાનું ભાષાંતર કરવાનું દાન કરવાનું દાન હોય, અને હું સર્વ મર્મ તથા સર્વ વિદ્યા જાણતો હોઉં અને જો હું પર્વતોને પણ ખસેડી શકું એવો મને પૂરો વિશ્વાસ હોય, પણ મારામાં પ્રીતિ દેવનો પ્રેમ ન હોય તો હું કંઈ નથી. (નકામો વ્યક્તિ)

જો કે હું કંગાલોનું પોષણ કરવા સારું મારી સર્વ સંપત્તિ આપી દઉં, અને જો હું મારું શરીર અગ્નિને સોંપું, પણ મારામાં પ્રીતિ દેવનો પ્રેમ ન હોય તો મને કશો લાભ નથી.”

- ૧ કરિંથી ૧૩:૧-૩

અહીં પાઉલે વાપરેલી ભાષા કઠોર છે, પણ કદાચ તે આપણને જગાડી દેશે!

ઘણાં લોકો એવા હોય છે કે જેઓ પોતાને “કંઈક” સમજે છે, કારણ કે તેઓએ પોતાના જીવનમાં કશુંક પ્રાપ્ત કરેલું હોય છે, પરંતુ દેવના વચન પ્રમાણે જો આપણા જીવનમાં પ્રેમ પ્રથમ સ્થાને ન હોય તો આપણે “કશુંય” નથી.

ઈસુ પર પ્રેમ રાખનારી એક નાની છોકરી ઈસુની આગળ પોતાનો પ્રેમ વ્યક્ત કરવા માંગતી હતી, તેથી તેણીએ પોતાના મમ્મીને આ સંબંધી પૂછ્યું મમ્મીએ કહ્યું કે ઈસુ તો આપણા હૃદયમાં રહે છે, તે છોકરી તેથી વિચારવા લાગી કે જો હું

કાગળ પર “આઈ લવ યું” લખીને તે ખાઈ જાઉં તો ઈસુ તે જોઈ લેશે.

જોકે, આપણે ઈસુને કેટલો પ્રેમ કરીએ છે, તે તેઓ આપણે તેમને કેટલા આજ્ઞાકિત રહીએ છીએ તેના પરથી નક્કી કરે છે. તેમણે આજ્ઞા આપેલી છે કે આપણે એકબીજાને પ્રેમ કરીએ

જો આપણે એમ કરતાં નથી તો આપણે એ પ્રદર્શિત કરીએ છીએ કે આપણે તેમને પ્રેમ નથી કરતાં.

આપણાં પ્રેમ વગર સ્વાર્પણ પણ કરી શકીએ, આપણે શુદ્ધ ઈરાદા વગર દાન પણ આપી શકીએ અને આપણે પ્રેમને વિસારે પાડીને સેવાકાર્યોમાં પણ આગળ વધી શકીએ. પરંતુ જગતના લોકોને જીતી લેવાને માટે પ્રેમ કરતાં શ્રેષ્ઠ બીજું કંઈ જ નથી. આપણા પોતાના જીવનોમાં દેવનો પ્રેમ જ પ્રદર્શિત થાય છે, તેના કરતાં વધુ બીજી કોઈ બાબત તેમને સ્પર્શતી નથી.

શા માટે પાઉલે એક માત્ર પ્રેમને જગતમાં સર્વશ્રેષ્ઠ તરીકે ઓળખાવ્યો છે? કારણકે, *પ્રીતિ કદી ખૂટતી નથી.* (૧ કરિંથી ૩:૮), બીજી બધી બાબતોનો અંત આવશે. પરંતુ પ્રેમ સદા ટકી રહેશે.

પ્રેમ કઠણમાં કઠણ હૃદયને પણ પીગળાવી શકે છે, તે ભંગિત હૃદયના જખ્મોને પણ રૂઝવી શકે છે અને તે ભયભીત હૃદયની બીકને પણ દૂર કરી શકે છે.

આપણે જે બાબતોમાં આપણો સમય અને મહેનત આપતાં હોઈએ છીએ, તેમાંની મોટા ભાગની બાબતો તો હાલમાં જ દૂર જતી જાય છે, તે કાયમ ટકી રહેનાર નથી કે તે સદાકાળિક પણ નથી.

આપણે પૈસા કમાવવાને માટે, ધંધો વિકસાવવાને માટે, વ્યક્તિગત ધ્યેય પૂરા કરવાને માટે, રમતગમતમાં કુશળ બનવાને માટે, લોકપ્રિય બનવાને માટે તથા ઈમારતો, કાર, કપડાં, દાગીનાં - હાંસિલ કરવાને માટે તનતોડ મહેનત કરતાં હોઈએ છીએ. આપણે વધુને વધુ વિસ્તરી દુનિયાને જોવા માંગતા હોઈએ છીએ, છતાંય આમાંની દરેક બાબત ક્ષણિક છે. માત્ર પ્રેમ જ એક બાબત છે કે જેનો કદી અંત આવતો નથી. પ્રેમનું એક કૃત્ય જ આગળ જાય છે તે સદાકાળ ટકી રહે છે.

હું મારો સમય તથા મારી મહેનત એવા કશામાં આપવા માંગુ છું કે જે સદાકાળિક હોય, તમે શું કરવા માંગો છો?

હેન્રી ડ્રમન્ડ તેમના પુસ્તક “ધ ગ્રેટેસ્ટ થીંગ્સ ઈન ધ વર્લ્ડ”માં લખે છે કે “ભરપૂર પ્રેમ કરવો એટલે ભરપૂરીપણાંથી જીવવું અને હરહંમેશ પ્રેમ કરવો એટલે હરહંમેશ જીવવું.” “ભરપૂર પ્રેમ કરવાને માટે” તથા “હરહંમેશ પ્રેમ કરવાને માટે” તમારે પ્રત્યેકની સાથે પ્રેમમાં ચાલવાને શીખવું જ રહ્યું. પરંતુ તે પ્રમાણે કરતાં પહેલાં તમારે પોતે દેવનો પ્રેમ મેળવવો જોઈએ, કારણ કે જે તમારી પાસે ન હોય એ તમે બીજાને આપી શકો, એ બાબત અશક્ય છે.

૨.

તમારી પાસે જે નથી. તે તમે બીજાને આપી શકતાં નથી

“આપણે પ્રેમ રાખીએ છીએ, કેમકે પ્રથમ તેણે આપણા
પર પ્રેમ રાખ્યો.”

- ૧ યોહાન ૪:૧૮

મેં જેવું મારું જીવન પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તને સોંપ્યું, મેં બીજાઓને પ્રેમ કરવાની અગત્યતા વિષેના સંદેશાઓ સાંભળવાનું શરૂ કર્યું. મને પ્રેમમાં ચાલવાની ઈચ્છા હતી પણ મને એમ લાગતું હતું કે ખરેખર હું તે કરી નહિ શકું. મારી પાસે તીવ્ર ઈચ્છા હતી ખરી પણ તે માટેનું સામર્થ્ય નહોતું. (રોમન ૭:૧૮). મેં ઘણાં પધ્ધતિસરના આયોજનો કર્યા, પણ તેને વ્યવહારમાં મૂકતાં તે હંમેશા નિષ્ફળ રહ્યાં.

વણસંતોષાયેલી ઈચ્છા ઘણી વાર હતાશામાં ફેરવાય જાય છે મેં પણ ત્યાં ઘણી હતાશા અનુભવી અને હું વિચારવા લાગી કે મારામાં શું ખૂટે છે? તે સમયે લોકોની સાથેના વ્યવહારમાં હું કાયદાકીય વલણવાળી, કઠોર, દોષ મૂકનારી, સ્વાર્થી, ઉદ્ધત, માફી નહિ આપનારી એવી હતી - અને આ તો મારી યાદીની ફક્ત શરૂઆત છે!

મારી સમજદારીમાં ક્રાંતિકારો ફેરફાર ત્યારે આવ્યો કે જ્યારે દેવે મને એ સમજાવવાની શરૂઆત કરી કે, હું બીજાઓને પ્રેમ કરી શકીશ નહિ. કારણ કે મેં પોતે તેમનો પ્રેમ કદીયે મેળવ્યો નહોતો. દેવ મને પ્રેમ કરે છે એ બાઈબલના

શિક્ષણથી હું સારી પેઠે પરિચિત હતી ખરી પણ તે બાબત મારા હૃદયમાંથી કોઈ વાસ્તવિકતા નહોતી.

હું ઈસુની આગળ પાણી ભરેલો ગ્લાસ હાથમાં પકડીને બેઠેલી તરસી વ્યક્તિના જેવી હતી, કે જે તરસી જ રહેલી હતી કારણકે તેણે તે પાણી કદીયે પીધું જ નહોતું.

પ્રેમને એક શરૂઆત અને એક અંત હોય છે. સૌપ્રથમ તો દેવ આપણને પ્રેમ કરે છે અને વિશ્વાસ દ્વારા આપણે તે પ્રાપ્ત કરીએ છીએ. ત્યારબાદ આપણે પોતાની જાતને જેટલો ઘટે છે તેટલો પ્રેમ કરીએ છીએ, આપણે દેવને પ્રેમ કરીને તેઓને તેઓના પ્રેમનો પ્રતિભાવ આપીએ છીએ અને બીજાઓને પણ પ્રેમ કરવાનું શીખીવીએ છીએ. પ્રેમમાં આ આખો ઘટનાક્રમ પૂરો થવો જ જોઈએ નહિતર તો તે અધૂરો રહેશે.

શું તમે પ્રેમ પ્રાપ્ત કરવાને યોગ્ય છો?

“... પણ આપણે જ્યારે પાપી હતાં ત્યારે ખ્રિસ્ત (મસિહા, અભિષિક્ત) આપણે સારુ મરણ પામ્યો, એમ કરવામાં દેવ આપણા પર પોતાનો પ્રેમ પ્રગટ કરે છે.”

- રોમન ૫:૮

જેવું તમે ઉપરનું શીર્ષક “શું તમે પ્રેમ પ્રાપ્ત કરવાને યોગ્ય છો.” જોયું હશે કે તરત જ કદાચ તમે વિચાર્યું હશે, “ના, જરાયે નહિ!”

ઈશ્વરના પ્રેમના ખરા સ્વરૂપને તથા મને પ્રેમ કરવા પાછળના કારણને હું સમજી તે પહેલાં કદાચ તે પ્રશ્નનો મેં પણ આ પ્રમાણેનો પ્રતિભાવ આપ્યો હોત.

આપણા જેવા અપૂર્ણ લોકોને દેવ કઈ રીતે પ્રેમ કરી શકે? દેવ તે કરી શકે છે કારણ કે તેઓ તેમ કરવા માંગે છે, તે તેઓને ખુશ કરે છે: “તેણે પોતાની ઈચ્છા તથા પ્રસન્નતા પ્રમાણે પોતાને સારું, આપણને ઈસુ ખ્રિસ્ત દ્વારા પુત્રો તરીકે ગણાવાને અગાઉથી નિર્માણ કર્યા.” (એફેસી ૧:૫)

દેવ પ્રેમ કરે છે કારણ કે તેઓનો તે સ્વભાવ જ છે. દેવ પ્રેમ છે (૧ યોહાન ૪:૮) જો તેઓને તે (પ્રેમ) ન હોત તો તેઓ જે છે તે તેઓ ન હોત.

તમારી પાસે જે નથી. તે તમે બીજાને આપી શકતાં નથી

દેવ આપણને હંમેશા પ્રેમ કરે છે! કદાચ, આપણે જે કાંઈ કરીએ છે તે દરેકે તેઓ પ્રેમ ન પણ કરે, પણ તેઓ આપણને પ્રેમ કરે છે. દેવનો પ્રેમ બિનશરતી છે, તેઓનો પ્રેમ આપણી ઉપર નહિ પણ તેઓની ઉપર જ આધારિત છે!

આપણા પાપ કરતાં દેવની કૃપા મોટી છે

“વળી અપરાધ અધિક જાહેર થાય, તે માટે નિયમશાસ્ત્રે પ્રવેશ કર્યો, અને તેના પર વધુ પ્રકાશ પાડ્યો અને વિરોધ માટે ઉત્તેજિત કર્યા પણ જ્યાં પાપ અધિક થયું, ત્યાં કૃપા તેથી અધિક થઈ અને તેને દબાવી દીધું અને વધુ વધી ત્યારે તેને બાંધી દીધું.”

- રોમન ૫:૨૦

દેવ ભલાઈથી ભૂંડાઈને હરાવે છે. (રોમન ૧૨:૨૧). તેઓ પોતાની અમર્યાદિત કૃપાને આપણી ઉપર રેડીને તેમ કરે છે કે, જેથી જો આપણે પાપ કરીએ તો પણ તેઓની કૃપા આપણાં પાપ કરતાં વધુ જ રહે છે જેવી રીતે દેવને માટે આપણને પ્રેમ ન કરવો, એ અશક્ય છે તેવી જ રીતે આપણે માટે એવું કશું જ કરવું અશક્ય છે કે જેના પરિણામે દેવ આપણને પ્રેમ ન કરે.

દેવનો પ્રેમ તો એ સામર્થ્ય છે કે જે આપણા પાપોને માફ કરે છે, આપણા હૃદયના જખ્મોને રૂઝવે છે અને લાગણી ઘા સમા કરે છે. (જુઓ ગી.શા.૧૪૭:૩)

તમને એક વાર ખાત્રી થઈ જાય કે તમે દેવનો પ્રેમ પામેલા છો, તમે કંઈક છો અથવા તમે કંઈક કર્યું છે એટલા માટે નહિ, ત્યાર બાદ તમે દેવનો પ્રેમ મેળવવાના પ્રયત્નો કરવાનું છોડી દેશો અને તે પ્રેમનો સરળતાથી તમે સ્વીકાર કરી શકશો અને તેને માણી શકશો.

દેવ તમને પ્રેમ કરે છે, તે કબૂલ કરીને તમે શરૂઆત કરો. જ્યારે તમે એકલા હો ત્યારે દિવસમાં ઘણી બધી વખત મોટેથી આ કબૂલાત કરો. તમે હવામાં જે કબૂલતાના વચનો બોલ્યાં છો, તેને સાંભળવાને પોતાની જાતને ટેવડાવો - તમારી કબૂલાતના વિચારોની સાથે સાહજિકતા કેળવો. દેવના પ્રેમમાં આનંદ માણો, તેમાં તરબોળ થઈ જાઓ અને તેને તમારા આત્માને - તમારા વિચારોને અને લાગણીઓને તૃપ્ત કરવા દો. “દેવ મને પ્રેમ કરે છે!” એ શબ્દોના મહિમાની કલ્પના કરો.

એકવાર તમારું હૃદય તેઓના પ્રેમના જ્ઞાનથી ભરાઈ જાય પછી તમે તેઓને પ્રેમ કરવાનું શરૂ કરી શકો: આપણે પ્રેમ રાખીએ છીએ કેમકે પ્રથમ તેણે આપણા પર પ્રેમ રાખ્યો.

દેવના પ્રેમને જાણો

..... અને વિશ્વાસથી તમારા હૃદયોમાં ખ્રિસ્ત વસે (સ્થાયી થાય, નિવાસ કરે, કાયમી રહેઠાણ બનાવે) જેથી તમારા મૂળ પ્રીતિમાં ઘાલીને અને તેમાં પાયો નાખીને, તમે સર્વ સંતોની સાથે ખ્રિસ્તની પ્રીતિની પહોળાઈ, લંબાઈ, ઊંચાઈ તથા ઊંડાઈ કેટલી છે તે સમજી શકો, અને ખ્રિસ્તની પ્રીતિ જે માણસની સમજશક્તિની બહાર છે, તે તમે સમજી શકો કે, તમે દેવની સર્વ સંપૂર્ણતા પ્રમાણે સંપૂર્ણ થાઓ.

- એફેસી ૩:૧૭-૧૮

બાઈબલમાં આપણે જોઈએ છીએ કે પાઉલ મંડળીને માટે પ્રાર્થના કરે છે કે તેઓ દેવના પ્રેમને પોતાના અનુભવ દ્વારા ખરી રીતે જાણે, પાઉલ એ જાણતો હતો કે દેવના પ્રેમ વિષેનું પ્રતીકરણ, લોકોની પાસે હોય એ અતિ આવશ્યક છે નહિતર તે લોકોના જીવનમાં બીજી કોઈ પણ બાબત યોગ્ય રીતે કામ નહિ કરે.

તંદુરસ્ત સંબંધોનો પાયો પ્રેમની ઉપર હોય છે - જેમાં પ્રેમ બંને તરફ વહેતો હોય છે.

તમે એક વાર દેવના ભયાવહ, બિનશરતી પ્રેમને પ્રાપ્ત કરવાનું શરૂ કરશો કે પછી તરત તમે માત્ર દેવને જ નહિ પણ બીજાઓને પણ પ્રેમ કરવાની શરૂઆત કરી શકશો.

તમારી પાસે જે છે તે આપો

આપણે દેવ પર પ્રેમ રાખ્યો, એમાં પ્રેમ નહિ, પણ તેણે આપણા પર પ્રેમ રાખ્યો અને પોતાના પુત્રને આપણા પાપનું પ્રાયશ્ચિત થવાને મોકલ્યો, એમાં પ્રેમ છે.

તમારી પાસે જે નથી. તે તમે બીજાને આપી શકતાં નથી

વહાલાંઓ, જો દેવે આપણા પર એવો પ્રેમ રાખ્યો તો
આપણે પણ એકબીજા પર પ્રેમ રાખવો જોઈએ.

- ૧ યોહાન ૪:૧૦, ૧૧

દેવનો પ્રેમ આપણામાં હવે હોઈને આપણે તે બીજાઓને પણ આપી શકીએ છીએ. હવે આપણે બીજાઓને ભરપૂર પ્રેમ કરી શકીએ છીએ. દેવે આપણને જેવો બિનશરતી પ્રેમ કર્યો તેવો જ પ્રેમ આપણે હવે બીજાઓને કરી શકીએ છીએ.

આ જગતમાં દરેક વ્યક્તિ ઝંખે છે કે બીજાઓ તેને પ્રેમ કરે અને સ્વીકારે. દેવનો પ્રેમ એ અદ્ભૂત ભેટ છે કે જે આપણને અપાયેલી છે. તે આપણા તરફ વહે છે પણ પછી તે આપણા દ્વારા બીજાઓ સુધી પણ વહેવી જોઈએ.

મને પોતાની જાતને આશીર્વાદોના વિતરણકેન્દ્ર તરીકે જોવાનું ગમે છે. હું એ પ્રકારની વ્યક્તિ બનવા માંગુ છું કે જેની પાસે બીજાઓ આવે અને તેઓના જીવનોમાં આશીર્વાદો લઈને જાય. હું બીજાઓને સુખી બનાવવા માંગુ છું, ને મેં એ શોધી કાઢ્યું છે કે જ્યારે હું આ પ્રમાણે કરું છું ત્યારે હું મારા પોતાના જીવનમાં પણ આશીર્વાદોને લણું છું.

જીવનમાં ઘણી બધી વખત આપણે ખોટી રીતે સુખી થવાનો પ્રયત્ન કરીએ છીએ. આપણે કશુંક પ્રાપ્ત કરીને સુખી થવાનો પ્રયત્ન કરીએ છીએ, પણ ખરેખર તો તે બીજાઓને કશુંક આપવાથી થવાય છે.

પ્રેમ હંમેશા આપે જ છે, અને આમ કરવું એ જ પ્રેમનો સ્વભાવ છે: કેમકે દેવે જગત પર એટલી પ્રીતિ કરી કે પોતાનો એકાકીજનિત દીકરો આપ્યો કે જે કોઈ તેના પર વિશ્વાસ કરે તેનો નાશ ન થાય પણ તે અનંતજીવન પામે. (યોહાન ૩:૧૬)

આપણે બીજાઓની વ્યવહારિક તેમજ આત્મિક જરૂરિયાતોને સંતોષીને પ્રેમ પ્રદર્શિત કરીએ છીએ. કૃત્યમાં વ્યક્ત થતો પ્રેમ એ ઉદારતા છે. પ્રેમ એ ઉન્નતિ, ઉત્તેજન, ધીરજ, દયા, સૌજન્ય, નમ્રતા, નિસ્વાર્થપણું, નિખાલસતા વગેરે દ્વારા પ્રદર્શિત થાય છે

આપણે સક્રિય રીતે પ્રેમ પ્રદર્શિત કરવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ, ખાસ કરીને તો નાની નાની બાબતોમાં.

નાની નાની બાબતો એટલે મહત્વની બાબતો

“કેમકે આરંભમાં નાના દેખાતાં કામોના દિવસને કોણે
તુચ્છકાર્યો છે?...”

ઝખાર્યા ૪:૭

નાની નાની બાબતોને ઘણી બધી વખત ક્ષુલ્લક રીતે જોવામાં આવે છે, પણ ખરેખર તો તે ઘણી અગત્યની હોય છે. મેં એ શોધી કાઢ્યું છે કે નાની નાની બાબતો તો જીવનમાં મસાલા જેવી હોય છે.

જો આપણે પોતાનું ધ્યાન ફક્ત વાનગી (મોટી બાબતો) પર રાખીએ છીએ તો આપણે ભૂલ કરીએ છીએ. મુખ્ય વાનગી પણ મસાલા વગર બેસ્વાદ, નકામી બની જાય છે.

દાખલા તરીકે: એક માણસ કદાચ એવું વિચારે કે એક સાથે ત્રણ નોકરીઓ કરવા દ્વારા અને ઘરનાંને આર્થિક સલામતી પૂરી પાડવાને પુષ્કળ પૈસા ઘરે લાવવા દ્વારા તે પોતાના ઘર પ્રત્યે પ્રેમ પ્રદર્શિત કરી રહ્યો છે. તે મોટા ભાગનો સમય તો ઘરની બહાર જ હોય છે, અને જ્યારે તે ઘરમાં હોય છે ત્યારે તે થાકેલો હોય છે. તે મોટું કામ તો કરી રહ્યો છે પણ નાની નાની બાબતો કે કામને માટે તેની પાસે સમય જ નથી, જેવી કે ઘરનાંની સાથે વાતચીત કરવી કે હસીમજાક કરવી, દીકરાની સાથે ક્રિકેટ રમવું, ઘરે પત્નિને માટે ગુલાબ લઈ જવું, પત્નિની બહાર જમવા લઈ જવી... તેનું આવું જીવન કદાચ છૂટાછેડામાં પરિણમે અથવા તો પછી

અસંતુષ્ટ, નિરસ લગનજીવન સાથે પૂરું થાય. હું ફરીથી કહું છું, એ નાની નાની બાબતો છે કે જે આપણા જીવનોને મસાલેદાર બનાવે છે.

પ્રેમ એ જીવનનું મીઠું છે

તમે જગતનું મીઠું છો, પણ જો મીઠું બેસ્વાદ (તેની શક્તિ,
ગુણવત્તા) થયું હોય તો તે શાથી ખારું કરાશે? બહાર ફેંકાવા

તમારી પાસે જે નથી. તે તમે બીજાને આપી શકતાં નથી

તથા માણસોના પગ તળે છૂંદાવા વગર તે બીજા કંઈકામનું
નથી.

- માથ્થી પ:૧૩

આ કલમમાં ઈસુ આપણને કહે છે કે આપણે જગતનું મીઠું છીએ, પણ જો મીઠું પોતાના સ્વાદ ગુમાવે તો તે નકામું છે.”

હું કહીશ કે પ્રેમ વગર આખું જીવન નકામું છે.

નિખાલસ પ્રેમ વગરનાં ઉદારતા ભરેલ કૃત્યો પણ નકામા છે. પ્રેમ એ મીઠું, જીવનનું ચાલકબળ, રોજ સવારે જીવન જીવવાને માટેનું એક કારણ છે.

જો આપણે પોતાને દેવના એવા સેવકો ગણીએ કે જેઓ આ તેમના સંપર્કમાં આવનાર પ્રત્યેક બેસ્વાદ જીવનોની ઉપર થોડું મીઠું છાંટવાને છૂપી રીતે રાહ જોતાં હોય, તો આપણો દરેક દિવસ રોમાંચક બની રહે.

દાખલા તરીકે: કોઈ ફાસ્ટ ફૂડ રેસ્ટોરન્ટના કાઉન્ટરની પાછળ કોઈ સ્ત્રી બેઠેલી હોય કે જે તમને ઉદાસ, થાકેલી અને ગુસ્સામાં લાગે છે. તેણીને તમારા પ્રશંસાના સાદા શબ્દો, “તમારા વાળ ખરેખર સુંદર છે.” તેણીને આખા દિવસ માટેની તાજગી બક્ષે.

પ્રેમ મહેનત માંગી લે છે. ઘણી વાર આપણે આ ભેટનો ઉપયોગ કરવામાં આળસુ કે બેદરકાર બનીએ છીએ. મારી પ્રાર્થના છે કે આ પુસ્તક તમારી બેટરીને ચાર્જ કરશે અને જીવનની સૌથી અગત્યની બાબત એટલે કે પ્રેમ તરફ તમને પાછા ફરવાને મદદ કરશે.

3.

શબ્દો દ્વારા પ્રેમ

“વગર વિચાર્યું બોલવું તરવારના ઘા જેવું છે. પણ જ્ઞાનીની જીભ આરોગ્યરૂપ છે”

-નીતિવચનો ૧૨:૧૮

શબ્દોની આપણા જીવનો પર પરાક્રમી અસર થાય છે.

હું એવા લોકોને ઓળખું છું કે જેઓ સતત અસલામતી કે ડરમાં જીવન જીવતાં હોય, કારણ કે તેમના માબાપ તેમને વારંવાર ઠપકાના, ટીકાત્મક તથા નિષ્ફળતાના શબ્દો કહેતાં હતાં. આવા લોકો દેવના બિનશરતી પ્રેમને પ્રાપ્ત કરીને જ સાજા થઈ શકે છે. તેઓના જન્મો તેઓના આત્મા (તેઓનું આંતરિક મનુષ્યના, લાગણીઓ) પર પડેલા હોઈને માત્ર દેવ જ સંપૂર્ણ રીતે તે જગ્યાએ પહોંચી શકે છે.

યશાયા ૬૧:૧ કહે છે ભગ્ન હૃદયોવાળાને સાજા કરવાને ઈસુ આવ્યા હતાં. તેઓ આપણા આત્માને પ્રેમ કરનારા છે. અને તેઓના દ્વારા આપણે સફળ અને સલામત રહીએ છીએ.

જોકે, એકવાર લોકો બીજાઓના શબ્દોથી ઘવાય જાય, તો તેમને તેમના વિષેની એ ખોટી છાપની ઉપરવટ આવતાં સમય લાગે છે.

અને તેથી જ એ અતિ અગત્યનું છે કે આપણે પોતાના શબ્દોને શ્રાપ આપવા માટે તોડી પાડવા માટે, હાન પહોંચાડવા માટે નહિ પણ આશીર્વાદિત કરવા

માટે, સાજા કરવા માટે તથા વૃદ્ધિ કરવાને માટે વાપરતાં શીખીએ, જેમ એકેસી ૪:૨૯ કહે છે, “તમારા મુખમાંથી કંઈ મલિન વચન નહિ, પણ જે ઉન્મતિને સારું આવશ્યક હોય તે જ નીકળે કે જેથી સાંભળનારાઓનું કલ્યાણ થાય.”

ખાસ કરીને આપણા પોતાના બાળકોના સંદર્ભમાં તો આ બાબત સાવ સાચી છે.

આપણે જે વાવીએ છીએ તે લણીએ છીએ

“બાળકે જે માર્ગમાં ચાલવું જોઈએ તેમાં ચાલવાનું તેને શિક્ષણ આપ, એટલે તે વૃદ્ધ થશે ત્યારે તેમાંથી તે ખસશે નહિ.”

—નીતિવચનો ૨૨:૬

માબાપ તરીકે જો આપણે તેઓને આપણે જે કહી રહ્યાં છીએ તેવા બનાવવા માંગતા ન હોઈએ તો આપણે આપણા બાળકોને એમ ન કહેવું જોઈએ કે તેઓ આ પ્રકારના કે પેલા પ્રકારના છે.

શબ્દો આપણી અંદર એક છાપ (કે વ્યક્તિત્વ)ઉત્પન્ન કરે છે, અને નીતિવચન ૨૩:૭ કહે છે કે માણસ પોતાના મનમાં જેવો વિચાર કરે છે તેવો તે છે.

જો કોઈ માબાપ તેમના બાળકને એમ કહે કે તે મૂર્ખ છે અને તે કશું જ સારું કરી શકતો નથી, તો તે બાળકનામાં રોપવામાં આવેલ શબ્દોરૂપી બીજ તેનામાં વૃદ્ધિ પામશે. તે બાળકના પોતાના વિષેના ખ્યાલની ઉપર આ નકારાત્મક શબ્દોની અસર થશે, કે જે આગળ જતાં તેના વર્તનમાં અને વલણમાં બહાર આવશે. તેને પોતાને વિષે જે કહેવાયું હતું કે જે તેણે માની લીધું હતું તે પ્રકારનો છેવટે તે થઈ જશે.

આપણી આગળ ગલાતી ૬:૭માં આ સિધ્ધાંત મૂકાએલો છે... કોઈ માણસ જે કંઈ વાવે તે જ તે લણશે.

આપણે જે વાવીએ છીએ તે જ લણીએ છીએ. શબ્દો પણ બીજ સમાન છે કે જે ફસલ પેદા કરે છે. સારા કે યોગ્ય શબ્દો સારા સંબંધોની ફસલ પેદા કરે છે. તે જ રીતે ખરાબ કે અયોગ્ય શબ્દો ખરાબ સંબંધોની ફસલ પેદા કરે છે.

ઘણાં માબાપોને એ આશ્ચર્ય થાય છે કે શા માટે તેમના બાળકો મોટાં થઈને કે અલગ રહેવા ગયા પછી તેમની મુલાકાતે ખાસ આવતા નથી. એનું કારણ કદાચ એ પણ હોય કે બાળકોની ઘરની યાદએ ક્યક્ય કરનાર તથા વાંકડેખા માબાપની હોય કે જેઓ હંમેશા તેમને ઉત્તેજન આપતા શબ્દોને સ્થાને તોડી પાડતા શબ્દો કહેતાં હોય.

મારે ચાર મોટા બાળકો છે, અને મને એ વાતનો આનંદ છે કે મેં અને મારા પતિએ તેઓના જીવનોમાં સારા શબ્દોની વાવણી કરેલી છે.

અમે તેઓને કેળવતા હતાં પણ અમે તેઓની લાગણીઓ ન ઘવાય તેની ખાસ કાળજી લેતાં. તેઓ જ્યારે પણ મુશ્કેલીઓમાં હોય અને અમે તેમને હંમેશા એમ કહેતા કે અમને તમારા ઉપર ભરોસો છે અને હંમેશા અમે તમારી પડખે ઊભા રહીશું. અમને ન ગમે તેવું પણ જો તેઓ કરે ત્યારે પણ અમે આવું જ કહેતાં, આ દ્વારા અમે એ જણાવતાં કે અમારો તેઓ પરનો “પ્રેમ” તો બદલાય નહિ તેવો છે.

જે સમયે અમારો નાનો ટિકરો ડેની જન્મ્યો, અમારા હૃદયોમાં દેવે ઘણાં બધાં વચનો મૂક્યાં હતાં. મને યાદ છે કે પ્રભુ અમને ત્યારે એ કહી રહેલાં કે અમારે કદી પણ ડેનીને એમ ન કહેવું કે, “તું ખરાબ છોકરો છે!” અમે ડેનીને એ કહ્યું ખરું કે તેણે કરેલી કઈ બાબતો ખોટી હતી, પણ અમે તેને કદીયે એમ નહોતું કહ્યું કે તે ખરાબ છે.

ઘણાં માબાપને એવી આદત હોય છે કે તેઓ બાળકોને સુધારવાને અયોગ્ય શબ્દો વાપરે, પણ હું એવું માનું છું કે આવા શબ્દો બાળકોની અંદર તેઓ ખરાબ છે એવા બીજ રોપે છે. તે બીજ આગળ જતાં તેથી ય વધુ ખરાબ વર્તણૂકરૂપી કાપણીમાં ફેરવાય જાય છે.

સામાન્ય રીતે, જો આપણે લોકોમાં વિશ્વાસ મૂકીએ તો તેઓ આપણે તેમના પર મૂકેલા વિશ્વાસના સ્તર પ્રમાણે રહેવાને પુષ્કળ પ્રયત્ન કરશે. આ બાબત અમે અમારી મિનિસ્ટ્રીના કર્મચારીઓની સાથેના અમારા વ્યવહાર દ્વારા શોધેલી છે. અમે એ શોધી કાઢેલું છે કે, કોઈકનામાં કાર્યક્ષમતા રહેલી છે. તેવો વિશ્વાસ મૂકીને જ્યારે અમે તેને બઢતી આપીએ ને

જેવી તેને ખબર પડે કે તેને બઢતી મળી છે કે તરત જ તે અલગ જ રીતે કાર્ય કરવાની શરૂઆત કરે છે. અમે કેટલાક કર્મચારીઓમાં જોયું છે કે તેઓએ ત્યારબાદ વધુ જવાબદારીપૂર્વક રીતે વર્તવાની શરૂઆત કરી હોય. તેઓએ એ બનવાને માટે વધુ મહેનત કરી કે, જે અમે તેમને કહેલું, ને જે તેઓ કરી શકશે એવો અમને વિશ્વાસ હતો.

પુષ્કળ લોકો એ ઝંખે છે કે કોઈક તેમનામાં વિશ્વાસ મૂકે. તેઓ નકારાત્મક શબ્દોથી ઘાયલ થયાં છે, પણ હકારાત્મક શબ્દો તેમના જીવનોમાં સાજાપણું લાવી શકે છે.

એક વાર અમારા પાંચ વિભાગીય વ્યવસ્થાપકોમાંની એક એટલી બધી ભયભીત થયેલી હતી કે દર વખતે અમે તેણીની પાસેથી કશુંક નવું કાર્ય કરાવવાનો પ્રયત્ન કરતાં કે તેણી રડી પડતી. તેણીને મારી બીક લાગતી, જીવન જીવવાની બીક લાગતી, નિષ્ફળતાની બીક લાગતી, લગભગ દરેક બાબતની બીક લાગતી. હાલમાં તેણીએ મને કહ્યું, “જોઈસ મને મારામાં જેટલો વિશ્વાસ છે, તે કરતાં તને મારામાં વધુ વિશ્વાસ છે.”

લોકોમાં રહેલી સારી બાબતોમાં વિશ્વાસ મૂકવો અને એમની ઉન્નતિ કરે એવા શબ્દો બોલવા એ તેઓને પ્રેમ કરવાની એક રીત છે.

નીચે આપેલા શબ્દો વિષે વિચાર કરો અને પછી એ વિચારો કે તે શબ્દો દ્વારા તમે શું અનુભવો છો?

કદરૂપું   મૂર્ખ   નિષ્ફળતા   ગેરલાયક

ધીમું   અણધડ   આશાવીહિન

તમે જો કે જેમાં કંઈ હાથ નાખતા હો ને સફળ બનતા હો, પણ શું ઉપરના શબ્દો વડે તમે ઉન્નતિ, ઉત્તેજના અને શાંતિ અનુભવો છો? હું ચોક્કસ છું કે તમારો જવાબ ના હશે.

હવે નીચેના શબ્દોનો પણ અભ્યાસ કરો:

આકર્ષક   બુધ્ધિશાળી   આશાસ્પદ   આશીર્વાદિત

ચર્યાત્મક   પારંગત   અભિષિક્ત

હું ચોક્કસ માનું છું કે એવા શબ્દોની તમારા પર વધુ હકારાત્મક અસર થશે.

અને છેલ્લે, શબ્દોમાં રહેલા પરાક્રમ વિષે આપણે જે શીખી રહ્યાં છીએ તેના સંદર્ભમાં આ શાસ્ત્રભાગો વાંચો અને તેનો અભ્યાસ કરો:

પોતાના મનની ચિંતા માણસને વાંકો વાળી દે છે, પણ
માયાળુ શબ્દો તેને ખુશ કરે છે.

-નીતિવચનો ૧૨:૨૫

પોતાને મોઢે આપેલા યોગ્ય ઉત્તરથી માણસને આનંદ થાય
છે અને વખતસર બોલેલો શબ્દ કેવો સારો છે.

- નીતિવચનો ૧૫:૨૩

માયાળુ શબ્દો મધ જેવા છે, તેઓ આત્માને મીઠા લાગે છે
તથા હાડકાંને આરોગ્ય આપે છે.

- નીતિવચનો ૧૬:૨૪

મરણ તથા જીવન જીભની સત્તામાં છે અને તેનો જે જેવો
ઉપયોગ કરશે તે તેવું ફળ પાશે.

- નીતિવચનો ૧૮:૨૧

જે વ્યક્તિ બીજાઓની સાથે પ્રેમમાં ચાલવા માંગતી હોય તેના જીવનમાં
બોલાયેલા શબ્દો કેટલી અગત્યતા ધરાવે છે, તે હવે તમે સમજી શક્યા હશો.

પ્રેમ કરવાની આદત પાડો

અને પ્રેમ રાખવાને તથા સારાં કામ કરવા અસરપરસ
ઉત્તેજન મળે માટે આપણે એકબીજાનો વિચાર કરીએ.

- હિબ્રૂ ૧૦:૨૪

જો આપણે પ્રેમ કરવાની આદત પાડવા માંગતા હોઈએ તો આપણે લોકોને
આપણા શબ્દો થકી પ્રેમ કરવાની આદત વિકસાવવી જ પડશે. આપણો દૈહિક
સ્વભાવ ખોડ-ખાંપણ નબળાઈઓ તથા નિષ્ફળતાનો નિર્દેશ કરે છે. આ સ્વભાવ

જીવનને નકારાત્મક બાબતોથી ભરી દેતો હોય, તેમ જણાય છે. તે લોકોમાં રહેલી દરેક ખોટી બાબતોને શોધી કાઢે છે અને તેને વધારે મોટી બનાવે છે. પણ રોમન ૧૨:૨૧માં બાઈબલ કહે છે કે આપણે સારાથી ભૂંડાનો પરાજય કરવો જોઈએ.

આત્મામાં ચાલવાને માટે હકારાત્મક બનવાની જરૂર છે. (આત્મામાં ચાલવું એટલે આપણી લાગણીઓના દ્વારા દોરાવાને બદલે આપણા પોતાના આત્મા દ્વારા સતત પવિત્ર આત્માના કાર્યને દોરવણીને તથા આગેવાનીને અનુસરવું.) દેવ પોતે હકારાત્મક છે અને તેથી તેઓની સાથે ચાલવાને માટે આપણે તેઓના જેવા થવું જરૂરી છે. (આમોસ ૩:૩)

દરેકમાંથી કશુંક ખોટું શોધી કાઢવું એ સરળ છે, પણ પ્રેમ ઘણાં બધાં પાપોને ઢાંકે છે: “વિશેષે કરીને તમે એકબીજા પર આગ્રહથી પ્રીતિ કરો કેમકે પ્રીતિ પાપના પુંજને ઢાંકે છે. (૧પિત્તર ૪:૮).

પ્રેમ ભૂલોને ખુલ્લી કરતો નથી પણ ઢાંકે છે.

તમારા મોંની સંભાળ રાખો

“વળી હું તમને કહું છું કે માણસો દરેક જે નકામી વાત બોલશે, તે સંબંધી ન્યાયકાળે તેઓને જવાબ આપવો પડશે.”

- માથ્થી ૧૨:૩૬

આપણામાંના દરેકે એટલે કે માબાપોએ, મિત્રોએ, માલિકોએ, પતિઓએ પત્નીઓએ તથા બાળકોએ, બીજા લોકોને આપણા શબ્દો દ્વારા પ્રેમ કરવાનું તથા તેમનામાં આત્મવિશ્વાસ પેદા કરવાનું નક્કી કરવાની જરૂર છે. આપણો બોલાયેલો દરેક શબ્દ બાંધકામને માટે એક ઈંટ બની શકે છે કે પછી તોડી પાડવાર બુલડોઝર પણ બની શકે છે.

તમારા શબ્દોને કાળજીપૂર્વક પસંદ કરો. યાદ રાખો, શબ્દો તો બીજ સમાન છે, તેઓ સામર્થ્ય વહન કરનાર છે. તે તમારા જીવનમાં તથા જેઓને તમે યાહો છો તેઓના જીવનોમાં સારી ફસલ કે ખરાબ ફસલ પેદા કરશે.

૪.

ભૌતિક સાધનો દ્વારા પ્રેમ

“પણ જેની પાસે આ જગતનું દ્રવ્ય હોય તે પોતાના ભાઈને ગરજ છે એવું જોયા છતાં તેના પર તે દયા ન કરે, તો તેનામાં દેવની પ્રીતિ કઈ રીતે રહી શકે? બાળકો, આપણે શબ્દથી નહિ, અને જીભથી નહિ, પણ કૃત્યમાં તથા સત્યમાં પ્રીતિ કરીએ.”

- ૧ યોહાન ૩:૧૭,૧૮

ઘણાં લોકો ચીજવસ્તુઓને પ્રેમ કરતાં હોય છે અને તે મેળવવાને માટે લોકોનો ઉપયોગ કરતાં હોય છે. પણ દેવ આપણા માટે ચાહે છે કે આપણે લોકોને ચાહીએ અને ચીજવસ્તુઓનો ઉપયોગ તેઓને આશીર્વાદિત કરવાને કરીએ, આપણી ચીજવસ્તુઓને બીજાઓની સાથે વહેંચવા દ્વારા આપણે પ્રેમને “શબ્દો”ના તબક્કામાંથી “કૃત્યો”ના તબક્કામાં લઈ જઈ શકીએ છીએ.

દેવે આપણને અનુકંપાવાળું હૃદય આપેલું છે ખરું, પણ આપણી પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે આપણે તેને ખુલ્લું કે બંધ કરી શકીએ છીએ. દેવે ઈસુ ખ્રિસ્તના વિશ્વાસીઓ તરીકે આપણને તેઓનો આત્મા આપેલો છે અને આપણામાં નવું હૃદય મૂકેલું છે. હઝકીએલ ૧૧:૧૮ કહે છે

કે આ નવું હૃદય દેવના સ્પર્શ પ્રત્યે વધુ સંવેદનશીલ અને જલદીથી પ્રતિભાવ આપનારું હોય છે. દરેક વિશ્વાસીના હૃદયના ઊંડાણમાં એવું કશુંક હોય છે કે જે

બીજાઓને મદદ કરવા માંગતું હોય છે, પરંતુ સ્વાર્થીપણાને કારણે આપણે પોતાની ઈચ્છાઓને પૂરી કરવાને એવા તો મંડી પડીએ છીએ કે આપણી આસપાસના લોકોની જરૂરિયાતો પ્રત્યે આપણે બેદરકાર બની જઈએ છીએ.

લોકો દરેક જગ્યાએ પુષ્કળ જરૂરિયાતોમાં છે. કેટલાક ગરીબ છે તો કેટલાક બિમાર અને એકલવાયાં છે. હજી ઘણાં ભંગિત હૃદયોવાળા અને આત્મિક જરૂરિયાતોવાળા પણ છે. અસલામતી અનુભવનાર વ્યક્તિને માટે તમે તેને હાથરૂમાલ કે કોઈ નાની ભેટ આપવાનું ભલાઈનું એક સારું કૃત્ય કરશો તો તે અનુભવશે કે તેને કોઈ પ્રેમ કરે છે ને તેની કદર કરે છે.

લોકો વધુ અને વધુ સમૃદ્ધ થવાને માટે તેની તરફ આંધળી દોટ મૂકતાં હોય છે. પણ ઘણીવાર તેનું પરિણામ શૂન્ય કે બહુ ઓછું આવતું હોય છે. પણ આપણે તો આપવાની બાબતમાં શ્રેષ્ઠતા હાંસિલ કરવાની છે. જો આપણે એમ કરીશું તો આપણને જણાશે કે દેવ પોતે એની ખાતરી રાખે છે કે, આપણી પાસે પોતાની જરૂરિયાતોને સંતોષવાને પૂરતા વાનાં હોય તથા બીજાઓને આપવાને માટે પણ પુષ્કળ વાનાં હોય. (જુઓ ૨ કરિંથી ૮:૮)

તમે જ્યાં છો ત્યાંથી શરૂઆત કરો

“તારી પાસે હોય તો તારા પડોશીને એમ ન કહે કે જા ને ફરી આવજે અને હું તને કાલે આપીશ.”

- નીતિવચનો ૩:૨૮

આપણી પાસે સારા આયોજનો હોય છતાં પણ આપણે અનાજાંકિત હોઈ શકીએ છીએ. લાસરિયાપણું (ઢીલ કે વિલંબ કરવાનો સ્વભાવ) એ છેતરામણું છે. તેને આપણે અનાજાંકિતતા તરીકે ગણતાં નથી, કારણકે અહીં તો આપણે દેવને આધીન થવા માંગીએ છીએ. પણ અહીં પ્રશ્ન એ છે કે આપણે જે તે સારું કામ ક્યારે કરવા માંગીએ છીએ - જ્યારે આપણી પાસે વધુ નાણાં આવશે, જ્યારે આપણે થોડાં નવરા પડીશું, નાતાલ પૂરી થાય કે તરત જ, આપણા બાળકો આ વર્ષે સ્કૂલમાં જાય કે તરત, વેકેશન પૂરું થાય પછી તરત વગેરે વગેરે...

તમારી પાસે હાલમાં જે નાણાં છે તે વડે જો તમે બીજાઓને માટે આશીર્વાદનું કારણ ન બનતાં હો, તો દેવની આગળ એ પ્રાર્થના કરવી વ્યર્થ છે કે ઓ પ્રભુ તમે

મને વધુ નાણા આપો કે જેથી હું બીજાઓને આશીર્વાદિત કરી શકું. શેતાનના એ જુઠાણાને માની ન લેશો કે તમારી પાસે

આપવાનું કાંઈ જ નથી. જો તમારી પાસે ફક્ત એક ગુંદરની શીશી અને એક બોલપેન હોય તોપણ તેના વડે બીજાઓને આશીર્વાદિત કરવાની શરૂઆત કરી દો.

ફેબ્રુઆરી ૧૯૭૬માં હું પવિત્ર આત્માથી ભરપૂર થઈ (ખ્રિસ્તી જીવન જીવવાનો તથા દેવની ઈચ્છાને પરિપૂર્ણ કરવાને દૈવી પરાક્રમ અને સામર્થ્ય મેળવ્યું) તે પછી મેં આપવાની બાબતમાં વધુ ઉત્કટતા અનુભવવાની શરૂઆત કરી. દશાંશો તો હું અને ડેવ અમારા લગ્ન થયેલાં ત્યારથી જ આપતાં હતાં પરંતુ બીજાઓને તો અમે એ જ આપતાં કે જે વર્ષગાંઠે, નાતાલે કે બીજા ખાસ પ્રસંગોએ સામાન્ય રીતે અપાતું હોય, આપવાની બાબતમાં શ્રેષ્ઠતા મેળવવાને માટે અમે “આપવાને માટે જીવતા” હોય એમ અમને કદી લાગેલું નહિ. દર રવિવારે અમે નિયમિત ચર્ચમાં જે વસ્તુઓની અમને જરૂર રહી ન હોય તેને દાનમાં આપતાં, પણ જે સારી વસ્તુઓ કે જેનો અમે આનંદપૂર્વક ઉપયોગ કરતાં હોય અને જે સારી વસ્તુઓ અમારી જરૂરિયાત કરતાં પણ વધુ માત્રામાં અમારી પાસે હોય તેને અમે આપતાં નહિ.

અમે એવી આર્થિક સ્થિતિમાં નહોતાં કે અમે દશમા ભાગ કરતાં વધુ નાણાં દાન કરી શકીએ પણ અમારામાંની બીજાઓને આપવાની તીવ્ર ઈચ્છાને કારણે અમે બીજાઓને આપવાના કેટલાક બીજા રસ્તા શોધી કાઢ્યાં અને અમે અમારી અંગત ચીજવસ્તુઓને, વધારામાં કપડાંને, ઘરવપરાશની ચીજવસ્તુઓને અને એક જૂની કારને (કે જેને અમે થોડા હજાર ડૉલર્સમાં વેચી શક્યા હોત પણ અમે તેને અમારા એક જરૂરિયાતમંદ મિત્રને આપી દેવાનું નક્કી કર્યું કે જે મિત્રે ઘણાં વર્ષો સુધી તે કારનો ઉપયોગ કર્યો) બીજાઓને માટે આપી દીધી.

આપવાની આ પ્રક્રિયામાંથી અમે એ શોધી કાઢ્યું કે બીજાઓને માટે આશીર્વાદનું કારણ બનવાને માટે આપણી પાસે પુષ્કળ નાણાં હોવા એ જરૂરી નથી.

આશીર્વાદોનો ખજાનો શરૂ કરો

તમે પોતાને માટે એક મોટી પેટી લાવો અને તમારી સર્વ માલમિલકતથી શરૂઆત કરો અને દેવને પૂછો કે મારી પાસે એવી કઈ કઈ વસ્તુઓ છે કે જે હું બીજાઓને આશીર્વાદિત થવાને વાપરી શકું છું. આ પેટીને તમે એવી ચીજવસ્તુઓથી ભરીદો કે, જે સારી છે પણ તમે તેનાથી હવે કંટાળી ગયા છો, કે એના જેવી જ બીજી ચીજવસ્તુ તમારી પાસે છે તથા જેની તમને એક વાર જરૂર હોવાથી લાવ્યાં હતાં પણ જેની ફરી તમને વર્ષો સુધી જરૂર પડી નથી.

દાખલા તરીકે, જ્યારે મારા બાળકો નાના હતાં ત્યારે તેમની શિયાળાની શરદી કે ફલુ વખતે હું ઘણીવાર વેપોરાઈઝર (વરાળ લેવાનું સાધન) વાપરતી પણ તેઓ મોટા થઈ ગયાં પછી તે અમારા ભોંયતળિયામાંના સ્ટોરરૂમમાં પડી રહેતું. વપરાશ વગરના મારા બીજા સરસામાનની સાથે હું તેને પણ મારી ઑફિસમાં લાવી કે તરત કોઈ તેને લઈ ગયું, કદાચ તે કોઈ એવી વ્યક્તિ હશે કે જે કોઈ એવી માતાને ઓળખતી હશે કે જેને વેપોરાઈઝરની જરૂર હશે પણ તેણી તે ખરીદી શકતી નહિ હોય.

તમારા કબાટોમાં, ડ્રોઅરમાં, માળિયામાં અને ઘરના ખૂણે ખૂણે નજર કરો. તમે ઝડપથી આશીર્વાદોની પેટીને ભરી દઈ શકશો. વરસો સુધી કોઈ વસ્તુને સંગ્રહી ન રાખશો કે કદાચ ક્યારેક જ તેની જરૂર પડે - જો તમે કદાચ મારા જેવા હશો તો સમય જતાં જ્યારે તમને તેની જરૂર પડશે, ત્યારે તમે તે ભૂલી પણ ગયાં હશો અને તમે બીજી નવી વસ્તુ ખરીદી લાવશે.

તમારી પાસેનો ચીજવસ્તુઓનો ઢગ કે જે તમને કંટાળાજનક લાગે છે તેને તમે લોકોના માટે આશીર્વાદના કારણમાં ફેરવી શકો છો. આશીર્વાદોની આ પેટીને હાથવગી રાખો અને દેવને પૂછવાની શરૂઆત કરો કે તેઓ તમને એ બતાવે કે કઈ વ્યક્તિ તેના થકી આશીર્વાદિત થઈ શકે છે.

હું એક બહેનને ઓળખું છું કે જેઓ આપવાની બાબતમાં કાંતિકારી છે. તેમણે એ બધી ચીજવસ્તુઓને ભેગી કરી કે જે થકી તેઓ બીજાઓને આશીર્વાદિત કરવા માંગતાં હતાં અને તેમણે પોતાના રસોડામાં આ દરેક વસ્તુઓને પ્રદર્શનના રૂપમાં ખુલ્લી મૂકી. ત્યારબાદ તેમણે તેમની કેટલીક મિત્રોને બોલાવી અને કહ્યું

કે તેમને જે કાંઈ ગમે છે તે તેઓ લઈ શકે છે. તેમણે તેઓને વિનંતી કરી કે બધી ચીજો લેવાય જાય નહિ ત્યાં સુધી તેઓ જરાય સંકોચ વગર લેવાનું ચાલુ જ રાખે.

આપનારા બનવાને તથા તમારી પાસે જે છે તેનો ઉપયોગ કરીને બીજાઓને આશીર્વાદિત કરવાના રસ્તાઓ શોધવાને, હું તમને ઉત્તેજન આપું છું.

આપવાની બાબતમાં વૃદ્ધિ પામો

“વિપત્તિથી તેઓની ભારે કસોટી થયા છતાં તેઓના પુષ્કળ આનંદને લીધે તથા તેઓની ભારે દરિદ્રતા છતાં તેઓની ઉદારતારૂપી સમૃદ્ધિ પુષ્કળ વધી ગઈ.”

- ૨ કરિંથી ૮:૩

આપવામાં પણ અલગ અલગ સ્તર હોય છે. અમુકમાં બીજા કરતાં ઓછું દુઃખ થાય છે. આપણને જોઈતી ન હોય કે જે વપરાશમાં ન હોય તે વસ્તુઓ આપી દેવી તે સારું છે, પણ આપણે નવી વસ્તુઓ તથા જે વસ્તુઓ આપી દેવામાં આપણને તકલીફ થાય, તે પણ આપવી જોઈએ.

જો તમે એવા કોઈકને ઓળખતા હો કે જે ખરાબ પરિસ્થિતિમાંથી પસાર થઈ રહ્યો હોય, તો તમે જાઓ અને તેને માટે ખરીદી કરો. તમે એ ખાસ ભેટના વિષે વિચાર કરો કે જે તેના માટે સૌથી યોગ્ય હોય. જો કે, આ સમય માંગી લે તેવું કામ છે તેથી વ્યસ્ત લોકોને માટે આ અઘરું પડે. તમે પોતાને હેતુપૂર્વક આવા નવા માર્ગો તરફ લઈ જાવ એ સારું છે. આપવાની બાબતમાં તમે જ્યાં ગંઠાઈ ગયા હો ત્યાંથી બહાર નીકળો.

તમને ગમતી વસ્તુઓમાંથી કોઈ એક વસ્તુ તમે આપો. હું માનું છું કે તમારે માટે એ ચોક્કસ પીડાજનક હશે. આપણને આપતાં પીડા થાય ત્યાં સુધી આપવું એ જરૂરી કેમ છે? ઈસુએ આમ જ કર્યું હતું કે જ્યારે તેઓ આપણ સર્વના પાપોને માટે વધસ્તંભ પર મરવાને માટે તૈયાર થયાં હતાં (ત્યાર બાદ દેવે જેમ વચન આપ્યું હતું તેમ તેઓ ત્રીજે દિવસે મરણમાંથી સજીવન થયાં) અને હું પણ તેઓના જેવી જ બનવા માંગુ છું. અને તમે? જેમ કહેવાય છે કે દુઃખ વીના સુખ નથી.

જગતને પ્રેમ ન કરો

“જગત પર અથવા જગતમાંના વાનાં પર પ્રેમ ન રાખો.
જો કોઈ જગત પર પ્રેમ રાખે તો તેનામાં પિતા પરનો પ્રેમ
નથી.”

- ૧ યોહાન ૨:૧૫

યાદ રાખો, લોકોને પ્રેમ કરો અને ચીજવસ્તુઓનો તેમને આશીર્વાદિત કરવાને ઉપયોગ કરો. આમ કરવું આપણા માટે અઘરું થઈ પડશે, જો આપણે ચીજવસ્તુઓને વધારે પડતો પ્રેમ કરતાં હોઈશું તો, મારે અને તમારે ચીજવસ્તુઓને તેના યોગ્ય સ્થાને જાળવી રાખવાનો પ્રયત્ન કરવો જ પડશે. આપણે તેને લોકોના કરતાં પહેલું સ્થાન આપવા નહિ જ દઈએ.

કેટલીક વાર લોકો ચીજવસ્તુના નુકશાન કે ખોટથી એટલા બધાં વ્યથિત થઈ જાય છે કે તેઓ બીજાઓની સાથે ખરાબ રીતે વર્તવાનું શરૂ કરી દે છે.

એક વાર અમારી જૂની કામવાળી અમારા માટે પ્રેશર કૂકરમાં રસોઈ તૈયાર કરતી હતી. તેણીએ કશીક ભૂલ કરી અને પ્રેશર કૂકરનો વાલ્વ ફાટ્યો અને બફાયેલું માંસ, ચરબી, બટાટા, ગાજર તથા વરાળ સીધા હવામાં ઉપર ઉડ્યા. સ્ટવની ઉપરનો પંખો પૂરી ઝડપથી ફરી રહ્યો હતો. આ ખોરાક તેના પર ચોંટ્યો અને તેના વડે રસોડાની દિવાલો, ફર્નિચર, છત તથા ભોંયતળિયું અને તે કામવાળી - આ દરેકને રંગી નાખ્યાં.

જ્યારે હું નોકરી પરથી ઘરે આવી ત્યારે મેં તેણીને રસોડાના એક ખૂણામાં બેસીને રડતાં જોઈ. તેણી એટલી ભયભીત લાગતી હતી કે, મેં વિચાર્યું કે તેણે કશાક ખરાબ સમાચાર સાંભળ્યા હશે. છેવટે મેં તેણીને શાંત પાડી કે તેણી મને કહે કે ખરેખર શું બન્યું છે, અને જ્યારે તેણીએ મને આખી વાત કહી કે હું હસવા લાગી જ્યારે ડેવ ઘરમાં દાખલ થયાં ત્યારે તો હું અને તેણી બંને પેટ પકડીને હસતાં હતાં.

તેણીએ કહ્યું, “મેં તમારા રસોડાને ખરાબ કરી નાંખ્યું!”

મને યાદ છે કે મેં તેને કહેલું કે, “રસોડું બીજું બનાવી શકાય છે, પણ તારે માટે એવું શક્ય નથી. રસોડા કરતાં તું વધુ મૂલ્યવાન છું. પ્રભુનો આભાર કે તને કશું થયું નથી.”

મારા જીવનમાં એવો પણ એક સમય હતો કે તે સમયે મારો આવો પ્રતિભાવ ન હોત, ચીજવસ્તુઓ કરતાં માણસો વધુ મૂલ્યવાન છે, તેવું જ્યારે હું શીખી તે પહેલાં હું પણ ગુસ્સે થઈ ગઈ હોત અને કામવાળીને દુઃખ અને અપમાન લાગે એવું હું બોલી હોત.

જો આપણે લોકોને પ્રેમ કરીએ છીએ, તો દેવ ચીજવસ્તુઓને તો બદલી શકશે, પણ જો આપણે ચીજવસ્તુઓને અતિશય પ્રેમ કરીશું, તો આપણે કદાચ લોકોને ગુમાવી દઈશું કે જેને બદલી શકાતાં નથી.

દયા પ્રેમનું એક પાસું છે. એ હંમેશા ડહાપણભરેલું છે કે આપણે દયા દર્શાવીએ, કારણ કે આપણને તેની આપણા પોતાના માટે વારંવાર જરૂર પડતી હોય છે!

વસ્તુઓ! વસ્તુઓ! વસ્તુઓ!

“કેમકે આપણે આ જગતમાં કંઈ લાવ્યા નથી, અને તેમાંથી કંઈ પણ લઈ જઈ શકતાં નથી.”

- ૧ તિમોથી ૬:૭

આજે આપણો સમાજ ભૌતિક વાનાંઓથી છલોછલ ભરાયેલો છે. દરેક વધુ પૈસા કમાવામાં વ્યસ્ત છે કે જેથી તેઓ વધુ વસ્તુઓ ખરીદી શકે, ક્યારેક આપણને દરેક જગ્યાએ નાની કે મોટી માત્ર દુકાનો જ દુકાનો નજરે પડે છે.

જ્યારે હું શહેરના માર્ગોમાંથી પસાર થાઉં છું ત્યારે દુકાનોની સંખ્યાને જોઈને હું આશ્ચર્ય પામું છું. હું ઘણી વખત કહું છું, “હું એ નથી જાણતી કે કઈ રીતે આ બધી જ દુકાનો ધંધામાં ટકી રહી શકતી હશે. એમ લાગે છે કે પૂરતા ગ્રાહકો કદાચ તેઓને નહિ મળતાં હોય” પણ મારી માન્યતા ખોટી જ હોવી જોઈએ કારણ કે હજીયે રોજ રોજ નવી દુકાનો ખુલતી જ રહે છે. ચીજવસ્તુઓ કે ભૌતિક વાનાંઓ કંઈ ખોટી બાબત નથી, પણ જો આપણે તેનાથી આકર્ષાઈને દૈવીય

અગ્રતાક્રમથી દૂર જઈએ તો તે ખોટી બાબત બની શકે છે. “કેમકે દ્રવ્યનો લોભ સઘળા પ્રકારના પાપનું મૂળ છે, એનો લોભ રાખીને કેટલાએક વિશ્વાસથી ભટકી ગયા છે, અને ઘણાં દુઃખોથી તેઓએ પોતાને વીઘ્યા છે.” (૧ તિમોથી ૬:૧૦)

દેવ પોતાના બાળકોને આશીર્વાદિત થયેલા જોવા માંગે છે. આપણી પાસે સારામાં સારી ચીજવસ્તુઓ હોય એવું તેઓ જોવા માંગે છે. તેઓ પોતાના સેવકની આબાદાનીમાં રાજી રહે છે. (ગી.શા.૩૫:૨૭)

બીજાઓને આશીર્વાદિત કરવાને માટે જ્યારે આપણા ભંડારોને આપણે વધુને વધુ ખુલ્લાં કરીએ છીએ, ત્યારે દેવ આપણને વધુ ને વધુ આશીર્વાદ આપે છે: આપો અને તમને અપાશે, સારુ માપ દાબેલું ને હલાવેલું તથા ઊભરાતું તમારા ખોળામાં તેઓ ઠાલવી દેશે. “કેમકે જે માપથી તમે માપી આપો છો, તેથી તમને પાછું માપી આપવામાં આવશે.” (લૂક ૬:૩૮).

ઈબ્રાહિમની જેમ આપણે પણ આશીર્વાદિત થવાને તથા બીજાઓને આશીર્વાદિત કરવાને દેવ દ્વારા તેડાયેલાં છીએ: અને હું તારાથી એક મોટી કોમ ઉત્પન્ન કરીશ, ને તને આશીર્વાદ દઈશ, ને તારું નામ મોટું કરીશ, અને તું આશીર્વાદરૂપ થશે. (ઉત્પત્તિ ૧૨:૨)

જો આપણો ઈરાદો બીજાઓને આશીર્વાદિત કરવાનો છે, તો એ બાબત સાબિત કરે છે કે દેવ નાણાં તથા અન્ય ચીજવસ્તુઓ સંબંધી આપણી પર વિશ્વાસ મૂકી શકે છે. આ એક આત્મિક નિયમ છે, “આપણે જેવું વાવીશું તેવું લણીશું. ભૂલોમાં દેવની મશ્કરી કરાય નહિ: કોઈ માણસ જે કંઈ વાવશે તે જ તે લણશે.” (ગલાતી ૬:૭)

અને આ કુદરતનો નિયમ પણ છે: પૃથ્વી રહેશે ત્યાં લગી વાવણી તથા કાપણી ટાઢ તથા ગરમી, ને દહાડો તથા રાત થયા વગર રહેશે નહિ. (ઉત્પત્તિ ૮:૨૨)

જો કે, આપણે બદલો મેળવવાના એક માત્ર ઉદ્દેશ્યથી આપવાનું ટાળવું જોઈએ. ૨ કરિંથી ૮:૬ કહે છે કે “આપણે ઉદારતાપૂર્વક વાવવું (આપવું) જોઈએ કે જેથી બીજાઓ સુધી આશીર્વાદો આવે.

આપવાની બાબતમાં આપણો મુખ્ય ઉદ્દેશ્ય બીજાઓને આશીર્વાદિત કરવાનો હોવો જોઈએ.

તમારા જીવનોને માત્ર પૈસા કમાવા પાછળ અને બધું ભેગું કરવા પાછળ ન વેડફી દો. જેમ ૧ તિમોથી ૬:૭માં આપણે જોયું તેમ આપણે આ જગતમાં કંઈ લાવ્યા નથી અને જગતમાંથી કંઈ જ લઈને જવાના નથી અને ૨ કરિંથી ૯:૯માં આપણને શીખવવામાં આવ્યું છે કે ઉદારતાથી આપનારના કૃત્યો સદાકાળ સુધી ટકી રહેશે.

હું મારી આ જીવનયાત્રા દ્વારા કાંઈક છોડી જવા માંગુ છું. હું “લેનાર” તરીકે આ યાત્રા પસાર કરવા માંગતી નથી. મેં “આપનાર” બનવાનું નક્કી કર્યું છે. હું લોકોને વાસ્તવિક રૂપમાં આશીર્વાદિત કરવા માંગુ છું. હું પ્રાર્થના કરું છું કે તમારી પણ એવી જ ઈચ્છા હોય.

આશીર્વાદોની જરૂર દરેકને છે

“લખેલું છે કે, તેણે વેર્યું છે, તેણે દરિદ્રોને આપ્યું છે તેનું ન્યાયીપણું સર્વકાળ ટકે છે.”

- ૨ કરિંથી ૯:૯

ગરીબોને આશીર્વાદિત કરવા એ સારું તથા શાસ્ત્ર આધારિત છે. તે લોકોની ઉપર આપણે ખાસ ધ્યાન હોવું જોઈએ.

એવા લોકોને શોધો કે જેઓ જરૂરિયાતમંદ હોય ને તેઓને આશીર્વાદિત કરો. તમારી પાસે જે કંઈ છે તે તમે એ લોકોની સાથે વહેંચો કે જેઓની પાસે તમારા જેટલું નથી. પણ એ યાદ રાખો કે આશીર્વાદોની જરૂર દરેકને છે - પૈસાપાત્રને, સફળ વ્યક્તિને અને જેની પાસે સઘળું હોય એમ લાગતું હોય તેને પણ.

આપણે ઘણી વાર લોકોને એમ કહેતાં સાંભળીએ છીએ, “જે સ્ત્રી કે પુરુષની પાસે બધું જ છે તેને માટે આપણે શું ખરીદીએ?” તમે તેઓને માટે શું ખરીદો કે શું કરો, એ મહત્વની બાબત નથી, પણ તમે પ્રેમ દર્શાવનારું જે કૃત્ય કરો છો તે અગત્યનું છે.

તાજેતરમાં ડેવે તથા મેં દેવના આત્માથી દોરાઈને, અમારી મિનિસ્ટ્રીના ખાસ ભંડોળમાંથી એક સુપ્રસિધ્ધ, સફળ ખ્રિસ્તી સંગીતકારને દર મહિને નાણાકીય

રીતે મદદરૂપ થવાનું અમે નક્કી કર્યું અને તેના જવાબમાં તેણે અમને લખી જણાવ્યું કે તમારી ભેટ સમયસરની રહી છે અને ત્રેવીસ વર્ષોની સેવામાં કદીએ કોઈ મિનિસ્ટ્રી તેની સાથે આ રીતે તેની ભાગીદાર બની નથી.

આ સંગીતકારને દરેક પ્રેમ કરે છે. ખ્રિસ્તના સમગ્ર શરીરને માટે તે એક મોટા આશીર્વાદરૂપ છે. શા માટે બીજી કોઈ મિનિસ્ટ્રીએ કદીયે તેની નાણાકીય રીતે કાળજી લીધ નહોતી? હું માનું છું કે, કારણ એ છે કે ગરીબને જરૂરિયાતમંદને આપવાનું આપણને શીખવવામાં આવ્યું છે, પણ મધ્યમ કે ઉચ્ચ વર્ગની તથા જગતના સફળ અને ધનિકની જરૂરિયાતોને વિષે આપણને કશું જ નથી કહેવામાં આવ્યું કે બહુ જ થોડું કહેવામાં આવ્યું કે બહુ જ થોડું કહેવામાં આવ્યું છે.

બીજા લોકોની જેમ તેમની પણ લાગણીકીય જરૂરિયાતો હોય છે, અને ક્યારેક તો તેઓને વધુ લાગણીકીય જરૂરિયાતો હોય છે, કારણકે તેઓ જવાબદારીનો પુષ્કળ બોજો વહન કરતાં હોય છે. તેઓ સામાન્ય રીતે આપનારા હોય છે, કે જેઓ બીજા લોકોની કાળજી લેતાં હોય ને જેઓ બીજાઓની જરૂરિયાતોને પૂરી કરતાં હોય. આના પરિણામે આ લોકોને ભાગ્યે જ એવી રીતે જોવામાં આવે છે કે તેમની પણ કોઈ જરૂરિયાતો હોય છે.

આશીર્વાદોની જરૂર દરેકને છે. આપણ દરેકને એ જરૂર છે કે આપણને ઉત્તેજન મળે, આપણી કદર થાય આપણા પ્રત્યે કોઈ સૌજન્ય દાખવે. ઘણીવાર આપણે બધાં થાકી જઈએ છીએ અને ઈચ્છીએ છીએ કે લોકો આપણને કહે, “હું તને યાદ દેવડાવવા ઈચ્છું છું કે તારી તથા તું જે કરે છે તેની હું કદર કરું છું.” આ માત્ર શબ્દો દ્વારા પણ થઈ શકે છે, પણ જો તેની સાથે નાણાકીય ભેટ પણ જો હોય તો સોનામાં સુગંધ ભળી જાય.

હું માનું છું કે દેવ આપણને આશીર્વાદિત કરે છે કે જેથી આપણે બીજાઓને માટે આશીર્વાદનું કારણ બનીએ - માત્ર થોડી જગ્યાએ જ નહિ પરંતુ આપણે જ્યાં કહી જઈએ તે દરેક જગ્યાએ.

“તમારી પાસે જે છે તેનો ઉપયોગ કરીને બીજાઓને આશીર્વાદિત કરવાનું શરૂ કરી દો અને મારો ઝરો કદી સૂકાશે નહિ.”

જો તમે આશીર્વાદિત હશો તોપણ તમે એ નહિ જ ઈચ્છો કે લોકો તમારા વિષે એમ માને કે તમને કશું જ આપવાની જરૂર નથી, કારણ કે તમારી પાસે આશીર્વાદો પુષ્કળતામાં છે. અને તેથી ગરીબોમાં તેમજ ધનવાનોમાં, ક્યડાયેલાઓમાં તેમજ સફળ લોકોમાં વાવવાનું ચાલુ રાખો. (જુઓ ૨ કરિંથી ૯:૬, ૭)

હું અલગ અલગ રીતે બીજ વાવવાનો આનંદ લેતાં શીખી છું. જે લોકો જરૂરિયાતમાં છે તેઓને આપવાનું તથા તે દ્વારા તેઓને મારા જીવનધોરણ સુધી લાવવાને માટે મદદરૂપ થવાનું મને ગમે છે. મને એ લોકોને પણ આપવાનું ગમે છે કે જે લોકોએ જીવનધોરણ ધરાવતાં હોય, કે જે જીવનધોરણ સુધી પહોંચવાનું મને પોતાને ગમતુ હોય.

જો તમે તમારા સેવાકાર્યમાં વૃધ્ધી ઈચ્છો છો, તો તમે જેને માન આપતાં હો તેવી કેટલીક મોટી મિનિસ્ટ્રીઝને શોધી કાઢીને તેમાં વાવણી કરો. જો તમે તમારા લગ્નજીવનમાં સાજાપણું ઝંખો છો તો વિશ્વાસ સહિત તમારા બીજ એ લોકોના જીવનોમાં કાપણી માટે વાવો. તમારે નાણાકીય બાબતોમાં વૃધ્ધિ જોઈએ છે તો જેઓ જરૂરિયાતોમાં છે તેઓનામાં વાવો.

ખરું જોતાં તો આવી શક્યતાઓનો પાર નથી. જો તમે બીજાઓની જરૂરિયાતોને સંતોષવાને તથા તેઓને સુખી જોવાને માટે જીવો છો તો તમને આમ કરવામાં “અવશ્ય” આનંદ પ્રાપ્ત થશે.

પ.

વિચારો દ્વારા પ્રેમ

“કેમ કે જેવો તે વિચાર કરે છે તેવો જ તે છે.”

- નીતિવચનો ૨૩:૭

આપણે જો એવું માનીએ છીએ કે આપણા વિચારો બીજા લોકોને અસર કરતાં નથી, તો આપણે ભૂલ કરીએ છીએ. આપણે ઘણીવાર બીજાઓના વિચારોને અનુભવી શકીએ છીએ અને તેઓ આપણા વિચારોને અનુભવી શકે છે.

આપણાં વિચારો માત્ર બીજાઓને અસર કરે છે એટલું જ નહિ પણ તે આપણને પણ અદ્ભૂત રીતે અસર કરે છે. નીતિવચનો ૨૩:૭ આપણને શીખવે છે કે આપણે જેવા વિચાર કરીએ છીએ તેવા આપણે છીએ. આપણે ખરાબ વિચારો કરીએ છીએ તો આપણે ખરાબ બનીએ છીએ. જો આપણે પ્રેમના વિચારો કરીએ છીએ તો આપણે પ્રેમાળ બનીએ છીએ. જો આપણે કોઈ વ્યક્તિના માટે કેટલોક સમય ગુસ્સાના વિચારો કરીએ છીએ અને જો એકાએક આપણે તેને રૂબરૂ મળવાનું થાય, તો આપણને એ જણાશે કે આપણા માટે ત્યાં એ અશક્ય બની જાય છે કે, આપણે તેની સાથે પ્રેમાળ વર્તવ કરીએ.

વિચારોને આધીનતામાં લાવવા

“કેમકે અમારી લડાઈના હથિયાર સાંસારિક નથી, પણ દેવની સહાયથી કિલ્લાઓને તોડી પાડવાને તેઓ સમર્થ છે.

અમે વિતંડાવાદોને તથા દેવના જ્ઞાનની વિરુદ્ધ જે કંઈ માથું
ઊંચકે છે તેને તોડી પાડીએ છીએ, અને દરેક વિચારને
વશ કરીને અમે ખ્રિસ્તની આધીનતામાં લાવીએ છીએ.”

- ૨ કરિંથી ૧૦:૪,૫

શેતાન હર વખત આપણા મનોને ખોટા વિચારોથી ભરવાનો પ્રયત્ન કરતો રહે છે. આપણી જવાબદારી એ છે કે આપણે તેને તોડી પાડીએ, તેને નિયંત્રણમાં લાવીએ અને તેને સ્થાને સારા વિચારોને લાવીએ. આપણા વિચારોની પસંદગી કરતી વખતે આપણે કાળજી લેવી જોઈએ કારણ કે તેઆપણને અસર કરે છે અને છેવટે આપણી આસપાસના લોકોને પણ તે અસર કરે છે.

કેટલાક વર્ષો અગાઉ મારી ઉપર નીચે મુજબની એક સાક્ષી મોકલવામાં આવી હતી, કે જે વિચારોમાં રહેલા સામર્થ્યને તથા શા માટે આપણે તેને વશમાં રાખતાં શીખવું જોઈએ તે પ્રદર્શિત કરે છે.

“નાતાલના સમયોમાં ક્રિસમસ ટ્રી ના માટે જગા કરવાને મેં અમારા અંજીરીના છોડને બીજા માળના બેડરૂમમાં ખસેડ્યો. આ છોડને બીજી બધી ડાળીઓની નીચે એક નાનકડી ડાળી પણ હતી કે જેની ઉપર લગભગ બારેક પાંદડા હતાં આના કારણે તે છોડનો દેખાવ બગડી જતો હતો.”

“પછી જ્યારે પણ હું સવારમાં ઊઠીને બારી આગળ મૂકેલા તે છોડને જોતી ત્યારે વિચારતી, “હું આ ડાળીને કાપી નાંખીશ.” જેટલી વાર હું ત્યાંથી પસાર થતી ત્યારે વિચારતી, “આ ડાળીનો દેખાવ સારો નથી, હું તેને કાપી નાખવાની છું.”

“સમય જતાં તે છોડને પાછો દીવાનખંડમાં લાવવામાં આવ્યો. મેં તેના વિષે નકારાત્મક વિચારવાનું ચાલુ જ રાખ્યું - જ્યારે જ્યારે હું તેને જોતી ત્યારે લગભગ દોઢેક મહિના સુધી આમ ચાલ્યું.”

“એક સવારે હું તેની પાસેથી પસાર થઈ રહી હતી તો મેં જોયું તો તે ડાળીના બધાંજ પાંદડા પીળા પડી ગયાં હતાં. આખા છોડની બીજી કોઈ ડાળીમાં એક પણ પીળું પાંદડું નહોતું. મને પુષ્કળ આશ્ચર્ય થયું અને મેં આ મારા પતિને કહ્યું તેમણે

મારા તરફ જોયું અને કહ્યું, “મને ખાત્રી છે કે તું મારા વિષે તો સારું જ વિચારતી હોઈશ!”

ને તે દિવસે મેં તે ડાળીને કાપી નાખી!

“મારા મારી સાસુની સાથેના સંબંધો હંમેશાથી મુશ્કેલીભર્યા રહેતાં. જો કે, હું કદીએ તેમના વિષે ખરાબ વિચારતી નહિ ને તેમની પ્રત્યે યોગ્ય વર્તવ કરતી. પણ મેં નક્કી કર્યું કે આવો પ્રયોગ કરવા જેવો છે. દરેક વખતે, કે જ્યારે હું મારા સાસુના વિષે વિચારું ત્યારે તેમને આશીર્વાદ આપવાનું મેં નક્કી કર્યું!

“મારા સાસુ ભાગ્યે જ મને ફોન કરતાં ને તેમને કદીયે મારી સાથે વાત કરવામાં રસ નહોતો, પણ તેમણે મને ત્યારે પાંચ દિવસમાં છ વાર ફોન કર્યાં, જો કે થોડી જ વાત કરી પણ તે દરેક મિત્રતાપૂર્વકના ફોન હતાં! ગયા આખા વર્ષમાં તેણીએ મને છ કરતાં વધુ ફોન કર્યાં નહોતાં! તેથી મેં તમારા પુસ્તકોની શ્રેણી “વિચારોની તાકાત” નો ઑર્ડર નોંધાવ્યો અને મેં એ બાબતની હવેથી કાળજી લેવાની શરૂઆત કરી કે લોકો વિષે હું શું વિચારું છું.

આ બહેનના વિચારોએ વાસ્તવિક રીતે તે ઝાડની ડાળીને કાપી નાંખી હોય તથા તેણીના સાસુનો તેણીના પ્રત્યેનો અભિગમ બદલી નાંખ્યો હોય, એમ દેખાય છે! શું આ અજાયબી નથી?

વિચારો જીવન કે મરણ લાવે છે

“દૈહિક મન મૃત્યુ નોંતરે છે પરંતુ આત્મિક મન જીવન અને શાંતિ લાવે છે.”

- રોમન ૮:૬

આપણે આપણા શબ્દો વડે બીજાઓને મરણ નહિ પણ જીવન આપવા માંગીએ છીએ.

રોમન ૮:૬ આપણને કહે છે કે દૈહિક મન તે મરણ છે પણ આત્મિક મન એ જીવન છે. ગંદા તથા નકારાત્મક વિચારો વ્યક્તિગત રીતે આપણને તથા બીજાઓને પણ મરણ તરફ દોરી લઈ જાય છે, જ્યારે હકારાત્મક, પ્રેમાળ, સુંદર વિચારો જીવન આપે છે.

મારા પોતાના જીવનમાંનું આ એક ઉદાહરણ છે કે જેણે મને શીખવ્યું કે આપણા વિચારો આપણી આસપાસના લોકોને કઈ રીતે અસર કરે છે.

એક વખત હું મારી તરૂણ વયની નાની દીકરીની સાથે ખરીદી કરી રહી હતી, કે જે ત્યારે તરૂણ વયની હતી, તે દિવસે તેણીના વાળ અસ્તવ્યસ્ત હતાં ને ચહેરો એકદમ નિસ્તેજ હતો. તેણીએ હાલમાં જ મેકઅપ કરવાનું શરૂ કર્યું હતું અને તેણી ત્યારે તે શીખી રહી હતી. તેથી તેણીએ વધુ પડતો મેકઅપ કરી નાંખ્યો હતો અને તેથી તેણી સારી દેખાતી નહોતી.

જે દરેક વખતે હું તેણીની સામે જોતી કે હું વિચારતી, તું આજે ખરેખર ખરાબ દેખાય છે. થોડો સમય પસાર થયો ત્યાં મેં એ નોધ્યું કે તેણી હતાશ લાગે છે અને મને આશ્ચર્ય થયું કે તેણી થયું છે શું, તેથી મેં તેણીને તે સંબંધી પૂછ્યું.

“મને આજે ખરેખર સારું નથી લાગતું”, એમ તેણીએ કહ્યું.

જ્યારે તેણીએ આ કહ્યું કે તરત જ દેવે આત્મામાં મારી સાથે ત કરતાં કહ્યું, “જો તારા વિચારોએ તેણીની ઉપર કેવી અસર જન્માવી છે?”

તરત જ મને ખાત્રી થઈ ગઈ કે મારા વિચારો ખરાબ અને પ્રભુને દુઃખી કરનારા હતાં.

આપણે ઘણીવાર લોકોને વિષે એવી બાબતો વિચારતા હોઈએ છીએ કે જે આપણે તેમને કદી કહેતાં હોતા નથી. આપણ એ ભૂલી જઈએ છીએ કે આપણા વિચારો પણ બીજાઓને અસર કરી શકે છે. આપણે વાણી, વર્તન તથા વિચારમાં પાપ કરી શકીએ છીએ તેથી આ દરેક જગ્યાએ આપણે કાળજી રાખવી જોઈએ.

આપણા વિચારો આપણા વલણને અસર કરે છે.

“તમારો પ્રેમ ઢોંગ વગરનો હોય. જે ભૂંડુ છે તેને ધિક્કારો જે સારું છે તેને વળગી રહો ભાઈઓ પ્રત્યે જેવો પ્રેમ ઘટે છે તેવો ગાઢ પ્રેમ એકબીજા પર રાખો, માન આપવામાં પોતાના કરતાં બીજાને અધિક ગણો.”

- રોમન ૧૨:૯, ૧૦

જો હું અને તમે કોઈ વ્યક્તિના સંબંધી આપણા વિચારોને નકારાત્મક થવા દઈએ છીએ તો તે વ્યક્તિ તરફનું આપણું વર્તન પણ નકારાત્મક બનશે. જો આપણે લોકોને પ્રેમ કરવા માંગીએ છીએ તો, આપણે તેઓના વિષે સારા વિચારો કરવાનું નક્કી કરવું પડશે.

હું એવા ઈસુની કલ્પના કરી શકતી નથી કે જેઓ કોઈનું ભલું કરી રહ્યાં હોય એ જ સમયે તેઓ તેના સંબંધી ખરાબ વિચારતાં હોય. આપણે પણ તેમ ન કરવું જોઈએ. અગાઉ જેમ કહ્યું તેમ આપણો પ્રેમ નિખાલસ હોવો જોઈએ. જો આપણે કોઈ વ્યક્તિના બદલાણને માટે પ્રાર્થના કરી રહ્યાં છીએ, પણ જો આપણે સતત એવા વિચારો કરીએ છીએ કે તે કેવો છે અને તે કદીયે બદલાશે જ નહિ, તો આપણા નકારાત્મક વિચારો દ્વારા આપણી પ્રાર્થનાઓ નામંજૂર થાય છે.

આપણા માટે એ જરૂરી છે કે, લોકો પ્રત્યેનું આપણું વલણ પ્રેમભર્યું હોય કે જે વલણ દયા તથા ભલાઈથી ભરેલું હોય અને યોગ્ય વલણ, યોગ્ય રીતે વિચારવાથી આવે છે.

જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ પરત્વેના તથા ખોટી દિશામાં જઈ રહેલી પરિસ્થિતિ પરત્વેના મારા વલણનો હું અભ્યાસ કરું છું, ત્યારે હંમેશા મને એ જણાય છે કે ઉદ્ભવેલા પ્રશ્નોની શરૂઆત ખોટા વિચારોથી જ થયેલી હોય છે. હું એ શીખી છું કે નકારાત્મક વિચારોને હડસેલી મૂકવાને માટે મારા વિચારોને તથા વલણને દરરોજ નવા કરવાં જ રહ્યાં. (એફેસી ૪:૨૩)

હેતુપૂર્વક સારા વિચારો કરવા

“અને તમારી મનોવૃત્તિઓમાં સતત (તાજી માનસિકતા અને આત્મિક વલણ રાખીને) નવા થાઓ.”

- એફેસી ૪:૨૩

મારા પોતાના જીવનમાં વાસ્તવિક રીતે ક્રાંતિકારી ફેરફાર ત્યારે જ આવ્યો કે જ્યારે હું એ સમજી કે શકી કે પ્રેમ એ કંઈક એવું છે કે જે મારે હેતુપૂર્વક કરવું જોઈએ. મને પ્રેમ કરવાની લાગણી થાય ત્યાં સુધી હું રાહ જોઈ શકું નહિ, મારે એ નક્કી કરવું જ રહ્યું કે હું પ્રેમાળ બનીશ. આજ નિયમ આપણા વિચારોના સંબંધમાં છે.

આપણે દરેકનામાંથી ખરાબ નહિ પણ સારી બાબતો શોધવાનું શીખવું જ જોઈએ. આપણાં દરેકમાં ભૂલો તથા મર્યાદાઓ છે, પણ સાથે આપણાં દરેકનામાં સારી બાબતો પણ છે. હું એ સ્વીકારું છું કે બીજાઓ કરતાં કેટલાક લોકોમાંથી સારી બાબતો શોધવાને માટે આપણે વધારે મહેનત કરવી પડશે, પરંતુ ઈસુના જેવા બનવું, એ જ આપણે કરવાનું છે.

ઈસુ દરેકનામાંથી સારી બાબતોને શોધી કાઢતાં અને ખરાબ બાબતોને સ્થાને તેને વધુ મહત્ત્વ આપતાં. ઈસુને મારામાં કશુંક સારું લાગ્યું અને તેઓએ તેને આગળ વધારવાની શરૂઆત કરી, ત્યાં સુધી કે તે મારામાં રહેલી પુષ્કળ ખરાબ બાબતોથી પણ આગળ નીકળી જાય. આ જ બાબત તેઓએ આપણામાંના ઘણાંઓના જીવનોમાં કરેલી છે, અને તેઓ આપણાં સંબંધી એ જ ઈચ્છે છે કે દરરોજ આપણા સંપર્કમાં જે લોકો આવે છે, તેઓના માટે પણ આપણે એજ કરીએ. “વહાલાંઓ જો દેવે આપણા પર એવો પ્રેમ રાખ્યો, તો આપણે પણ એકબીજા પર પ્રેમ રાખવો જોઈએ.” (૧ યોહાન ૪:૧૧).

થોડી વાર માટે તમે આ પ્રયોગ કરી જુઓ તમે જે કોઈ વ્યક્તિને ઓળખતા હો તેના વિષે બેસીને ઈરાદાપૂર્વક કેટલાક સારા વિચારો કરો, અને જુઓ કે તમે તમારામાં કેવું સારું અનુભવો છો. જો તમે આમ કરવાનું ચાલુ જ રાખશો તો તમને જણાશે કે તે વ્યક્તિનું તમારા પ્રત્યેનું વલણ બદલાય રહ્યું છે. તે વ્યક્તિ બદલાશે તેનું એક કારણ એ છે કે તમે બદલાયા હશો.

સારા વિચારો કરવાથી દેવના કામ કરવા માટેના દ્વારો ખુલી જાય છે. જો આપણે ઈચ્છીએ છીએ કે દેવની ઈચ્છાઓ આપણા જીવનોમાં પ્રદર્શિત થાય તો આપણે તેઓની સાથે સંમતિમાં આવવું જ પડશે (આમોસ ૩:૩) દેવ કોઈપણ રીતે નકારાત્મક નથી, અને બાઈબલ પ્રમાણે, આપણને ખ્રિસ્તનું મન આપવામાં આવ્યું છે (જુઓ ૧ કરિંથી ૨:૧૬) પણ આપણે તેનો ઉપયોગ કરવાનું નક્કી કરવું જ રહ્યું.

અને આપણામાં દૈહિક મન પણ છે અને મેં ઘણી વાર એ અનુભવ્યું છે કે તે ગુરુત્વાકર્ષણ બળના જેવું છે, જો આપણે તેનો પ્રતિકાર કરતાં નથી, તો તે આપણને તેની દિશામાં ખેંચી જાય છે.

જો હું મારો કાંસકો મારા હાથમાંથી છોડી દઉં તો તે જમીન પર પડી જશે કારણ કે ગુરુત્વાકર્ષણ બળ તેને નીચે ખેંચી જાય છે. કાંસકાના પડવાને હું રોકી શકું છું,

જો હું ઝડપથી તેને પકડી લઉં અને બે હાથોમાં તેને પકડી રાખું તો ગુરુત્વાકર્ષણ બળ તો પહેલાંના જેટલું જ અત્યારે છે, પણ મારી પાસે તેને રોકી રાખવાનું તથા તેને જમીન પર ન પડવા દેવાનું સામર્થ્ય છે.

આપણા વિચારોને વિષે પણ આ પ્રમાણે કહી શકીએ. માણસના પાપી સ્વભાવને લઈને સ્વાભાવિક રીતે જ તેના વિચારો નકારાત્મક દિશામાં જશે, જો આપણે તેને યોગ્ય દિશામાં ન વાળીએ તો.

જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ ઈસુ ખ્રિસ્તનો તારનાર તરીકે સ્વીકાર કરે છે ત્યારે તે નવો જન્મ પામે છે. બીજા શબ્દોમાં તેનો આત્મા નવો થાય છે. ૨ કરિંથી ૫:૧૭ કહે છે કે જો કોઈ વ્યક્તિ ખ્રિસ્તમાં તો તે નવી ઉત્પતિ છે, જૂનું સઘળું જતું રહ્યું છે અને સઘળું હવે નવું બન્યું છે.

નવો જન્મ પામેલા આત્મા થકી આપણા જીવનોના બાકીના પ્રત્યેક ક્ષેત્રો પોતાનામાં નવીનીકરણ અનુભવી શકે છે. આ એક એવી પ્રક્રિયા છે કે જેમાં જૂની ટેવોને ત્યજવાની તથા નવી ટેવોને વિકસાવવાની જરૂર પડે છે, પણ આ માટે આપણે ખંતથી મંડયા રહેવું પડે છે.

જો તમે પવિત્ર આત્માની સાથે રહીને જૂની વિચારશૈલીઓને તોડીને નવી વિચારશૈલીઓને વિકસાવી રહ્યાં નથી, તો આ સમય છે કે તમે તે શરૂ કરો. લોકોના વિષે હેતુપૂર્વક સારા વિચારો કરો અને જ્યારે તે લોકો પ્રત્યેનું તમારું વલણ બદલાવાનું શરૂ થાય ત્યારે એ નોંધો કે તે લોકોની સાથેના તમારા સંબંધો પણ સુદૃઢ બનશે.

પવિત્ર આત્મા દ્વારા દોરવાવું તથા નિયંત્રિત થવું

“પણ જો દેવનો આત્મા તમારામાં વસતો હોય તો તમે દૈહિક નથી, પણ આત્મિક છો. પણ જો કોઈને ખ્રિસ્તનો આત્મા નથી, તો તે ખ્રિસ્તનો નથી.”

- રોમન ૮:૯

જ્યારે પ્રેમ આપણો કબજો લે છે (દેવ આપણો કબજો લે છે, એમ કહેવાની આ એક બીજી રીત છે), ત્યારે આપણે લોકો વિષે ખરાબ વિચારી શકતાં નથી, હવેથી આપણે એમ કરવા ઇચ્છતાં પણ નથી.

આપણે ત્યાં સુધી આત્મામાં જીવન જીવી શકતાં નથી કે જ્યાં સુધી આપણે પવિત્ર આત્માને આપણા જીવનના દરેક પાસાને નિયંત્રિત કરવા દઈએ નહિ. જ્યાં સુધી તેઓનું આપણા વિચારો અને શબ્દો ઉપર નિયંત્રણ નહિ હોય ત્યાં સુદી ચોક્કસપણે તેઓનું આપણા જીવનો ઉપર કદીએ નિયંત્રણ નહિ હોય.

આત્મા દ્વારા દોરાવું, એ વિજયવંત ખ્રિસ્તી જીવનમાં પાયારૂપ બાબત છે. જ્યાં સુધી આપણે આપણી પોતાની રીતે વિચારીશું તથા પોતાની રીતે બોલીશું ત્યાં સુધી આપણે કદીએ સફળતાને અનુભવી શકીશું નહિ.

આપણામાંના દરેકને માટે પૃથ્વી પર ઈરાદો છે. જો દેવની પાસે આપણા જીવનોને માટેનો કોઈ ઈરાદો ના હોત તો જેવો આપણે પ્રભુ ઈસુનો તારનાર તરીકે સ્વીકાર કર્યો કે તરત જ તેઓ આપણને આ જગતમાંથી લઈ લેત કે જેથી આપણે તરત જ સ્વર્ગને માણવાનું તથા તેઓની હાજરીમાં જીવવાનું શરૂ કરી દઈ શકત. પણ હકીકત તો એ છે કે દેવની પાસે આપણા જીવનોને માટે આયોજનો છે અને આપણે માટે તે શોધવા તથા તે પૂરા કરવા જરૂરી છે.

દેવના આપણા માટેના આયોજનો જાણવા, એ તદ્દન સરળ છે, નવા કરારના પ્રત્યેક પાનાં પર તે વ્યક્ત થયેલાં છે. દેવ, આપણ દરેક કે જેઓ તેઓના બાળકો છે, તેઓનો ઉપયોગ કરીને બીજા લોકોને પણ પોતાના બાળકો બનાવવા માંગે છે. (તેઓ ઈસુને જીવનમાં તારનાર તરીકે સ્વીકારીને ઈસુની તરફ ફરે) જો આપણે આપણા શબ્દો પ્રમાણેનું ખ્રિસ્તી જીવન ન જીવી રહ્યાં હોય, તો ઈસુના વિષેની વાત લોકોને કરવી એ નકામું છે. આ પ્રક્રિયામાં વિચારવાની બાબતને ખાસ રીતે લેવા દેવા છે.

આપણું જીવન એ આપણા વિચારોનું પ્રતિબિંબ છે. જો આપણે પોતાને સારા વિચારો કરવાને માટે સજ્જ કરતાં નથી તો આપણું જીવન સારું હોવું એ અશક્ય છે. જો આપણે ઇચ્છીએ છીએ કે લોકો ઈસુને આપણા જીવનોમાં પ્રતિબિંબિત થયેલા જુએ તો ઈસુનું મન આપણામાં પ્રતિબિંબિત થતું હોવું જ જોઈએ.

આપણે આપણા વિચારોમાં પવિત્ર આત્મા થકી દોરવાવું જ જોઈએ અને અહીંથી જ આત્મામાંના જીવનની શરૂઆત થાય છે. જો આપણે ઈચ્છીએ છીએ કે આપણી પાસે જે છે તે બીજાઓ જુએ તથા ઝંખે, જેમ બાઈબલ આપણને કરવાનું કહે છે તેમ જો આપણે બીજાઓને દેવના માટે ભૂખ્યાં તથા તરસ્યા બનાવવા માંગીએ છીએ, તો આપણું જીવન પણ આ ધ્યેય પરિપૂર્ણ થાય, તે પ્રકારનું હોવું જોઈએ.

ઘણાં બધાં લોકો દર રવિવારે ચર્ચમાં જાય છે ખરાં, પણ બાકીના દિવસોમાં તેઓ ખ્રિસ્તીઓ તરીકે ઓળખી શકાતાં નથી.

દેવ આપણા એ ટાઈમટેબલથી ખુશ નથી કે જેમાં દર રવિવારે સવારે એક કલાક આપણે તેઓને આપીને આખું અઠવાડિયું આપણે પોતાની રીતે જીવતાં હોય.

આ જ રીતે, આપણે લોકોના વિષે જ્યારે ખરાબ વિચારીએ છીએ ત્યારે પણ દેવ ખુશ થતાં નથી. (૧ યોહાન ૪:૨૦, ૨૧) દોષ મૂકનારા, ટીકા કરનારા તથા નકારાત્મક વિચારો દેવને ખુશ કરતાં નથી: “જેઓ દૈહિક છે તેઓ દેવને પ્રસન્ન કરી શકતા નથી.” (રોમન ૮:૮)

આપણે એ નક્કી કરવાને મુક્ત છીએ કે કોણ આપણું નિયંત્રણ કરે. આપણે દૈહિક મનને આપણું નિયંત્રણ કરવા દઈ શકીએ છીએ અથવા આપણે પવિત્ર આત્માને તથા તેઓની વિચારવાની રીતને આપણું નિયંત્રણ કરવા દઈ શકીએ છીએ.

દેહ કે આત્મા?

“એ માટે ભાઈઓ આપણે ઋણી છીએ પણ દેહ પ્રમાણે જીવવાને દેહના ઋણી નથી કેમ કે જો તમે દેહ પ્રમાણે જીવો તો તમે મરશો જ પણ જો તમે આત્મા વડે શરીરના કામોને મારી નાખો તો તમે જીવશો.”

- રોમન ૮:૧૨, ૧૩

મને ખાત્રી છે કે જે લોકો આ પુસ્તક વાંચશે, તેઓમાંના ઘણાં પોતાના જીવન દરમિયાન ખોટા વિચારોથી નિયંત્રિત થતાં આવ્યાં હશે. તેઓ વિચારતાં હશે કે તેમની દરેક સમસ્યાનું કારણ શેતાન, બીજા લોકો અને તેઓને જે રીતે બાળપણમાં ઉછેરવામાં આવ્યાં છે તે રીત... વગેરે છે. પણ સત્ય હકીકત તો એ છે કે ઘણાં ક્રિસ્તાઓમાં તો સમસ્યાઓનું મૂળ માત્ર જાણકારીનો અભાવ અથવા તો આગસુ મન જ હોય છે કે જે પ્રાપ્ય જાણકારી પ્રમાણે વર્તવાનો ઈન્કાર કરતી હોય છે.

સારા વિચારો કરવાની બાબત ઘણી વાર યુદ્ધને મળતી આવે છે. મન તો એ યુદ્ધભૂમિ છે કે જ્યાં શેતાન આપણને હરાવવાનો પ્રયત્ન કરે છે. બાઈબલમાં આપણને કહેવામાં આવ્યું છે કે ખોટા વિચારોને “તોડી પાડો” પણ તેનો શો અર્થ છે? એનો અર્થ કે ખોટા વિચારો પોતાને આપણી આગળ જેવા રજૂ કરે કે તરત જ આપણે તેને આપણા મનમાં સ્વીકારવાની ના પાડવી અને તેને આપણા મનમાંથી કાઢી મૂકવા ખોટા વિચારોને મમળાવીને તેને આપણે મજબૂત ન બનાવવા જોઈએ.

વિજય માટેની ખરી ચાવી તો માત્ર ખોટા વિચારોને તોડી પાડવામાં નથી, પણ તેને સ્થાને સારા વિચારો મૂકવામાં છે: “*છેવટે ભાઈઓ, જે કંઈ સત્ય, જે કંઈ સન્માનપાત્ર જે કંઈ ન્યાયી, જે કંઈ શુદ્ધ, જે કંઈ પ્રેમપાત્ર, જે કંઈ સુકીર્તિમાન છે, જો કોઈ સદ્ગુણ કે જો કોઈ પ્રસંગ હોય તો આ બાબતોનો વિચાર કરો.*” (ફિલિપ્પી ૪:૮)

એક સાથે બે પ્રકારના વિચારો કરવા એ દેખીતી રીતે અશક્ય છે. નવો વિચાર જ્યારે આવે છે ત્યારે તે જૂના વિચારને બહાર મોકલી દે છે.

તમે પોતે પ્રયત્ન કરી જુઓ! શરૂઆતમાં તમે તમારું નામ વિચારો. હવે તમારા સરનામા વિષે વિચારવાનું શરૂ કરો. જેવું તમે તમારા સરનામા વિષે વિચારવાનું શરૂ કરશો કે તરત તમે તમારા નામ વિષે વિચારવાનું બંધ કરી દેશો.

અજવાળા તરફ ફરીને આપણે અંધારાથી મુક્ત થઈએ છીએ. એ જ રીતે, આપણે સારા વિચારોથી ભરપૂર થઈને જ ખોટા વિચારોથી મુક્ત થઈએ છીએ.

તમારા વિચારો દ્વારા દેવને, પોતાની જાતને અને બીજાઓને પ્રેમ કરવાનો નિર્ધાર કરો. પ્રભુને વિનંતી કરો કે તેઓ તમને પ્રેમ કરવાને નમ્ર બનાવો. આ જ એકમાત્ર રસ્તો છે કે જે ખરા અર્થમાં આપણને સુખી કરે છે અને આ જ એકમાત્ર રસ્તો છે કે જેના દ્વારા આજના આ જગતની આગળ આપણે સાક્ષીરૂપ બની શકીએ છીએ.

૬.

પ્રેમ બદલાવાને તથા અનુકૂળ થવાને ઈચ્છુક હોય છે.

“અરસપરસ એક દિલના થાઓ. તમારું મન મોટી મોટી બાબતો પર ન બગાડો. પણ નમ્ર ભાવે દીનોની કાળજી રાખો. તેમ પોતાને બુદ્ધિમાન ન સમજો.”

- રોમન ૧૨:૧૬

પ્રેમના સૌથી અગત્યના પાસામાંનું એક પાસું નિસ્વાર્થપણું છે કે, જેને શાસ્ત્રમાં બીજાઓની જરૂરિયાતો તથા ઈચ્છાઓ પ્રત્યે અનુકૂળ થવાની તથા બદલાવાની તત્પરતા તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

જે લોકોએ પ્રેમ કરવાને પોતાને નમ્ર બનાવેલા હોય છે. તેઓ સ્વાર્થી બની શકતાં નથી. તેઓ બીજાઓને અનુકૂળ થવાને તથા પોતે બદલાવાને માટે શીખેલા હોય છે. તો તેની સામે સ્વાર્થી લોકો એ અપેક્ષા રાખતાં હોય છે કે તેમની આસપાસના બધાં લોકો તેમને અનુકૂળ થાય, પરંતુ તેઓ પોતે તો ક્યક્ય કર્યા વગર બીજાઓને માટે તે પ્રમાણે કરી શકતાં નથી.

મારા માટે બીજાઓની જરૂરિયાતોને અનુકૂળ થવાનું તથા બદલાવાનું શીખવું ખૂબ અઘરું હતું. સીધેસીધું કહું તો મને ફક્ત મારી રીતે જીવવામાં રસ હતો, અને જો એમ ન થાય તો અસ્વસ્થ થઈ જતી.

“હું સ્વાર્થી હતી!”

જેમ આપણે પ્રેરિત પાઉલના જીવનમાં જોઈએ છીએ તેમ આ ખરા ખ્રિસ્તીની લાક્ષણિકતા નથી.

પ્રેમ એ સ્વભલિદાન છે

“કેમ કે સર્વથી સ્વતંત્ર છતાં, ઘણા માણસોને મંડળીમાં લાવવા સારું, હું મારી જાતે સર્વનો દાસ થયો યહૂદીઓને મેળવવાને સારું હું યહૂદીઓની સાથે યહૂદી જેવો થયો. હું પોતે નિયમાધીન ન છતાં નિયમાધીનોને લાવવા સારું નિયમાધીનોની સાથે નિયમાધીન જેવો થયો.”

- ૧ કરિંથી ૯:૧૯, ૨૦

પાઉલ પોતે પ્રેમમાં ચાલ્યો અને તેના શિષ્યોને તેમ કરવાને તેણે શીખવ્યું, તે પોતાની જાતને બીજાઓને અનુકૂળ કરવાનું શીખ્યો કે જેથી તે બીજાઓને ખ્રિસ્તને માટે જીતી શકે. તે એ સમજ્યો હતો કે પોતાની રીતે જીવવાના કરતાં બીજા વ્યક્તિના આત્માને બચાવવો એ વધુ અગત્યનું છે.

જો વધુ ને વધુ લોકો આ પાઠ શીખ્યાં હોત, તો હું માનું છું કે આજે આ જગતમાં પુષ્કળ પ્રમાણમાં સમર્પિત ખ્રિસ્તીઓ હોત.

પાઉલ પોતે બીજાઓને અનુકૂળ થઈ શક્યો હતો કારણ કે ખ્રિસ્તની ખાતર તેમ કરવાનું તેણે નક્કી કરેલું હતું. હું માનું છું તેને લઈને જ તે સંવેદનશીલ બની શકેલો કે વિશ્વાસીઓ તરીકે આપણે પણ એમ કરવાની ઈચ્છા રાખવી જોઈએ.

બધાં લોકોને આપણી એકસરખી જરૂરિયાત હોતી નથી દાખલા તરીકે આપણાં બાળકોમાંના એકને બીજાઓ કરતાં આપણા વ્યક્તિગત સમયની વધુ જરૂર હોઈ શકે છે. આપણા મિત્રોમાંના કોઈ એકને બીજાઓ કરતાં આપણા નિયમિત ઉત્તેજનની વધુ જરૂર હોઈ શકે છે. આપણી બહેન આપણા માટે ઈચ્છતી હોય કે આપણે તેનું સાંભળીએ જ્યારે આપણો ભાઈ આપણા માટે ઈચ્છતો હોય કે આપણે તેની સાથે વાતો કરીએ.

જોકે, આનો અર્થ એ નથી થતો કે આપણે લોકોની જરૂરિયાતો મુજબ આપણું જીવન ચલાવવા દેવું છે પણ ત્યાં આપણે પવિત્ર આત્માની દોરવણી લેવી જોઈએ.

આપણે દેવ પ્રત્યે એવો ભરોસો રાખવો જોઈએ કે તેઓ આપણી કાળજી લેશે અને આપણે બીજાઓની કાળજી લેવી જોઈએ.

મારા માસીને મારી જરૂર છે, મારા માતાપિતાને મારી જરૂર છે, મારા ભાઈને મારી જરૂર છે, મારા પતિને મારી જરૂર છે, મારા ચારેય બાળકોને મારી જરૂર છે, મારા પાંચેય પૌત્ર-પૌત્રીઓને મારી જરૂર છે, મારા કર્મચારીઓને મારી જરૂર છે, મારા સાથીદારોને મારી જરૂર છે, મારા મિત્રોને મારી જરૂર છે - આ બધાંને મારી જરૂર છે, પણ અલગઅલગ પ્રકારે.

શું મને કદીયે એવું લાગે છે કે લોકોની જરૂરિયાતોને પૂરી કરતાં થાકી જવાય છે? હા, પણ જ્યારે મને એમ લાગે છે ત્યારે હું મારી જાતને યાદ દેવડાવું છું કે દેવ આ સર્વને માટે મને કૃપા પૂરી પાડે છે અને હું આશીર્વાદિત છું કે લોકોને હું પ્રેમ કરી શકું છું ને તેમની જરૂરિયાતો પૂરી પાડી શકું છું.

બીજાઓની જરૂરિયાતોને પૂરી કરવાનો હંમેશા પ્રયત્ન કરવામાં શું હું થાકી જાઉં છું? હા, પણ હું મારી જાતને, સ્વાર્થી રીતે જીવેલાં એ બધાં વર્ષો યાદ કરાવું છું કે તેમાં હું કેવી આશીર્વાદવિહોણી હતી. જ્યારે આમ કરું છું, ત્યારે મારા વલણને બદલાતાં વધુ સમય લાગતો નથી.

હું લોકોને મારું નિયંત્રણ કરવા દેતી નથી, પણ તેઓની વ્યાજબી જરૂરિયાતોને પૂરી કરવાને હું હંમેશા પ્રયત્નશીલ રહું છું. મારા માસીને અને મારા માતાપિતાને મારી જરૂરિયાત એ છે કે હું અઠવાડિયામાં ઓછામાં ઓછું એકવાર તેમને મળું અને/અથવા તેમને ફોન કરું, તેથી હું તે પ્રમાણે કરું છું, દેવ પ્રત્યેનો તથા તેઓ પ્રત્યેનો પ્રેમ હું આ એક રીતે પ્રદર્શિત કરી શકું છું.

લોકોને “હું તમને પ્રેમ કરું છું” એમ કહેવું વ્યર્થ છે, જો આપણે આનાથી આગળ વધતાં નથી અને તેઓની જરૂરિયાતોને પૂરી કરવાનો પ્રયત્ન કરતાં નથી તો.

મારા પતિને એ ગમે છે કે જો શક્ય હોય તો અઠવાડિયામાં તે એકવાર ગોલ્ડ રમે, તેથી હું એ કાળજી લેવાનો પ્રયત્ન કરું છું કે અમારા સમય આયોજનમાં તેમને એ તક મળે.

તેમને રમતગમત જોવાનું પુષ્કળ ગમે છે અને જો કે મને તેમાં જરાયે રસ ન હોવા છતાં હું એ કાળજી લઉં છું કે અઠવાડિયામાં એક કે બે વાર તેઓ મારી સાથે બેસીને ગોલ્ફની ટુર્નામેન્ટ્સ કે અન્ય રમત નિહાળે.

મને એ બધાં વર્ષોની યાદ આવે છે કે જ્યારે તેઓ રમતગમત નિહાળે કે રમવા માટે જાય એ મને જરાય ગમતું નહિ, કારણ કે હું ઈચ્છતી કે તેઓ એ જ કરે કે જે મને ગમતું હોય. તે સમયે, જો તેઓ ટેલીવીઝન પર રમતગમત નિહાળતા હોય કે મેદાન પર રમવા માટે ગયાં હોય તો હું ગુસ્સે થઈ જતી, હું લાચાર હતી કારણ કે હું તેમની જરૂરિયાતોને અનુકૂળ થવાનું શીખી જ નહોતી. હું ઈચ્છતી કે તેઓ મારી લાગણીઓ-માગણીઓને અનુકૂળ થાય, પણ હું પોતે તો તેઓને કોઈ રીતે અનુકૂળ થવાને તૈયાર નહોતી.

બીજી ઘણી જગ્યાએ તેઓ મારી ઈચ્છાઓને અનુકૂળ થતાં, મિત્રોની સાથે અમે જેટલી વાર રેસ્ટોરન્ટમાં જમવા જઈએ તેટલી બધી વાર તેઓ હંમેશા મને રેસ્ટોરન્ટની પસંદગી કરવા દેતાં, આ ઉપરાંત બીજી ઘણી બાબતોમાં તેઓ મને અનુકૂળ થતાં.

વર્ષો સુધી, હું કદીયે એ નહોતી જોતી કે તેઓ શું કરે છે - હું માત્ર એ જ જોતી કે તેઓએ શું નથી કર્યું અને આ બાબતને લઈને અમારા સંબંધો કથળી ગયાં હતાં. હું ખુશ છું કે હું અનુકૂળ થવાને શીખી શકી. મારી જાત માટે એ થોડું અઘરું હતું ખરું પણ કદાચ તેના થકી મારું લગ્નજીવન બચી ગયું.

કેટલાકને માટે અનુકૂળ થવું, એ બીજાઓ કરતાં સરળ હોય છે, પણ આપણ સર્વએ તેમ કરવાને શીખવું જ રહ્યું.

મારી જનરલ મેનેજર અને મિત્રની પાસે દેવે આપેલો એવો સ્વભાવ છે કે તેણી સરળતાથી બીજાઓને અનુકૂળ થઈ શકે છે. ટીવી પર શું જોવું કે કઈ રેસ્ટોરન્ટમાં જમવા જવું એવી બાબતોમાં તેણીનો કોઈ જડ અભિપ્રાય હોતો નથી. દરેક બાબતોમાં તેણી અનુકૂળન સાધી શકે છે, જ્યારે અમે આનંદપ્રમોદ માટે આખો દિવસ એકસાથે ગાળીએ ત્યારે તેણી મારી કોઈપણ પસંદગીમાં આનંદ માણી શકે છે. દાખલા તરીકે તેણીને પોતે તો ખરીદી કરવામાં ખાસ રસ નથી, પણ તેણી મારી સાથે ખરીદીમાં ઉમંગથી ભાગ લે છે અને આખો દિવસ તે ધીરજ રાખતી હોય છે કે જ્યારે હું કપડાં કે જોડા પસંદ કરતી હોઉં છું.

આ જ પ્રકારનું વ્યક્તિત્વ અમારી ચાર દીકરીઓમાંની એક દીકરીનું છે અમે જે કાંઈ કરવા માંગતા હોઈએ, સામાન્ય રીતે તેણી તેમાં સહમત હોય છે.

અમારી બીજી દીકરી તેણી જે કરવા માંગતી હોય તેમાં વધુ ચોક્કસ હોય છે. દાખલા તરીકે, તેણીને ખરીદી કરવાનું ગમતું નથી, જો તેને ચોક્કસ વસ્તુની જરૂર ન હોય તો, મારે ખરીદી કરવી હોય અને તેણીની એ પસંદગી હોય છે કે તેણી ઈચ્છે ત્યારે જ તેણી મારી સાથે આવે, પણ તેણી મારી સાથે આવવાનું પસંદ કરે કે ન કરે, હું ખોટું લગાડતી નથી.

હું મારી બંને દીકરીઓના અલગ અલગ વ્યક્તિત્વને માન આપું છું અને એમની સાથે એવા સંબંધો જાળવવાને પ્રયત્ન કરું છું કે જેમાં અમારા બંનેની જરૂરિયાતો સંતોષાતી હોય.

મારે બે દીકરા છે એમાંના એકને મારા સમયની બીજા કરતાં ઘણી વધુ જરૂર હોય છે. એકની સ્વતંત્ર વિચારસરણી છે અને તેને તેના પોતાના કુટુંબની સાથે રહેવામાં આનંદ આવે છે. બીજો તદ્દન અલગ વ્યક્તિત્વ ધરાવે છે તેને લોકોની સાથે હળવું ભળવું ગમે છે, અને હું ખુશ છું કે કેવે અને હું એ લોકોમાં સામિલ છીએ કે જેઓને મળવાનું તેને ગમતું હોય.

ઘણાં સમય અગાઉ હું એ શીખી શકી હતી કે કોઈ વ્યક્તિને તે પોતે જેવો નથી તેવો બનાવવામાં કશી મજા નથી

હું મારા બધાં જ બાળકોને એકસરખો પ્રેમ કરુ છુ અને એમાના દરેકની સાથે મારા અલગ સંબંધો છે. તેઓમાંના દરેક અમારા બાળકો જ નહિ પણ અમારા સારા મિત્રો પણ છે. તેઓ બધાં જ મિનિસ્ટ્રીની સાથે સંકળાયેલા હોઈને અમારે ઘણાં બધાં સંબંધોને એકબીજાથી અલગ જાળવવાના હોય છે, પણ દેવ અમને એ કૃપા આપે છે કે અમે એક ટીમમાં એકસાથે રહીને કાર્ય કરી શકીએ છીએ અને એકબીજાના અધિકારોને તથા વ્યક્તિત્વને માન આપી શકીએ છીએ.

અમારામાંના દરેક ચોક્કસ અભિપ્રાય ધરાવનારા છે, પણ અમે અમારી માન્યતાઓને તથા અમારા વિચારોને બીજાઓની ઉપર લાદી ન દેવાનું શીખ્યાં છીએ. અમને એ સમજાયું છે કે સ્વતંત્રતાની જરૂર દરેકને છે, અને દરેક ઈચ્છે છે કે તેની નજરમાં જે સારું હોય તે કરવાની તેને છૂટ હોય.

પ્રેમ કરવાને માટે જે વ્યક્તિએ પોતાને નમ્ર બનાવેલો છે તેને લોકોની સાથે સારા સંબંધો બાંધવામાં અને તેને જાળવી રાખવામાં કશી મુશ્કેલી પડતી નથી, કારણ કે તેના જીવનનું મુખ્ય ધ્યેય જ બીજાઓને આશીર્વાદિત કરવાનું હોય છે. આપણે આગામી પ્રકરણમાં જેમ

જોઈશું તેમ, પ્રેમ એ સ્વાર્થી નથી અને તે માત્ર પોતાનું જ હિત જોતો નથી. (૧ કરિંથી ૧૩:૫)

પ્રેમ માન આપે છે

“દરેક ને તેના જે હક હોય તે આપો જેને કરનો તેને કર જેને દાણનો તેને દાણ, જેને બીકનો તેને બીક જેને માનનો તેને માન.”

- રોમન ૧૩:૭

પ્રેમ બીજા લોકોમાં રહેલા મતભેદોને માન આપે છે. સ્વાર્થી વ્યક્તિ દરેકને માટે એ અપેક્ષા રાખે છે કે તેઓ તેને અનુકૂળ થાય અને તેઓને તે જ ગમવું જોઈએ કે જે તેને ગમતું હોય.

દરેક વ્યક્તિના વ્યક્તિગત અધિકારોને માન આપવું, એ અતિ અગત્યનું છે. જો દેવ આપણ સર્વને એક જ સરખા જોવા માંગતા હોત તો આપણ દરેકને તેમણે અલગ અલગ ફિંગરપ્રિન્ટ (આંગળીઓની છાપ) ન આપી હોત. હું માનું છું કે આ એક બાબત જ પૂરવાર કરે છે કે આપણ બધાને સમકક્ષ પણ અલગતાવાળા બનાવવામાં આવેલાં છે.

આપણા બધાંની પાસે જુદા જુદા તાલંતો-કૃપાદોનો, જુદા જુદા ગમા-અણગમા, જીવનમાં જુદાજુદા ધ્યેય, જુદાજુદા પ્રેરકબળ હોય છે. આની યાદી આનાથી પણ આગળ વધી શકે છે.

પ્રેમ માન આપે છે, જે વ્યક્તિ પ્રેમ કરે છે તે, જેને તે પ્રેમ કરે છે તેને સ્વતંત્રતા આપવાનું શીખેલો હોય છે.

સ્વતંત્રતા, શ્રેષ્ઠ ભેટોમાંની એક છે જે આપણે બીજાઓને આપી શકીએ છીએ, અને આ એ ભેટ છે કે જે આપણને આપવાને ઈસુ પોતે આવ્યાં હતાં અને આપણે પણ તે બીજાઓને આપવી જ જોઈએ.

તમારા બાળકો જેમ મોટા થાય તેમ તેમને તેમના જીવનોમાં પસંદગીઓ કરવા દેજો. તેઓ પરિપક્વ બની જાય ત્યાર પછી તેઓના જીવનોનું નિયંત્રણ કરવાનો પ્રયત્ન ન કરો,

તમે જેમાં સહમત ન હો તેવા નિર્ણયો કે ખોટા નિર્ણયો પણ જો તેઓ તે, તો પણ નિર્ણયોને યાદ કરવા જોઈએ.

અમારા નાના દીકરાએ તેના લગ્ન પછી તરત એવા કેટલાક નિર્ણયો લીધાં કે જેની સાથે મારા પતિ તથા હું સહમત નહોતાં, પણ અમે તે નિર્ણયો લેવાના તેના અધિકારને માન આપ્યું. અને જ્યારે તેના નિર્ણયોના ધાર્યા પ્રમાણેના અમારું કહેવું માન્યું હોત તો આ દા'ડો તારે જોવો ના પડત.”

“મેં તો તને પહેલેથી જ કહ્યું હતું.” આ શબ્દો વડે મજબૂત સંબંધો બંધાતા નથી.

અમારા દિકરાને તેના ખોટા નિર્ણયોને કારણે સમયના તથા નાણાના રૂપમાં કેટલીક ખોટ ગઈ, પણ તેથી કાંઈ દુનિયા અટકી જતી નહોતી. પણ તેથી તે નિર્ણયો લેતાં પહેલાં થોડો વધુ સમય લેવાનો એક અગત્યનો પાઠ શીખ્યો. તેના ખોટા નિર્ણયોમાંથી પણ કંઈક સારું નીકળી આવ્યું એટલે તે તેમાંથી કાંઈક શીખ્યો.

અમે તેને માન આપીને અમારો પ્રેમ પ્રદર્શિત કર્યો પગેલું તો અમે તેના નિર્ણયોની ટીકા નહિ કરીને તેને માન આપ્યું અને ત્યારબાદ અમે તેને “મેં તો તને પહેલેથી જ કહ્યું હતું” એમ ન કહીને તેને માન આપ્યું.

દેવનું સઘળું સર્જન પુષ્કળ મૂલ્ય ધરાવે છે ને તેથી સાથે તે પ્રમાણેનો વર્તાવ પણ થવો જોઈએ અને લોકો તેમાં ય શ્રેષ્ઠ સર્જન હોઈને તેઓની સાથે તો ખાસ માનપૂર્વકનો વર્તાવ થવો જોઈએ અને તેઓ મૂલ્યવાન ગણાવા જોઈએ.

તાજેતરમાં, મારા એક કર્મચારીએ મને કહ્યું કે તેના ખાતાના મેનેજરે કદી તેનો દરવાજો ખખડાવીને આવવાનું સૌજન્ય દર્શાવતા નથી, પણ તેઓ સીધા અંદર ઘુસી જાય છે અને હું જે કાંઈ કરતો હોઉં છું તેમાં મને અધવચ્ચે ખલેલ પહોંચાડે છે.

તેણે એમ પણ કહ્યું કે મારા ખાતાના સુપરવાઈઝર પ્રમાણમાં વધુ સૌજન્ય દર્શાવે છે કે તેઓ મારે ત્યાં આવતા પહેલાં હંમેશા દરવાજો ખખડાવે છે.

કેટલીક વાર લોકોના આવા ખરાબ વ્યવહારની પાછળ ખોટું વલણ રહેલું હોય છે, જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાને “બોસ” તરીકે ગણતી હોય અને બીજાઓને “તેની હાથ નીચેના” ગણતી હોય તો તે કદાચ એવું ધારી લે કે આ રીતે વર્તવાનો તેને અધિકાર છે. પણ જો તે પોતાનું વલણ બદલે અને બીજાઓની સાથે એવી રીતે વર્તવાનું શરૂ કરે કે જે વર્તન બીજાઓ તેના પ્રત્યે કરે તેવું તે ઈચ્છતો હોય, તો ચોક્કસ પહેલાંના કરતાં તે વધુ સારી રીતે બીજાઓની સાથે વર્તી શકશે.

જો કે એક બોસને ઘણી વાર તેના કર્મચારીના ચાલી રહેલાં કામમાં વિક્ષેપ પાડવાની જરૂર પડે, અને તેને તે અધિકાર પણ છે, પણ તે કઈ રીતે આ કરે છે તે ખાસ અગત્યનું છે. દરેક પરિસ્થિતિને હાથ ધરવાને માટે હંમેશા એક શિષ્ટ રીત અને એક અશિષ્ટ રીત હોય છે.

ઘણાં લોકોના જીવનોમાં કદીયે તેઓના તાલંતોનો કે કૃપાદાનોનો ઉપયોગ થતો હોતો જ નથી કારણકે તેઓ પોતાની ઉપરના સત્તાધિકારને, કુટુંબને, મિત્રોને અરે પોતાની આવડતોને પણ માન આપવાનું શીખ્યાં હોતાં નથી.

આ વાર્તા મેં સાંભળેલી છે કે જેના દ્વારા હું મારો આ મુદ્દો સ્પષ્ટ કરવા માંગુ છું.

કોલેજ ફૂટબોલના બે સુપ્રસિધ્ધ પ્રશિક્ષકોએ હાલમાં જ એક મોટી જાહેરસભાને સંબોધી હતી. તેમના પ્રવચનો પછી તેમણે તે સભાને પ્રશ્નોના માટે ખુલ્લી મૂકી. પ્રેક્ષકગણમાં બેઠેલા એક હાઈસ્કૂલના પ્રશિક્ષકે તેમને પૂછ્યું, “તમે તમારે ત્યાં ટીમમાં ખેલાડીઓને પ્રવેશ આપતા હો ત્યારે કઈ બાબતને અગ્રતા આપો છો?” તેણે વિચાર્યું કે તેમનો જવાબ ચોક્કસ દોડવાની ઝડપ, શરીર સૌજવ, શક્તિ કે બુદ્ધિપ્રતિભા હશે, પણ આમાંનો કોઈપણ જવાબ સાચો નહોતો.

તે બે પ્રશિક્ષકોના જવાબે બધાંને આશ્ચર્યચકિત કરી દીધાં. તેઓએ કહ્યું કે અમારી ટીમમાં યોગ્ય ઉમેદવાર ખેલાડીને પસંદ કરતાં પહેલાં અમે એ ખાસ જાણવા માંગતા હોઈએ છીએ કે, જે તે ખેલાડી તેના માતાપિતાને કેટલું માન આપે છે કારણ કે

જો તે પોતાના માતાપિતાને માન આપતો હશે, તો તે બીજાઓને પણ માન આપશે અને વિજેતા અસરકારક ખેલાડી બની શકશે.

માન આપવાની બાબતને હંમેશા તાલંત તથા કાર્યકુશળતાથી ઉંચો દરજ્જો મળવો જોઈએ. અમારી પાસે ઘણાં વર્ષોથી કેટલાક તાલંતોવાળા લોકો છે, પણ તેઓ તેમની ઉપરની સત્તાને તથા તેમના સહકર્મચારીઓને યોગ્ય માન આપવાનું શીખ્યા ન હોઈને, અમે તેમને પ્રમોશન (બઢતી) આપી શક્યાં નથી.

રોમન ૧૨:૧૬માં પાઉલ આપણને જણાવે છે કે બીજાઓને અનુકૂળ થવાની ઈચ્છા રાખીને આપણે એકબીજાની સાથે સંપર્માં રહીએ તે આગળ વધતાં નમ્રતા વિષે જણાવે છે કે... “તમારું મન મોટી મોટી બાબતો પર ન લગાડો તમે પોતાને બુદ્ધિમાન ન સમજો.”

જે લોકો પોતાને જોવી જોઈએ તે કરતાં વધુ ઊંચી રીતે જોતા હોય તેઓને એ અશક્ય તો નહિ પણ અઘરું તો લાગે જ છે કે તેઓ બીજાઓને અનુકૂળ થાય. પોતાના વિષેના તેઓના આવા “ઉચ્ચ” ખ્યાલને કારણે તેઓ બીજાઓને તુચ્છ કે સામાન્ય ગણશે.

આ પ્રકારનું વલણ અતિ જોખમી છે કારણ કે તે આપણા વિચારવામાં છૂપાયેલું હોય છે. તેને કારણે આપણે બીજાઓના વિચારોને અને અભિપ્રાયોને માન આપી શકતાં નથી, તેથી આપણા માટે એ અશક્ય થઈ જાય છે કે આપણે કોઈપણ પ્રકારની ટીમના ભાગરૂપ બનીએ.

આગેવાની આપવાના ક્ષેત્રમાંના ઘણાં પરાક્રમી લોકો અડગ અને આક્રમક વ્યક્તિત્વ ધરાવતાં હોય છે. તેઓ વધારે પડતાં ધ્યેય કે પરિણામલક્ષી બનેલાં હોય છે. તેઓ ઘણીવાર બીજાઓની સાથે એ દુર્વ્યવહારકરતાં હોય છે કે તેઓને દુર્વ્યવહાર લાગતો પણ હોતો નથી. તેઓ એમ જ સમજતાં હોય છે કે તેઓ તો જે તે કામ કે લક્ષ્યાંકને જ પાર પાડી રહ્યાં છે કે જે તેમને માટે અતિ અગત્યનું હોય છે.

એક આગેવાને ચોક્કસપણે પ્રેમમાં ચાલવું જ જોઈએ કારણ કે જે કાંઈ માથાની ઉપર હશે તેનું જ વહન આખા શરીર સુધી થવાનું છે. (ગી.શા. ૧૩૩:૨). આગેવાન બીજાઓની આગળ એક નમૂનો મૂકે છે. આગેવાનીની કક્ષામાં રહેલી દરેક વ્યક્તિ આપમેળે જ શિક્ષક બની જાય છે. તે પોતાના કૃત્યો વડે બીજાઓને શીખવે છે કે શું સારું છે અને શું ખરાબ છે. જો તે તેની હાથ નીચેનાની સાથે અયોગ્ય વર્તાવ કરશે તો તેઓ પણ એકબીજાની સાથે અયોગ્ય વર્તાવ કરશે.

પ્રેમ બીજાઓને પહેલી પસંદગી આપે છે

“ભાઈઓ પ્રત્યે જેવો પ્રેમ ઘટે છે તેવો ગાઢ પ્રેમ એકબીજા પર રાખો માન આપવામાં પોતાના કરતાં બીજાને અધિક ગણો.”

- રોમન ૧૨:૧૦

બીજાઓને પસંદગી આપવામાં એ જરૂરી છે કે આપણે અનુકૂળ થવાને તથા બદલાવાને તૈયાર બનીએ. એનો અર્થ કે આપણે તેઓને આપણી આગળ નીકળવા દઈએ છીએ કે કંઈક બાબતમાં સર્વશ્રેષ્ઠ ભાગ આપણે તેઓને આપીએ છીએ.

અમારે પુષ્કળ વિમાની મુસાફરી કરવી પડતી હોઈને, મારા, ડેવના તથા અમારી ટ્રાવેલીંગ ટીમના સભ્યોના ખાતામાં અમે કરેલી મુસાફરીનો સંચય થાય છે, ને જેના બદલારૂપે તેના પછીના ઉડ્ડયનમાં અમને પ્રથમ વર્ગની ટીકીટ આપવામાં આવતી હોય છે. પણ પ્રથમ વર્ગમાંની બેઠકો મર્યાદિત હોય છે, અને ઘણીવાર અમારી ટીમની સભ્યસંખ્યા કોઈપણ ફ્લાઈટના પ્રથમ વર્ગની કિંમત કરતાં વધી જતી હોય છે.

વિમાની મુસાફરીમાં “વહેલો તે પહેલો”નું ધોરણ હોય છે. ઘણીવાર એવું પણ બને છે કે અમારા સાથી કાર્યકરો અમારા કરતાં પહેલાં વિમાનઘરે પહોંચે છે અને સારી સીટ મેળવે છે, અને મારા તથા ડેવ માટે ત્યારબાદ ત્યાં કોઈ જગ્યા ખાલી રહેતી નથી. જ્યારે પણ આવું થાય છે ત્યારે અમારા સાથી કર્મચારીઓ હંમેશા એવો આગ્રહ રાખે છે કે તેઓની જગ્યાએ હું તથા ડેવ પ્રથમ વર્ગમાં બેસીએ અને તેઓ વિમાનમાંના કોચ સેક્શનમાં બેસીને મુસાફરી કરે છે. આમ અમને અગ્રતા આપવા દ્વારા તેઓ અમારા પ્રત્યેનો પ્રેમ દર્શાવે છે. પ્રથમ વર્ગની મુસાફરીના આરામ માટે તેઓ પોતાના કરતાં અમને અગ્રતા આપે છે. તેઓ આ પ્રેમપૂર્વકના કૃત્ય દ્વારા અમારા પ્રત્યેનો આદર તથા સન્માન પ્રદર્શિત કરે છે.

મજબૂત સંબંધો બાંધવામાં આ પ્રકારની બાબતો ખરેખર મદદરૂપ થાય છે.

અમે જ્યારે અમારા સાથી કર્મચારીઓની સાથે મુસાફરી કરતાં હોઈએ ત્યારે તેઓ કદીયે અમને કોઈ વજનદાર વસ્તુ કે બેગ ઉંચકવા દેતા નથી. હંમેશા કોઈક

અમારી ભેગ ઉંચકી લેતું હોય છે. એવું નથી કે અમે કોઈ પ્રકારે તેઓના કરતાં ચડિયાતાં છીએ પણ તેઓ આ દ્વારા અમારા પ્રત્યેનો પ્રેમ તથા મિનિસ્ટ્રીમાંના અમારા સ્થાન પ્રત્યેનું માન દર્શાવે છે.

અમારી પાસે એવા પણ સાથી કર્મચારીઓ હતાં કે જેઓ કદી યે કશું પણ ઉંચકાવવાનું સૌજન્ય નહોતાં દાખવતાં અને જો તેઓને કદાચ ઉંચકાવવામાં મદદ કરવાનું કહેવામાં આવે, તો તેમને તે અપમાનજનક લાગતું. આપણે એ જાણવું જોઈએ કે જે કાંઈ તકલીફ છે તે તેમની સમજદારીમાં છે. દેવના રાજ્યમાં જે કોઈ આગેવાન બનવા ચાહતો હોય તેણે સેવક થવાની ઈચ્છા રાખવી જોઈએ.

મોટી પ્લેટમાંથઈ ચીકનનો સારામાં સારો ભાગ પોતાને માટે ન રાખી મૂકતાં તે બીજાને આપીને પણ બીજાઓને આપણે માન આપી શકીએ છીએ. ક્યારેક આપણે સ્ટોર્સના કાઉન્ટરની આગળ હરોળમાં ઊભા હોય અને જો આપણી પાછળની કોઈ વ્યક્તિ કે જેની પાસે થોડાક જ સામાન છે, તો તેને આપણા કરતાં આગળ જવા દઈને આપણે તેને મદદરૂપ બની શકીએ. કોઈક જાહેર સ્થળે આપણા કરતાં પાછળ કોઈ વૃદ્ધ કે ગર્ભવતી સ્ત્રી હોય તો તેને આપણા કરતાં આગળ જવા દઈને આપણે તેમને મદદરૂપ બની શકીએ છીએ.

આમ દર વખતે જ્યારે આપણે બીજાને આ રીતે આપણી તક આપીએ છીએ ત્યારે આપણે માનસિક રીતે અનુકૂળ થવું પડે છે. આપણે જ્યાં પહેલાં રહેવા માંગતા હતા ત્યાં હવે આપણે તેના પછીના સ્થાને રહેવાનું નક્કી કરીએ છીએ. આપણે પણ ઉતાવળમાં છીએ, પણ આપણા કરતાં વધુ જરૂરિયાતમાં દેખાતાં કોઈકને માટે આપણે થોડી વધુ રાહ જોવાનું નક્કી કરીએ છીએ.

જ્યાં સુધી કોઈ વ્યક્તિ આ રીતે બીજાઓને પોતાની તક આપવાનું શીખતો નથી ત્યાં સુધી તે પ્રેમમાં સ્થાપન કે મજબૂત થઈ શકતો નથી. (જુઓ એફેસી ૩:૧૭)

લગભગ દરરોજ આપણને એવી તકો મળે છે કે જેમાં આપણે બીજાઓને અનુકૂળ થઈ શકીએ છીએ. જો આપણે આપણા આયોજનોમાં એવી રીતે બંધાઈ ગયાં હોઈશું તો આમ કરવામાં આપણને મુશ્કેલી પડશે. જો કે આયોજન હોવું એ સારું છે, તેના વગર આપણે સફળતા મેળવી શકતાં નથી. શક્ય હોય ત્યાં સુધી આપણે આપણા આયોજનોને વળગી જ રહેવું જોઈએ. જો આપણે આપણા

આયોજનોને કેન્દ્રસ્થાને રાખતાં નથી તો આપણે કદી એ આપણા નિર્ધારિત માર્ગમાં જળવાઈ રહી શકતાં નથી. જો આપણે એ પારખી ના શકતાં હોય કે ક્યારે આપણે આપણા આયોજનોને વળગી રહેવાની જરૂર છે અને ક્યારે આપણે આકસ્મિક રીતે ઉદ્ભવેલી અગત્યની બાબતને પણ સમાવી લેવાને માટે, બદલાવાની કે અનુકૂળ થવાની જરૂર છે, તો આપણે સંતુલન ગુમાવી દઈશું.

માત્ર અનુકૂળ થવાનું જ ન શીખો પણ યોગ્ય વલણની સાથે તેમ કરવાનું શીખો. આમ કરવાને શીખવું એ પ્રેમમાં ચાલવાનું શીખવા બરાબર છે.

યાદ રાખો, પ્રેમ એ માત્ર શબ્દો નહિ પણ તે કૃત્ય છે અને તે આપણા સમગ્ર વ્યવહારમાં દેખાય છે.

૭.

પ્રેમનાં વિવિધ પાસાં

પ્રીતી લાંબો સમય સહન કરે છે અને ધીરજવાન તથા માયાળું છે, પ્રીતિ કદી અદેખાઈ કરતી નથી અથવા ઈર્ષ્યાથી બળતી નથી કે ખોટા બણગાં ફુકતી નથી કે મહિમા દર્શાવતી નથી કે પછી પોતાને ગુસ્સામાં પ્રગટ કરતી નથી.

તે આપવડાઈ કરતી નથી (તોછડાઈ દર્શાવતી નથી અને ઘમંડથી ભરેલી નથી.); તે ઉદ્ધત નથી (અસભ્ય) અને અયોગ્ય રીતે વર્તતી નથી. પ્રેમ (આપણામાં દેવનો પ્રેમ) નથી કારણકે તે પોતાનું હિત જોનાર નથી; તે લાગણીપ્રધાન તેના પર દર્શાવેલ ભૂંડાઈને ધ્યાનમાં લેતી નથી (તેને ખોટા માટે સહન કરવું પડે તો લક્ષમાં લેતી નથી)

તે અન્યાયમાં અને ખોટામાં હરખાતી નથી પરંતુ જ્યારે ખરુ અને સત્ય ટકે છે ત્યારે ખુશ થાય છે.

જે કંઈ અને દરેક બાબત જે કાંઈ આવે દરેકને પ્રેમ સહી લે છે, દરેક વ્યક્તિ માટે શ્રેષ્ઠ વાત માનવા તે તૈયાર છે, દરેક સંજોગોમાં તેની આશા ખૂટતી નથી અને દરેક પરિસ્થિતિ ખમી લે છે. (નબળી બન્યા વીના) પ્રીતિ કદી ખૂટતી નથી.

૧ કરંથી ૧૩:૪-૮

પ્રકરણ-૬માં આપણે જોયું કે નિઃસ્વાર્થપણું એ પ્રેમનું અગત્યનું પાસું છે. પણ પ્રેમ એ તો હીરાના જેવું છે કે જેને ઘણાં પાસા હોય છે. હીરાને જે કોઈ દિશામાં તમે ઘુમાવો તમને અલગ અલગ પ્રકારની ચમક જોવા મળશે. પ્રેમનું પણ આવું જ છે.

પ્રેમ એક જ બાબત છે, પણ તે ઘણી અલગ અલગ રીતે રજૂ થાય છે. જો આપણને આ હકીકતનો ખ્યાલ નહિ હોય તો, આપણે અધીરાં, ઉદ્વૃત, સ્વાર્થી કે અભિમાની હોઈશું તો પણ આપણે પોતાના વિષે તો એમ જ માનીશું કે આપણે પ્રેમમાં જ ચાલીએ છીએ.

પ્રેમ વ્યવહારિક રીતે પ્રદર્શિત થાય છે, અને તે સંબંધોને મજબૂતાઈથી પકડી રાખે છે. કેટલાં બધાં લગ્નો તૂટતાં બચી ગયાં હોત જો પતિ થોડો વધુ પ્રેમાળ બન્યો હોત કે પત્ની થોડી ઓછી લાગણીશીલ બની હોત? જો મંડળીના સર્વએ એકબીજામાંની તથા પાળકમાંની શ્રેષ્ઠ બાબતોમાં વિશ્વાસ મૂકવાનું નક્કી કર્યું હોત તો શું થાત?

આ વિચાર માંગી લે તેવી બાબત છે.

જો આપણે પ્રેમના સર્વ પાસાંને જીવનોમાં ન ઉતારતાં હોઈએ તો આપણે એમ ન માનવું જોઈએ કે આપણે પ્રેમ વિષે કશું જાણીએ છીએ. આત્માના આ ફળો (જે પ્રકરણ ૧માં દર્શાવ્યા છે) એ આપણું ધ્યેય હોવું જોઈએ.

એક સમયે મારો ધ્યેય, મારી મિનિસ્ટ્રીને પુષ્કળ વિસ્તારવાનો હતો, છતાં પણ મારા અથાગ પ્રયત્નો છતાં મારી મિનિસ્ટ્રી વૃદ્ધિ પામતી નહોતી. મારા જીવનમાં યોગ્ય અગ્રતાક્રમ નહોતો. મારા અગ્રતાક્રમમાં પ્રેમમાં ચાલવાની બાબત સાવ છેલ્લે હતી, તેથી દેવે મારી મિનિસ્ટ્રીમાં વૃદ્ધિ આપી નહોતી. મારા માટે એ જરૂરી હતું કે પ્રેમનો ખરો અર્થ હું સમજું. મને તરત જ ત્યાં એ સમજાયું કે પ્રેમ એ માત્ર શબ્દો કરતાં કંઈક વધુ છે. હું એસમજી કે પ્રેમ કરવામાં કંઈક ચૂકવવું પડે છે અને કંઈક પ્રયત્ન કરવો પડે છે.

ચાલો આપણે “પ્રેમના પ્રકરણ” - ૧ કરિંથી ૧૩માં વ્યક્ત થયેલ પ્રેમના ઘણાં પાસાંમાંથી થોડાંનો અભ્યાસ કરીએ.

પ્રેમ ધીરજવાળ છે

“પ્રીતિ સહનશીલ છે.....”

- ૧ કરિંથી ૧૩:૪

આપણે જ્યારે એક બીજા પ્રત્યે ધીરજ રાખીએ છીએ ત્યારે ત્યાં પ્રેમ પ્રદર્શિત થાય છે.

આજે વિશ્વ અધીરા લોકોથી ભરેલું છે. દરેક વ્યક્તિ જાણે કે ઉતાવળમાં જ લાગે છે. મોટા ભાગના લોકો પુષ્કળ તનાવમાં જીવી રહ્યાં છે અને જે દબાણમાં તેઓ રહે છે તેના કારણે તેઓ અધીરા બની જાય છે. બીજાઓની માફક ખ્રિસ્તીઓ પણ અધીરા બની જઈ શકે છે.

આપણામાંનાં મોટા ભાગનાને કશાના માટે રાહ જોવી ગમતી નથી. આપણે હંમેશા આપણી દિનચર્યામાં આગળના કાર્ય તરફ ઝડપથી આગળ વધવાને ઉતાવળમાં હોઈએ છીએ, તેથી એ પ્રત્યેકની સાથે આપણે અધીરા બની જઈએ છીએ કે જેઓ આપણને અટકાવતાં હોય કે ધીમા પાડતા હોય.

હું અને તમે પોતાનામાં તો ઘણી નબળાઈઓ ધરાવતાં હોઈએ છીએ પરંતુ બીજાઓની નબળાઈઓ કે ભૂલો પ્રત્યે ધીરજ રાખવા આપણે તૈયાર હોતાં નથી. આપણે ઈચ્છીએ છીએ કે દેવ આપણા પરત્વે દયાળું રહે પરંતુ ઘણી વાર આપણે જે દયા મેળવી હોય તે બીજાઓને આપવાને આપણે તૈયાર હોતાં નથી.

આપણે લોકની સાથે અધીરા હોઈએ છીએ. અરે, આપણે દેવની સાથે પણ અધીરા હોઈએ છીએ. આપણે ઈચ્છીએ છીએ કે દેવ જે રીતે કાર્યકરી રહ્યાં છે તેના કરતાં પણ વધુ ઝડપથી તેઓ કાર્ય કરે. આપણે ઈચ્છીએ છીએ કે દેવ આપણને એ સઘળું આપે કે જે આપણે અત્યારે જ જોઈતું હોય, પછી ભલેને આપણે તેને અત્યારે પચાવી શકીએ કે ન પચાવી શકીએ.

આપણે આત્મિક જીવનમાં આશીર્વાદોરૂપી પૂરા પાક લણવા માંગીએ છીએ પરંતુ આપણને જે આત્મિક પરિપક્વતા તરફ લઈ જાય છે તે સર્વ કરવાને આપણે તૈયાર હોતા નથી.

આપણે કશાયમાંથી મહેનત કરીને પસાર થવા માંગતા નથી. આપણે જીવનમાંના બધાં જ કઠિન માર્ગોને કૂદાવીને આગળ વધવા માંગીએ છીએ, કે જે કઠિન સમયો જ આપણને આત્મિક રીતે વૃદ્ધિ પમાડવાને ઉપયોગી થતાં હોય છે. આપણને તો સીધેસીધું “શિખર” પર જ પહોંચી જવું હોય છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો આપણે માંગીએ છીએ, માંગીએ છીએ અને માંગતા જ રહીએ છીએ,

પણ આપણે પરિપક્વ બનવાને ઈચ્છતા હોતાં નથી. આપણને આપણા જીવનમાં સઘળી સિદ્ધિઓ ઝટપટ જ જોઈએ છે - આપણી કોઈ તૈયારી કે પ્રયત્નો વગર જ.

આપણે ફાસ્ટ ફૂડની કોઈ રેસ્ટોરન્ટમાં જઈને તરત જ હેમ્બર્ગ (ઝડપથી તૈયાર થતી એક વાનગી)નો ઓર્ડર આપી શકીએ છીએ, પણ તેમાં એ પોષણ હોતું નથી કે જે પોષણ ઘરે બનાવેલા સાત્વિક ખોરાકમાં હોય છે. આજે હજારો લોકો તંદુરસ્તીને લગતી સમસ્યાઓથી સહન કરી રહ્યાં છે. આપણી દિનચર્યામાં આપણે ઝડપથી આગળ વધી શકીએ એ માટે જે કંઈ “ઝટપટ” હોય તે ખાઈ લેવાના આપણા વલણના પરિણામે ઉદ્ભવતું અપૂરતું પોષણ, એ જ ઘણાં ખરાં રોગનું મૂળ હોય છે. આ જ રીતે, હજારો લોકો આત્મિક પોષણની ઊણપથી પીડાઈ રહ્યાં છે કારણ કે તેઓ દેવની સાથે સંગત ગાળવામાં પણ પુષ્કળ ઉતાવળમાં હોય છે.

પ્રેમ ધીરજવાન હોય છે. તે ઉતાવળમાં હોતો નથી. દેવની રાહ જોવામાં તથા તેમની સાથે સંગત કરવામાં હંમેશા તે સમય લે છે.

પ્રેમમાં ચાલનાર વ્યક્તિ લોકોના પ્રત્યે ધીરજવાન હોય છે. તે તેની પોતાની નબળાઈઓ તથા મર્યાદાઓ પ્રત્યે પણ ધીરજવાન હોય છે. તે દયાળું પણ હોય છે. તે કોઈ વૃધ્ધ વ્યક્તિને સાંભળવાને માટે સમય કાઢે છે કે જે વૃધ્ધ એકલાં હોય ને કોઈની સાથે વાત કરવા માંગતા હોય. તે માત્ર સૌજન્ય દેખાડવાને માટે એકની એક વાર્તા ચાર કે પાંચ વાર પણ સાંભળવાને તૈયાર હોય છે.

ધીરજવાન વ્યક્તિ એ સહનશીલ હોય છે. તે કોઈ પણ તકલીફદાયક પરિસ્થિતિને ફરિયાદો કર્યા વગર લાંબા સમય સુધી સહન કરી શકે છે. તેની પાસે એ સામર્થ્ય હોય છે કે સારા સ્વભાવ વડે તે તેના જીવનમાં આવતી દરેક પરિસ્થિતિને સહી શકે છે.

યાકૂબ ૧:૪ આપણને કહે છે કે ધીરજવાન માણસ, *પરિપક્વ, સંપૂર્ણ તથા ક્ષામાં સંપૂર્ણ નથી. તેનો અર્થ કે તે સંતોષી છે.*

જો આપણે અસંતોષી હોઈશું તો શેતાન આપણા જીવનોને અજંપામાં રાખી શકશે. અને તેણે જે કરવાનું છે, તે તો માત્ર એ કે આપણી આગળ એ પરિસ્થિતિને

મૂકી દેવી કે જે આપણને ગમતી ન હોય, ને પરિણામે આપણે આપણી શાંતિ ગુમાવી દઈએ છીએ.

ધીરજ એ અદભૂત ગુણ છે. આ પ્રેમનું એક પાસું છે કે જે ઈસુ ખ્રિસ્તનું ચારિત્ર્ય પ્રગટ કરવા માંગતા દરેક વ્યક્તિનામાં વૃદ્ધિ પામતું હોવું જ જોઈએ.

પ્રેમ ઈર્ષ્યા કે અદેખાઈ કરતો નથી

“પ્રીતિ અદેખાઈ કરતી નથી...” અથવા ઈર્ષ્યાથી બળતી નથી.

- ૧ કરિંથી ૧૩:૪

નીતિવચનો ૧૪:૩૦ પ્રમાણે ઈર્ષ્યા, અદેખાઈ તથા ક્રોધ એ હાડકાનો સડો છે. દેવના વચનોમાં આપણને આજ્ઞા અપાયેલી છે કે બીજાઓની માલિકીની કોઈ પણ વસ્તુનો આપણે લોભ કરવો ન જોઈએ. (નિર્ગમન ૨૦:૧૭). આપણે ક્યારેય ઈર્ષ્યા કે અદેખાઈ ન કરવી જોઈએ કારણ કે તે આપણા પોતાના જીવનને ઝેર જેવું બનાવી દે છે અને બીજાઓની સાથેના આપણા સંબંધોને પણ તે બગાડી દે છે.

પ્રેમ ક્યારેય ઈર્ષ્યા કે અદેખાઈ કરતો નથી પણ જ્યારે બીજાઓ આશીર્વાદિત થાય છે ત્યારે તે હરખાય છે.

મેં ઈર્ષ્યાની ઉપરવટ આવવાનો શ્રેષ્ઠ રસ્તો એ શોધી કાઢ્યો છે કે આ પ્રકારની લાગણીનો સ્વીકાર કરવો. જ્યારે તમને આ પ્રકારની લાગણી થવાની શરૂ થાય કે તરત જ દેવની આગળ નિખાલસતાથી તેનો સ્વીકાર કરો અને તેઓને વિનંતી કરો કે તેની ઉપરવટ આવવાને તેઓ તમને મદદ કરે.

મારે પણ એ કબૂલવું જ રહ્યું કે એવા પણ સમયો હોય છે કે જ્યારે હું સાંભળું છું કે કોઈક ચોક્કસ આશીર્વાદ કોઈક વ્યક્તિને મળ્યો હોય અને તરત જ મારું મન વિચારવાનું શરૂ કરી દે, *આવો આશીર્વાદ તને ક્યારે મળશે?* અને જ્યારે આવો વિચાર મારા મનમાં પ્રવેશે છે કે તરત જ હું મારું મુખ ઉઘાડું છું અને કહું છું કે, *હું તે વ્યક્તિને માટે ખુશ છું. જો દેવ તેને માટે આ કરી શકે છે તો દેવ મારે માટે પણ આ કરી શકે છે.*

કોઈ લગ્નોત્સુક કુંવારી કન્યા જો દેવને પ્રાર્થના કરી રહી હોય કે તેણીને સારો પતિ મળે તો તેણીની બહેનપણીનું જ્યારે લગ્ન થાય ત્યારે તેણીને માટે ખુશ થવું એ ખરેખર અઘરું બને છે.

આવા સંજોગોમાં ઉદાસ, ઈર્ષ્યાળુ કે નાખુશ થયા વગર આપણે બીજાઓના આશીર્વાદોમાં પણ ખુશ થઈ શકીએ છીએ અને દેવે જે તેને માટે કર્યું છે તે તેઓ આપણે માટે પણ કરશે તેવો વિશ્વાસ રાખીને, બીજાઓના આશીર્વાદોને આપણા માટે ઉત્તેજનનું કારણ બનાવી શકીએ છીએ. જો દેવે એકવાર એ પ્રમાણે કર્યું તો તેઓ ફરીથી પણ તે પ્રમાણે કરી શકે છે!

બીજાઓ આશીર્વાદ મેળવે તે માટે પ્રાર્થના કરવાનું આપણે શીખવું જોઈએ. બીજાઓના સંબંધમાં આપણે દેવને એ પ્રાર્થના કરવાનું શીખવું જોઈએ કે, આપણે દેવની પાસેથી જે ઈચ્છતાં હોય તે, દેવ તેઓને માટે કરે. જે આશીર્વાદોને આપણે આપણી પ્રાર્થનાઓ થકી બીજાઓને માટે ઉપલબ્ધ બનાવીએ છીએ, તે જ આશીર્વાદોને દેવ આપણે માટે પણ ઉપલબ્ધ બનાવે છે.

આપણે બીજાઓને આશીર્વાદ આપવો જોઈએ અને કદી એવી બીક ન રાખવી જોઈએ કે બીજાઓ આપણાથી આગળ નીકળી જશે. બીજા કોઈના દેખાવની, સામાજિક દરજ્જાની, શિક્ષણની, માલમિલકતની, લગ્નજીવનની, તાલંતો-કૃપાદાનોની, નોકરીની કે બીજી કોઈ પણ બાબતની આપણે ઈર્ષા ન કરવી જોઈએ કારણ કે તેનાથી તો આપણા આશીર્વાદો જ અટકશે.

મારા જીવનમાં એક એવો પણ સમય હતો કે મને એ લોકોની ઈર્ષા આવતી હતી કે જેઓ સારુ ગાઈ શકતાં હોય. દેવે મને ત્યાં એ શીખવ્યું કે લોકોની ઈર્ષા કરવાના કારણે હું એ ગાવાના કૃપાદાનોને માણી શકતી નથી કે જે કૃપાદાનો દેવે મારા માટે તેઓનામાં મૂકેલાં છે.

યાદ રાખો, દેવ આપણને આપણા પોતાને માટે નહિ પરંતુ બીજાઓને માટે કૃપાદાનો આપે છે. કોઈ ગાયક તેના ગાવાના કૌશલ્યને પુષ્કળ માણી શકે ખરો પરંતુ તેના ગીતો જે સાંભળતા હોય તેના જેટલું તે પોતાના ગીતને માણી શકતો નથી. દેવે તે ગાયકને બીજાઓના લાભાર્થે ગાવાનું કૃપાદાન આપેલું છે.

દેવના વચનને શીખવવાથી અને ઉપદેશથી મને ઘણો આનંદ થાય છે, પણ કદાચ હું તેને એ લોકોના જેટલું માણી નહિ જ શકું કે જેટલું મારા શિક્ષણ થકી

આશીર્વાદિત થનારા લોકો માણી શકતાં હશે. મારા કરતાં બીજાઓ તે દ્વારા વધુ આશીર્વાદ પામશે. બીજાઓની પાસેના કૃપાદાનો થકી હું આશીર્વાદિત થયેલી છું અને મારી પાસેના કૃપાદાનોથી બીજાઓ.

આ એક કારણ છે કે શા માટે આપણે સર્વ એકબીજાથી અલગ છીએ અને શા માટે આપણને એકબીજાની જરૂર છે, અને તેથી એકબીજાની ઈર્ષ્યા કરવી એ વ્યર્થ છે. આપણ સર્વની પાસે રહેલા કૃપાદાનો દેવની પાસેથી આવેલાં છે, બીજી કોઈ જગ્યાએથી એ આવેલા નથી. દેવે આપણને જે આપેલું છે તેમાં આપણે સંતોષી રહેવું જ જોઈએ. દેવની પાસે આપણા દરેકના જીવનોને માટે ચોક્કસ આયોજન છે, અને આપણને આપવામાં આવતાં તાલંતો તે આયોજનનો જ એક ભાગ હોય છે. દેવ જે કરે છે તેની ઉપર આપણે ભરોસો રાખવો જોઈએ. તેઓ બીજાઓ માટે શું કરે છે તે આપણે જોવાની જરૂર નથી. આપણું કામ તો પ્રેમમાં ચાલવાનું છે.

તમે તમારી જાતને નિખાલસતાથી પૂછો કે તમારા જીવનમાં એવી કોઈ વ્યક્તિ છે ખરી કે જેને માટે તમને ઈર્ષ્યાની લાગણી હોય. જો તમારો જવાબ હા માં છે તો આ પરિસ્થિતિમાંથઈ બહાર આવવાનો પ્રયત્ન કરો.

પ્રેમ ઈર્ષ્યા કે અદેખાઈ કરતો નથી. જે વ્યક્તિ પ્રેમમાં ચાલવા માંગે છે તેણે બીજા લોકો પ્રત્યેની ઈર્ષ્યા અદેખાઈની લાગણીની ઉપરવટ આવવું જ રહ્યું.

પ્રેમ અભિમાન કે બડાઈ કરતો નથી

પ્રીતિ ખોટા બણગાં ફૂંકતી કે મહિમા દર્શાવતી નથી કે પછી
પોતાને ગુસ્સામાં પ્રગટ કરતી નથી.....

- ૧ કરિંથી ૧૩:૪, ૫

પ્રેમ, પોતાના વિષે રાખવો જોઈએ તે કરતાં ઉંચો ખ્યાલ રાખતો નથી, કારણ કે જે વ્યક્તિ પ્રેમમાં ચાલવા માંગતી હોય છે તે પોતાનું વિચારતી જ હોતી નથી. તેનું મન પોતાની પર નહિ પરંતુ બીજાઓની ઉપર કેન્દ્રિત થયેલું હોય છે.

પ્રેમ હંમેશા એ રસ્તાઓ શોધે છે કે જેના વડે બીજાઓને તે આશીર્વાદિત કરી શકે ને દેવની સેવા કરી શકે. પ્રેમ ભલું કરવાની પ્રત્યેક તકને ઝડપી લે છે અને બીજાઓને આશીર્વાદિત કરવા માટે હંમેશા સત્માન રહે છે, જેમ ગલાતી ૬:૧૦

આપણને કહે છે માટે જેમ પ્રસંગ મળે તેમ આપણે બધાનું અને વિશેષે કરીને વિશ્વાસના કુટુંબના જે છે તેઓનું સારું કરીએ.

પ્રેમમાં ચાલનાર વ્યક્તિને માટે “મારી ભૂલ થઈ ગઈ” કહેવામાં કોઈ જ મુશ્કેલી નથી પણ અભિમાની સ્ત્રીને કે પુરુષને આટલું સાદું અને નાનું વાક્ય બોલવામાં ઘણી તકલીફ પડતી હોય છે.

અભિમાન હંમેશા પ્રયત્નશીલ રહે છે કે તે બીજાઓ કરતાં વધુ જાણકાર દેખાય. એથી ઊલટું પ્રેમ તેનું જ્ઞાન પ્રદર્શિત કરતો નથી અને દરેક ચર્ચા વખતે તે પોતાનો કક્કો ખરો કરવાનો પ્રયત્ન કરતો નથી.

પાઉલ કહે છે કે પ્રેમ વગરનું જ્ઞાન લોકોને માત્ર ગર્વિષ્ઠ જ કરે છે: હવે મૂર્તિઓને ઘરેલા નૈવેદ્ય વિષે: આપણ સર્વને એ બાબતનું જ્ઞાન છે તે આપણે જાણીએ છીએ. જ્ઞાન માણસને ગર્વિષ્ઠ કરે છે પણ પ્રીતિ તેની ઉન્નતિ કરે છે. (૧ કોરિંથી ૮:૧)

અભિમાની વ્યક્તિ તેની પોતાની સિધ્ધિઓનાં બહાણાં ફૂંક્યા કરે છે. દેવને મહિમા આપવાનું તે ચૂકી જઈને તે મહિમા પોતાની જાતને આપે છે. આપણે વારંવાર તેને પોતાને વિષે - પોતે શું કરી રહ્યો છે, પોતે શું કર્યું છે, પોતે શું જાણે છે, પોતે કોને કોને ઓળખે છે, વગેરે... વાતો કરતાં સાંભળીએ છીએ.

અભિમાન કરવાની સામે બાઈબલ આપણને ચેતવણી આપે છે.

“આવતી કાલ વિષે, ફુલાશ ન માર, કેમકે એક દિવસમાં શું થઈ જશે તે તું જાણતો નથી.

બીજો માણસ તારાં વખાણ કરે, પણ તું તારે મોઢે તારાં વખાણ ન કર, બીજો કરે તો ભલે, પણ તારા પોતાના હોઠ ન કરે.”

- નીતિવચનો ૨૭:૧, ૨

“તોપણ કાલે શું થશે એની તમને ખબર નથી. તમારી જિંદગી શાના જેવી છે? તમે તો ઘૂમર (ધુમ્મસ) જેવા છો (ધુમાડો, ઝાકળ) તે થોડી વાર દેખાય છે અને પછી અદૃશ્ય થાય છે.”

“પણ ઊલટું તમારે તો એમ કહેવું જોઈએ કે, જો પ્રભુની ઈચ્છા હશે તો અમે જીવતાં રહીશું, અને આમ કે તેમ કરીશું.

પણ હવે તમે તો ગર્વ કરીને બડાઈ કરો છો, એવી સઘળી બડાઈ ખોટી છે.”

- યાકૂબ ૪:૧૪-૧૬

પ્રેરિત પિતરનું જીવન એક સારું ઉદાહરણ છે કે જે માણસને વિનમ્ર બનવું પડ્યું હોય.

માથ્થી ૨૬:૩૧-૩૫માં આપણે જોઈએ છીએ કે પિતર પોતાની જાતને વધુ પડતી ઊંચી દૃષ્ટિથી જોતો હોય છે. તે જગ્યાએ આપણે વાંચીએ છીએ કે ઈસુ વધસ્તંભે જડાતાં પૂર્વે પોતાના શિષ્યોને એમ કહેતાં હોય છે કે તેઓ સર્વ તેને એકલો મૂકીને ચાલ્યાં જશે. ત્યાં ૩૩મી કલમમાં પિતર પ્રભુની આગળ એ જાહેર કરે છે કે તે તો આ પ્રમાણે નહિ, જ કરે. જવાબમાં ઈસુએ તેને કહ્યું કે તે રાત્રિએ બીકના કારણે તું ત્રણ વખત મારો નકાર કરશે, પણ પિતર એ માની જ નહોતો શકતો કે તે કદી એ આવો ડરપોક બની શકે ખરો.

પિતર ખરેખર ત્યાં પોતાને ઓળખી શક્યો નહોતો અને આપણામાંના ઘણાં બધાં એજ રીતે પોતાને ઓળખી શકતાં નથી. આપણે બીજાઓને જોઈને તેમની ટીકા કરતાં એમ કહીએ છીએ, હું તો એવું કદી એ ના કરું. અને પછી જ્યારે આપણે બીજાઓના જેવી પરિસ્થિતિમાં મૂકાઈએ છીએ ત્યારે આપણે પણ એ જ કરીએ છીએ કે જે કરવું આપણને અશક્ય લાગતું હતું.

પિતરને નિષ્ફળતાના, કટોકટીની વેળાએ પાછા પડી જવાના અનુભવમાંથી પસાર થવાની જરૂર હતી. તે પોતાની નબળાઈઓને વધસ્તંભની પાસે લાવે અને દેવનું સામર્થ્ય હાંસિલ કરે તે પૂર્વે તેને તેની નબળાઈઓને ઓળખવાની જરૂર હતી.

હા, એ દુઃખની વાત છે કે પિતર નિષ્ફળ નીવડ્યો. તેણે ત્રણ વાર ઈસુનો નકાર કર્યો, તે કટોકટીને વખતે નિષ્ફળ રહ્યો પરંતુ તેનું છેવટનું પરિણામ સારું રહ્યું. આ અનુભવે તેને વિનમ્ર બનાવ્યો અને તેને એ જગ્યાએ લાવીને મૂક્યો કે

જ્યાં દેવ તેનો પરાક્રમી રીતે ઉપયોગ કરી શકે.

દેવ ફક્ત નમ્ર સ્ત્રી-પુરુષોનો જ ઉપયોગ કરી શકે છે. આપણે નમ્ર થવું જ રહ્યું કે જેથી તેઓ આપણને ઊંચા સ્થાને મૂકે. (૧ પિતર પ:૬).

મેં એમ કહેતાં સાંભળ્યું છે કે દેવને સર્વ મહિમા આપનાર સ્ત્રી કે પુરુષ દ્વારા દેવ શું કરી શકે છે, તે જોવું હજી બાકી છે.

અભિમાન અને પ્રેમ એ બંનેનો એકબીજાની સાથે મેળ બેસતો નથી. પ્રેમ એ અભિમાની કે ઉદ્ધત નથી. તે બહાઈ હાંકનાર કે ગર્વિષ્ટ નથી. પ્રેમ બીજાઓને તુચ્છકારથી જોતો નથી, તે બીજાઓને શુલ્લક તથા બિનમહત્વના ગણતો નથી. પ્રેમ દરેક વ્યક્તિનું ઉંચું મૂલ્ય આંકે છે તેથી પ્રેમથી ભરપૂર કોઈ વ્યક્તિના સંપર્કમાં જે કોઈ આવે છે, તેને એવું લાગે છે તે પણ ખાસ તથા મૂલ્યવાન છે.

આપણા માટે અભિમાનની સામે લડવું એ ઘણું અઘરું છે, કારણ કે તે આપણી માનસિકતામાં તથા વિચારશૈલીમાં ખૂબ ઊંડેઊંડે ઘૂંપાયેલ હોય છે. અરે, અભિમાન તો એ પણ કબૂલ નહિ કરે કે તે છે, કારણ આવું કબૂલ કરવામાં પણ તેને તેનું અભિમાન નડતું હોય છે.

અમારી પાસે વર્ષોથી અભિમાનના વિષયમાં શિક્ષણ આપતી કેસેટ્સ ઉપલબ્ધ છે. પરંતુ તે અમારી સૌથી વધુ વેચાતી કેસેટ્સમાંની એક નથી. હું માનું છું કે તેનું કારણ એ છે કે જે લોકોને ખરેખર તેની જરૂર હોય છે, તેઓ એટલાં અભિમાની હોય છે કે કાઉન્ટર પરથી તે કેસેટ્સ ખરીદવામાં પણ તેમને તેમનું અભિમાન નડે છે. કદાચને, કોઈક તેમને એ કેસેટ્સ ખરીદતાં જોઈને વિચારે કે આ ભાઈને આની શું જરૂર પડી હશે.

ઈસુએ હંમેશા પોતાની જાતને નમ્ર બનાવી, અને આપણે તેમના નમૂનાને અનુસરવું જ રહ્યું:

“તમે દરેક પોતાના હિત પર જ નહિ, પણ બીજાઓના હિત પર પણ લક્ષ રાખો.

ખ્રિસ્ત ઈસુનું મન જેવું હતું તેવું તમે પણ રાખો.”

- ફિલિપ્પી ૨:૪,૫

પિતરની જેમ મને પણ પ્રભુએ અભિમાન સંબંધી ઘણા પાઠ શીખવવા પડ્યાં, અને તે પાઠો શીખવા એ મારા માટે અઘરું હતું.

આપણને પોતાનામાં ગમે તેટલો રસ હોય પણ આપણી પરાક્રમી સાક્ષી એ છે કે જ્યારે પવિત્ર આત્મા આપણી સાથે કાર્ય કરવાની શરૂઆત કરે છે ત્યારે તે આપણને અભિમાની ઉદ્ધત, બડાઈ હાંકનાર વ્યક્તિમાંથી દેવની તથા માણસોની આગળ વિનમ્ર બનાવી દે છે.

હું આ ક્ષેત્રમાં હજી પણ વૃદ્ધિ પામી રહી છું અને કદાચ હંમેશા વૃદ્ધિ પામતી જ રહીશ પણ હું દેવના સ્વર્ગીય તેડાના નિશાનની તરફ આગળ ઘસું છું. (ફિલિપ્પી ૩:૧૪)

દેવનું સ્વર્ગીય તેડું એ છે કે આપણે ઈસુના જેવા બનીએ, એટલે કે ખ્રિસ્તની પ્રતિમા આપણા ચારિત્ર્યમાં પેદા થાય.

ઈસુ પોતે નમ્ર બન્યાં અને માણસના દીકરા તરીકે આપણને આપણા પાપોથી તારવાને તેઓ આ પૃથ્વી પર આવ્યાં. જો આપણે તેમના નમૂનાને અનુસરવાને તથા નમ્ર બનવાને તૈયાર નહિ હોઈએ તો આપણે બીજાઓને કશી પણ મદદ કરી શકીશું નહિ.

બાઈબલ કહે છે કે, ઈસુએ દેવના દીકરા તરીકેના તેઓના સઘળાં વિશેષાધિકારોને મૂકી દીધાં અને તેઓ સેવક બન્યાં. (ફિલિપ્પી ૨:૬,૭).

અભિમાનની સેવા આપણે કરવી પડે છે, પણ વિનમ્રતા પોતે બીજાઓની સેવા કરવાને તૈયાર હોય છે. અભિમાન પોતાના અધિકારો માંગે છે જ્યારે વિનમ્રતા જરૂરપડશે પોતાના અધિકારોને જતા કરવાને પણ તૈયાર હોય છે. અભિમાન પોતાને માટે જીવે છે જ્યારે વિનમ્રતા બીજાઓને માટે જીવે છે.

જે વ્યક્તિ પ્રેમમાં ચાલવાને સોંપાયેલો છે તે તેનામાં રહેલી અભિમાનની લાગણીને દૂર કરવાનું શીખશે અને તેના જીવનમાં જ્યારે પણ તે દેખાય કે તરત જ તે તેને દાબી દેશે, કારણ કે તે જાણે છે કે તે કેટલી ભયંકર છે.

અભિમાનનું જોખમ શું છે?

અભિમાન લોકોને “સ્વકેન્દ્રિતપણાં”ની કોટડીમાં પૂરી દે છે. આ કોટડીમાં ત્રણ જ વ્યક્તિઓ રહે છે: “મને, મારું અને હું” ખરેખર આ ખૂબ જ એકલવાયી જગ્યા છે.

દેવને માણસોનો ઉપયોગ કરતાં અભિમાન અટકાવે છે અભિમાન બીજાઓને શુલ્ક રીતે જુએ છે અને દરેક જગ્યાએ તે પ્રથમ સ્થાનનો આગ્રહ રાખે છે. અભિમાન ઈચ્છા રાખે છે કે તેની નોંધ લેવાય, તેની આળપંપાળ કરવામાં આવે, તેની અનુકૂળતાઓ સચવાય તથા તેને માનમહિમા મળે.

વિનમ્રતા, એ દેવ પરના વિશ્વાસને કારણે સંતોષી છે. તે ભરોસો મૂકે છે, શાંતિમાં તથા સંતોષમાં રહે છે. તે આજ્ઞાંકિત, આનંદી તથા બીજાઓને સુખી બનાવવામાં હરખાય છે.

પ્રેમ ઉદ્ધત નથી

“પ્રીતિ..... અયોગ્ય રીતે વર્તતી નથી.....” અને પોતાનું
નથી તેમ વર્તતી નથી.

- ૧ કરિંથી ૧૩:૫

મને આશ્ચર્ય થાય છે કે આપણા રોજિંદા જીવનોમાં આપણને કેટલી બધી જગ્યાએ અસભ્યતા જોવા મળે છે. મને એમ કહેવું ગમે કે તે બધી અસભ્યતા અવિશ્વાસીઓનાં કારણે પરિણમે છે, પણ હકીકત તો એ છે કે ઘણાં ખ્રિસ્તીઓ પણ અસભ્ય કે ઉદ્ધત હોય છે.

આપણે વિશ્વાસીઓ આ જગતમાં છીએ પણ આપણે તેના જેવા ન બની જઈએ તેને માટે આપણે સજાગ રહેવું જ રહ્યું, એટલે કે તેના જેવા ન બની જઈએ તે માટે આપણે મહેનત કરવી જ રહી.

જોકે, આપણે પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તના શિષ્યો બન્યાં છીએ અને દેવના વચનો અને માર્ગો વિષે જાણવાની આપણે શરૂઆત કરેલી છે, છતાં પણ હજી આપણામાં ઘણી ખોટી ટેવો છે. આ ખોટી ટેવોને દૂર કરવી જોઈએ અને નવી સારી ટેવોને વિકસાવવી જોઈએ. જોકે, આ સમય માંગી લે છે, પરંતુ દૈવી સ્વભાવના ભાગીદાર થવાને માટે આપણે મક્કમતાથી આગળ વધવું જોઈએ.

જે લોકો પ્રેમમાં ચાલતા હોય છે તેઓ ઉદ્ધત કે વિવેકહીન હોતા નથી. તેઓ પોતે અયોગ્ય રીતે વર્તતા નથી.

જો મેં અયોગ્ય વસ્ત્રો પરિધાન કર્યા હોય તો એનો અર્થ એ થાય છે કે મેં કશુંક એવું પહેર્યું છે કે જે મારી ઉપર શોભતું નથી. આપણે વિશ્વાસીઓ તરીકે જ્યારે વિવેકહીન વર્તન કરીએ છીએ ત્યારે આપણે એવા આત્મિક વસ્ત્રો પહેરીએ છીએ કે જે આપણને શોભતાં નથી. દેવ આપણા બાહ્ય કપડાંઓથી ખુશ થતા નથી પણ તેઓ આપણાથી ત્યારે ખુશ થાય છે કે જ્યારે આપણે “પ્રીતિ (પ્રેમ)”ને પહેરી લઈએ (કલોસ્સી ૩:૧૪). પ્રેમના વસ્ત્રો પહેરી લેવાને માટે આપણે એવું વર્તન કરવું જોઈએ કે જે ઉદ્ધત કે વિવેકહીન ન હોય.

બીજાઓ વાતચીત કરી રહ્યાં હોય ત્યારે તેઓની વાતચીતમાં ખલેલ પહોંચાડવી એ વિવેકહીનતા છે, અને ખાસ તો આપણે, “મને માફ કરો પણ મારે તમને કાંઈક અતિ અગત્યનું જણાવવાનું છે”, કહેવાનું પણ ચૂકી જઈએ તેમાં આપણી વિવેકહીનતા દેખાય છે. કતારમાં આગળ ઊભા રહેવામાં કે પછી સારી જગ્યા આંચકી લેવાને માટે ધક્કામુક્કી કરવી, એ વિવેકહીનતા છે. કોઈકના હાથમાંથી કશું આંચકી લેવું કે જરૂર જણાય ત્યાં “તમારો આત્માર” કે “મને માફ કરો” કહેવાનું ચૂકી જવું એ પણ વિવેકહીનતા છે.

આપણ સર્વને માટે એ જરૂરી છે કે સારી રીતભાત વિષેનું કોઈ પુસ્તક આપણે મેળવીએ અને વારંવાર તેને વાંચીએ. મને ખાત્રી છે કે સારી રીતભાતોની યાદી આપણને ઉપયોગી બની રહેશે અને ખરાબ ટેવોની યાદીનો કદી અંત આવશે નહિ. ચાલો આપણે બધાં દેવને વિનંતી કરીએ કે તેઓ આપણને આપણા જીવનોમાંની એ જગ્યા દર્શાવે કે જ્યાં આપણે વિવેકહીન કે ઉદ્ધત બનીએ છીએ, અને તેઓની પાસે કૃપા માંગીએ કે તે સ્થિતિમાંથી આપણે બદલાઈએ.

પ્રેમ પોતાનું જ હિત જોતો નથી

“..... પ્રીતિ પોતાનું જ હિત જોતી નથી.”

- ૧ કરિંથી ૧૩:૫

પ્રેમનો સ્વભાવ એ છે કે તે બહારની તરફ વહે છે, વ્યક્તિના પોતાની તરફ નહિ.

આજે જગતમાં સ્વાર્થીપણું નિરંકુશપણે વધી રહ્યું છે અને આપણે તેને આપણા જીવનોમાં અધિકાર ચલાવવા દેવો ન જોઈએ. આપણે જ્યાં કહી જોઈએ ત્યાં

આપણને એવો જ સંદેશ મળે છે કે આપણે બીજાઓના કરતાં આપણી વધુ ચિંતા કરવી જોઈએ. મને જાહેરાતના પાટિયાઓમાં પણ આવો જ સંદેશ દેખાય છે.

“તમે તમારા માટે નવીનકકોર કાર મેળવો, તમે તેને લાયક છો”

“જો તમે ૧ રૂ. નહિ બચાવો તો બીજું કોણ બચાવશે?”

“તમારા માટે બહામણી ટ્રીપ તૈયાર જ છે”

પોતાની જાત માટે આ બધું કરવું એમાં કશુંય ખોટું નથી, ઊલટું આપણે એમ કરવું જ જોઈએ, પણ જ્યારે આપણે માત્ર પોતાની ઈચ્છાઓની તથા પોતાની જરૂરિયાતોની પાછળ જે દોડ્યાં કરીએ છીએ ત્યારે તે બાબત ખોટી બની જાય છે.

આપણે હંમેશા “આપણાં” અધિકારોને માટે લડતાં હોઈએ છીએ. આપણે કદીક બીજા કોઈકના અધિકારોને માટે પણ લડવું જોઈએ: ગર્ભમાં રહેલા શિશુને માટે, શારીરિક રીતે અપંગોને માટે, ભૂખ્યાંઓને માટે, વૃદ્ધોને માટે.

માથ્થી ૨૪માં અધ્યાયમાં શિષ્યો ઈસુને પૂછે છે કે આ જગતના અંતની તથા તેમના આગમનની નિશાની શું હશે. ૧૨મી કલમમાં ઈસુ ચેતવણી આપતાં એમ કહે છે કે, “*છેલ્લાં દિવસોમાં... ઘણાખરાનો પ્રેમ ઠંડો થઈ જશે.*”

આ શાસ્ત્રવચનને મેં મારા જીવનકાળ દરમિયાન પૂરું થયેલું જોયું છે, અને કદાચ તમે પણ જોયું હશે. લોકો હવે બીજાઓની પહેલાંની માફક કાળજી લેતાં નથી. ભૌતિકવાદ મંડળીમાં ચૂપકીદીથી પ્રવેશી ચૂક્યો છે. લોકોની પાસે બીજાઓને મદદ કરવાનો, બીજાઓની સેવા કરવાનો બીજાઓને માટે પ્રાર્થના કરવાનો હવે સમય જ નથી. તેઓ જે મેળવવા ઈચ્છતાં હોય તેને હાંસિલ કરી લેવાના પ્રયત્નોમાં જ તેઓ રચ્યાં પચ્યાં હોય છે.

હાગ્ગાયનો ૧ લો અધ્યાય આપણી આગળ એવા લોકોની વાત રજૂ કરે છે કે જેઓ અઢાર વર્ષ સુધી દેવની આજ્ઞાને અવગણતાં હોય તેઓને એમ કહેવામાં આવ્યું હતું કે

મંદિરને ફરીથી બાંધો, છતાંય તેઓ કહે છે કે “*યહોવાનું મંદિર બાંધવાનો વખત હજુ આવ્યો નથી*” (જો કે કોરેશે ૧૮ વર્ષ પહેલાં તેનો હુકમ આપી દીધેલો હતો) (કલમ ૨ જી)

આ વર્ષો તેઓએ પોતાના મકાનો બાંધવાની પાછળ ખચ્ચા, અને તેઓએ જોયું કે તેઓ મુશ્કેલ પરિસ્થિતિમાં આવી ગયેલાં છે. તેઓની પાસે કદીયે પૂરતાં નાણાં નહોતા. તેઓના કોઈ કાર્યો પાર પડતાં નહોતાં, તેઓ જે કાંઈ કમાતા તે ઝડપથી તેઓ ગુમાવી દેતાં.

દેવ હાગ્ગાય પ્રબોધકની મારફતે તેઓની સાથે બોલ્યાં કે... “તમારા માર્ગો (તમારી પહેલાંની તથા હાલની વર્તણૂંક) વિષે વિચાર કરો.” (૭મી કલમ). બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, “તમારી પરિસ્થિતિનો વિચાર કરો અને પોતાને પૂછો કે શા માટે તમે આવી કંગાલાવ્યવસ્થામાં આવી ગયાં છો. એનું કારણ એ છે કે મારું માનવાને બદલે તથા સર્વના હિતને માટે ભેગા મળીને કશુંક કરવાને બદલે તમે માત્ર પોતપોતાની કાળજી લેવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યાં છો. આ રીતે તમે આશીર્વાદિત નહિ થાવ!”

સ્વાર્થીપણું કોઈ રીતે કામ લાગતું નથી. તે આપણા જીવનમાં આવતાં આશીર્વાદોના પ્રવાહને અટકાવી દે છે

સ્વાર્થી લોકો હંમેશા દુઃખી હોય છે અને તેઓ સામાન્ય રીતે વિચારતાં હોય છે કે તેમને જે જોઈએ છીએ તે જો તેમને મળી જાય તો તો મજા પડી જાય. તેઓ સફળ થવાને કે સુખી થવાને તનતોડ મહેનત કરે છે પણ તેઓ સફળ થતાં નથી.

સમગ્ર બાઈબલમાં, લોકોને સ્વાર્થી બનવામાં રહેલાં જોખમ સંબંધીની ચેતવણી આપવામાં આવેલી છે તથા લોકોને પ્રેમ કરવાના તથા તેઓની સેવા કરવાને ઉત્તેજન આપવામાં આવ્યું છે:

“ભૂંડાથી દૂર થા, અને ભલું કર અને દેશમાં સદાકાળ રહે.”
(સલામત રીતે)

-ગીતશાસ્ત્ર ૩૭:૧૭

“કેમ કે જે પોતાના દેહને (નીચી પ્રકૃતિ ઈન્દ્રીઓની ઈચ્છાઓ) અર્થે વાવે તે દેહથી વિનાશ લણશે,
પણ જે આત્માને અર્થે વાવે તે આત્માથી અનંતજીવન લણશે.”

- ગલાતી ૬:૮

“વળી ઉપકાર કરવાનું તથા જરૂરતમંદને દાન વહેંચી
આપવાનું તમે ભૂલો મા, મંડળીની સંગતની સાક્ષી તરીકે
કેમકે એવા યજ્ઞોથી દેવ બહુ સંતુષ્ટ થાય છે.”

- હિબ્રૂ ૧૩:૧૬

એકવાર પોતાના શિષ્યો સહિત લોકોના ટોળાંને જ્યારે ઈસુ શીખવી રહ્યાં હતાં ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે જો તેઓ કે કોઈપણ મારી પાછળ આવવા ચાહતો હોય તો તેઓએ પોતાની જાતને ભૂલવી જ રહી, તેઓએ પોતાના તરફથી દષ્ટિ હટાવવી જ રહી એ પોતાનું સઘળું હિત ભૂલવું જ રહ્યું. ઈસુએ કહ્યું આ તેમનો એ વધસ્તંભ હતો કે જે તેમણે ઉંચકવાનો હતો. (માર્ક ૮:૩૪).

આપણાં વધસ્તંભ એ ગરીબાઈ તથા મુશ્કેલીઓથી ભરેલું જીવન નથી, પણ તે તો નિસ્વાર્થપણે જીવવામાં છે. પ્રેમમાં ચાલવું એ કિંમત માંગી લે છે અને તેમાં પ્રયત્ન કરવો પડે છે અને તેથી જ ઘણાં લોકો કદી યે ઈસુના પગલે ચાલવા તૈયાર થતાં નથી.

ઘણાં વર્ષો અગાઉ મારા સાસુએ મને એક બાઈબલ ભેટમાં આપ્યું હતું તેના આગળના કવરપેજ પર તેમણે ગીતશાસ્ત્ર ૩૭:૫મી કલમ લખી હતી: “તારા માર્ગો યહોવાને સોંપ, તેના પર ભરોસો રાખ, અને તે તને ફળીભૂત કરશે.”

વીતેલાં વર્ષોમાં મારે એ શાસ્ત્રભાગનું અમલીકરણ મારા જીવનની ઘણી પરિસ્થિતિઓમાં કરવું પડ્યું હતું કારણ કે હું એ પ્રકારની વ્યક્તિ હતી કે જે પોતાની રીતે જ ચાલવા માંગતી હોય. હું એક એવા જંગલી ઘોડાના જેવી હતી કે જે કોઈને માટે કોઈપણ રીતે ઉપયોગી બને તે પહેલાં તેને તૂટવાની જરૂર હતી,

હું “મારા માર્ગો” પ્રભુને સોંપું તે પહેલાં ઘણો લાંબો સમય સુધી મારે મારા જીવનની સાથે સંઘર્ષ કરવો પડ્યો હતો.

જો કે, મારા માર્ગોને છોડી દેવા એ ઘણું અઘરું હતું, પણ હું એવો સાદો ભરોસો રાખતા શીખી કે જો પરિસ્થિતિ મારા આયોજન પ્રમાણેની કે મારી ઈચ્છા પ્રમાણેની ન પરિણમે તો એનું કારણ એ છે કે દેવની પાસે મારા માટે વધુ સારા આયોજનો હશે, જેમ તેઓ યશાયા ૫૫:૮માં કહે છે: “જેમ આકાશો પૃથ્વીથી

ઊંચા છે, તેમ મારા માર્ગો તમારા માર્ગોથી અને મારા વિચારો તમારા વિચારોથી ઊંચા છે.”

સતત સંઘર્ષ કરતાં રહેવાને બદલે, હંમેશા પોતાના આયોજનો પાર પાડવાને પ્રયત્નો કર્યા કરવાને બદલે હું મૂસાની જેમ પ્રાર્થના કરવાનું શીખી: “હું તારી દૃષ્ટિમાં કૃપા પામ્યો હોઉં તો કૃપા કરીને મને તારા માર્ગો જણાવજે...” (નિર્ગમન ૩૩:૧૩)

ફક્ત એક દિવસ પૂરતું ય સંપૂર્ણ નિવાર્ય બનવાનો પ્રયત્ન કરી જોજો અને તમને સમજાશે કે આ તો એક મોટો પડકાર છે.

દેહ મજબૂત છે પણ આત્મા તેના કરતાં વધુ મજબૂત છે. પવિત્ર આત્મા આપણામાં વાસો કરે છે અને જો આપણે દેવના વચનોમાંથી પોષણ મેળવીએ અને તેમની હાજરીમાં પ્રાર્થનામાં તથા સંગતમાં આપણે સમય ગાળીએ તો તેઓ (પવિત્ર આત્મા) તેમના પ્રેમના ફળમાં ચાલવાને આપણને સક્ષમ બનાવશે.

હું આનંદિત છું કારણ કે માણસોને જે અશક્ય છે તે દેવને માટે શક્ય છે. (માથ્થી ૧૮:૨૬)

પ્રેમ અપકારને લેખવતો નથી

..... પ્રીતિ લાગણીપ્રધાન અથવા મનમાં અણગમો રાખનાર નથી, અથવા તેના પર દર્શાવેલ ભૂંડાઈને ધ્યાનમાં લેતી નથી (ખોટા માટે સહન કરવું પડે તો લક્ષમાં લેતી નથી)

- ૧ કરિંથી ૧૩:૫

પ્રેમ માફ કરી દે છે તે મનમાં ભરી રાખતો નથી. તે જલદીથી ગુસ્સે થાય તેવો કે વાતવાતમાં ખોટું લાગી જાય તેવો નથી. તે મિજાજ કે ગુસ્સાવાળો પણ નથી. ઘણાં લોકોને લગભગ દરેક વાતે તેમની લાગણીઓ ઘવાતી હોય છે. આ પ્રકારના લોકોની સાથેના સંબંધમાં રહેવું એ ખરેખર અઘરું છે. જલદીથી ખોટું લાગી જવાના સ્વભાવને ઉપરવટ આવવાની આપણને જરૂર છે. ફરીને એક વાર તે આપણને પોતાની ઉપર કેન્દ્રિત રાખે છે તથા બીજાઓએ આપણને શું કર્યું છે અને શું નથી કર્યું તેની પર આપણને કેન્દ્રિત રાખે છે.

દરરોજ ઘણાં પ્રસંગો એવા બને છે કે જેમાં આપણે નારાજ થઈએ, પણ એ દરેક જગ્યાએ આપણે પસંદગી કરવાની છે. જો આપણે આપણી લાગણીઓ વડે જીવવાનું પસંદ કરીશું તો પ્રેમના મહત્ત્વના પાસામાં આપણે ક્યારેય આગળ વધી શકીશું નહિં.

મેં એક વખત એવું વાંચ્યું હતું કે, લોકો આપણને દુઃખ પહોંચાડતા હોય તેવા પ્રસંગોમાંથી ૮૫% પ્રસંગોમાં તો તેઓનો ઈરાદો આપણને દુઃખ પહોંચાડવાનો હોતો જ નથી. આપણે હંમેશા એવું માની લઈએ છીએ કે લોકો આપણી પાછળ પડી ગયેલાં છે, પણ હકીકત તો એ છે કે મોટા ભાગના કિસ્સાઓમાં તો તેઓને આપણામાં કોઈ જ રસ હોતો નથી. પણ આપણે એકલાં જ રાતોની રાતો તેના વિષે વિચાર્યા કરીએ છીએ.

જો આપણે બીજાઓને ઝડપથી માફ નહિ કરીએ અને લોકોએ કઈ રીતે આપણને નુકશાન પહોંચાડેલું છે તે મનમાં ભરી રાખીશું, તો વહેલાં કે મોડાં તે યાદી એટલી લાંબી થઈ જશે કે જેના પરિણામે આપણા તે લોકોની સાથેના ઉષ્માભર્યા સંબંધો રહી શકશે નહિ.

ઝડપથી ખોટું લાગી જવાનો તથા ઝડપથી ગુસ્સે થઈ જવાનો સ્વભાવ જ ઘણાં છૂટાછેડાને માટે જવાબદાર હોય છે. મેં હાલમાં જ વાંચેલું છે કે એક અંદાજ પ્રમાણે હાલમાં પ્રથમ લગ્નોમાંના ૫૦% અને બીજી વારના લગ્નોમાંના ૬૦% લગ્નો છૂટાછેડામાં પરિણમે છે. જો લોકો પ્રેમના અલગ અલગ પાસાં વિષે જાણતા હોત અને તેમાં જળવાઈ રહેલાં હોત તો આવી પરિસ્થિતિ ન સર્જઈ હોત.

માફ ન કરવાના વલણની જેમ સ્વાર્થીપણું પણ ઘણાંઓને છૂટાછેડા સુધી લઈ જાય છે. બીજાઓએ કરેલી ભૂલોને “સારી રીતે યાદ રાખનારાઓ”માંના મોટા ભાગના લોકોની મુખ્ય સમસ્યા તેઓનું અભિમાન હોય છે. તેઓ બીજાઓની દરેક ભૂલોની ગણતરી કરતાં હોય છે પણ તેઓ એ જોઈ શકતાં નથી કે ઘણી બધી વખત તો તેઓ પણ તે જ પ્રકારની ભૂલો કરતાં હોય છે. (રોમન ૨:૧)

અમારા લગ્નજીવનમાં શરૂઆતના વરસોમાં ડેવની અને મારી વચ્ચે જ્યારે જ્યારે થોડું ઘણું બોલવું થાય ત્યારે હું ડેવની સમક્ષ લગ્નના પહેલાં દિવસથી લઈ આજદિન સુધી તેમણે મને ક્યા ક્યા પ્રસંગે દુઃખી કરી હતી તેની લાંબીલયક

યાદી રજૂ કરતી. ડેવને આનાથી આશ્ચર્ય થતું તેઓ કહેતાં, “આ વાતો તો મને અત્યારે યાદ પણ આવતી નથી, તું કઈ રીતે આટલી બધી વાતો યાદ રાખી શકે છે?”

હું માફ કરી શકતી નહોતી અને જતું કરવા તૈયાર નહોતી, તેને લઈને આ બધી વાતો હું મનમાં સંઘરી રાખતી અને નિયમિત રીતે તેની પર વિચાર્યા કરતી અને જ્યારે જરૂર લાગે ત્યારે તે વાતોને હું ઝડપથી યાદ કરીને અને તેનો ઉપયોગ કરીને હું ડેવને ઘણું દુઃખ પહોંચાડતી.

ખરેખર તો મેં મારામાં પુષ્કળ ઝેર સંઘરી રાખેલું હતું. હું દેવની સાથેના સંબંધો જાળવી રાખવાને પ્રયત્નો કરતી હતી પણ હું એ સમજતી નહોતી કે જ્યારે હું તેઓનું ભજન કરવાને આવતી ત્યારે મારે મારા કૃપાદાનોને ત્યાં વેદીની પાસે જ મૂકી દેવાનાં હતાં અને મારી અને બીજાઓની વચ્ચે જે કાંઈ મનદુઃખ હોય તે મારે ત્યાં જ દૂર કરવાનાં હતાં. (માથ્થી પ:૨૩, ૨૪). જ્યાં સુધી હું બીજાઓને માફ કરવાને તૈયાર નહોતી ત્યાં સુધી મારો વિશ્વાસ કશું કરી શકે તેમ નહોતો, તેથી મારી પ્રાર્થનાઓ મારા માટે સમયનો બગાડ હતી. (માર્ક ૧૧:૨૪-૨૬)

કડવાશ આપણા જીવનને કડવું બનાવે છે, આપણા વલણને કડવું બનાવે છે તથા આપણા વાણી-વિચારને પણ કડવા બનાવે છે. આપણે જેઓને માફ નથી કરતાં તેઓની પરના આશીર્વાદોથી આપણે અકળાય જઈએ છીએ. અરે ઘણી વખત તો આપણે દેવની સામે પણ બળાપો કાઢીએ છીએ. કારણ કે દેવ તેઓને આશીર્વાદિત કરતાં હોય જ્યારે આપણે એવું માનતા હોય કે દેવે તેઓને શિક્ષા કરવી જોઈએ.

આપણે બીજાઓએ કરેલા અપરાધોને “જતાં કરવા જોઈએ, માફ કરવા જોઈએ. અને ભૂલી જવા જોઈએ.” (માર્ક ૧૧:૨૫). એ અગત્યનું છે કે આપણે ઝડપથી માફ કરી દઈએ કેમ કે જેટલું જલદી આપણે માફ કરીશું એટલી સરળતાથી આપણે માફ કરી શકીશું. જે નકામી વનસ્પતિના મૂળ જમીનમાં ઊંડે સુધી ગયેલાં છે. તેને ઉખાડી નાખવામાં, હાલમાં જ ઉગી નીકળેલી વનસ્પતિ કરતાં વધુ મહેનત પડે છે.

દેવ પ્રેમ છે, તેઓ માફ કરે છે અને ભૂલી જાય છે. જો આપણે તેઓના જેવા બનવા માંગીએ છીએ તો આપણે પણ આવી આદત પાડવી જ રહી.

આપણે જેઓની સાથે સંબંધોમાં છીએ તે સર્વના દ્વારા ક્યારેક તો આપણને મનદુઃખ થાય છે જ, અને તેઓના માટે પણ એ અશક્ય છે કે તેઓ થકી આપણને ક્યારેય મનદુઃખ ન થાય. પણ આપણે એ યાદ રાખવું જ રહ્યું કે આપણે નબળાઈઓ સાથેના માણસો છે અને આપણે એકબીજાને માટે એવો આગ્રહ ન રાખવો જોઈએ કે આપણાથી કદી પણ ભૂલ ન થાય. દેવ માફ કરે છે અને તેમ કરવામાં તેઓને આનંદ થાય છે:

તે આપણાં પાપ પ્રમાણે આપણી સાથે વત્યો નથી

આપણા અન્યાયના પ્રમાણમાં તેણે આપણને બદલો વાળ્યો નથી.

કેમકે જેમ પૃથ્વીથી આકાશ ઊંચું છે તેમ તેના ભક્તો પર તેની કૃપા વિશાળ છે.

પૂર્વ જેટલું પશ્ચિમથી દૂર છે તેટલાં તેણે આપણાં ઉલ્લંઘન આપણાથી દૂર કર્યાં છે.

- ગીતશાસ્ત્ર ૧૦૩:૧૦-૧૨

ચાલો આપણે પ્રભુની દોરવણીમાં ચાલીએ અને એ જગ્યાએ પહોંચીએ કે જ્યાં લગભગ એ અશક્ય બની જાય કે આપણને કોઈ નારાજ કરી શકે. હું મારા સમયમાંથી હવે કોઈ સમય વ્યાકુળતામાં વેડફવા માંગતી નથી કારણ કે મારો સમય આ રીતે વેડફવાને યોગ્ય નથી. હું અત્યારે મારા જીવનમાં એ તબક્કે છું કે જ્યાં મારા જીવનના બાકી રહેલાં વર્ષો કરતાં વધુ વર્ષો હું જીવી રહેલી છું. અને ગુસ્સો કરવામાં તથા ખોટું લગાડવામાં હું આ બાકી રહેલાં વર્ષોને વેડફવા ઈચ્છતી નથી?

તમે તમારે વિષે શું ઈચ્છો છો?

પ્રેમ દરેક માટ સઘળું ખરું માને છે.

“..... જે કંઈ અને દરેક બાબત જે કાંઈ આવે દરેકને પ્રેમ

સહી લે છે, દરેક વ્યક્તિ માટે શ્રેષ્ઠ વાત માનવા તે તૈયાર છે, દરેક સંજોગોમાં તેની આશા ખૂટતી નથી અને દરેક પરિસ્થિતિ ખમી લે છે. (નબળી બન્યા વીના)”

- ૧ કરિંથી ૧૩:૭

પ્રેમના જે પાસાં વિષે હમણાં જ આપણે જોયું તેમાં ચાલવાને પ્રેમનું આ પાસું આપણને સક્ષમ બનાવે છે.

જે લોકોએ આપણને નુકશાન પહોંચાડ્યું હોય તેઓના વિષે જો આપણે સારું વિચારતાં નથી તો હું અને તમે કઈ રીતે ખોટું લાગવાની લાગણીથી દૂર રહી શકીશું. આપણે નકારાત્મક વિચારવું પણ પસંદ કરી શકીએ (તેઓએ આપણને નુકશાન કરવાના હેતુસર તે કૃત્ય કરેલ છે) અથવા તો આપણે હકારાત્મક રીતે વિચારવું પણ પસંદ કરી શકીએ (આપણે સમજીએ છીએ તે હેતુસર તેમણે એ કૃત્ય કરેલું નથી.)

આપણાં વિચારો સામાન્ય રીતે આ પ્રકારના હોય છે: “જો હું તેઓના વિષે સારું વિચારીશ પણ જો તેઓએ ઈરાદાપૂર્વક મારું નુકશાન કર્યું હશે તો? જો એમ હશે તો હું તેમને નહિ છોડું.”

આ પરિસ્થિતિમાં જે એક બાબતે મને સહાય કરી તે એ કે એવી પોતાનામાં ખાત્રી રાખવી કે બીજાઓના વિષે સારું વિચારવાથી મને તો લાભ જ થાય છે, પછી ભલેને લોકોના મૂલ્યાંકનમાં હું ખોટી પડું.

રાહ્યો માણસ તેનું જીવન વધુ આનંદદાયક બનાવવાના હેતુસર પોતાના માટે જે કરી શકતો હોય તેવું જ કરે છે. કોઈકની ભૂલ કે અપરાધથી જે વ્યક્તિનું નુકશાન થાય છે માત્ર તેની સ્થિતિ દયાજનક બને છે, અપરાધ કરનારને કદીયે ત્યાં નુકશાન થતું નથી. ઘણીવાર અપરાધ કે ભૂલ કરનાર વ્યક્તિ પોતાનું જીવન માણવામાં એવો તો મસ્ત હોય છે કે તેને એ ખ્યાલ સુધ્ધાં હોતો નથી કે તેણે કોઈકનું કશું નુકશાન કર્યું છે.

આપણે જેટલાં જલદીથી લોકોને તથા પરિસ્થિતિઓને દેવની સમક્ષતામાં લાવીશું તેટલી જલદીથી આપણે શાંતિમય તથા ફળવંત જીવનને માણવાનું શરૂ કરી શકીશું. આપણને ન્યાયી ઠરાવનાર દેવ છે. આપણે પોતે પોતાની જાતનો

બચાવ કરી શકતાં નથી. અને જ્યારે આપણે તેમ કરવાનો પ્રયત્ન કરીએ છીએ ત્યારે પરિસ્થિતિ વધુ વણસે છે. આપણું નુકશાન કરનારી કોઈપણ વ્યક્તિ આપણું નુકશાન કદાચ ભરપાઈ ન પણ કરી શકે, પણ જો આપણે દેવની પર ભરોસો રાખીશું તો તેઓ તે કરી શકે છે અને તેઓ તે કરશે. આ ભરોસાનો જ એક ભાગ છે કે દેવની માફ કરવાની આજ્ઞાનું આપણે પાલન કરવું. કારણ કે આપણે જાણીએ છીએ જેણે કહ્યું છે, બદલો મારો છે (ભરપાઈ કરવું અને પુરો ન્યાય અપાવવો મારા હાથમાં છે, હું વાળી આપીશ. (હું પુરેપુરું વળતર ચુકવીશ) એમ પ્રભુ કહે છે અને ફરીથી પ્રભુ લોકોના કેસના કારણોનું નિરાકરણ કરશે ને ન્યાય કરશે.

*જીવતા દેવના હાથમાં પડવું અને દૈવી શિક્ષણનો ભોગ
બનવું તે ભયજનક (ન કરવા જેવું, ભયંકર) બાબત છે*

- હિબ્રૂ ૧૦:૩૦,૩૧

..... ચાલો આપણે બાઈબલના વચનોને માન આપતાં હોય તેમ વર્તવાનું શરૂ કરીએ તેમાં દેવ આપણને વારંવાર જણાવે છે કે આપણે આપણા દુશ્મનોની સાથે કેવો વ્યવહાર કરવો જોઈએ - તેમને પ્રેમ કરવો જોઈએ, તેમને માટે પ્રાર્થના કરવી જોઈએ, તેમને શ્રાપ નહિ પણ આશીર્વાદ આપવા જોઈએ. આપણે આપણી પરિસ્થિતિઓ દેવને સોંપવી જોઈએ અને દેવ આપણી વચ્ચે યોગ્ય ન્યાય કરશે. (લૂક ૬:૩૫, માથ્થી ૫:૪૪)

આપણે લાગણીઓ દ્વારા વધુ પડતા દોરવાતાં હોઈએ છીએ. જ્યારે આપણને કોઈ દુઃખી કરે છે ત્યારે આપણે કહીએ છીએ, “તમે મારી લાગણીઓને દુભવી છે.” હા વાત સાવ સાચી છે કે આપણી લાગણીઓ દુભાઈ છે, પણ આપણે લાગણીઓ વડે તો જીવન જીવવાનું નથી, પ્રભુનો આભાર કે તેઓએ આપણને સંયમનું ફળ આપેલું છે. હવે દેહનું આપણી પર આધિપત્ય નથી, પણ (પવિત્ર આત્માના સામર્થ્ય થકી) આપણે તેની ઉપર નિયંત્રણ રાખી શકીએ છીએ.

દયા વાવો અને તમે દયા લણશો. તમે દોષારોપણ વાવશો તો તમે દોષારોપણ લણશો. માફીને વાવવાની શરૂઆત કરો. તમને પણ કદાચ તેની કોઈક દિવસે જરૂર પડશે.

પ્રેમ અન્યાયમાં તથા દુષ્ટતામાં હરખાતો નથી

“પ્રીતિ અન્યાયમાં હરખાતી નથી, પણ સત્યમાં હરખાય છે.”

- ૧ કરિંથી ૧૩:૬

પ્રેમને અન્યાયીપણાંથી દુઃખ પહોંચે છે. જે યોગ્ય અને યર્થાથ હોય છે તેને જ તે હંમેશા યાહે છે તે ન્યાયીપણાને ઝંખે છે, માત્ર પોતાના માટે જ નહિ, પણ બીજાઓને માટે પણ.

લોકોની સાથે દુર્વ્યવહાર થતો જોવો મને ગમતો નથી. મેં મારા જીવનમાં ઘણી વાર આવું સહન કરેલું છે, અને મને સારી રીતે યાદ છે તેનું દુઃખ કેવું હોય છે.

આપણે બીજાઓની તથા તેઓની લાગણીઓની કાળજી લેવી જોઈએ, તેઓને માટે પ્રાર્થના કરવી જોઈએ અને તેઓના દુઃખોમાં આપણે જે કરી શકતાં હોય તે કરવું જોઈએ. પ્રેમ એ લાગણીશૂન્ય નથી. તે અન્યાયી પરિસ્થિતિમાં આંખ આડા કાન કરી શકતો નથી.

ખ્રિસ્તીઓના જીવનમાં જગિક વિચારધારા, “આ તારો પ્રશ્ન છે, તેમાં મારે શી લેવાદેવા?” ને કોઈ જ સ્થાન નથી. જો કે, એ પણ છે કે દરેક વ્યક્તિના પ્રશ્નોને આપણે વ્યવહારિક કે નાણાંકીય રીતે ઉકેલી શકતાં નથી, પણ આપણે કાળજી તો લઈ શકીએ છીએ. આપણી ચોતરફની હિંસા તથા અન્યાયીપણાને લઈને આપણું હૃદય કઠોર કે લાગણીશૂન્ય ન બની જાય તેની ખાત્રી રાખવાને આપણે પવિત્ર આત્માના સહયોગમાં કાર્ય કરી શકીએ છીએ.

ટેલિવિઝન અવિરતપણે આપણા દિવાનખંડમાં હત્યાં, બળાત્કાર, અકસ્માતો, ભૂખે મરી રહેલા બાળકો અને દરેક પ્રકારની દુષ્ટતાને ઠાલવ્યા કરે છે. આપણે પોતાની કાળજી રાખવી જ રહી કે તે બાબતોથી આપણે ટેવાય ન જઈએ કે જેથી તે બાબતો આપણી લાગણીને સ્પર્શી પણ ન શકે. અન્યાયીપણું ફાવી જાય ત્યારે પ્રેમ રાજી થતો નથી.

હું આજે આખા સમાજથી ખિન્ન છું. હું સુકૃત્યોને, દેવની બીક રાખનારી સંસ્કારને, ઉત્કૃષ્ટતાને, સત્યનિષ્ઠાને, કલા-કારીગરીને, ગુણવત્તાને, ટકાઉ

લગ્નજીવનોને, સારો ઉછેર પામેલા બાળકોને જોવાને ઝંખું છું. હું પ્રાર્થના કરું છું કે હાલમાં જે પરિસ્થિતિ છે તેનાથી કદીયે હું ટેવાઈ ન જાઉં કે જેથી હું તેની તરફ ખેંચાવા માંડુ.

આજે હત્યાના સમાચારની આપણને એટલી અસર થતી નથી કે જેટલી ત્રીસ વર્ષ પહેલાં આપણને થતી હતી. ડેવ કહેતાં હતાં કે જ્યારે તેઓ બાળક હતાં ત્યારે તેમના કુટુંબે પ્રથમ વાર જ એવા સમાચાર સાંભળ્યાં હતા કે પેપર નાખવા જતો માણસ લૂંટાઈ ગયો હતો ત્યારે બધા ભયભીત બની ગયેલાં કે આવું પણ શું થઈ શકે ખરું? આજે તો કદાચ આપણે એમ વિચારીએ, “લૂંટ થઈ? બસ એટલું જ? ને માણસ નસીબદાર કહેવાય કે તેનો જીવ બચી ગયો?”

દેવ પ્રેમ છે અને દેવ ન્યાયીપણાને (તમે દેવની આગળ ન્યાયી બનેલાં હોઈને ન્યાયી રીતે વિચારો છો તથા કૃત્યો કરો છો, તે) સારું છે - તેથી જેઓ પ્રેમમાં ચાલવાને ચાહે છે તેણે ન્યાયીપણાને પણ ચાહવું જોઈએ. ગીતશાસ્ત્ર ૯૭:૧૦ આપણને કહે છે કે જો આપણે દેવને પ્રેમ કરીએ છીએ તો આપણે દુષ્ટતાને ધિક્કારવી જ જોઈએ. ન્યાયીપણાને ચાહનારા લોકોને ઘણીવાર તેને માટે સતાવવામાં આવે છે - ઈસુને પણ સતાવવામાં આવ્યાં હતાં અને આપણે આપણા ગુરુ કરતાં મોટા નથી. (માથ્થી ૧૦:૨૪)

તમે કદાચ એ વાતાવરણમાં કામ કરતાં હો કે જે દુષ્ટતા અને અન્યાયીપણાથી, ગંદી ભાષાથી, ચાડીચુગલીથી, વેરઝેરથી, ઈર્ષ્યા-અદેખાઈથી, લોભથી, અનૈતિક સંબંધોથી તથા એવી બીજી બાબતોથી ભરેલું હોય. જો તમે ત્યાં ન્યાયીપણામાં ચાલો છો તો કદાચ તમારી મજાક ઉડાવવામાં આવે, તમારી પ્રત્યે ખરાબ બોલવામાં આવે કે કદાચ તમારો નકાર પણ કરવામાં આવે. પણ પ્રેમ કદી નિષ્ફળ જતો નથી. પ્રેમમાં ચાલવાનું ચાલુ રાખો તથા દુષ્ટતાને અને અન્યાયીપણાને ધિક્કારવાનું ચાલુ રાખો, અને જેમ પ્રભુએ વચન આપ્યું છે : જેઓને ન્યાયીપણાની ભૂખ તરસ છે તેઓને ધન્ય છે, કેમકે તેઓ ધરાશે, તેમ તમે પણ આશ્ચર્યકારક રીતે દેવની કૃપા મેળવશો. (માથ્થી ૫:૬).

દુષ્ટ લોકોનો નહિ પણ ફક્ત તેઓના દુષ્ટ કામોનો જ તિરસ્કાર કરો. દેવ પાપને ધિક્કારે છે પણ પાપીઓને ચાહે છે. લોકોની સ્વીકૃતિ હાંસલ કરવાને માટે તેઓની સાથે સમાધાન કરી ન લો અને તેમના સ્તર સુધી નીચે ન ઉતરી

જાઓ. દેવની કૃપાદષ્ટિ અદભૂત છે, તેને માણસોની કૃપાદષ્ટિની સાથે સરખાવી શકાય નહિ.

બાઈબલમાં આપણે દાનિયેલ તથા યૂસફના જેવા દેવના માણસો વિષે વાંચીએ છીએ કે જેઓના જીવનો ઉપર દેવની કૃપાદષ્ટિ હોય છે.

દાનિયેલ અન્યાયી તથા દુષ્ટ લોકોથી ઘેરાયેલો હોવા છતાં તેણે સમાધાન કરવાની ના પાડી. તેણે ન્યાયીપણું ચાહ્યું અને દેવે તેની પર કૃપા કરી, જેને પરિણામે બાબિલના રાજ્યમાં તે પરાક્રમી સરકારી અમલદાર બની શક્યો. (દાનિયેલ ૧, ૨, ૬ અધ્યાયો).

યૂસફની સાથે ખરાબ વર્તાવ કરવામાં આવ્યો, છતાં તેણે પોતાની સત્યનિષ્ઠા જાળવી રાખી. તેણે ન્યાયીપણું ચાહ્યું. તેણે તેના ભાઈઓને ધિક્કાર્યા નહિ પરંતુ તેના ભાઈઓએ તેને જે કર્યું હતું તેને ધિક્કાર્યું. દેવની કૃપાદષ્ટિ તેની પર થઈ અને તે મિસર દેશમાં ફારૂન પછીના બીજા સ્થાન પર પહોંચ્યો. (ઉત્પત્તિ ૩૭, ઉત્પત્તિ ૩૯-૪૧)

આ જગ્યાએ, મિસર એ જગતને તથા ફારૂન એ આપણી ઉપરની સત્તાને રજૂ કરી શકે છે. જ્યારે દેવ તમને ઊંચકે છે, ત્યારે તમારા સાથી કર્મચારીઓ તમારી મજાક ઉડાવી શકતાં નથી.

પ્રેમ કદી એ નિષ્ફળ જતો નથી

દેવી પ્રકારનો પ્રેમ જીવનમાં આવતી બધી પરિસ્થિતિઓને ખમે છે. તે મંદ પડ્યા વગર સઘળું ખમે છે. તેણે નક્કી કરેલું છે કે ગમે તેવી વિષમ પરિસ્થિતિઓમાં પણ તે પડતું નહિ મૂકે. પાપાણ હૃદયના દુષ્ટ લોકો પણ પ્રેમની આગળ પીગળી જતાં હોય છે.

એ લોકોના પ્રત્યે પ્રેમ દર્શાવવો અઘરો હોય છે કે જે લોકો આપણા પ્રેમની કદર પણ ન કરતાં હોય કે તેની નોંધ સુદ્ધાં લેતાં ન હોય. એ વ્યક્તિઓને પ્રેમ દર્શાવવાનું ચાલુ રાખવું અઘરું હોય છે કે જેઓ આપણે તેમને જે સર્વ આપવાને ઈચ્છતાં હોય તે આપણી પાસેથી લઈ લે પણ બદલામાં તેઓ આપણને કદીયે કશું ય ન આપતાં હોય.

આપણે બીજાઓ કઈ રીતે વર્તે છે તેને માટે નહિ, પણ ફક્ત આપણે કઈ રીતે વર્તીએ છીએ તેને માટે જવાબદાર છીએ. આપણે બદલો માણસો તરફથી નહિ પણ દેવ તરફથી આવે છે. જ્યારે આપણાં સુકૃત્યોની નોંધ પણ લેવાતી ન હોય એવું આપણને લાગતું હોય ત્યારે દેવ તો તેની નોંધ લે છે અને તેને માટે આપણને બદલો આપવાનું તેઓ વચન આપે છે: “એ માટે કે તારાં દાનધર્મ ગુમમાં થાય, અને ગુમમાં જોનાર તારો બાપ તને તેનો બદલો આપશે.” (માથ્થી ૬:૪)

જો કોઈ વ્યક્તિને દેવે સોંપેલું કામ તે એટલા માટે પડતું મૂકે છે અથવા તો છોડી દે છે, કે કોઈ તેના કામની નોંધ લેતું નથી તો તે વ્યક્તિ પૂરા અંતઃકરણથી દેવની સેવા કરતો નથી. દાખલા તરીકે, કોઈ બહેનને એવું લાગતું હોય કે દેવ તેણીના સંબંધી ઈચ્છે છે કે તેણી મંડળીમાં દર અઠવાડિયે બાળકોને સાચવે, પણ જો બે મહિના પછી તેણી તે કામ એટલા માટે છોડી દેતી હોય કે આ બે મહિનામાં એક પણ બાળકની માતાએ તેણીનો આત્માર માન્યો નથી, તો પછી તેણી તે કામ દેવને અને લોકોને પ્રેમ કરવાને કરી રહી નથી પણ લોકો તે દ્વારા તેણીને માન આપે તે માટે કરી રહી છે.

ક્યારેક આ વાતને પચાવવી અઘરી લાગે છે, પણ તે સાવ સાચી વાત છે.

મને આનંદ છે કે દેવે મને છોડી દીધી નથી અને તેઓ કઈ રીતે છોડી દે? તેઓ પ્રેમ છે અને પ્રેમ કદીયે છોડી દેતો નથી. તે હંમેશા ઉલબ્ધ જ હોય છે ને તે તેનું કામ કર્યે રાખે છે. પ્રેમ એ જાણે છે કે જો તે છોડી ન દે તો છેવટે વિજય તો તેનો જ છે: “તો સારું કરતાં આપણે થાકવું નહિ, કેમકે જો કાયર ન થઈએ, તો યોગ્ય સમયે લણીશું.” (ગલાતી ૬:૮)

હું માનું છું કે ઘણાં લોકો આપણે ગમે તે કરીએ પણ તેઓ આપણા પ્રેમને કદાચ ન પણ સ્વીકારે. તેઓ દેવની સાથે પણ આવો જ વ્યવહાર કરતાં હોય છે. આનો અર્થ એ નથી કે પ્રેમ નિષ્ફળ નીવડ્યો છે. પ્રેમ આપણને ટકાવી રાખે છે. તે આપણને આનંદિત કરે છે. આપણે જ્યારે પ્રેમમાં ચાલીએ છીએ ત્યારે તે દેવને ખુશ કરે છે. બીજા બધાંના કરતાં પ્રેમના હંમેશા વધુ હકારાત્મક પરિણામો આવતાં હોય છે.

પ્રેમમાં ચાલવાનું ચૂકશો નહિ કારણકે પ્રેમ કદી નિષ્ફળ જતો નથી!

૯.

બિનશરતી પ્રેમ

“કેમકે મારી ખાત્રી છે કે મરણ કે જીવન, દૂતો કે અધિકારીઓ, વર્તમાનનું કે ભવિષ્યનું કે પરાક્રમીઓ, ઊંચાણ કે ઊંડાણ કે, કોઈપણ બીજી સૃષ્ટ વસ્તુ, દેવની જે પ્રીતિ ખ્રિસ્ત ઈસુ આપણા પ્રભુમાં છે, તેનાથી આપણને જુદા પાડી શકશે નહિ.”

- રોમન ૮:૩૮, ૩૯

પ્રેમના અલગ અલગ બધાં જ પાસાને સંપૂર્ણ રીતે સમજવાને માટે આપણે પ્રેમના બે પ્રકારો વિષે સમજવું જ જોઈએ : દેવી પ્રેમ અને માનવીય પ્રેમ.

માનવીય પ્રેમ નિષ્ફળ જાય છે, છોડી દે છે પરંતુ દેવી પ્રેમમાં આવું નથી. માનવીય પ્રેમ મર્યાદિત છે, તેનો અંત આવે છે પરંતુ દેવી પ્રેમ અમર્યાદિત તથા અનંતકાળિક છે. માનવીય પ્રેમ અનુકૂળ વર્તન તથા સંજોગોની ઉપર આધારિત હોય છે જ્યારે દેવી પ્રેમમાં એવું નથી. લોકો તેઓના પ્રેમમાં શરતો મૂકે છે પરંતુ દેવી પ્રેમ બિનશરતી હોય છે.

પ્રેમ બિનશરતી છે

“પણ આપણે જ્યારે પાપી હતા ત્યારે ખ્રિસ્ત (મસિહા, અભિષિક્ત) આપણે સારુ મરણ પામ્યો એમ કરવામાં દેવ

આપણા પર પોતાનો પ્રેમ પ્રગટ કરે છે.” - રોમન

૫:૮

દેવના વચન પ્રમાણે, જગતના મંડાણ અગાઉ, આપણે તેઓની ઉપર પ્રેમ કે વિશ્વાસ કરીએ એ અગાઉ કે આપણે કશું પણ સારું કે ખરાબ કરીએ તે અગાઉ, દેવે આપણા પર પ્રેમ કર્યો છે.

દેવને આપણને પ્રેમ કરવાને માટે આપણામાં કોઈ યોગ્યતાની જરૂર હોતી નથી અને આપણને પણ બીજાઓને પ્રેમ કરવાને માટે તેઓમાં કોઈ યોગ્યતાની જરૂર ન જ હોવી જોઈએ. આપણે એ સમજવું જ રહ્યું કે પ્રેમ એ કશુંક એવું છે કે જે આપણે બનવાનું છે, તે કશુંક એવું નથી કે જે આપણે કરીએ છીએ અને બીજાઓ નથી કરતાં. આપણે કોને પ્રેમ કરવા માંગીએ છીએ અને તેઓ આપણી સાથે કેવો વર્તીવ કરે છે તેના આધારે આપણે પ્રેમને એક સ્વીચની માફક ચાલુ-બંધ કરી શકતાં નથી. લોકોને બિનશરતી પ્રેમ કરવો એ મોટો પડકાર છે. હું એમ કહેવાને લલચાઉં છું કે તે અશક્ય બાબત છે, પણ જ્યારે દેવે તેમ કરવાને આપણને કહેલું છે તો ચોક્કસ તેઓની પાસે આપણે તે કરી શકીએ તે માટેનો માર્ગ હશે જ. દેવ કદીયે આપણને કોઈ આજ્ઞા પાળવાને માટે આપીને આપણને છોડી દેતાં નથી કે આપણા પોતાના પ્રયત્નો થકી તે આજ્ઞાઓ આપી દીધી તેને તમે જાતે પાળીને બતાવો. તેઓની કૃપા (આપણે જેમ આગળ કહ્યું તેમ તેમનું સામર્થ્ય, પરાક્રમ તથા ભલાઈ) આપણા માટે પૂરતી હોય છે. (૨ કરિંથી ૧૨:૯), એટલે કે તેઓ આપણને જેને સારું બોલાવે છે તે પાર પાડવાને તેઓ પોતે આપણને બળ આપે છે.

ક્યારેક આપણે એવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે આપણે એ લોકોને પણ પ્રેમ કરી શકીએ કે જે લોકોનામાં એવું ખાસ કંઈ ન હોય કે જેથી તેમને પ્રેમ કરવાની કોઈને ઈચ્છા થાય, પણ પછી દેવ આપણા જીવનમાં આવા જે કોઈ વ્યક્તિને મોકલે છે

તેને ટાળવાના આપણે સઘળાં પ્રયત્નો કરી છૂટીએ છીએ. કેટલાક લોકોને આપણા જીવનમાં આપણને “ધસીને (તકલીફ આપીને) ચળકાટ આપવાના એકમાત્ર હેતુથી મોકલવામાં આવતા હોય છે. માત્ર બીજાઓ જ કઠોર હોય છે

એમ નહિ, આપણે પણ ક્યારેક કઠોર બનીએ છીએ. જે લોકોનામાં કશુંય પ્રેમ કરવા જેવું ન હોય તેઓની સાથે પ્રેમમાં ચાલવાને શીખવું અને મુશ્કેલ પરિસ્થિતિઓમાં પણ ધીરજ રાખવાને શીખવું, એ બે કદાચ સૌથી અગત્યની બાબતો છે કે, જેનો ઉપયોગ દેવ આપણને આત્મિક રીતે પરિપક્વ બનાવવામાં કરે છે.

તમે માનો કે ના માનો, આપણા જીવનોમાંના આપણને ન ગમતાં બધાં જ લોકો આપણને મદદરૂપ હોય છે. તેઓ દેવના ઉપયોગને માટે આપણને ધારદાર બનાવે છે એ શુદ્ધ કરે છે.

પ્રેમ એ માત્ર જાણકારીથી વધુ છે

“અને ખ્રિસ્તની પ્રીતિ જે માણસની સમજશક્તિની (અનુભવની) બહાર છે, તે તમે સમજી શકો કે, (તમારા પોતાના જાત અનુભવથી વ્યવહારીક રીતે) તમે દેવની સર્વ સંપૂર્ણતા પ્રમાણે સંપૂર્ણ થાઓ.”

-એફેસી ૩:૧૯

દૈવી પ્રકારનો પ્રેમ આપણે સ્વાભાવિક રીતે સમજી શકતાં નથી. આપણે જેમ એફેસી ૩:૧૯માં જોયું તેમ તે જ્ઞાન કે જાણકારીથી ઘણો આગળ છે. ઘણી વખત તે અયોગ્ય લાગે છે. જો આપણે તેનું વિશ્લેષણ કરવાનો પ્રયત્ન કરીશું તો ચોક્કસ આપણે તેને ગુમાવી દઈશું.

મને મારામાં એવું કોઈ કારણ જડતું નથી કે જેને લઈને દેવ મને પ્રેમ કરે અને તેઓના રાજ્યમાં મારો ઉપયોગ કરે. જો હું બીજાઓને પ્રેમ કરવાને માટેના કારણો તેઓમાં શોધવા બેસીશ તો બહું થોડાં જ લોકો મને પ્રેમ કરવાને યોગ્ય જણાશે. પણ દેવ તે પ્રમાણે કાર્ય કરતાં નથી, તેઓ એવા લોકોને નથી શોધતાં કે જેઓ તેમના પ્રેમને યોગ્ય હોય. તેઓનો પ્રેમ બિનશરતી છે. દેવ એવા લોકોને શોધે છે જેઓને તેઓના પ્રેમની જરૂર હોય અને તેથી જ તેઓએ મને અને તમને પસંદ કરેલાં છે.

બિનશરતી પ્રેમ સ્વાર્થી લોકોને નિઃસ્વાર્થપણે પ્રેમ કરે છે, કંજૂસ લોકોને ઉદારતાથી આપે છે અને લાગણીવીહિન લોકોને પણ સતત આશીર્વાદિત કરે છે.

બિનશરતી પ્રેમ ઘણું લાંબુ વિચારે છે. તે એ જુએ છે કે લોકોને જો કોઈક જ પ્રેમ કરે તો તેઓ કેવા બની શકે છે. તે બીજા બધાં કરતાં વધુ મજબૂત હોય છે, તે એ જગ્યાઓએ પહોંચી શકે છે અને ત્યાં સાજાપણું લાવી શકે છે, કે જ્યાં સ્વાભાવિક દેવાઓ કદી યે પહોંચી શકતી નથી.

ચોક્કસપણે એ દેવનો પ્રેમ હતો કે, જેણે શેતાનને મારા જીવનમાં હરાવ્યો અને જેણે મારા જીવનને બદલીને દેવની સાથેના ગાઢ સંબંધોમાં તેને સ્થાપન કર્યું. આ એ જ પ્રેમ છે કે જે આપણી મારફતે બીજાઓની સુધી પહોંચીને તેઓને બદલી નાંખે છે.

લોકોને બિનશરતી પ્રેમ કરવો એ સારી બાબત છે, અને રોમન ૧૨:૨૧ પ્રમાણે એ તો ભલાઈ છે કે જેના વડે આપણે ભૂંડાઈને હરાવવાની છે. બદલાણની પ્રક્રિયા સમય માંગી લે છે, અને લોકો બદલાઈ રહ્યાં હોય તે સમયગાળા દરમ્યાન આપણે તેઓની સાથે સહન કરવાને તૈયાર હોવા જોઈએ.

ડેવ મને પ્રેમ કરતાં હતાં તેથી દેવ જ્યારે મને બદલી રહ્યાં હતાં ત્યારે તેઓ મારી સાથે સહન કરતાં હતાં. મેં ખરો પ્રેમ કદીયે જોયો નહોતો. મેં તો તેના વિષે સાંભળ્યું પણ નહોતું. જે દરેક વ્યક્તિએ મને કહેલું કે તે મને પ્રેમ કરે છે, તે દરેકે મને નુકશાન પહોંચાડ્યું હતું અને મારો દુરુપયોગ કર્યો હતો. મારે ખરેખર પ્રેમ કેવો હોય તે જોવાની જરૂર હતી, માત્ર શબ્દો સાંભળવા એ પૂરતું નહોતું.

જેઓને પ્રેમ કરવો એ અઘરું હોય એવા લોકોમાંથી મોટા ભાગનાઓએ તેમના જીવનોમાં પુષ્કળ સહન કરેલું હોય છે કે જેણે તેમના વ્યક્તિત્વને બદલી નાંખ્યું હોય છે. બાહ્ય રીતે તેઓ કઠોર અને કડવા લાગતા હોય છે, પણ અંદરથી તો તેઓ પ્રેમ ઝંખતા હોય છે. મારો કિસ્સો આવો જ હતો. બાહ્ય રીતે હું એ રીતે વર્તતી હતી કે જાણે મને કોઈની જરૂર જ ન હોય, પણ અંદરથી તો હું પ્રેમને માટે ઝંખતી હતી. મને કોઈની જરૂર જ ન હોય, પણ અંદરથી તો હું પ્રેમને માટે ઝંખતી હતી.

પ્રેમ બદલાતો નથી.

“કેમ કે હું યહોવા છું. હું કદી બદલાતો નથી”

- માલાખી ૩:૬

દેવનો પ્રેમ જે ખરો પ્રેમ છે કદી પણ બદલાતો નથી તે હર વખતે એક સરખો જ રહે છે. તે જેવો છે તેવો જ રહે છે!

જ્યારે મૂસાએ દેવને પૂછ્યું કે જો ઈસ્ત્રાએલીઓ મને પૂછે કે તને કોણે મોકલ્યો છે તો મારે તેઓને શું કહેવું, ત્યારે દેવે તેને જવાબ આપ્યો, “હું છું....” (નિર્ગમન ૩:૧૩,૧૪).

હું માત્ર સ્વીકારવા જ માંગતી નથી કે હજી હું બિનશરતી પ્રેમ કરવાના તબક્કામાં પ્રવેશેલી નથી, પણ હું તેમ કરવાને શીખવા પણ માગું છું, અને કદાચ તમે પણ તેમ કરવાને શીખવા માંગતા હશો. માણસો તરીકે આપણે બદલાતા રહીએ છીએ, પણ આપણે વધુ સ્થિર રહેવાનું શીખવું જ જોઈએ.

અમારા લગ્ન બાદ જે ખાસ બાબતની નોંધ મેં ડેવના સ્વભાવમાં લીધી, તે તો તેમના સ્વભાવની સ્થિરતા હતી. પહેલાં હું કદીયે સ્થિર લોકોના સંપર્કમાં આવી જ નહોતી. ડેવનો સ્વભાવ દરેક જગ્યાએ અને દરેક સમયે એકસરખો જ રહેતો. તેઓ સવારે ઓફિસે જાય ત્યારે અલગ હોય અને સાંજે ઘરે પાછા આવે ત્યારે પણ અલગ હોય, એવું તેમનામાં નહોતું. તેમનું વર્તન તેમની આસપાસના સંજોગો પ્રમાણે બદલાતું નહોતું.

જો દિવસ દરમિયાન બીજાઓએ તેમની સાથે દુર્વ્યવહાર કર્યો હોય તો પણ સાંજે જ્યારે તેઓ ઘરે પાછા આવે ત્યારે તેઓ મારી તથા બાળકોની સાથે ખરાબ વર્તન કરતાં નહિ. જો તેઓ બે કલાક ટ્રાફિકમાં અટવાઈ ગયા હોય તો પણ તેઓ પોતાનો મિજાજ ગુમાવતાં નહિ. તેઓને શરીરમાં સારું ન લાગતું હોય તો પણ તેઓ ક્યક્ય કરતાં નહિ. જ્યારે હું ક્યક્ય કરતી હોઉં ત્યારે પણ તેઓ ભાગ્યે જ ગુસ્સે થતાં. તેઓનો સ્વભાવ હરહંમેશ એકસરખો જ રહેતો.

અમારા લગ્ન પહેલાં દેવે ડેવનામાં ઘણાં વર્ષો સુધી કામ કર્યું અને તેમના વ્યક્તિત્વમાં સ્થિરતાના ગુણને વિકસાવ્યો.

સ્થિરતા આપણા વ્યક્તિત્વમાં આવવી જ જોઈએ. આપણા જીવનમાં એકની એક પરિસ્થિતિઓનો સામનો કરીને છેવટે આપણે એ શીખીએ છીએ કે તે પરિસ્થિતિઓને આપણા પર હાવી ન થવા દેવી જોઈએ. ત્યાર બાદ જ આપણે જરૂરિયાતમંદ જગતની સમક્ષ દેવનો પ્રેમ લઈ જઈ શકીએ છીએ.

“જો આપણે મુશ્કેલ પરિસ્થિતિઓ મધ્યે સ્થિર (અડગ) રહેવાનું શીખ્યાં નહિ હોય તો મુશ્કેલ લોકોની આગળ આપણે સ્થિરતા પ્રદર્શિત કરી શકીશું નહિ.”

પ્રેમ સુધારે છે અને શિસ્તમાં લાવે છે

“કેમ કે જેના પર પ્રભુ પ્રેમ રાખે છે, તેને તે શિક્ષા કરે છે અને....”

- હિબ્રૂ ૧૨:૬

જો કે, ખરો પ્રેમ બિનશરતી હોય છે પણ જીવનમાં ઘણી જગ્યાઓ એવી હોય છે કે જ્યાં ચોક્કસ શરતો હોવી જ જોઈએ.

અમારા કર્મચારીઓ દરેક વર્ષે પગારવધારો મેળવતા હોય છે, જો તેઓ તેમની ફરજો યોગ્ય રીતે અદા કરે તથા “જેઓની પાછળ ઓછું ધ્યાન આપવું પડે” તેવા કર્મચારીઓ બની રહે તો. જો તેઓ તેમની કામગીરી યોગ્ય રીતે ન બજાવે, નિયમિતપણે અનિયમિત તથા ગેરહાજર રહે, કંપનીના નીતિનિયમોની બહારની માંગણીઓ સતત કર્યા કરે, ઓફિસમાંથી બિનજરૂરી અંગત ફોન કરે તો તેઓને પગાર વધારો મળતો નથી પણ ઠપકો મળે છે. જો તેઓનું વર્તન ખરાબ હોય તો પણ તેઓને પગારવધારો આપવામાં આવે, તો તેઓ કદીયે સારો વર્તાવ કરવાનું નહિ શીખે.

જો કોઈ વિદ્યાર્થી તેનું ગૃહકાર્ય ન કરે, અભ્યાસમાં બેદરકાર રહે તથા નિયમિતપણે વર્ગમાં અનિયમિત રહે તો તેને ઉપલા ધોરણમાં ચઢાવવામાં આવતો નથી. પણ જો તેને ઉપલા ધોરણમાં ચઢાવવામાં આવે તો તે તેના આખા જીવન દરમિયાન આ ખરાબ આદતોને ચાલુ રાખશે.

સુધારણા તથા શિક્ષા, એ પ્રેમના અભાવના પૂરાવા નથી, પણ ખરું જોતાં તો યોગ્ય રીતે સુધારવાની તથા શિસ્તમાં લાવવાની ઈચ્છા, એ પ્રેમની સ્પષ્ટ નિશાની છે.

અમારા સેવાકાર્યની શરૂઆતમાં કે જ્યારે પ્રેમ કરવાને માટે મારી સોંપણીમાં દૃઢતા ઓછી હતી ત્યારે હું અત્યારે જેટલી સહનશીલ છું તેટલી સહનશીલ નહોતી. જો કોઈ વ્યક્તિ ખરેખર મને ગુસ્સે કરતી તો હું ડેવની કે અમારા જનરલ મેનેજરની આગળ મોટેથી જાહેર કરતી હે હું કઈ રીતે આ પરિસ્થિતિનો હાથ ધરવાની છું:

“હું કહી દઉં છું, હવેથી હું આ ચલાવી લેવાની નથી, આવતી કાલ સવાર સુધીમાં તે વ્યક્તિ નોકરી વગરનો થઈ ગયો હશે! વગેરે વગેરે....”

મારો ભભૂકી ઉઠેલો ક્રોધ શાંત થાય ત્યારબાદ દેવ મને કહેતાં કે તેં જે જે કહ્યું છે તેમાંનું કશું પણ તારે કરવાનું નથી. ખરેખર તો દેવ મને કહેતાં કે તારે તે વ્યક્તિને પ્રેમપૂર્વક સુધારવાનો છે અને જેમ મેં પોતે ઘણાં વર્ષો સુધી તને તક આપી તેમ તારે પણ તેને બીજી તક આપવાની છે.

જો શક્ય હોય તો, લોકોના પ્રશ્નો દ્વારા પણ પ્રેમ કાર્ય કરે છે.

અત્યારના અમારા સ્ટાફમાં અમુક લોકો એવા છે કે જો દેવે મને અટકાવી ન હોત તો તેઓની શરૂઆતના બે મહિનામાં જ મેં તેઓને છૂટા કરી દીધાં હોત, ખાસ કરીને મારા સેવાકાર્યના શરૂઆતના દિવસોમાં, આજે તેઓમાંના ઘણાં બધાં લોકો મૂલ્યવાન કર્મચારીઓ તરીકે સાબિત થયેલાં છે. આપણ દરેકનામાં સક્ષમતા રહેલી છે, માત્ર આપણને આપણી સાથે કામ કરનાર કોઈક વ્યક્તિની જરૂર છે. આપણામાંના મોટા ભાગના લોકો પોતાની માન્યતાઓમાં જડ હોય છે અને તેથી તેઓનામાંથી તાત્કાલિક સારી બાબતો પેદા થતી નથી. અને આ જ કારણથી પ્રેમનું વલણ લાંબા ગાળાનું હોવું જ જોઈએ. તે રોકાણ કરવાને માટે તૈયાર હોય છે, ક્યારેક લાંબા સમય સુધી રોકાણનો કોઈ જ દેખીતો બદલો ન દેખાય તો પણ.

ડેવે ઘણાં વર્ષો સુધી મને બિનશરતી પ્રેમ કર્યો, એ પહેલાં કે જ્યારે માત્ર મેં બદલાવાનો નિર્ણય કર્યો. મોટા ભાગના એ વર્ષોમાં હું વિચારતી કે મારા સિવાય દરેક વ્યક્તિનામાં તકલીફ છે. ખરેખર તો હું એવું વિચારતી કે ડેવ લડાઈ ઝઘડામાં માનતા નથી કેમકે તેઓ કમજોર છે. પણ હવે હું સમજું છું કે કમજોર લોકો ઝઘડાળું હોય છે પણ બળવાન માણસો પ્રેમમાં ચાલે છે.

ડેવ એક મૂઝી ઉંચેરા માણસ હતાં કે તેવા માણસ મને ફરી કદી મળી શકવાનાં નહોતાં, અને મારી હઠીલાઈ, મૂર્ખાઈ અને અયોગ્ય વર્તનને કારણે અમારા સંબંધોમાં એ તબક્કો આવી ગયેલો કે જ્યાં હું લગભગ તેમને ગુમાવી બેસત.

મને બરાબર જેની જરૂર હતી, તે દેવે ડેવ મેયરના રૂપમાં આપ્યું. તમારા કિસ્સામાં પણ તમને જે આપવામાં આવ્યું હશે તે એ જ હશે કે જેની તમને

ખરેખરી જરૂર હશે, પણ તમારે જે કરવાની જરૂર છે તે એ કે તમે તેને ઓળખો. કદાચ તમે એવી કોઈ વ્યક્તિના સંબંધમાં હો કે જેને તમારી જરૂર હોય. તમે કદાચ મજબૂત વ્યક્તિત્વ ધરાવનારા હો અને તમારા જીવનસાથીને કદાચ તમારા બિનશરતી પ્રેમની જરૂર હોય.

જો એવું હોય તો ઈસુને માટે તે કરો કારણ કે ઈસુએ પણ તમારે માટે તેમ કરેલું છે. તમે આનંદથી અને પૂરી ઈચ્છાથી આ કરો. દેવની પાસે તમે એ માંગો કે તેઓ તમને તે માટે બળ પૂરું પાડે, અને છેલ્લે યાદ રાખો કે ખરો પ્રેમ, બિનશરતી પ્રેમ, દૈવી પ્રકારનો પ્રેમ કદી નિષ્ફળ જતો નથી.

પ્રેમ વિજય આપે છે અને રૂપાંતર કરે છે

“ભૂંડાથી તું હારી ન જા, પણ સારાથી ભૂંડાનો પરાજય કર.”

- રોમન ૧૨:૨૧

દેવના પ્રેમના નિયમિત તથા ખંતપૂર્વકના પ્રયત્નો દ્વારા અધમ કે દુષ્ટ માણસ પણ સંપૂર્ણ રીતે બદલાઈ શકે છે. લોકોના ધાર્મિક કૃત્યો ખરા કિસ્સાઓમાં તેઓને પરિપૂર્ણ કરતાં હોતાં નથી, તેઓ કદીયે ઈસુ ખ્રિસ્તની સાથેના સંબંધોમાં આવ્યા હોતાં નથી કે જે વ્યક્તિગત ધોરણે દૈવી સાજાપણું તથા બદલાણ લાવનારો પ્રેમ મેળવવાનું શરૂ કરવાને પૂરતું હોય છે.

ધર્મ ઘણી બધી વખત લોકોને નીતિનિયમો કે કાયદાઓ આપે છે કે જેને તેઓ પાળે તથા અનુસરે તે નીતિનિયમો કદાચ તેમને તે માનવા સુધી પણ લઈ જઈ શકે કે દેવનો પ્રેમ સુકૃત્યો થકી ખરીદી શકાય છે. અને આ બાબત બાઈબલના ખરા શિક્ષણથી સંપૂર્ણ વિપરીત છે.

દેવનું વચન કહે છે કે, “આપણે પ્રેમ રાખીએ છીએ, કેમ કે પ્રથમ તેણે આપણા પર પ્રેમ રાખ્યો.” (૧ યોહાન ૪:૧૯) અને “ન્યાય પર દયા વિજય મેળવે છે.” (યાકૂબ ૨:૧૩). એ દેવની ભલાઈ છે કે જે માણસોને પસ્તાવા તરફ દોરી જાય છે, નીતિનિયમો કે આજ્ઞાઓનું પાલન નહિ. (રોમન ૨:૪)

ધાર્મિક સંપ્રદાયો ઘણી વાર લોકોને એ શીખવે છે કે તેઓએ શું કરવું જોઈએ પણ લોકો તે કઈ રીતે કરી શકે તે શીખવવામાં તેઓ નિષ્ફળ નીવડે છે ઘણાં

લોકોએ ધર્મને અજમાવી જોયો છે, પણ તેઓને એ જણાયું છે કે તે તેમને તથા તેમના જીવનોને બદલવામાં નિષ્ફળ નીવડ્યો છે.

ઈસુ તે સમયના ધાર્મિક આગેવાનોની વિરૂધ્ધમાં વારંવાર બોલ્યાં, ઈસુએ તેમના વિષે તથા તેમને કેટલાક કઠોર વચનો કહ્યાં:

“કેમકે ભારે અને ઊંચકતા મહા મુસીબત પડે એવા બોજ તેઓ માણસોની ખાંધો પર ચઢાવે છે, પણ તેઓ પોતે પોતાની એક આંગળી પણ તેને લગાડવા ચાહતાં નથી.”

- માથ્થી ૨૩:૪

“ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ ઢોંગીઓ તમને અફસોસ છે! કેમ કે ફૂદીનાનો તથા સુવાનો તથા જીરાનો દશમો ભાગ તમે આપો છો પણ નિયમશાસ્ત્રની મોટી વાતો, એટલે ન્યાયીકરણ તથા દયા તથા વિશ્વાસ, તે તમે પડતાં મૂક્યાં છે, તમારે આ કરવા, ને એ પડતાં મૂકવાં જોઈતાં ન હતાં.”

- માથ્થી ૨૩:૨૩

“ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ તમને અફસોસ છે! કેમકે તમે ધોળેલી કબરના જેવા છો, જે બહારથી શોભાયમાન દેખાય છે ખરી, પણ માંહે મુડદાંનાં હાડકાંએ તથા અશુદ્ધપણાએ ભરેલી છે.”

- માથ્થી ૨૩:૨૭

જ્યારે હું “ધર્મ” શબ્દનો ઉપયોગ કરું છું, ત્યારે હું કોઈ ચોક્કસ સંપ્રદાયની કે કોઈ સ્વતંત્ર મંડળીની ટીકા કરતી નથી. આમાંની કોઈ પણ મંડળીમાં/સંપ્રદાયમાં આવા “ધાર્મિક લોકો” હોઈ શકે છે. વાસ્તવિકતામાં જોઈએ તો દરેક મંડળીમાં/સંપ્રદાયમાં આવા લોકો હોય છે.

ઈસુ માણસોને કોઈ ધર્મ આપવાને આવ્યાં નહોતાં, કારણ માણસોની પાસે ધર્મો તો ઈસુના આવ્યાં પહેલાં પણ હતાં. પણ ઈસુ પોતાના દ્વારા લોકોને બાપની સાથેના વ્યક્તિગત સંબંધોમાં લાવવાને માટે આવ્યાં હતાં.

“લોકોને દેવની સાથેના સંબંધની જરૂર છે, કોઈ ધર્મની નહિ.”

જો કોઈ યુવાન એટલા માટે જેલમાં છે કે તેણે કદીયે તેના પિતાનો પ્રેમ જાણ્યો નથી કે તે કદીયે તેના પિતાની સાથેના સંબંધમાં આવ્યો નથી, હવે ધર્મ (ચોક્કસ નીતિનિયમોનું પાલન) કઈ રીતે તેને મદદ કરશે? કદાચ તેના પોતાના પિતાના પણ કેટલાક નીતિનિયમો હશે પણ તેઓએ કદીયે તેમના દીકરાની સાથેના સંબંધમાં પૂરતો સમય આપ્યો નથી કે જેથી તેઓ તેને શીખવે કે કઈ રીતે તેણે તે નીતિનિયમોને પાળવાના છે. લોકોએ શું કરવું જોઈએ તે તેમને કહેવું એટલું જ પૂરતું નથી, પણ આપણે તેમની આગળ તે પ્રદર્શિત પણ કરવું જોઈએ.

મને કહેતાં દુઃખ થાય છે કે, મારા જીવનમાં મેં જોયેલાં ધાર્મિક લોકોમાંના ઘણાં લોકોએ મારા પ્રત્યે પ્રેમ દર્શાવ્યો નહોતો. તેઓએ જે દર્શાવ્યું હતું તે તો ટીકાઓ તથા ક્યક્ય તથા નકાર હતાં.

ધાર્મિક લોકો શરતી પ્રેમ કરે છે. તેઓ એ લોકોને જ પ્રેમ કરે છે કે જેઓ તેમના જેવાં જ હોય, જે દરેક તેઓનાથી અલગ હોય તેનાથી તેઓ ગભરાય છે. તેઓએ જીવાનિયાને પ્રેમ કરી શકતાં નથી કે જેણે લાંબા વાળ રાખ્યાં હોય અને ઢીંચણેથી ફાટેલું બેગી જીન્સ પહેરેલું હોય તે લોકો તેને કહેશે કે જો તેણે તેઓમાં સામેલ થવું હશે તો તેણે તે બધું છોડવું જ પડશે. તેઓ ભૂતકાળની એ વેશ્યાને પ્રેમ કરી શકતાં નથી કે જેણે હાલમાં જ ખ્રિસ્તને તારનાર તરીકે સ્વીકાર્યા છે પણ તેણી યોગ્ય રીતભાતોને હજી શીખી શકી નથી.

ધાર્મિક લોકો દરેકને “સુવ્યવસ્થિત” જોવા માંગે છે. પણ તકલીફ એ છે કે તેઓની “સુવ્યવસ્થિતપણા”ની વ્યાખ્યા સતત બદલાતી રહે છે. કોઈ તમને વાળ કપાવવાને કહે છે, તો વળી કોઈ તમને એમ કહે છે કે જો તમે વાળ કપાવો છો તો તમે પાપ કરો છો. કોઈક તમને કહે છે કે તમે સારા દેખાઓ, તો વળી કોઈક કહે છે કે જો તમે સારા દેખાવા માંગો છો તો તમે નકામા છો. તેઓ બધાં જ અલગ અલગ વિચારધારા ધરાવે છે પણ ભાગ્યે જ તેઓમાંનું કોઈ લોકોને જેવા તેઓ છે તેવા, તેઓને સ્વીકારે છે. તેઓ એ જાણતા હોતા નથી કે પાપને કઈ રીતે ધિક્કારી શકાય અને પાપીને કઈ રીતે પ્રેમ કરી શકાય.

મને ધાર્મિક વલણ પસંદ નથી કારણ કે તે હંમેશા અભિમાનથી, ટીકાઓથી તથા દંડ કે ઠપકાથી ભરેલું હોય છે.

જેમ મેં અગાઉ અહીં કહ્યું તેમ, ઘણાં જરૂરિયાતમંદ લોકો ધર્મને શરણે ગયેલાં છે અને ખાલી હાથે પાછા ફરેલાં છે. તેઓએ વિચારેલું કે કોઈક જગ્યાએ રવિવારે ભક્તિસભામાં જવાથી તેઓને દેવ મળશે. કેટલીક મંડળીઓ દેવની હાજરીથી ભરપૂર છે પણ દુઃખની વાત એ છે કે કેટલીક મંડળીઓ નથી.

મને એ વિચારતાં પુષ્કળ દુઃખ થાય છે કે, કેટલાં બધાં લોકો તેઓના પ્રશ્નોના જાગિક ધોરણે નિરાકરણ શોધી રહ્યાં છે, કારણ કે તેઓએ ધર્મને અજમાવી જોયો છે, પણ બદલામાં તેઓને નીતિનિયમો, નકાર, દંડ મળ્યાં પણ પ્રેમ ન મળ્યો.

બિનશરતી પ્રેમ લોકોને જેવાં છે તેવાં રહેવા દેતો નથી, ઊલટાંનું જ્યારે તેઓ બદલાય રહ્યાં હોય ત્યારે પણ તેઓને તે પ્રેમ કરે છે. ભૂતકાળની એ વેશ્યાએ (પણ હાલની વિશ્વાસી સ્ત્રીએ) પ્રભુમાં સારી રીતભાત શીખવી જોઈએ ખરી, પણ તેણી તે શીખે તે પહેલાં જો તેણીને કોઈ રીતે ઊતારી પાડવામાં આવે તો શક્ય છે કે તેણી સીધી પોતાના જૂના જીવનમાં પાછી જતી રહે. સજાતીય સંબંધ રાખનાર વ્યક્તિ કે જે તેની આ આદતમાંથી બહાર નીકળવા માંગતો હોય, તે જ્યારે તે આદતમાંથી બહાર આવી રહ્યો હોય ત્યારે તેને એ લાગવું જ જોઈએ કે લોકો તેને પ્રેમ કરે છે તે તેને સ્વીકારે છે.

“બિનશરતી પ્રેમ પાપને હરાવશે અને જીવનોને બદલશે.”

ડલાસ, ટેક્સાસના મારા સારા મિત્ર પાસ્ટર ડોન ક્લાવરે મને અજાયબ અંતવાળી એક હૃદયદ્રાવક વાત કહેલી.

કેટલાક વર્ષો પૂર્વે એક જુવાને તેમની કેમ્પમિટિંગોમાંથી એકમાં હાજરી આપેલી અને વેદીની પાસે પોતાના વિશ્વાસની કબૂલાત કરી, તે જુવાન સજાતીય સંબંધોમાં હતો અને તેણે ખ્રિસ્તનો તારનાર તરીકે સ્વીકાર કર્યો હોવા છતાં પણ તે વારંવાર તેના જૂના જીવન તરફ સરકી જતો હતો. તે ખરેખર આ આદતમાંથી મુક્ત થવાને યાહતો હતો પણ તેના મન ઉપર તથા તેની લાગણીઓ ઉપર તેની જૂની જીવનશૈલીના પુષ્કળ બંધનો હતાં. લોકો કે જેઓ પસ્તાવિક હૃદયના તથા મુક્ત થવાની દૃઢ ઈચ્છા ધરાવનારા હોય તેઓ, એ લોકોથી સંપૂર્ણપણે અલગ હોય છે કે જેઓ માત્ર એવું ઈચ્છતા હોય કે બીજાઓ તેમને સ્વીકારે અને તેમની જીવનશૈલીને પણ સ્વીકારે.

પાસ્ટર ક્લાવર્શો ત્યાં અનુભવ્યું કે તેમની તથા તેમની પત્નીને માટે દેવ એવું ચાહે છે કે તેઓ તે જુવાનને પોતાના ઘરે લઈ આવે અને તે સુધરી જાય તે સમયગાળા દરમિયાન તેને તેઓ ત્યાં રહેવા દે. આથી તેઓએ તેને ત્યાં એક વર્ષ સુધી રાખ્યો. તે દરમિયાન તેઓએ તેને માટે પાર્થના કરી, તેને માર્ગદર્શન આપ્યું, તેને બિનશરતી પ્રેમ આપ્યો, તેને સુધાર્યો અને તેઓ જે કંઈ જાણતા હતા તે પ્રમાણે દરેક રીતે તેને મદદ કરી.

જો કે આ સમયગાળા દરમિયાન થોડાંક પ્રસંગોએ તે ફરીથી તે પાપમાં પડ્યો, પણ તેઓએ ખંતથી તેની સેવા કરવાનું ચાલુ રાખ્યું, કારણ કે તેઓ એ જોઈ શકેલાં કે તેની મુક્ત થવાની ઈચ્છામાં તે મક્કમ છે. આજે તે જુવાન પરણી ચૂકેલો છે અને એક સારી મંડળીમાં પાસ્ટર તરીકેની સેવા આપે છે. - તે સંપૂર્ણપણે મુક્ત થઈ શક્યો છે.

બિનશરતી પ્રેમ આ કરી શકે છે, તેવું જે કોઈ માને નહિ તે ધર્મમાં હું વિશ્વાસ નહિ કરું.

ઈસુએ કહ્યું કે તેઓ સાજાંને માટે નહિ પણ માંદાને માટે આવ્યાં હતાં. (માથ્થી ૯:૧૨) આજે જગત માથાના વાળથી લઈને પગના તળિયા સુધી બિમાર છે, ઈસુ ખ્રિસ્તના સિવાય તથા તેઓએ જે કર્યું છે તેના સિવાય તેનો બીજો કોઈ ઈલાજ નથી.

દેવ સઘળાં લોકોને ચાહે છે, પણ દરેક જગ્યાએ ખ્રિસ્તીઓ દેવની પાસે પ્રાર્થના કરવાનું તથા માંગવાનું શરૂ કરે નહિ કે દેવ તેઓને પ્રેમ કરવાને નમ્ર બનાવે, તો તેઓમાંના ઘણા લોકો આ કદીયે જાણી નહિ શકે.

૯.

પ્રેમ પક્ષપાતી નથી

“ત્યારે પિતરે વાત શરૂ કરતાં કહ્યું કે, હવે હું ખચીત સમજું છું અને જાણું છું કે દેવ પક્ષપાત રાખતા નથી અને માણસોના લીધે કથુ કરતા નથી.”

- પ્રે.કૃ. ૧૦:૩૪

જો પ્રેમ બિનશરતી છે, તો તે પક્ષપાત કરી શકતો નથી.

આનો અર્થ એ નથી કે, આપણી પાસે ખાસ મિત્રો ન હોઈ શકે કે, આપણે બીજાઓ કરતાં કેટલાક લોકોની સાથે વધુ સંકળાઈ શકીએ નહિ, પણ એનો અર્થ એ છે કે, આપણે કેટલાક લોકોની સાથે એક રીતે અને બીજાઓની સાથે અલગ રીતે વર્તી શકતાં નથી. આપણે એવા બની શકતાં નથી કે, આપણા સારા મિત્રોની પ્રત્યે આપણે ભલા રહીએ અને આપણા માટે ઓછા અગત્યના હોય તેઓના પ્રત્યે યોગ્ય રીતે વર્તવાની પણ આપણે કાળજી ન લઈએ.

હું ઘણાં એવા લોકોને ઓળખું છું કે જેઓની સાથે અંતરંગ સંબંધો વિકસાવવામાં મને રસ નથી, કારણ કે હું જાણું છું કે એક યા બીજા કારણને લઈને અમારામાંથી કોઈના પણ માટે તે સંબંધો આશીર્વાદનું કારણ નહિ રહે. એનો અર્થ એ નથી કે, તે લોકો ખરાબ છે પણ એનો અર્થ એટલો જ છે કે અમારી વચ્ચે અંતરંગ સંબંધો કરતાં ઔપચારિક સંબંધો વધુ યોગ્ય રહેશે.

આપણામાંનો દરેક પોતાના અંતરંગ કે ગાઢ મિત્રની પાસેથી ચોક્કસ અપેક્ષાઓ રાખે છે, અને દરેક વ્યક્તિ આપણા માટે તે કરી શકે નહિ. દેવે આપણ દરેકને

એવા ખાસ લોકો આપે છે કે જેઓની સાથે આપણને આ પ્રકારની આત્મીયતા હોય છે.

દેવે મારા જીવનમાં પણ આવા કેટલાક લોકો આપેલા છે અને હું તેઓની ઘણી કદર કરું છું, પણ દેવે મને એ પણ શીખવ્યું છે કે હું દરેકની સાથે સન્માનપૂર્વકનો વર્તાવ કરું, તેઓનું આત્મગૌરવ સચવાય તેવું કરું, જ્યારે તેઓ મારી સાથે વાત કરી રહ્યાં હોય ત્યારે તેઓનું સાંભળું અને તેઓની પ્રત્યે ટીકાત્મક ન બનું.

આપણું ભલું ન કરી શકનારા લોકોની સાથે તથા જેઓની સાથે સંબંધો વિકસાવવામાં આપણને રસ નહોય, તેવા લોકોની સાથે આપણે કેવો વ્યવહાર કરીએ છીએ, તે આપણામાંના પ્રેમને તરત જ છતો કરશે.

મને એક પ્રસંગ યાદ આવે છે કે જેના દ્વારા, દેવે મને આ વિષયમાં એક પદાર્થપાઠ શીખવ્યો હતો.

મારા દીકરાના ભાંગેલા હાથ પરના પાટાને છોડાવવાને, હું તેને લઈને ડોક્ટરની પાસે ગઈ હતી. જ્યારે હું મારો વારો આવે તેની રાહ જોઈ રહી હતી, ત્યાં એક વડીલ માણસ આવ્યાં અને મારી પાસે બેઠાં. તેઓ મારી સાથે વાત કરવા માંગતા હતાં, પણ હું વાંચવા માંગતી હતી. તેઓએ મને એ કહેવાનું ચાલુ જ રાખ્યું કે, તેઓ કઈ રીતે બરફમાંથી પડી ગયાં અને તેઓના પગને ઈજા થઈ અને આ ડોક્ટરે કઈ રીતે તેઓને મદદ કરી.

મારે એ કબુલવું જ રહ્યું કે, હું ઈચ્છતી હતી કે તેઓ ચૂપ જ રહે. મેં તેઓની તરફ કોઈ જ ધ્યાન ન આપ્યું અને તેઓની પ્રત્યે જરાયે માન ન દર્શાવ્યું. હું કોઈક રીતે સભાન હતી કે, તેઓ એકલાં હતાં અને કદાચ તેઓની પાસે એવું કોઈ જ નહિ હોય કે જે તેઓની વાત સાંભળે, પણ હું તે દિવસે તેઓના માટે આશીર્વાદરૂપ બનવાને તૈયાર નહોતી.

અને ત્યાં પવિત્ર આત્માએ મારા હૃદયમાં વાત કરતાં કહ્યું, “જો આ માણસ એવો કોઈ ઉપદેશક હોત કે જેને મળવાનું તને ગમતું હોય, તો તેઓની સાથે તું કેવો વ્યવહાર કરત?”

આ સાંભળીને મારું હૃદય વીંધાઈ ગયું મને તરત જ ભાન થયું કે જો તેઓ કોઈ ઉપદેશક હોત તો એમના પ્રત્યેક શબ્દોને હું પકડી લેત. અને તેઓની સાથે હું હસત અને તેઓનું અભિવાદન કરત અને તેઓની સાથેના સંબંધોને સુદૃઢ કરવાને જે કાંઈ જરૂરી હોય તે સઘળું હું કરી છૂટત - ટૂંકમાં મારે મન તુચ્છ એવા માણસને માટે જે સઘળું હું નહોતી કરી રહી તે બધું હું તેઓને માટે કરત.

પ્રેમ કરવાને માટે જે કોઈ નમ્ર બનવાને ઈચ્છતો હોય તેને માટે આ પ્રકારનો વર્તાવ સ્વીકાર્ય નથી.

તે સમયે, હું પ્રાર્થના તો કરી રહી હતી કે હું પ્રેમમાં ચાલી શકું, પણ હું એ કદી યે જાણી નહિ શકેલી કે મારા જીવનમાં અને મારા વર્તનમાં તેનો અર્થ શો છે.

બીજાઓને પ્રેમ કરવામાં વારંવાર બલિદાન આપવું પડે છે. તેમાં જરૂર છે કે આપણે બીજાઓને આપણી આગળ કરીએ તથા માત્ર આપણું જ નહિ પણ બીજાઓનું પણ હિત શોધીએ.

આપણે જેમ અગાઉ જોયું તેમ દેવનું વચન આપણને કહે છે કે તેઓ પક્ષપાત રાખતાં નથી. તેઓ આપણને પણ ઘણીવાર કહે છે કે આપણે પક્ષપાતી ન બનીએ અને પૂર્વગ્રહો ન રાખીએ.

પ્રેમ વ્યક્તિઓને સમાન રીતે જુએ છે

“યહૂદી તથા ગ્રીકમાં કંઈ ભિન્નતા નથી, કેમ કે સર્વનો પ્રભુ એક જ છે, (આપણા બધાનો) ને જેઓ તેને વિનંતી કરે છે તેઓ સર્વને માટે તેની સંપત્તિ” તે ઉદારતાથી આપે છે.

- રોમન ૧૦:૧૨

“મારા ભાઈઓ તમે નિષ્પક્ષપણે (કોઈ પૂર્વગ્રહ વગર, પક્ષપાત વગર) આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તનો વિશ્વાસને અમલમાં મુકવાનું ચુકશો નહીં.

કેમકે જેની આંગળીમાં સોનાની વીંટી હોય તથા જેના અંગ પર ભભકાદાર વસ્ત્ર હોય, એવો માણસ જો તમારી સભામાં

આવે અને જો મલિન પહેરેલો એવો એક ગરીબ માણસ પણ આવે.”

“અને તમે ભભકાદાર વસ્ત્ર પહેરેલા માણસને ખાસ માન આપીને કહો છો કે તમે અહીં ઉત્તમ સ્થાને બેસો, પણ પેલા ગરીબ માણસને કહો કે, તું પણ ઊભો રહે, અથવા અહીં મારા પગના આસન પાસે બેસ!

તો શું તમારામાં ભેદભાવ ના કહેવાય? કે તમે ખોટા ઈરાદાથી ટીકા કરી ન્યાય કરો છો?

- યાહૂબ ૨:૧-૪

તોપણ પવિત્રલેખ પ્રમાણે જે રાજમાન્ય નિયમ છે, એટલે કે તું પોતાના જેવો પોતાના પડોશી પર પ્રેમ રાખ એ નિયમ જો તમે પૂરેપૂરો પાળો છો, તો તમે ઘણું સારું કરો છો.

પણ જો તમે પક્ષપાત કરો છો, તો પાપ કરો છો, અને નિયમનું ઉલ્લંઘન કરનારા તરીકે નિયમથી અપરાધી ઠરો છો.

- યાહૂબ ૨:૮,૯

અમારી મિનિસ્ટ્રીમાંની અમારી કોન્ફરન્સમાં અમે ઘણીવાર અમુક વ્યક્તિઓને ખાસ જગ્યાઓ આપીએ છીએ, એટલા માટે નહિ કે તેઓ ધનવાન છે કે ગરીબ છે અથવા તો તેઓએ સારા કપડાં પહેરેલાં છે કે ખરાબ કપડાં પહેરેલાં છે. અમે તે વિસ્તારના અમે જાણતા હોય એવા પાસ્ટરને પણ ખાસ જગ્યા આપી શકીએ છીએ, કારણકે બાઈબલ એમ કહે છે કે જે માન પ્રાપ્ત કરવાને હકદાર હોય તેને માન આપવું જ જોઈએ. (રોમન ૧૩:૭) અથવા અમે અમારી ટ્રાવેલીંગ ટીમના સગાઓને માટે પણ ખાસ બેસવાની જગ્યા અલગ રાખી શકીએ છીએ. અમારી ટ્રાવેલીંગ ટીમ આખું વર્ષ પુષ્કળ મહેનત કરતી હોય છે, અને આ એક રીતે અમે તેઓને માન આપી શકીએ છીએ અને તેઓની કદરકરી શકીએ છીએ. પણ અમે એ લોકોના માટે પણ ખાસ બેઠકવ્યવસ્થા ગોઠવી શકીએ છીએ કે જેઓ વ્હીલચેરમાં આવનાર અપંગ હોય કે જેઓને સાંભળવાની તકલીફ હોય કે જેઓને અન્ય કોઈ પ્રકારની ખાસ તકલીફ હોય.

અમે, અમને દર મહિને નિયમિત રીતે થોડું દાન મોકલનારાઓને અવગણીને, જેઓએ અમારી મિનિસ્ટ્રીને પુષ્કળ દાન આપેલું હોય એવા તે વિસ્તારમાંના અમારા શુભેચ્છકોને બોલાવતાં નથી. અને તેઓને ખાસ જગ્યાઓ આપતાં નથી.

પ્રમાણિકતાથી કહું તો, નિષ્પક્ષપાતી રહેવાને માટે આત્માથી દોરાવાની જરૂર પડે છે. દૈહિક સ્વભાવનું વલણ પૂર્વગ્રહ અને પક્ષપાત તરફ હોય છે, પણ દેવ આ બાબતોને ધિક્કારતાં હોઈને આપણે પણ તેને ધિક્કારવું જોઈએ.

પ્રેમના ઈરાદાઓ શુદ્ધ હોય છે

“તમારામાં વિશ્વાસ છે કે નહિ તેની પરીક્ષા અને કસોટી તમે પોતે કરો, તમારી પોતાની પરીક્ષા કરો કે શું તમે વિશ્વાસને પકડી રાખતા યોગ્ય ફળ ઉપજાવો છો કે કેમ?”

- ૨ કરિંથી ૧૩:૫

ફક્ત દેવ અને વ્યક્તિગત રીતે આપણે પોતે જ, આપણા ઈરાદાઓને પારખી શકીએ છીએ, અને ક્યારેક તો આપણા હૃદયોને આપણે તપાસતા જ ન હોઈને આપણે પોતે પણ તેનાથી અજાણ હોઈએ છીએ. આપણે શા માટે તે કૃત્યો કરી રહ્યાં છીએ તે વિષે વિચાર પણ કર્યા વગર આપણે સહેલાઈથી માત્ર “કૃત્યો”માં રસ ધરાવનારા બની શકીએ છીએ.

વીતેલા વર્ષોમાં હું એ શીખી શકી છું કે દેવને આપણા “કૃત્યો પાછળના ઈરાદા”માં વધુ રસ હોય છે. ખરેખર તો આપણે શું કરીએ છીએ તે નહિ, પણ આપણે તે શા માટે કરીએ છીએ તે, દેવને પ્રભાવિત કરે છે. જો આપણા ઈરાદા શુદ્ધ ન હોય તો આપણે જે કરીએ છીએ તેનાથી કદાચ લોકો પ્રભાવિત થાય, પણ દેવ નહિ.

દાખલા તરીકે, જો હું કોઈ કોન્ફરન્સમાં કોઈ પાસ્ટરને માન આપવાને માટે કોઈ ખાસ જગ્યા તેઓને આપું છું, તો તે કૃત્ય દેવને સ્વીકાર્ય બનશે. જો હું તેમનાથી કશો લાભ મેળવવાને માટે તેઓને ખાસ જગ્યા આપું છું તો દેવ તેનાથી ખુશ નહિ થાય, કારણ કે માન આપવાનું મારું કૃત્ય પ્રેમપૂર્વકના ઈરાદા (દેવના સેવકોમાંના એકને આશીર્વાદ આપવો)ને લઈને નહિ પરંતુ સ્વાર્થી ઈરાદા મારા પોતાને માટે કંઈક મેળવવું) ને લઈને કરવામાં આવેલું છે

૧ કરિંથી ૩:૧૩-૧૫ એ સ્પષ્ટ કહે છે કે ખોટા ઈરાદાથી કરેલા કામોનો આપણને કોઈ બદલો મળશે નહિ.

“તો દરેકનું કામ કેવું છે તે પ્રગટ કરવામાં આવશે, કેમકે તે દિવસ તેને ઉઘાડું પાડશે, કેમકે અગ્નિથી તે પ્રગટ કરવામાં આવશે, અને દરેકનું કામ કેવું છે એ અગ્નિ જ પારખશે.

કોઈએ તે પાયા પર જે બાંધકામ કર્યું હશે, તે જો ટકશે તો તેને બદલો મળશે.

જો કોઈનું કામ બળી જશે, તો તેને નુકશાન થશે, પણ તે જાતે જાણે કે અગ્નિમાંથી બચેલા જેવો થશે.”

ઘણાં વર્ષો અગાઉ, પવિત્ર આત્માએ મારી આગળ આ શાસ્ત્રભાગને વાસ્તવિક બનાવ્યો હતો અને તેમાં રહેલાં સિદ્ધાંતે મને દેવની સાથેના મારા સંબંધોમાં તથા લોકોની સાથેના મારા વ્યવહારમાં મને પુષ્કળ મદદ કરેલી છે.

જો આપણે વિશ્વાસીઓ તરીકે દેવની આગળ શુદ્ધ ઈરાદાથી ચાલવાનો નિર્ધાર કરીશું, તો તે આપણા જીવનોને ઘણા દુઃખોથી અને આઘાતોથી બચાવશે.

ઈસુ લોકોના હૃદયોને વાંચી શકતાં હતાં. (યોહાન ૨:૨૪, ૨૫) તેઓને એ હંમેશા ખબર રહેતી કે તેઓના હૃદયોમાં ખરેખર શું રહેલું છે, અને એ પરિસ્થિતિ આજે પણ બદલાઈ નથી. આપણે લોકોને મૂર્ખ બનાવી શકીએ છીએ, પણ દેવને નહિ.

શુદ્ધ અંતઃકરણ રાખીને કામ કરવાને કારણે આપણો ઘણો બધો સમય પણ બચી જાય છે. મેં પુષ્કળ વર્ષો પુષ્કળ કાર્યો કરવા પાછળ વેડફી નાખ્યાં અને એમ લાગે છે કે મેં જે જે કર્યું તેમાંથી મોટા ભાગનું સફળ રહ્યું નહિ. મને એ સમજતાં ઘણો લાંબો સમય લાગ્યો કે, ખોટા ઈરાદાથી કરેલા કૃત્યોનો દેવ કોઈ જ બદલો આપતાં નથી. તેઓ એ પ્રાર્થનાઓનો જવાબ નહિ આપે કે જેની પાછળના ઈરાદા ખોટા હશે.

“.... તમારી પાસે કંઈ નથી કેમકે તમે માગતા નથી.”

અથવા “તમે માગો છો પણ તમને મળતું નથી, કેમકે તમે

તમારા મોજશોખ પર ખરચી નાખવાના ખોટા ઈરાદાથી
માગો છો.....”

- યાકૂબ ૪:૨, ૩

જો આપણે ઈચ્છીએ છીએ કે આપણા કરેલા કાર્યોની કશીક નોંધ લેવાય અને આપણી પ્રાર્થનાઓ અસરકારક બને, તો આપણે પ્રેમમાં ચાલવું જ રહ્યું.

પ્રેમ માત્ર “પસંદિતો” માટે જ નથી

“અજાણ્યાની પરોણાગત કરવાનું ભૂલો નહિ, અથવા બેદરકાર બનશો નહીં યા નકાર કરશો નહીં. (ભાઈચારો દર્શાવવામાં મિત્રભાવ, સન્માન ને તમારા ઘરની સુવિધા બીજાને વહેચવામાં) કેમકે તેથી કેટલાએકે અજાણતાં દૂતોને પરોણા રાખ્યા છે.”

- હિબ્રૂ ૧૩:૨

કેટલીકવાર લોકો મધ્યે ખાસ પ્રકારના જૂથ હોય છે. આ જૂથ એવા હોય છે કે જે દરેકને આવકારતાં હોતાં નથી. જો આપણે “તેમાં” છીએ તો આપણને સારું લાગે છે અને જો આપણે “તેની બહાર” છીએ તો તે આપણે માટે દુઃખદાયક બની શકે છે.

એક દંપતિએ હાલમાં જ મને કહ્યું કે, તેઓ કોઈક ચર્ચમાં ત્યાંની ઘરમાંની મંડળીના કાર્યક્રમોમાં એક વર્ષ સુધી રહ્યાં અને ત્યારબાદ કૌટુંબિક કારણોસર તેઓએ તે કાર્યક્રમમાંથી રાજીનામું આપી દીધું. પણ તેઓ હવે મંડળીને પણ છોડીને જઈ રહ્યાં હતાં, કારણ કે તેઓને એવું લાગ્યું કે જ્યારથી તેઓએ તે કાર્યક્રમમાંથી રાજીનામું આપ્યું ત્યારથી તેઓની સાથે અલગ પ્રકારનો વર્તવ કરવામાં આવી રહ્યો હતો. તેઓએ કહ્યું કે પહેલાં અમને પોતાપણું લાગતું હતું પણ હવે અમને અમે જાણે બહારના હોય એવું લાગે છે એમ લાગે છે કે તે લોકો જે કાંઈ કરી રહ્યાં હતાં. તે કરવાનું તેઓએ છોડી દીધેલું હોઈને, હવેથી તે લોકોને તેઓની સાથે સંબંધ રાખવામાં કોઈ જ રસ નહોતો.

સ્વાભાવિક રીતે, આપણા જેવું જ કામ કરનારાઓની સાથે આપણે વધુ વાતો કરીશું, પણ આપણે એ વિવેક રાખવો જોઈએ કે જે બીજાઓ આપણા અંગત

મિત્રોમાંના નથી તેઓને પોતાની અવગણના થતી હોય એમ ન લાગે. આપણે ખરેખર બીજાઓની લાગણીઓ પ્રત્યે વધુ સંવેદનશીલ બનવાની જરૂર છે.

આ દંપતિ તે જૂથમાંથી એટલા માટે નહોતાં નીકળી ગયાં કે તેઓ તેમાં રહેલાં માંગતા નહોતાં, પણ તેઓએ એ અનુભવેલું કે તેઓના કુટુંબને લઈને દેવ તેઓને તે દોરવણી આપતાં હતાં. જો તે મંડળીના લોકો ખરેખર “પવિત્ર આત્મા પ્રત્યે સંવેદનશીલ” હોત તો, તેઓને એ ખ્યાલ આવ્યો હોત કે તે દંપતિને હવે પોતાપણું લાગતું નથી. અને તેઓએ તેમના વર્તનને બદલવાનું નક્કી કર્યું હોત કે જેથી તે દંપતિને એવું લાગત કે તેઓનો લોકો સ્વીકાર કરી રહ્યાં છે.

રવિવારે સવારે, જો મંડળીના પ્રત્યેક ઊભા હોય અને એકબીજાને મળતા હોય અને આપણને બાંકડા પર બેસી રહેલ કોઈ વ્યક્તિ દેખાય કે જેને શું કરવું જોઈએ તેની ખબર પડતી ન હોય, એવું આપણને લાગતું હોય, તો આપણે એ કાળજી લેવી જોઈએ કે તે વ્યક્તિ અનુભવે કે, તે પણ મંડળીમાં આવકાર્ય છે. જ્યારે આપણે કોઈ જૂથમાં ભેગા થયા હોય, અને જો પ્રત્યેક એકબીજાની સાથે વાતો કરી રહ્યાં હોય અને કોઈક વ્યક્તિ તે જ રૂમમાં એકલો ઊભો હોય તો આપણે તેને પણ આપણી વાતોમાં કે આપણી પ્રવૃત્તિમાં સામેલ કરવાને ખાસ પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

નિખાલસતાથી કહું તો, ક્યારેક આ બાબત મહેનત માંગી લે છે, અને જ્યારે આપણે ભજન કરવાને મંડળીમાં જતાં હોઈએ કે મનોરંજન માટે બહાર જતાં હોઈએ, ત્યારે આપણામાંનું કોશ ખરેખર આવી મહેનત કરવાને તૈયાર થાય? આપણામાંના ઘણાંને માટે અજાણ્યા લોકોની સાથે વાતચીત કરવી એ અનુકૂળ હોતું નથી. પણ સંબંધોનું બાંધકામ એક કાર્ય છે કે જે મહેનત માંગી લે છે.

પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તમાં વિશ્વાસ કરનારા લોકો તરીકે, મને અને તમને દેવનું વચન એમ કરવાને સૂચવે છે કે, અજાણ્યા લોકોને આવકારની લાગણી થાય તેવું આપણે કરવું જોઈએ, તેઓની સારી આગતાસ્વાગતા આપણે કરવી જોઈએ અને કોઈપણ રીતે આપણે તેઓની સાથે દુર્વ્યવહાર ન કરવો જોઈએ. મંડળી મध्ये આ બાબત ખાસ અગત્યની છે.

મને આશ્ચર્ય થાય છે કે, કેટલાં બધાં લોકો હિંમત એકઠી કરીને મંડળીની રવિવારની સભામાં ભાગ લે છે પણ ફરીથી ત્યાં કદીયે જતાં નથી, કારણ કે ત્યાંની દરેક

વ્યક્તિએ તેઓની ઉપેક્ષા કરી હોય છે. જોકે, બધી જ મંડળીઓ આવી ઠંડી અને કાળજી ન લેનારી નથી, ઘણી મંડળીઓ પ્રેમાળ અને કાળજી રાખનારી હોય છે. અને આ મંડળીઓ જ વૃદ્ધિ પામશે. દરેક વ્યક્તિ ઈચ્છે છે કે તેને સ્વીકારવામાં આવે તેને આવકારવામાં આવે અને તેને પ્રેમ કરવામાં આવે.

દેવે ઈસ્ત્રાએલીઓને ખાસ આજ્ઞા આપી હતી કે તેઓ વિદેશીઓને હેરાન ન કરે કે તેઓ ઉપર જુલમ ન ગુજારે. દેવે તેઓને એ યાદ રાખવાને પણ કહ્યું હતું કે તેઓ પોતે પણ પહેલાં ગુલામીમાં હતાં. (નિર્ગમન ૨૨:૨૧). ઘરે કે સ્કૂલે કે પરોશમાં કે પછી મંડળીમાં - દરેક જગ્યાએ, આપણે નવા વ્યક્તિ બનેલાં છીએ. આપણે એ યાદ રાખવું જોઈએ કે જેઓ આપણા પ્રતિ મિત્રતાની શરૂઆત કરતાં હોય તેઓની આપણે કેટલી બધી કદર કરીએ છીએ. આપણે હંમેશા આ સોનેરી નિયમ યાદ રાખવો જ જોઈએ: “એવું વર્તન તમે લોકો પ્રત્યે રાખો જેવું વર્તન તમે તે લોકોના પાસેથી ઈચ્છતા હો.” (લૂક ૬:૩૧)

પ્રેમ દરેકના સુધી પહોંચે છે

“એ માટે અમે ખ્રિસ્તના એલચી છીએ, જાણે કે દેવ અમારી મારફતે વિનંતી કરતો હોય તેમ.....”

- ૨ કરિંથી પ:૨૦

મારી મિનિસ્ટ્રીના શરૂઆતના દિવસોમાં ત્રણ અલગ અલગ પ્રસંગોએ મેં એક બહેન પસંદ કરી, કે જે ત્રણ બહેનોની સાથે મિત્રતા કરવી મને ગમતી હતી આ પ્રસંગોમાંના દરેક પ્રસંગે મને લાગ્યું કે મને સારી મિત્રો મળેલી છે. અમે સઘળું એકસાથે કરતાં. મારી અઠવાડિક સંગતો પછી અમે સાથે જમતાં, સાથે ખરીદી કરતાં, સાથે પ્રાર્થના કરતાં, એકબીજાની સાથે ફોન પર વાતો કરતાં એકબીજાને ખાનગી વાતો કહેતાં, વગેરે.... મેં એ વાતને ખાનગી રાખી નહિ કે તે વ્યક્તિઓમાંની દરેક મારા જીવનમાં ખાસ છે.

મારા એ ત્રણેય સંબંધોનો એવો અંત આવ્યો કે જેમાં મારી લાગણીઓ ઘવાઈ અને મેં પુષ્કળ આઘાત અનુભવ્યો. મારી સાથે આવું કેમ બની રહ્યું છે, તે શોધવાને જ્યારે મેં દેવને પૂછ્યું

ત્યારે તેઓએ મને દર્શાવ્યું કે જો હું મંડળીમાંની એક જ વ્યક્તિને મારી ખાસ મિત્ર બનાવીશ અને મોટા ભાગના મારા સમયમાંથી બીજા બધાંની બાદબાકી કરીશ તો હું યોગ્ય સેવિકા બની શકીશ નહિ. તેઓએ મને દર્શાવ્યું કે મારા વર્તનથી લોકોને કેવું લાગ્યું હશે અને તેઓએ મને કહ્યું કે બીજા કોઈએ આવું વર્તન તારી સાથે કર્યું હોત તો તને કેવું લાગત તે વિચાર.

આપણે અગાઉ જોયું તેમ, આપણને ખાસ મિત્રો હોઈ શકે છે પણ આપણે આપણી આ ખાસ મિત્રતાનું ખોટી રીતે પ્રદર્શન ન કરવું જોઈએ. આપણે એવી રીતે ન વર્તવું જોઈએ કે જેથી, એક મિત્રને એવું લાગે કે તે ખાસ છે, જ્યારે બાકીના બધાંઓને રહેલું લાગે કે તેઓ આપણા માટે ઓછા અગત્યના છે.

દેવે મારી આગળ એ પ્રગટ કર્યું કે મારા એ ત્રણેય સંબંધો પરથી તેઓને અભિષિક્તપણું લઈ લેવું પડ્યું કારણકે, હું પક્ષપાત કરી રહી હતી અને તેનાથી બીજા લોકોને દુઃખ થતું હતું. જોકે હું હેતુપૂર્વક લોકોને દુઃખ પહોંચાડતી નહોતી, ખરેખર તો મારું વલણ અયોગ્ય છે તેની મને ખબર જ નહોતી.

હું ખુશ છું કે દેવે તે જગ્યાએ મને શીખવ્યું. પરંતુ યોગ્ય દિશામા સતત આગળ વધવાને માટે મને આવા દરેક પ્રસંગે રીફ્રેશર કોર્સની (દેવ પાસેથી સતત શીખતા રહેવાની) જરૂર છે. હું પ્રાર્થના કરું છું કે પ્રભુ હંમેશા મને એ જાણવા દે કે મારું વલણ કે વર્તન બીજાઓને દુઃખી કરે છે કે નહિ.

પરમેશ્વર કદાચ તમને પાસ્ટરના કે પાસ્ટરના પત્નીના સારા મિત્ર બનવાને પસંદ કરે તથા અભિષિક્ત કરે, પણ આ મિત્રતાને લઈને અભિમાન કરવું એ ખોટું છે. અમુક લોકો સતત એ પ્રખ્યાત માણસોના વિષે વાતો કર્યા કરતાં હોય છે કે જેઓને તેઓ વ્યક્તિગત રીતે ઓળખતાં હોય છે. મારા વ્યવસાયમાં મારે ઘણી બધી વાર આવા લોકોની સાથે મળવાનું થાય છે, અને તેઓની સાથેનું મળવું એટલું આનંદદાયક રહેતું નથી.

‘મારી મિનિસ્ટ્રી જેમ વૃદ્ધિ પામી તેમ અન્ય મિનિસ્ટ્રીના ઘણાં જાણીતા લોકોની સાથેના સંબંધોમાં આવવાની મને ખાસ તક મળી, હું ઘણી વાર મારા સંદેશમાં તેઓનો ઉલ્લેખ કરવાને લલચાઈ જતી હતી પણ દેવ ત્યાં મને તરત જ કહેતાં કે જો તારો ઈરાદો લોકોને પ્રભાવિત કરવાનો છે તો તારે તે કરવાનું નથી.

પોતાની જાત સાથે આ પ્રકારે પ્રમાણિક બનવું એ ઘણી વાર અઘરું હોય છે, પણ એ સત્ય છે કે જે આપણને મુક્ત કરે છે.

ઈસુ એક એવા મિત્ર છે કે જે ભાઈનાં કરતાં પણ નિકટનો સંબંધ જાળવી રાખે છે. (નીતિવચનો ૧૮:૨૪), આથી મેં છેવટે નક્કી કર્યું કે તેઓને મારા શ્રેષ્ઠ મિત્ર બનવા દેવા ત્યારબાદ મારા સંબંધો વધુ શાંતિમય અને ઓછા પક્ષપાતી બનેલા છે. હું હેતુપૂર્વક મારી જાતને કોઈની પણ સાથે અસંતુલિત સંબંધ રાખવા દેતી નથી.

કોઈ એક વ્યક્તિની સાથે કે કોઈ એક જૂથની સાથે વધુ પડતો સમય ગાળવો, એ સામાન્ય રીતે યોગ્ય નથી. જો સઘળું સપ્રમાણમાં હોય તો આપણે એકબીજાને વધુ સારી રીતે માન આપી શકીએ છીએ.

નીતિવચનો ૨૫:૧૭ આપણને ચેતવણી આપતાં કહે છે કે, **તું તારા પડોશીના ઘરમાં ક્વચિત જ જા નહિ તો તે તારાથી કંટાળીને તારો ધિક્કાર કરશે.**

ક્યારેક આપણે બીજાઓના વિષે એટલું બધું જાણતાં હોઈએ છીએ કે, તેના કારણે આપણા માટે તેઓને પ્રેમ કરવું એ અઘરું બની જાય છે. આપણે લોકોની સાથે જેટલો વધુ સમય ગાળીશું, આપણને તેઓની ભૂલો તેટલી વધુ દેખાશે. તેઓના અંગત જીવન વિષે આપણે જેટલું વધુ જાણીશું, જે બાબતોમાં આપણે કશી લેવાદેવા નથી તેમાં આપણે તેમની ટીકા કરવાને તેટલું વધુ લલચાઈશું.

સંબંધોમાં યોગ્ય સંતુલન રાખવાથી જ આપણે પોતાની જાતને ઘણી મુશ્કેલીઓથી બચાવી શકીએ છીએ. કોઈના પણ જીવનમાં બિનજરૂરી દખલ કરવી એ યોગ્ય નથી, ખાસ કરીને મિત્રતા.

ઈસુને ઘણાં શિષ્યો હતાં, પણ તેઓએ પોતાની સાથે ગાઢ સંબંધો રાખવા પ્રાર્થના સહિત બારને પસંદ કર્યાં. તે બારમાંથી પણ દેખીતી રીતે તેઓને ત્રણની સાથે વધુ ગાઢ સંબંધો હતાં: પિતર, યોહાન અને યાકૂબ. ઈસુ તેઓને રૂપાંતરના

પહાડ પર પોતાની સાથે લઈ ગયાં અને તે ઉપરાંત ઈસુ તેઓને ઘણી એ જગ્યાએ પણ લઈ ગયાં કે જ્યાં જવાનો ખાસ અધિકાર બાકીના નવ શિષ્યોને મળ્યો નહોતો.

શું ઈસુએ તે ત્રણ શિષ્યોને બાકી બધાં શિષ્યોના કરતાં વધુ પ્રેમ કર્યો હશે? જવાબ ચોક્કસપણે ના છે! હું માનું છું કે ઈસુ તે ત્રણના

ભવિષ્યના વિષે જાણતા હોઈને, તેઓની તાલીમ અને શિક્ષણને માટે તેઓએ તે ત્રણેયને પોતાની વધુ નિકટ આવવા દીધાં હશે. એ પણ શક્ય છે કે બીજાઓ કરતાં તે ત્રણ ઈસુને વધુ પ્રેમ કરતાં હોય, આપણા જીવનમાં આપણે હંમેશા એ લોકોને વધુ પ્રતિભાવ આપીએ છીએ કે જેઓ આપણને વધુ પ્રેમ કરતાં હોય.

એ શક્ય છે કે, આપણે પ્રેમમાં એટલા બધાં આગળ વધી શકીએ કે આપણે દરેકને એક્સરખો પ્રેમ કરી શકીએ, પણ ત્યાં હંમેશા એવા લોકો હશે કે જેઓ બીજાઓ કરતાં આપણા પ્રેમને વધુ પ્રાપ્ત કરશે અને આપણને વધુ પ્રેમ પાછો આપશે. કેટલાક વ્યક્તિઓ જાણતા જ હોતા નથી કે પ્રેમ કઈ પ્રાપ્ત કરવો, તો વળી કેટલાક લોકો આપણા પ્રેમને પાછો આપવાને માટે કદીયે પ્રયત્નો કર્યા વગર માત્ર તેને પ્રાપ્ત કરવાની જ ઈચ્છા રાખતા હોય છે.

આપણે આપણા પ્રેમના વર્તુળને વિસ્તૃત કરવું જોઈએ. હું એ દિવસ જોવાની ઈચ્છા રાખું છું કે જ્યારે વિશ્વાસીઓ મધ્યે તોફાની નદીની જેમ પ્રેમ વહેતો હોય. હું માનું છું કે તે સમયે આખું જગત બેસીને એની નોંધ લેશે કે તેઓને જેની જરૂર છે તે આપવાને દેવ અત્યારે કંઈક કરી રહ્યાં છે.

આપણે અગાઉ યોહાન ૧૩:૩૫માં જોયું તે પ્રમાણે, ઈસુએ કહ્યું કે, આપણે એકબીજાની ઉપર પ્રેમ રાખીશું તેના દ્વારા જ આપણે તેઓના શિષ્યો તરીકે ઓળખાઈશું. આપણે એ ન જ ભૂલવું જોઈએ આપણે તેઓની સાથે, એકબીજાની સાથે તથા તેઓ જે સર્વને આપણી પાસે મોકલે તે સર્વની સાથે મજબૂતાઈથી પ્રેમમાં આગળ વધવું જોઈએ. આપણે એ વાહકો કે માધ્યમ બનવું જ રહ્યું કે જેના દ્વારા તેઓની કૃપા, તેઓની દયા તથા તેઓનો અચળ, બિનશરતી, નિષ્પક્ષપાતી પ્રેમ વહેતો થાય.

૧૦.

પૂર્વગ્રહરૂપી ઝેર

“માટે હવે (કોઈ ભેદભાવના નથી) યહૂદી કે ગ્રીક કોઈ નથી, દાસ કે સ્વતંત્ર કોઈ નથી, પુરુષ કે સ્ત્રી કોઈ નથી, કેમકે તમે બધાં ખ્રિસ્તમાં એક છો.”

- ગલાતી ૩:૨૮

બહુ શરૂઆતથી જ શેતાન એક જાતિ કે જૂથના લોકોમાં બીજા જાતિ વિરૂધ્ધ પૂર્વગ્રહરૂપી ઝેર રેડી રહેલો છે. મોટા ભાગના યુદ્ધોની પાછળનું કારણ પૂર્વગ્રહો કે વૈરભાવ હોય છે. કોમી હત્યાકાંડોની પાછળ તથા ગુલામગીરીની પાછળ પણ આ જ કારણ રહેલું છે.

કાઈને હાબેલનો તિરસ્કાર કર્યો (ઉત્પત્તિ ૪:૨-૮), અને લાગે છે કે આવી તિરસ્કારની ભાવના હજી યે અટકી નથી. લોકોનો તિરસ્કાર કરવો એ અઘરું કામ છે અને તે જીવનમાંની સઘળી સારી બાબતોને મારી નાંખે છે. અરે, ધાર્મિક સંપ્રદાયોએ પણ એકબીજાનો તિરસ્કાર કરેલો છે અને પોતાના હૃદયોને અભિમાનના આત્માથી ભરવા દીધેલાં છે.

હું અને તમે બીજી કોઈ વ્યક્તિ જે કાંઈ માને છે કે જે કાંઈ કરે છે તે સઘળાંની સાથે કદાચ સહમત ન પણ હોઈએ, પણ તેને લઈને તે વ્યક્તિનો તિરસ્કાર કરવાનો આપણને કોઈ જ હક નથી, અને આપણે તેની સાથે દુર્વ્યવહાર પણ કરી શકતાં નથી.

દેવ પાપને ધિક્કારે છે પણ દરેક પાપીઓને તેઓ ચાહે છે. તેઓ હઠીલાઈને તથા બળવાખોરીને ધિક્કારે છે, છતાંય તેઓ હઠીલાઓને તથા બળવાખોરીને પ્રેમ કરે છે. તેઓએ દરેકની પસંદગીઓ, કૃત્યો અને માન્યતાઓની સાથે આપણને સહમત થવાનું કહ્યું નથઈ, પણ દરેકને પ્રેમ કરવાનું આપણને કહેલું છે.

અત્યારે માની ન શકાય એટલા બધાં ખ્રિસ્તી સંપ્રદાયો તથા સ્વતંત્ર મંડળીઓ છે, છતાંય દરેકનું બાઈબલ તો એક જ છે. એ સ્પષ્ટ છે કે, દેવે બધાં જ લોકોને એકસરખું જ કહેવાનું છે. તેઓની પાસે આપણા વ્યવહાર તથા તેઓની સાથેના સંબંધને માટે એક જ આયોજન છે, પણ બાઈબલ જે કહે છે તેના આપણા વિવિધ અર્થઘટનના પ્રમાણે આપણે ઘણી મંડળીઓ અને જૂથો બનાવેલાં છે.

અને છેવટે હું એ તારણ પર પહોંચી છું કે આપણામાંની કોઈ મંડળી ૧૦૦% સારી નથી. અને જે બાબતો વિષે આપણે ઝઘડતાં હોઈએ છીએ તેમાંની મોટા ભાગની બાબતો તો ક્ષુલ્લક હોય છે.

ઈસુએ ફરોશીઓને કહ્યું કે તમે મચ્છરને ગાળી કાઢો છો પણ ઊંટને ગળી જાઓ છો. (માથ્થી ૨૩:૨૪). જે નાની નાની બાબતોથી કશોય ફરક પડતો નહોતો તેની પાછળ એ લોકો એવા મચી પડતાં હતાં કે, જે મુખ્ય બાબતો ખરેખર અગત્યની હતી તેનાથી તેઓનું ધ્યાન હટી જતું હતું.

પાઉલે શરૂઆતની મંડળીમાં આવા જ ભાગલાવાદી વલણોનો સામનો કરેલો.

શું ખ્રિસ્તના ભાગ થયેલાં છે?

“કેમ કે મારા ભાઈઓ તમારા સંબંધી કલોએના ઘરનાં માણસો તરફથી મને ખબર મળી છે કે તમારામાં મતભેદ પડ્યા છે.”

“એટલે મારા કહેવાની મતલબ એ છે કે તમારામાંનો કોઈ કહે છે કે હું તો પાઉલનો કોઈ કહે છે કે હું અપોલોસનો, કોઈ કહે છે કે હું તો કેફાનો અને કોઈ કહે છે કે હું તો ખ્રિસ્તનો છું.”

“શું ખ્રિસ્તના (મસીહાના) વિભાગ થયા છે? શું પાઉલ તમારે સારુ વધસ્તંભે જડાયો? અથવા શું તમે પાઉલને નામે બાપ્તિસ્મા પામ્યા હતા?”

- ૧ કરિંથી ૧:૧૧-૧૩

નથી ખ્રિસ્તના ભાગ પડ્યાં કે નથી તેઓના શરીરના ભાગ પડી શકવાના. માથ્થી ૧૨:૨૫માં ઈસુ ચેતવણી આપે છે કે..... પ્રત્યેક રાજ્ય જેમાં ફૂટ પડે તે તૂટી પડે છે, અને પ્રત્યેક નગર અથવા ઘર જેમાં ફૂટ પડે, તે સ્થિર નહિ રહેશે.

જ્યાં સુધી આપણે પૂર્વગ્રહ, ધિક્કાર અને કુસંપથી ભરેલા છીએ ત્યાં સુધી મંડળીના સભ્યો તરીકે અને ખ્રિસ્તના શરીર તરીકે, આપણે સામર્થ્ય વગરના છીએ. ઐક્યતા પરાક્રમને લાવે છે. શેતાન આ સારી રીતે જાણે છે અને તે તેની સઘળી કુયુક્તિઓથી લડી રહ્યો છે. (એફેસી ૬:૧૨). આપણે તેને આ લડાઈ ન જ જીતવા દેવી જોઈએ. પ્રેમ થકી તેને આપણે હરાવી શકીએ છીએ, પણ દરેક ભાગલાવાદી કૃત્ય કર્યાથી આપણે તેના હાથમાં રમતા થઈ જઈએ છીએ.

જો આપણે ખ્રિસ્તીઓ શાંતિમાં હોઈશું નહિ તો આપણે કઈ રીતે અપેક્ષા રાખી શકીશું કે જગત કદીયે શાંતિમાં હશે? ઈસુની દૃષ્ટિએ આપણી પ્રેમની ચાલને નિહાળવી જોઈએ અને તેનું મૂલ્યાંકન કરવું જોઈએ અને જરૂર જણાય તો જે તે ફેરફાર કરવા જોઈએ.

મારા જીવનોમાં મેં અનુભવેલા ભારે નકારો (વિરોધો)માંના કેટલાક તો મેં ખ્રિસ્તીઓ દ્વારા અનુભવ્યાં હતાં કે, જેઓ મારા કેટલાક નિર્ણયોની સાથે સહમત નહોતાં કે જે વિષે હું પોતે અનુભવતી હતી કે દેવ તેમ કરવાને મને કહી રહ્યાં હતાં. એ આશ્ચર્ય પમાડનારું છે કે, જો આપણે લોકોની સાથે સહમત ન થઈએ અને તેઓના ચાલેલા માર્ગો પર ન ચાલીએ તો તેઓ આપણો કેવો નકાર કરે છે. હું માનું છું કે, આપણે વ્યાજબી રીતે અસહમત થવાનું અને બીજાઓના વ્યક્તિગત અભિપ્રાયોના અધિકારને માન આપવાનું પણ ચોક્કસ શીખી શકીએ છીએ.

લોકો મારી સાથે અસંમત થાય તેનો મને કોઈ જ વાંધો નથી, જો તેઓ એક વ્યક્તિ તરીકે મને માન આપીને યોગ્ય રીતે અસંમત થાય. કદાચ હંમેશા હું સાચી ન પણ હોઉં છતાંય મને એ કરવાનો પૂરો અધિકાર છે કે જે વિષે મને

લાગતું હોય કે દેવ મને તેમ કરવાને કહી રહ્યાં છે. મને મારી જાતે ભૂલો કરવાનો ય અધિકાર છે. લોકો આપણા જેવા નથી તેને લઈને અથવા તો લોકોની જાતિ, રંગ, ધર્મ કે સંસ્કૃતિ આપણાથી અલગ છે, તેને લઈને આપણે તેઓ પ્રત્યે પૂર્વગ્રહ રાખવો ન જોઈએ.

પ્રેમનો રંગ કયો છે?

“કારણ કે માણસ જેમ જુએ છે તેમ યહોવા જોતો નથી,
કેમ કે માણસ બહારના દેખાવ તરફ જુએ છે, પણ યહોવા
હૃદય તરફ જુએ છે.”

- ૧ શમૂએલ ૧૬:૭

મને કેફલોએ ડૉલર જુનિયરના લોકપ્રિય પુસ્તક “પ્રેમનો રંગ” નું મથાળું ગમે છે. પ્રેમનો કયો રંગ છે? શું તે સફેદ છે? શું તે કાળો છે? કે પછી તે લાલ કે પીળો કે કથ્થાઈ રંગ ધરાવે છે. પણ આપણે બધાં તેના કરતાં વધુ સારી રીતે જાણીએ છીએ કે દેવ પ્રેમ છે અને તેઓને કોઈ રંગ નથી.

હું વિશ્વભરમાં મુસાફરી કરતી હોઈને, હું લોકોમાં રહેલા વૈવિધ્યથી સતત આશ્ચર્ય પામું છું. દરેક સંસ્કૃતિઓમાં એ વિવિધતા હોય છે કે જે મારી પોતાની સંસ્કૃતિથી અલગ હોય છે. ઘણી બધી વાર ઘણી જગ્યાઓનું ભોજન મને ગમતું હોતું નથી, પણ એનો અર્થ એ નથી કે તે ભોજન ખરાબ હોય છે, પણ માત્ર એટલું જ કે મને તે ગમતું નથી. કેટલીક જગ્યાએ લોકો શાલીન હોય છે તો કેટલીક જગ્યાએ લોકો વધુ કઠોર હોય છે, કેટલાક લોકો ઉત્સાહપૂર્ણ અને મિલનસાર હોય છે જ્યારે કેટલાક લોકો ઠંડા અને અતડા હોય છે.

તાજેતરમાં, હું એક દેશમાં ગઈ હતી કે જ્યાં મેં એ નોંધ્યું કે જો હું લોકોની સામે જોઈને હસતી તો પણ તેઓનો ચહેરો કઠોર અને શંકાશીલ જ રહેતો. પાછળથી મને એ ખબર પડી કે તેઓ પચાસ વર્ષથી સોવિયેત દેશની સત્તા હેઠળ હતાં

અને સ્ટેલિનના રાજ્યકાળ દરમિયાન તેઓએ ભારે સતાવણી તથા દુર્લ્લભ હાર સહ્યો હતો. તેઓ પ્રત્યેના પ્રેમને કારણે મેં તેઓને માટે પ્રાર્થના કરી અને યાતનાના એ તબક્કાઓ દરમિયાન ધિક્કારની અને અવિશ્વાસની જે દિવાલો ઊભી થયેલી

હતી તેને તોડી પાડવાના માટેના રસ્તાઓ શોધવાના પ્રયત્નો મેં ચાલું રાખ્યા. હું ઘણી ખુશ છું, કારણ કે મારી સાથે મિત્રતા કેળવવાને દેવે માત્ર એક જ વખત પ્રયત્ન નહોતો કર્યો, પરંતુ તેઓએ જ્યાં સુધી તેઓને મારા સુધી પહોંચવાનો માર્ગ મળ્યો ત્યાં સુધી તે પ્રયત્નો ચાલુ રાખ્યા.

તાજેતરમાં, મેં ગાઈડ પોસ્ટ સામયિકમાં એક સ્ત્રીઓ વિષેનો એક લેખ વાંચ્યો હતો કે જે સ્ત્રી એક ઉંમરલાયક સન્નારીની પડોશમાં રહેતી હતી, કે જેઓ કદીયે પોતાના ઘરની બહાર નીકળતા નહિ. તેઓના પતિ મૃત્યુ પામ્યા હતાં અને તે આઘાત તેઓએ લાગ્યો હતો અને તેને લઈને તેઓ એકલવાયાં તથા રૂક્ષ બની ગયાં હતાં.

તે બહેન તથા તેણીના બે જુવાન બાળકોએ તે એકલવાયા સન્નારી સુધી પહોંચવા માટેના પ્રયત્નો શરૂ કર્યા, પણ તેઓની દરેક શરૂઆતને કંઈ જ પ્રતિભાવ સાંપડ્યો નહિ. ઘણાં લાંબા સમય સુધી દર અઠવાડિયે તે લોકોએ કેક તૈયાર કરીને તેઓના ઘરે પહોંચતી કરી. પ્રથમ વાર જ્યારે તે લોકો તેઓને કેક આપવા ગયાં, ત્યારે તેઓએ બારણું થોડુંક ખોલ્યું અને એ તિરાડ જેટલી નાની જગ્યામાંથી તે કેક સ્વીકારીને તેઓનો આભાર માનીને બારણું તરત બંધ કરી દીધું.

તે ખ્રિસ્તી બહેનેએ તેઓ તરફથી આવા ઠંડા પ્રતિભાવની આશા નહોતી રાખી, પણ પ્રેમ ત્યાં કામ કરશે જ એવા તેણીના નિર્ધારે તેણીના પ્રયત્નોને ચાલુ રાખવાને ઉત્સાહ પૂરો પાડ્યો.

અને એક દિવસે, પ્રેમે ત્યાં કામ કર્યું અને એક દિવસ એ સન્નારીએ તે સ્ત્રીની પાસેથી વાનગી સ્વીકારી અને આભારના શબ્દો કરતાં થોડી વધુ વાત કરી. જેમ જેમ આ મુલાકાતો વધતી ગઈ તેમ તેમ એ અકલવાયાં સન્નારી વધુ ખુલ્લાં થતાં ગયાં.

છેવટે, એક દિવસે તે સ્ત્રીના બાળકોએ તેમના બગીચામાંથી થોડા ફૂલો ચૂંટીને એ સન્નારીને આપ્યાં અને અંતે તેઓ સારા મિત્રો બન્યાં. તે ઉંમરલાયક સન્નારીએ પોતાનું જીવન પાછું મેળવ્યું. તે સન્નારીએ ઘરની બારીઓ, ઘરના બારણાં તથા પોતાનું હૃદય ખોલી નાંખ્યું અને નવેસરથી જીવન જીવવાનો પ્રારંભ કર્યો.

માફી બમણા આશીર્વાદો લાવે છે

“તમારી લાજના પ્રમાણમાં તમને બમણું મળશે. અને તમને થયેલા અપમાનને બદલે તેઓ પોતાના મળેલા હિસ્સાથી હરખાશે. તેથી તેઓ પોતાના દેશમાં બમણો વારસો પામશે, તેમને અખંડ આનંદ મળશે.

કેમકે હું યહોવા ઈનસાફ ચાહું છું....”

- યશાયા ૬૧:૭, ૮

શું તમને કોઈ વ્યક્તિને માટે કોઈ પણ પ્રકારનો પૂર્વગ્રહ છે? જો તમને પૂર્વગ્રહ છે તો તેનો તમારે તમારા મનમાંથી તથા વલણમાંથી દૂર કરવો જરૂરી છે.

કદાચ તમે એમ પણ કહો, “જોઈસ તમારા માટે આ કહેવું સરળ છે. તમે આ વ્યક્તિ કે આ જૂથના કારણે સહન કર્યું નથી.”

હા એ વાત સાચી છે, પણ મેં જીંદગીમાં ઘણા જખ્મો સહન કરેલા છે. કુટુંબ અને મિત્રો દ્વારા - મારો દુરુપયોગ કરવામાં આવેલો અને મને ત્યજી દેવામાં આવેલી, મારી પર દોષ મૂકવામાં આવેલાં, મારા વિષે અપપ્રચાર કરવામાં આવેલો, મારો અસ્વીકાર કરવામાં આવેલો અને મારો વિશ્વાસઘાત કરવામાં આવેલો. મારો જાતિય રીતે, શબ્દોના દ્વારા, લાગણીકીય રીતે અને માનસિક રીતે દુરુપયોગ કરવામાં આવ્યો હતો અને મેં શેતાનને, જેઓએ મારું નુકશાન કર્યું હતું તેઓના માટે ધિક્કારની લાગણી વડે મારા હૃદયને ભરવા દીધું હતું. પણ જ્યારે મેં પ્રેમ વિષે શીખવાની શરૂઆત કરી કે હું ધિક્કારની લાગણીથી કડવાશ સુધી આવી, ત્યાર બાદ કડવાશથી સામાન્ય મનદુઃખની લાગણી સુધી આવી અને અંતે હું સંપૂર્ણ રીતે પૂર્વગ્રહમુક્ત થઈ શકી, કે જે ફક્ત માફી દ્વારા જ શક્ય બન્યું હતું.

જ્યારે આપણે બીજાઓને માફી આપીએ છીએ ત્યારે ખરેખર તો આપણે પોતાનું ભલું કરીએ છીએ એટલે કે આપણે પોતાની જાતને સ્વતંત્રતાની ભેટ આપીએ છીએ.

દેવ આપણને આપણા જીવનોમાં ન્યાય આપે છે અને આપણી સાથે થયેલા દુર્વ્યવહાર, દુઃખ કે યાતના તથા અપમાન બદલ તેઓ આપણને બમણું વળતર કે બદલો આપે છે.

જો આપણે આપણું નુકશાન કરનારાઓનું નુકશાન કરવાના ઈરાદાથી વૈરભાવ ભરેલા કૃત્યો થકી પોતાની જાતે જ ન્યાય મેળવવાનો પ્રયત્ન કરીએ છીએ, તો આપણે દેવના હાથને બાંધી દઈએ છીએ અને આપણા વતી કાર્યકરતાં તેઓને અટકાવીએ છીએ.

જો તમારી સાથે કોઈ અન્યાય થયેલો છે, તો દેવ તે સઘળું જાણે છે અને આપણને ન્યાય આપવાને માટે તેઓની પાસે ચોક્કસ આયોજન છે જેમ આપણે પ્રકરણ ૭માં જોયું તેમ તેઓ આપણા વતી બદલો લેનાર છે. (હિબ્રૂ ૧૦:૩૦)

દેવે મહિમાવાન રીતે મને વળતર કે બદલો આપ્યો, અને એ રીતે કે જે રીતે માત્ર તેઓ જ મને બદલો આપી શકતાં હતાં શેતાને જે કાંઈ મને નુકશાન કરવાને કર્યું તેને તેઓએ મારા લાભમાં ફેરવી નાખ્યું. (જુઓ રોમન ૮:૨૮)

ભૂતકાળમાં આપણને થયેલા અન્યાય પરત્વે દેવની કૃપાદૃષ્ટિ પ્રાપ્ત કરવાની ગુરુચાવી એ છે કે આપણને થયેલા અન્યાય સામે આપણે આપણી રીતે નહિ પણ દેવને ગમે તે રીતે વર્તીએ. અગાઉ તેઓના વચનોમાં સૂચવાયેલ છે તેમ, તેઓએ સ્પષ્ટ રીતે આપણને કહેલું છે કે આપણે કઈ રીતે આપણા દુશ્મનોની સાથે વર્તવાનું છે - આપણે તેઓને પ્રેમ કરવાનો છે, તેઓના માટે પ્રાર્થના કરવાની છે અને તેઓને આશીર્વાદ આપવાનો છે.

પ્રેમ માફી આવરી લે છે અને માફ કરવા માટે ભૂતકાળની બાબતોને જતી કરવી પડે છે હૃદયમાં ગુસ્સો ને દુશ્મનાવટ સંઘરી રાખવાથી આપણા માટે એ અશક્ય બની જાય છે કે, આપણે માફ કરીએ ને ભૂલી જઈએ. એક જ ઝરણમાંથી તાજું પાણી અને કડવું પાણી આવી શકતાં નથી. (યાકૂબ ૩:૧૧) આ પ્રકારનું મિશ્રણ સઘળું પ્રદુષિત કરી દે છે.

ખ્રિસ્તે આડી ભીંત પાડી નાખી છે

“કેમકે તે (જાતે) આપણી શાંતિ (એકતાનું બંધન અને એકસુત્રતા તોડી નાંખી છે, નાશ કર્યો છે) અને આપણ બંનેને એક (શરીર) કર્યા છે અને આપણી યહુદી અને ગ્રીક વચ્ચેની ધિક્કારની આડી ભીંત પાડી નાખી છે.”

- એફેસી ૨:૧૪

ઈસુએ તેઓના સમયની આડી ભીંતોની સામે કામ લીધેલું. યહૂદીઓ વિદેશીઓ તરફ દુશ્મનાવટ રાખતાં કે જેઓને તેઓ કૂતરાઓ^૩ તરીકે ઓળખતાં ઘણાં પુરુષો સ્ત્રીઓને ઊતરતી કક્ષાની ગણતાં ને તેથી ક્યારેક સ્ત્રીઓની સાથે દુર્વ્યવહાર થતો.

એક સ્ત્રી તરીકે હું ઈતિહાસમાં ડોકિયું કરીને બધાં જ પુરુષોને નફરત કરવાનું નક્કી કરી શકું, કારણ કે મારી સ્ત્રી પૂર્વજોની સાથે પુરુષોએ ઘણો ખરાબ વર્તવ કર્યો હતો. એજ રીતે, એડોલ્ફ હિટલર નામે એક પાગલ અને દુષ્ટાત્મા પીડિત માણસને કારણે યહૂદીઓ તેઓનું આખું જીવન જર્મન પ્રજાને ધિક્કારવામાં પસાર કરી શકે છે. અમેરિકનો પણ જાપાની લોકોને ધિક્કારી શકે છે, કારણ કે તેઓએ પર્લ હાર્બર પર બોમ્બવર્ષા કરીને અમેરિકાને બીજા વિશ્વયુદ્ધ તરફ ધકેલી દીધું હતું. આફ્રિકાના તથા અમેરિકાના લોકો તેઓનું આખું જીવન શ્વેત રંગી પ્રજાને ધિક્કારવામાં પસાર કરી શકે છે, કારણ કે તેઓએ તેમને ગુલામીમાં રાખ્યાં હતાં.

આપણે જેમ જેમ ભૂતકાળમાં ઊંડા ઉતરતાં જઈશું, તેમ તેમ આ યાદી લંબાતી જ જશે ને તેનો અંત આવશે નહિ. આજે જગતમાં જે પ્રશ્નો છે તે કાંઈ નવા પ્રશ્નો નથી પણ આ જ પ્રશ્નો ઘણાં લાંબા સમયથી હોઈને તે પ્રશ્નો વધુ પેચીદા બનેલાં છે.

આપણામાંથી કોઈપણ ભૂતકાળમાં પાછાં જઈને તેને બદલી શકતાં નથી. આપણને ગમે તેટલું ગમતું હોય પણ તે શક્ય નથી. ભૂતકાળમાં લોકોએ આપણા માટે જે કર્યું છે કે લોકો આપણા માટે જે કરવાનું ચૂકી ગયાં છે, તેને માટે આપણે લોકોને યોગ્ય બદલો પણ પાછો આપી શકતાં નથી. ફક્ત દેવ તે કરી શકે છે. આપણી પાસે શાંતિદાયક એક જ વિકલ્પ છે કે, જે પાછળ છે તેને વીસરીને જે આગળ છે તેની તરફ આગળ ધસીએ. (ફિલિપ્પી ૩:૧૩, ૧૪)

મારા પોતાના જીવનમાં મારે છેવટે, મેં શું શું ગુમાવ્યું છે તેની તથા મેં શું શું જતું કર્યું છે તેની ગણતરી કરવાનું છોડી દેવું પડ્યું. શરૂઆતમાં મને આમ કરવું ગમ્યું નહોતું પરંતુ મેં તે સઘળું દેવની ઉપર છોડવાનું નક્કી કર્યું. દેવ તૂટેલાં થોડાં ટૂકડાઓ વડે જે કરી શકે છે તે અદ્ભૂત છે તેઓએ મને મારા ભૂતકાળના દુઃખો તથા તકલીફોના પ્રમાણમાં ઘણું વધારે પાછું આપ્યું. તેઓએ મને એ અદ્ભૂત જીવન આપ્યું કે જેને ઘણાં ફળ આવતાં હોય.

થોડા પુરુષોએ મારો દુરુપયોગ કર્યો હોઈને જો હું બધાં જ પુરુષોને ધિક્કારું અથવા તો મારા કુટુંબોમાંથી કેટલાકે મારો નકાર કર્યો હોઈને હું મારા કુટુંબના બધા લોકોને ધિક્કારું અથવા તો મંડળીમાંના કેટલાકે મારી સાથે દગો કર્યો હોઈને હું આખી મંડળીને ધિક્કારું અને મારું આખું જીવન આમ કડવાશ રાખીને પસાર કરું, તો તે કેટલું દુઃખદ છે.

“જીવન ઘણું અલ્પ છે, તેને બીજાઓને ધિક્કારવાની પાછળ વેડફી ન નાખશો.”

તમારી જાતને આ સંદર્ભમાં તપાસો, તમારી જાત સાથે પ્રમાણિક બનો કે તમને કોઈ પણને માટે પૂર્વગ્રહ છે કે નહિ. જો તમને તમારામાં પૂર્વગ્રહનો એક નાનકડો અંશ મળે તો પણ તમે તેને માટે પસ્તાવો કરો અને ખંતપૂર્વક પ્રાર્થના કરો કે તે તમારા હૃદયમાંથી દૂર થાય, તમે તમારી જાતને કહો કે, “હું બીજા કોઈના કરતાં વધુ સારો નથી. દેવની નજરમાં અમે સર્વ એકસરખાં છીએ. દરેક વ્યક્તિ એ દેવના હાથની કૃતિ છે અને તેઓએ કહેલું છે કે તેઓએ જે સર્વ બનાવેલું છે તે સઘળું સારું છે.”

યાદ રાખો, લોકો આપણા દુશ્મનો નથી. રક્ત અને માંસ પણ આપણાં દુશ્મન નથી કે જેને કારણે કદાચ આપણને થોડા સમયની પીડા કે મુશ્કેલી સહન કરવી પડતી હોય. આપણો દુશ્મન શેતાન છે કે જે સર્વ રીતે આપણો નાશ કરવા માંગે છે. (એફેસી ૬:૧૨). આપણે એકબીજાને ધિક્કારવાની પાછળ એકબીજાની સાથે લડવામાં આપણો સમય તથા શક્તિ ન જ વેડફવા જોઈએ, પણ એથી ઊલટું પ્રેમમાં ચાલીને આપણા ખરા દુશ્મનની સામે આપણે આત્મિક યુદ્ધ ચાલુ રાખવું જોઈએ. પ્રેમ, એ આત્મિક યુદ્ધના શ્રેષ્ઠ સ્વરૂપોમાંનું એક છે કે જે આપણે કરી શકીએ છીએ.

૧૧.

પ્રેમ એ આત્મિક યુદ્ધ છે

“કેમકે આપણું આ યુદ્ધ રક્ત તથા માંસની (માત્ર શરીરધારી દુશ્મનો) સામે નથી. પણ અધિપતિઓની સામે, અધિકારીઓની સામે, આ અંધકારરૂપી જગતના સત્તાધીશોની સામે, આકાશી સ્થાનોમાં (અલૌકિક) દુષ્ટતાના આત્મિક લશ્કરોની સામે છે.”

- એફેસી ૬:૧૨

જ્યારે સૌ પ્રથમ વાર હું એ હકીકતથી સભાન બની કે મારે એક શત્રુ શેતાન પણ છે કે જે હંમેશા ચોરી કરવાને, મારી નાંખવાને તથા દેવે મારા માટે રાખી મૂકેલાં સર્વ સારા વાનાંનો નાશ કરવાને ઈચ્છે છે (યોહાન ૧૦:૧૦), ત્યારે મને એ જાણવામાં રસ પડ્યો કે આ શત્રુને કઈ રીતે હરાવી શકાય. તે સમયે આત્મિક યુદ્ધ ઉપરનું શિક્ષણ ખૂબ જ લોકપ્રિય હતું અને તે વિષય પરના મેં ઘણાં વર્ગો ભર્યા હતાં. હું જેટલું શીખી શકું તે સઘળું શીખવાની ઈચ્છા રાખીને, હું શિક્ષણ આપતી કેસેટસ પણ સાંભળતી હતી અને પુસ્તકો પણ વાંચતી હતી.

મારા આ અભ્યાસ દરમિયાન હું ઘણાં રસપ્રદ, બાઈબલ આધારિત સિધ્ધાંતોને શીખી શકી, અને મેં એક વિશ્વાસી તરીકેના મારા અધિકારોને વાપરવાના પ્રયત્નો શરૂ કર્યા, મેં દુષ્ટાત્માઓને ધમકાવ્યાં, તેઓને બહાર કાઢ્યાં, તેઓને બાંધી દીધાં.

મેં ઉપવાસ કર્યા, સામનો કર્યો, હું મજબૂતાઈથી ઊભી રહી અને હું કેટલીક પ્રગતિ પણ જોઈ શકી, પણ ઈશ્વરના વચન પ્રમાણેના સામર્થ્યમાં હું ચાલી રહી છું એવું કહેવું ત્યારે મારા માટે વધુ પડતું હતું. ઈસુએ પોતાના શિષ્યોને આ જે વચનો કહ્યાં તેની વાસ્તવિકતામાં હું જીવવા માંગતી હતી.

“જુઓ મેં તમને સર્પો તથા વીંછુઓ પર પગ મૂકવાનો (શારીરીક અને માનસિક તાકાત અને ક્ષમતા) તથા શત્રુના બધા પરાક્રમ પર અધિકાર આપ્યો છે, અને તમને કશાથી પણ ઈજા થશે નહિ.”

- લૂક ૧૦:૧૯

“આકાશના રાજ્યની કૂંચીઓ હું તને આપીશ ને પૃથ્વી પર તું જે કંઈ બાંધશે, તે આકાશમાં બંધાશે, અને પૃથ્વી પર તું જે કંઈ છોડશે તે આકાશમાં પણ છોડાશે.”

- માથ્થી ૧૬:૧૯

“વિશ્વાસ કરનારાઓને હાથે આવા ચમત્કારો થશે : મારે નામે તેઓ ભૂતો કાઢશે.”

- માર્ક ૧૬:૧૭

છેવટે મને ખ્યાલ આવ્યો કે મેં ઘણી બધી પદ્ધતીઓ વિકસાવી હતી અને હું પુષ્કળ ભૂમબરાડા પાડતી હતી, પણ જે બરા સામર્થ્યને હું શોધી રહી હતી તે ત્યાં નહોતું.

બસ તે જ સમયે, પવિત્ર આત્માએ મને પ્રેમ વિષે ઘણું બધું શીખવવાની શરૂઆત કરી મેં એ રીતે જોવાની શરૂઆત કરી કે મારા ઘણાં પ્રશ્નો એટલા માટે ઉદ્ભવેલા છે કે હું પ્રેમમાં યોગ્ય રીતે ચાલી શકેલી નથી. મેં એ પ્રક્ટીકરણ પણ મેળવવાનું શરૂ કર્યું કે હું આત્મિક યુદ્ધની ગમે તેટલી પદ્ધતીઓ જાણતી હોઉં પણ

દેવનું ખરું સામર્થ્ય જો તેમાંથી વહન ન થતું હોય તો તે સઘળી પદ્ધતીઓ નિરર્થક બની જાય છે. આ બાબત, ગોળી વગરની બંદૂક કે તીર વગરના ધનુષ્યના હોવા બરાબર છે.

“હું શસ્ત્રસરંજામ વગર જ શેતાનને હરાવવાનો પ્રયત્ન કરતી હતી!”

આપણે જોયું હતું તેમ, ગલાતી પ:દ આપણને શીખવે છે કે વિશ્વાસ પ્રેમના દ્વારા કાર્યાન્વિત થાય છે. હું માનતી હતી કે હું વિશ્વાસની મહાન સ્ત્રી છું પણ આ શાસ્ત્રભાગ પ્રમાણે મારો વિશ્વાસ કાર્ય કરી રહ્યો નહોતો કારણ કે હું પ્રેમમાં ચાલી રહી નહોતી.

ત્યારબાદ મારા જાણવામાં એ પણ આવ્યું કે, દેવે મારા પર પ્રેમ કરેલો છે તે જાણવાથી મને એ પ્રેરકબળ મળે છે કે હું તેઓની પર વિશ્વાસ મૂકી શકું છું, અને એ રીતે બીજાઓની સાથે પ્રેમમાં ચાલવાથી મને એ સામર્થ્ય મળે છે કે જેની શેતાનને હરાવવાને મને જરૂર છે.

એક દિવસે હું દુષ્ટાત્માઓને ધમકાવી રહી હતી, હું એ કરી રહી હતી કે જેને હું આત્મિક યુદ્ધ માનતી હતી ત્યારે દેવબાપે મારા હૃદયમાં કહ્યું કે, “જોઈસ તું શા માટે બાઈબલમાંથી એ તપાસતી નથી કે ઈસુ કઈ રીતે આત્મિક યુદ્ધ લડ્યા હતાં?”

મેં જ્યારે તે તપાસ્યું, ત્યારે મારી આગળ એ સ્પષ્ટ બન્યું કે ઈસુની ઉપર શેતાનનો કોઈ જ અધિકાર નહોતો. આવું શાથી હતું? ઈસુએ એવું શું કર્યું હતું કે જે કરવાનું હું ચૂકી જતી હતી? તેઓની પાસે એવું તો શું હતું કે જે મારી પાસે નહોતું.

શાંતિનું યુદ્ધ

“એ માટે તમે દેવનાં સર્વ હથિયારો સજી લો કે તમે ભૂંડે દહાડે સામા થઈ શકો, અને બને તેટલું સર્વ કરીને તેની સામે ટકી શકો.

માટે સત્યથી તમારી કમર બાંધીને તથા ન્યાયીપણાનું બખતર પહેરીને,

તથા શાંતિની સુવાર્તાની તૈયારીરૂપી જોડા પહેરીને, ઊભા રહો.”

- એફેસી ૬:૧૩-૧૫

મેં બાઈબલનો અભ્યાસ કરવાનું જેમ ચાલું રાખ્યું તેમ હું જીવનને બદલી નાખનારી કેટલીક બાબતો શીખી. હું જે બાબતો શીખી તેમાંની એક શાંતિના યુદ્ધના વિષે હતી. ઈસુ હંમેશા શાંતિમાં ચાલ્યાં હતાં. સમુદ્રમાંના ભારે તોફાન વખતે પણ તેઓ શાંતિમાં જ રહ્યાં હતાં. (માર્ક ૪:૩૫-૩૯, યોહાન ૬:૧૬-૨૦)

દેવના સર્વ હથિયારોને રજૂ કરતાં એફેસીના દક્ષા અધ્યાયમાં મેં ૧૫મી કલમને નોંધી કે જે કહે છે કે.... તથા શાંતિની સુવાર્તાની તૈયારીરૂપી જોડા પહેરીને, ઊભા રહો. આ કલમ “શાંતિના જોડા”ને રજૂ કરે છે, જોડાં આપણને ચાલવાને માટે તથા ઈજા થવાથી બચવાને માટે મદદ કરે છે. “શાંતિના જોડા”, દરેક વિશ્વાસીને આપણા આત્મિક હથિયારોના એક ભાગ તરીકે આપવામાં આવેલા છે, કે જે આત્મામાં ચાલવાને તથા આપણી અંદરના માણસને ઈજા ન થાય તે માટે આપણને મદદ કરે છે. પણ આપણામાંના બધાં જ આ જોડા પહેરતાં હોતા નથી. આપણામાંના કેટલાક તેને સાથે રાખે છે પણ તેને પહેરતાં નથી.

એફેસી ૬:૧૧ આપણને એમ કહે છે: એ માટે તમે દેવના સર્વ હથિયારો સજી લો કે તમે ભૂંડે દહાડે સામા થઈ શકો અને બને તેટલું સર્વ કરીને તેની સામે ટકી શકો. મેં જ્યારે આ ફકરાનો અભ્યાસ કર્યો, ત્યારે મને એ સમજાયું કે મને દેવના સર્વ હથિયારો “સજી લેવા”ને કહેવામાં આવ્યું છે કે જેથી હું દુશ્મનને હરાવી શકું.

કદીયે મારા કપડાં અને જોડાં જાતે મારા શરીર પર આવી જતા નથી. મારે હંમેશા તેને મારા શરીરની ઉપર પહેરવા પડે છે. તેથી આપણે “શાંતિના જોડા” સહિત દેવના સર્વ હથિયારો “સજવા (પહેરી લેવા)” જ જોઈએ. મારા માટે આનો અર્થ એ છે કે આપણે દૃઢતા સાથે શાંતિમાં ચાલવું જોઈએ, આપણે રાહ જોવી ન જોઈએ કે શાંતિ આવે અને આપણી ઉપર પડે.

શાંતિ લાવનારા બનવાને માટે ગંભીરતાપૂર્વકની સોંપણી તથા પુષ્કળ નમ્રતા જરૂરી છે. હું જાણું છું. કારણ કે, ઘણાં એવા પણ સમયો હોય છે કે જ્યારે કોઈકની ઉપર મને ગુસ્સો આવે અને તે ગુસ્સામાં કોઈકની આગળ તડાફઠી કરવાની મને ઈચ્છા થતી હોય છે. અને મારા ભૂતકાળમાં એ સમય હતો કે જ્યારે હું આ પ્રમાણે જ કરતી હતી. પણ હું એ શીખી કે આવું કરવાથી મને બહુ થોડો ફાયદો

થતો. અરે, મને મારા ગુસ્સાના ઉભરાને ઠાલવવાની તક મળે કે જે ઠાલવવાથી થોડો સમય માટે મને ઘણું સારું લાગે પણ એ તો પુષ્કળ પીધા પછી બેચેન બની જવાય તેના જેવું છે.

મેં એ શોધી કાઢેલું છે કે ગુસ્સાની લાગણી છેવટે મને બેચેનીમાં લઈ જાય છે. તે સમયે સામાન્ય રીતે મારું માથું દુઃખવા માંડે છે, હું મારો આનંદ ગુમાવી દઉં છું અને મારું મન ખરાબ વિચારોથી ભરાઈ જાય છે. મેં એ પણ શોધી કાઢેલું છે કે એક વખત મારી જાતને હું બેચેન થવા દઉં છું, ત્યાર પછી મને માનસિક, લાગણીકીય તથા શારીરિક રીતે તેમાંથી બહાર આવતાં ઘણો લાંબો સમય લાગતો હોય છે.

જો આપણે શાંતિમાં રહીએ છીએ અને દેવ પર ભરોસો રાખીએ છીએ, તો તેઓ આપણા દુશ્મનોને હરાવશે. અને વિરોધીઓથી જરા પણ બીતા નથી: એ તેઓને વિનાશની પ્રત્યક્ષ નિશાની છે, પણ તમને તો તારણની નિશાની છે, અને તે વળી દેવથી છે. (ફિલિપ્પી ૧:૨૮)

હંમેશા યાદ રાખો: “અશાંતિ = સામર્થ્યનો અભાવ, અને તેથી શાંતિમાં રહો અને સામર્થ્યને અનુભવો.”

દેવની હાજરી કે તેમના આશીર્વાદો?

“તું મને જીવનનો માર્ગ જણાવશે. તારી સમુખ સંપૂર્ણ આનંદ છે.

તારા જમણાં હાથમાં અનંતકાળ ટકનારાં સુખદાયક વાનાં છે.”

- ગીતશાસ્ત્ર ૧૬:૧૧

બાઈબલનો અભ્યાસ કરતાં બીજી જે બાબત હું શીખી તે એ છે કે, આપણે દેવના હાથને (આશીર્વાદોને) નહિ પણ તેના મુખને શોધીએ.

વિશ્વાસીઓ તરીકે આપણા વિજયને માટે એ અતિ આવશ્યક છે કે આપણે, તેઓ આપણા માટે શું કરી શકે છે તે જ નહિ પણ તેઓ કોણ છે તે શોધીએ. જો આપણે તેઓને શોધીશું તો તેઓનું વચન આપણને ખાત્રી આપે છે કે તેઓ આપણું

રક્ષણ કરશે: પરાત્પરના ગુપ્તસ્થાનમાં જે વસે છે તે સર્વસમર્થની છાયામાં રહેશે.
(ગીતશાસ્ત્ર ૯૧:૧)

દાઉદ ગીતકર્તા પણ આ જ પાઠ શીખ્યો હતો જે નીચેના શાસ્ત્રભાગ પરથી આપણે જોઈ શકીએ છીએ:

યહોવાની પાસે મેં એક વરદાન માંગ્યું છે કે યહોવાનું મંદિર
મારી જીંદગીના સર્વ દિવસો પર્યંત મારું નિવાસસ્થાન થાય,
જેથી તેના સૌન્દર્યનું અવલોકન કર્યા કરું અને તેના
પવિત્રસ્થાનમાં તેનું ધ્યાન ધરું.

કેમ કે સંકટને સમયે તે પોતાના માંડવામાં મને ગુપ્ત રાખશે,
પોતાના મંડપને આશ્રયે તે મને સંતાડશે, તે મને ખડક પર
ચઢાવશે.

હવે મારી આસપાસના શત્રુઓ ઉપર મારું માથું ઊંચું
કરવામાં આવશે અને હું તેના મંડપમાં હર્ષનાદના અર્પણ
ચઢાવીશ, હું ગાઈશ. હા હું, યહોવાના સ્તોત્ર ગાઈશ.”

ગીતશાસ્ત્ર ૨૭:૪-૬

આ મારા માટે અગત્યનો પાઠ હતો. દેવ મારા માટે શું કરી રહ્યાં છે અને શું
નથી કરી રહ્યાં તેમાં નહિ, પણ દેવમાં આનંદ કરવાને મારે શીખવાનું
હતું. પરિસ્થિતિઓનો આનંદ નહિ પણ યહોવાનો આનંદ આપણું સામર્થ્ય છે
(નહેમ્યાહ ૮:૧૦)

જો આપણે અસ્થિર હોઈશું અને આપણી પરિસ્થિતિઓને આપણો આનંદ
નક્કી કરવા દઈશું તો શેતાનની વિરુદ્ધ આપણી પાસે થોડું જ સામર્થ્ય હશે કે
પછી સામર્થ્ય જ નહિ હોય.

મને આ પ્રકારનું બદલાણ લાવવામાં સમય લાગ્યો, પણ તેણે મારા આત્મિક
જીવનમાં ક્રાંતિકારી ફેરફારો આણ્યાં. પહેલાં તો, હું હંમેશા એ જ અનુભવતી કે
મને કશાકની જરૂર છે, દેવની સાથેની મારી ચાલમાં કશુંક ખૂટી રહ્યું છે અને આ
સઘળું મને દેવની હાજરીમાં મળ્યું, નહિ કે તેઓના આપેલા આશીર્વાદોમાં.

આપણે જે શોધી રહ્યાં છીએ, તે દેવના આશીર્વાદો નહિ પણ દેવ પોતે જ છે. તેઓની હાજરી એ છે કે જે આપણને ટકાવી રાખે છે અને આપણને ભરપૂર તથા સદાકાળનું જીવન આપે છે.

યોહાનના દઢા અધ્યાયમાં, યહૂદીઓ ઈસુને માત્ર પાંચ રોટલી અને બે માછલી વડે પાંચ હજાર લોકોને ચમત્કારિક રીતે જમાડતાં જુએ છે. ૩૦મી કલમમાં તેઓ ઈસુને કહે છે કે, તું જો ખરેખર દેવ તરફથી મોકલાયેલ હોય તો તું તેનો પુરાવો આપ. ઈસુએ તેઓને કહ્યું, *તમારા બાપદાદાઓએ રાત્રમાં માત્રા પાધું, અને તેઓ મરી ગયાં.* (૪૯મી કલમ). ત્યારબાદ ૫૧મી કલમમાં તેઓએ કહ્યું, *જે જીવતી રોટલી આકાશમાંથી ઊતરી છે તે હું છું. જે કોઈ એ રોટલી ખાય તો તે સદા જીવતો રહેશે.* આ જ અધ્યાયના પાછળના ભાગમાં તેઓએ કહ્યું, ... *જે મને ખાય છે તે મારા આશરે જીવશે.* (૫૭મી કલમ)

આ પ્રસંગે ઈસુએ કહ્યું કે તેઓ જીવતી રોટલી તથા જીવતું પાણી છે કે જે કોઈ તેમાંથી ખાય કે પીએ તેને કદીયે ભૂખ કે તરસ લાગશે નહિ. અલબત્ત, તેઓ તો આત્મિક ભૂખ તરસ (આત્મામાં ખાલી થયેલા લોકો જ્યારે દેવની હાજરીમાં તથા વચનોમાં પૂરતો સમય ન ગાળવાથી જે લાગણી અનુભવે તે) વિષે કહી રહ્યાં હતાં. આત્માની ભૂખને કોઈ ધનદોલત સંતોષી શકતું નથી. માત્ર દેવ જ તેને સંતોષી શકે છે.

પ્રભુ મારા હકમાં ઘણું બધું કરી રહ્યાં હતાં, અને હું મારા જીવનમં ઘણાં ચમત્કારોને જોઈ રહી હતી, છતાં પણ હું હજી અસંતુષ્ટ હતી. મારે માટે આ બદલાવાનો સમય હતો. દેવે ઘણાં બધાં પ્રયત્નો થકી મારી સાથે સંબંધ પ્રસ્થાપિત કર્યો હતો.

હવે પછીને સમય મારો હતો કે જેમાં, તેઓ મારા માટે શું કરી શકે છે માત્ર તે જ નહિ પરંતુ તેઓની ઈચ્છા શોધવાના દ્વારા મારે તેઓ પ્રત્યેનો મારો પ્રેમ પૂરવાર કરવાનો હતો.

હું ઈસ્ત્રાએલીઓના જેવી હતી કે જેઓ દરરોજ માત્રા ખાતાં હતાં. હું રોજે રોજ દેવના આશીર્વાદો મેળવી રહી હતી પરંતુ તેઓની હાજરીને માણવાનું હું શીખી શકી નહોતી.

યોહાનના દૃઢા અધ્યાયનો ઊંડો અભ્યાસ આપણી આગળ એ પ્રગટ કરે છે કે, જ્યારે ઈસુ તેઓના શિષ્યોની તથા તેઓની પાછળ ચાલનારાઓની આગળ તેઓના શરીરને ખાવાની તથા તેઓના રક્તને પીવાની આ વાત રજૂ કરે છે ત્યારે તેઓમાંના ઘણાં કહે છે કે, આ વાત ઘણી અઘરી તથા અસહ્ય છે: આ સાંભળીને તેના શિષ્યોમાંના ઘણાક પાછા જઈને ત્યાર પછી તેની પાછળ ચાલ્યા નહિ (દૃઢમી કલમ)

હું માનું છું કે ઘણાં લોકો ઈસુને અનુસરવાને માટે તૈયાર છે, જો ઈસુ તેઓને એ જગ્યાએ લઈ જતા હોય કે જે જગ્યાએ તેઓ જવા માંગતા હોય, અને ઈસુ તેઓને માટે એ કરી રહ્યાં હોય કે જે તેઓને ગમતું હોય. પણ જ્યારે તે લોકોના ઈસુની સાથેના સંબંધોમાં કોઈક બદલાવ લાવવાની જરૂર પડે, ત્યારે ઘણાં લોકો તે કરી શકતા નથી. તેઓની દૈહિક ઈચ્છા તેઓનું સુકાન લઈ લે છે અને તેઓ પાછા પડી જાય છે.

આપણે એ નક્કી કરવું જ રહ્યું કે, જો આપણને આપણું માંગેલું કાંઈપણ નહિ મળે તો પણ આપણે દેવની સેવા કરીશું. અયૂબની જેમ આપણે કહેવું જ રહ્યું કે, તે મને મારી નાખે તોપણ હું તેની રાહ જોઈશ... (અયૂબ ૧૩:૧૫)

મેં દેવને સંપૂર્ણપણે મારી સોંપણી કરી તે સમયથી, દેવે મને પહેલા કદીયે ન કરી હોય એટલી બધી આશીર્વાદિત કરી છે. જો કે, મારે એ પરીક્ષાના સમયોમાંથી પસાર થવું પડ્યું હતું કે જેમાં મારે, તેઓ જે કાંઈ મારા માટે કરી શકતાં હોય તેને નહિ પરંતુ તેઓ ને જ શોધવાના હતાં.

પ્રભુએ ખરેખર મને પડકાર આપેલો કે હું એકની એક દુન્વયી બાબતની માંગણી દેવની આગળ ન કર્યા કરું, જ્યાં સુધી તેઓ મને તે પૂરી કરવાનું ન કહે ત્યાં સુધી ત્યારબાદ દરેક સમયે કે જ્યારે હું કોઈ ચીજવસ્તુને માટે પ્રાર્થના કરવાનું શરૂ કરતી કે જાણે મારા ગળામાં કાંઈ ભરાઈ ગયું હોય તેમ મારે ત્યાં અટકી જવું પડતું અને મારે મારી પ્રાર્થનાઓને બદલવી પડતી. છ મહિના સુધી આ પ્રમાણે ચાલ્યું. પછી એક દિવસે પ્રભુએ મને એ

ચોક્કસ બાબતને માટે પ્રાર્થના કરવાનું કહ્યું કે જે બાબત હું ઝંખી રહી હતી. અને તે પ્રમાણે કરવાને હું લગભગ ગભરાતી હતી.

દેવના આશીર્વાદોને બદલે તેઓની હાજરીને માણવાનું શીખવાથી મને શાંતિ તથા આનંદની એવી અદભૂત અનુભૂતિ થઈ કે, હું એ જગ્યાએ પાછી જવા માંગતી નહોતી કે જ્યાંથી હું આત્મિક જીવનમાં પ્રવેશી હતી. પ્રભુએ ત્યાં મને ખાત્રી આપી કે મારામાં કાર્ય થઈ ચૂકેલું છે અને હું મારી જૂની જીવનશૈલીમાં પાછી જવાની નથી. ખરેખર તેઓ સાચા હતાં.

તે સમય પછીથી મારું પ્રાર્થનામય જીવન બદલાઈ ગયું. હવેથી હું જે ઈચ્છતી હતી તે દેવની પાસે માંગતી હતી ખરી, પણ મારી વિનંતીઓને લઈ જવા કરતાં ઘણો વધુ સમય હું તેઓની સ્તુતિ અને આરાધના કરવામાં તેઓને પ્રેમ કરવામાં, તેઓના ચરણોમાં બેસવામાં તથા તેઓને માણવામાં ગાળતી. તેઓ મારા હૃદયોથી ઈચ્છાઓ જાણે છે, અને તેઓએ વચન આપ્યું છે તેમ જો હું તેઓમાં આનંદ કરીશ તો તેઓ મારા હૃદયથી ઈચ્છાઓ પરિપૂર્ણ કરશે. (ગીતશાસ્ત્ર ૩૭:૪)

આજ્ઞાપાલનનું યુદ્ધ

“ત્યારે ઈસુએ તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહું છું કે દીકરો બાપને કંઈ કરતો જુએ છે તે સિવાય પોતે કંઈ કરી નથી શકતો, કેમ કે તે જે જે કરે છે તે તે દીકરો પણ કરે છે.”

- યોહાન ૫:૧૯

મારા અભ્યાસ પરથી હું એ શીખી શકી કે ઈસુને શેતાનની ઉપર સામર્થ્ય હતું, કારણ કે તેઓ હંમેશા બાપને આજ્ઞાધીન રહેતા હતાં. તેઓએ ખરેખર એ પ્રમાણે કહેલું કે, મેં પહેલાં બાપને કરતાં જોયું ન હોય એવું કશું જ મેં કર્યું નથી કે

કશું પણ નથી. (યોહાન ૮:૨૮, ૨૯). આપણામાંનો કોઈ પણ તે સ્તરે પહોંચી શક્યો નથી, પરંતુ ચોક્કસ તે આપણું ધ્યેય હોવું જોઈએ.

મંડળીના હાલના સમયગાળામાં આપણને પવિત્રતા અને આજ્ઞાધીનતા વિષેના શિક્ષણની વધુ જરૂર છે. આપણે ત્યાં વિશ્વાસ, આબાદાની તથા સફળતાના વિષે ઘણું શિક્ષણ અપાતું હોય છે, અને તે દરેક શિક્ષણ અતિ જરૂરી પણ છે. હું આત્મારી છું કે કોઈકે મને શીખવ્યું કે હું પણ સમૃદ્ધ થઈ શકું છું. પણ દેવ આત્મિક રીતે દૂધ

પીતા લોકોને અમાપ સમૃદ્ધિ આપવાના નથી કારણ કે, તે તેઓને ફક્ત વધુ દૈહિક બનાવવાનું કામ કરશે.

જેમ ઈસુએ આપણને કહ્યું તેમ, આપણે આત્મિક પરિપક્વતાની ઉપર લક્ષ આપવું જોઈએ અને આપણી સર્વ જરૂરિયાતો પૂરી કરવામાં દેવ લક્ષ આપશે: *પણ તમે પહેલાં તેના રાજ્યને તથા તેના ન્યાયીપણાને શોધો, એટલે એ બધાં વાનાં પણ તમને આપશે.* (માથ્થી ૬:૩૩)

વર્ષો સુધી યાકૂબ ૪:૭ના અડધા ભાગને જ હું ધ્યાનમાં લેતી હતી કે, ... *શેતાનની સામા થાઓ એટલે તે તમારી પાસેથી નાસી જશે.* શાસ્ત્રની કોઈ કલમના માત્ર અડધા ભાગને જ ધ્યાનમાં લેવાથી અથવા તો તે કલમને તેના સંદર્ભની બહાર ઉપયોગમાં લેવાથી આપણે ગેરમાર્ગે દોરાઈ શકીએ છીએ. આ કલમ ખરેખર એમ કહેવા માંગે છે કે, *માટે તમે દેવને આધીન થાઓ પણ શેતાનની સામા થાઓ એટલે તે તમારી પાસેથી નાસી જશે.* આ કલમ મને કહે છે કે, જો હું પહેલાં દેવને આધીન થાઉં (તેઓ જે કાંઈ કરવાને કહે તે કરું) તો જ હું શેતાનની સામે ઊભી રહી શકીશ અને તે મારી પાસેથી નાસી જશે.

દેવ મને ખરા આત્મિક યુદ્ધ વિષે શીખવી રહ્યાં હતાં તે સમયે, મારે એ કબૂલવું પડશે કે આજ્ઞાધીનતા વિષે હું જેટલી હોવી જોઈએ તેટલી ગંભીર નહોતી. હું ત્યારે ઈચ્છતી કે મારા પ્રશ્નો દૂર થાય. હું માનતી કે મારો પ્રશ્ન શેતાન છે એ હું ઈચ્છતી કે તેની ઉપર મને સામર્થ્ય હોય. પણ હું એ ત્યાં સમજી શકી નહોતી કે માત્ર આજ્ઞાંકિત જીવન થકી જ શેતાનની ઉપર સામર્થ્ય હાંસિલ થાય છે. (માથ્થી ૧૭:૨૧)

ફરીને એક વાર મેં બદલાવાનું નક્કી કર્યું. દેવ જો બાબતોને અતિ અગત્યની ગણતાં હોય તેની પર વધુ લક્ષ આપવાનું મેં શરૂ કર્યું, અને જ્યારે મેં તે પ્રમાણે કર્યું કે હું મારા જીવનમાં

તથા પરિસ્થિતિઓમાં ક્રાંતિકારી બદલાણને જોઈ શકી. મારા બધાં જ પ્રશ્નો ત્યાં ઉકેલાયા નહોતાં કે શેતાને મારી ઉપર હુમલો કરવાનું બંધ કર્યું નહોતું, પણ દુશ્મનથી કઈ રીતે બચવું તેની જગ્યાએ દેવ મને શુ કરવાને કહી રહ્યાં છે તેની ઉપર જ મારું ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવાથી મારા પ્રશ્નો ઘણાં સરળ બની ગયાં.

આપણાં જીવનમાં આપણે જેની ઉપર આપણું ધ્યાન કેન્દ્રિત કરીશું તે આપણને વધુ મોટું લાગશે. આપણે, દુશ્મન જે કરી રહ્યો હોય તેને નહિ પણ દેવને વધુ મોટા મનાવવાની જરૂર છે.

શબ્દોનું યુદ્ધ

“હવેથી તમારી સાથે હું ઘણી વાતો કરીશ નહિ, કેમ કે આ જગતનો રાજકુમાર (દુષ્ટ, ચતુર, અધિકારી) આવે છે, મારા પર તેનો અધિકાર નથી. (અમારી વચ્ચે કશું સામ્ય નથી મારામાંનું કશું તેનું નથી અને મારા પર તેની તાકાત નથી)

પણ (શેતાન આવે છે અને) જગત જાણે કે હું બાપ પર પ્રેમ રાખું છું જેથી અને બાપે મને કરવાની સુચના આપી છે તેજ હું કરું છું (તેના આર્ડર મુજબ કાર્ય કરું છું.) એ માટે આ થાય છે...”

- યોહાન ૧૪:૩૦, ૩૧

ત્યારપછી પવિત્ર આત્માએ મને શબ્દોની અગત્યતા સમજાવી અને ઘણી બધી વાર આપણે કઈ રીતે આપણા શબ્દો થકી દુશ્મનને માટે દ્વારો ખોલી નાંખીએ છીએ, તે પણ સમજાવ્યું.

ઈસુ પોતે શું બોલી રહ્યાં છે તેની તેઓ પુષ્કળ કાળજી રાખતાં, જૂના કરારમાં યશાયાએ તેઓના વિષે આ પ્રબોધ કરેલો છે: “તેના પર જુલમ ગુજારવામાં આવ્યો તોપણ તેણે નમ્ર થઈને પોતાનું મોં ઉઘાડ્યું નહિ...” (યશાયા ૫૩:૭). ઈસુએ પોતાના શિષ્યોને યોહાન ૧૪:૩૦માં કહ્યું કે,

તેઓ હવે તેઓની સાથે વધુ વાતો કરશે નહિ કારણ કે તેઓને માટે એ સમય આવી ગયો છે કે, જે કરવાને માટે બાપે તેઓને મોકલ્યાં છે, તે તેઓ કરે. ઈસુ જાણતાં હતાં કે તે સમય પુષ્કળ તણાવનો કે કટોકટી ભર્યો રહેવાનો છે. હું માનું છું કે ઈસુએ પોતાના શિષ્યોને આ પ્રમાણે કહ્યું, કારણ કે તેઓએ કાંઈક એવું જાણ્યું હતું કે આપણામાંના મોટા ભાગનાઓને હજીયે તે જાણવાની જરૂર છે.

“જ્યારે આપણે તણાવમાં હોઈએ છીએ ત્યારે જો આપણે વધુ પડતું બોલી નાખીએ છીએ તો સામાન્ય રીતે આપણે ત્યાં એ બોલી નાખીએ છીએ, કે જે સંબંધી પાછળથી આપણને દુઃખ કે પસ્તાવો થાય છે.”

ઈસુ શબ્દોનું મહત્વ સમજતાં હતાં તેઓએ તે સમયે કોઈ જ રીતે શેતાનને માટે દ્વાર ન ખુલવા દીધું.

ઘણી બધી વાર આપણે દેવને પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે તેઓ આપણને મદદ કરે, અને પછી જો આપણને પરિસ્થિતિ કાબૂ બહારની લાગે તો આપણે એવી કશી કબૂલાત કરીએ છીએ કે જે આપણી પ્રાર્થનાથી વિપરિત હોય. જો આપણે દેવના વચનોને કબૂલ કરીને તેમાં જળવાય રહીએ નહિ, તો દેવ આપણને મદદ કરી શકતાં નથી. દેવમાં આપણા વિશ્વાસની કબૂલાતને આપણે દૃઢતાપૂર્વક પકડી રાખવી જોઈએ. (હિબ્રૂ ૧૦:૨૩).

એનો અર્થ એ નહિ કે, વાસ્તવિકતાનો સામનો કરવાનો આપણે ઈન્કાર કરી દેવો, અથવા તો આપણી પરિસ્થિતિઓને અવગણવી કે તેને વિષે જૂઠું બોલવું. પણ એનો અર્થ એ કે આવી વિષમ પરિસ્થિતિઓની મધ્યે પણ આપણે તો હકારાત્મક જ રહેવાનું છે.

આપણે પોતાના જીવનની જે તે પરિસ્થિતિ બીજાઓને કહી શકીએ, કારણ કે મુશ્કેલ સમયોમાં આપણ દરેકને એકબીજાની મદદની જરૂર પડતી હોય છે. પણ આપણા પ્રશ્નોનું સતત ગાણું ગાવાથી કોઈને પણ કશો ફાયદો થતો નથી. ઘણી બધી વાર આમ કરવાથી આપણા પ્રશ્નો હોય તેના કરતાં મોટા લાગે છે, અને આમ કરવાથી આપણા મિત્રો પણ થાકી જાય છે અને ત્યાં સુધી કે તેઓ આપણી સાથે જરા પણ સમય ગાળવા તૈયાર થતાં નથી.

જો આપણે બીજાઓને વિષે ખરાબ અને અઘટિત વાતો કરતાં હોઈશું તો જ્યારે આપણે પોતે પ્રશ્નોમાં હોઈશું અને શેતાનની ઉપર અધિકાર ચલાવવાને માટે આપણા વિશ્વાસને વાપરવાનો પ્રયત્ન કરતાં હોઈશું, ત્યારે આપણે સફળ થઈશું નહિ. આપણે એ યાદ રાખવું જ રહ્યું કે પ્રેમ, બીજાઓની ભૂલોને ઉઘાડી પાડતો નથી પરંતુ તે તો પાપના પુંજને ઢાંકે છે.

જેઓ આત્મિક અધિકાર વાપરવા માંગે છે તેઓને માટે, ક્યક્ય, બડબડાટ અને વાંકદેખા સ્વભાવની જેમ જ ચાડી ચૂગલી તથા નિંદાખોર સ્વભાવ પણ તકલીફ કરી શકે છે.

દેવે આપણને જેને માટે આપણા મુખ આપ્યા છે તેને માટે આપણે તેનો ઉપયોગ કરવાની તથા અયોગ્ય શબ્દો થકી શેતાનને માટે દ્વાર ઉઘાડવાનું બંધ કરવાની આપણે જરૂર છે.

તમે જે બોલો છો તેની વધુ કાળજી રાખવાની શરૂઆત કરો અને તમે જોઈ શકશો કે શેતાનની ઉપર તમને વધુ અધિકાર પ્રાપ્ત થયેલો છે.

પોતે આપેલા વચનોને પાળતા શીખવું, એ મારા માટે બીજી મહત્વની બાબત હતી. આજે આ જગતમાં સત્યનિષ્ઠા અને પ્રમાણિકતા અગત્યતા ધરાવતી હોય એમ લાગતું નથી પરંતુ દેવને માટે તો તે ઘણી અગત્યતા ધરાવે છે. દેવ આપણને જણાવવા ઇચ્છે છે કે, જેમ આપણે અપેક્ષા રાખીએ છીએ કે દેવે આપણને આપેલા વચનો તેઓ પાળે, તે જ રીતે તેઓ પણ અપેક્ષા રાખે છે કે આપણે પણ તેઓને તથા બીજાઓને આપેલા વચનો પાળીએ.

લાગણીમાં આવી જઈને એ કહી નાખવું ઘણું સહેલું છે કે હું તે તમારે માટે કરીશ, પણ ત્યારબાદ આપેલા વચનો પ્રમાણે કરવામાં ચારિત્ર્યની ખરી કસોટી થાય છે. આપણે જે વચનો આપીએ છીએ તે પૂરા કરવા સંબંધી કૃતનિશ્ચયી બનવું જોઈએ. કદાચ આપણે ભૂલી જઈએ કે આપણે શું કરવાનું કહ્યું હતું પણ લોકો તે ભૂલી જતાં નથી અને પ્રભુ પણ તે ભૂલી જતાં નથી.

સત્યનિષ્ઠાના લોક બનવાથી આપણને આપણા શત્રુઓની વિરૂદ્ધ સામર્થ્ય પ્રાપ્ત થાય છે:

“યહોવા લોકોનો ન્યાય કરે છે હે યહોવા મારા ન્યાયીપણા પ્રમાણે તથા મારામાં જે પ્રામાણિકપણું છે તે પ્રમાણે મારો ન્યાય કર.

દુષ્ટોની દુષ્ટતાનો અંત આવો પણ ન્યાયીઓને તું સ્થાપન કર, કેમકે ન્યાયી દેવ હૃદયને તથા અંતઃકરણને પારખે છે.”

- ગીતશાસ્ત્ર ૭:૮,૯

“મારો શત્રુ મારા પર જયજયકાર કરતો નથી તેથી હું જાણું છું કે તું મારા પર પ્રસન્ન છે.

તું મને મારા નિર્દોષપણામાં સ્થિર રાખે છે અને તારા હજૂરમાં મને સર્વકાળ રાખે છે.”

- ગીતશાસ્ત્ર ૪૧:૧૧, ૧૨

દાઉદ સત્યનિષ્ઠાનો માણસ બનવાને ઈચ્છતો હતો. તે જાણતો હતો કે તે બાબત થકી તેને દેવનું સામર્થ્ય પ્રાપ્ત થશે અને દેવ તેને તેના દુશ્મનોની ઉપર પણ સામર્થ્ય આપશે.

આ જ સિધ્ધાંત દરેકને લાગુ પડે છે. ઈસુ જે પ્રકારનું જીવન આપણને આપવાને મૃત્યુ પામ્યાં છે તે પ્રકારનું જીવન માણવાને આપણે ઈચ્છતાં હોઈએ તો, આપણે દેવે નક્કી કરેલા ધારાધોરણ પ્રમાણે જીવવું જ રહ્યું. સૈંકડો લોકો એ ઉચ્ચ સ્તરથી પુષ્કળ નીચા સ્તરે જીવન જીવતાં હોય છે કે, જે ઉચ્ચ સ્તરનું જીવન તેઓના આકાશમાંના બાપ તેઓને આપવાને ઈચ્છતાં હોય છે, પણ એની પાછળનું કારણ તેઓનો ભૂતકાળ, તેઓના સંજોગો કે શેતાન નથી. એની પાછળનું કારણ તેઓની ખોટી પસંદગીઓ છે. આપણા પ્રશ્નોના મૂળમાં કદાચ શેતાન હોઈ શકે, પણ તે હંમેશા કોઈક પ્રકારની અનાજ્ઞાકિંતતા કે છેતરામણી તરફ દોરી લઈ જાય છે અને ખરો પ્રશ્ન તેને લઈને જ ઉદ્ભવે છે. ઉદ્ભવેલા પ્રશ્નોની પાછળના ખોટા વર્તનમાંથઈ સુધર્યા વગર શેતાનથી છૂટવાનો પ્રયત્ન કરવામાં મૂર્ખામી અને સમયનો બગાડ છે.

દરેક રીતે, વિશ્વાસીઓ તરીકેનો આપણો અધિકાર આપણે વાપરવો જોઈએ. દેવે આદમને અને હવાને બનાવી તેઓને કહ્યું કે પૃથ્વીને વશ કરો અને તેની ઉપર અધિકાર ચલાવો. (ઉત્પત્તિ ૧:૨૭, ૨૮). અધિકાર તેઓએ ચલાવવાનો હતો - નહિ કે શેતાને કે તેઓના સંજોગોએ કે પછી બીજી કોઈ પણ બાબતે તેઓએ દેવની આગેવાની હેઠળ રહેવાનું હતું અને પછી તેઓના વતી અમલ ચલાવીને તેઓની ઈચ્છા આ પૃથ્વી પર પૂરી કરવાની હતી. દેવનું માણસજાતને માટે હજી પણ આ જ આયોજન છે.

ઈસુના નામમાં શેતાનની સામા થાઓ. તેની વિરુદ્ધ આક્રમક બનો: તમે વિશ્વાસમાં દૃઢ રહીને તેની સામા થાઓ... (૧ પિતર ૫:૮). તેના જુઠાણાઓ પર વિશ્વાસ કરશો નહિ. તમારા અધિકારમાં ચાલો, પણ મેં જે ભૂલ કરી તે તમે ના કરશો. મેં વિચાર્યું હતું કે, આત્મિક યુદ્ધની પધ્ધતિઓ માટેનું પરાક્રમ પ્રાપ્ત કરવા જે જીવનશૈલી જરૂરી છે તે પ્રમાણે જીવ્યા વગર જ, હું મારા જીવનમાં આત્મિક યુદ્ધની પધ્ધતિઓ વાપરી શકીશ.

પ્રેમનું યુદ્ધ

“વિશેષે કરીને તમે એકબીજા પર આગ્રહથી પ્રીતિ કરો, કેમકે પ્રીતિ પાપના પુંજને ઢાંકે છે.” (જેમણે તમને હાની પહોંચાડી તેમને માફ કરો તેમના ગુનાહ જતા કરો)

- ૧ પિતર ૪:૮

મેં શીખેલી સૌથી અદ્ભૂત બાબતોમાંની એક, કે જે હજીયે મારા આત્માને રોમાંચિત કરે છે તે એ છે કે, પ્રેમ એ ખરેખર આત્મિક યુદ્ધ છે. આ સત્ય આત્મિક યુદ્ધને આનંદી બનાવી દે છે કારણ કે પ્રેમ કરનારા લોકો આનંદિત હોય છે.

હું એ શીખી છું કે દરેક વખતે “કોઈ બોજ તળે દબાયેલી ને ક્યડાયેલી” દેખાવાને બદલે હું ખરેખર ખુશ દેખાઈ શકું છું. ને મેં એ શોધી કાઢ્યું છે કે તે બાબત રક્ષાશાત્મકને બદલે આક્રમક બની શકે છે.

૧ પિતર ૪:૮ આપણને શીખવે છે કે આપણે એકબીજા ઉપર આગ્રહથી પ્રીતિ કરીએ. આ જગ્યાએ જે “આગ્રહ” શબ્દ છે તેની જગ્યાએ મૂળ ગ્રીક ભાષામાં જે શબ્દ છે તેના ક્રિયાપદના રૂપનો અર્થ, “ગરમ હોવું, ઉકળવું,” એવો થાય છે. આમ આપણો પ્રેમ ઠંડો કે જેની નોંધ પણ ન લઈ શકાય તેવો ન હોવો જોઈએ. પણ આપણો પ્રેમ ગરમ અને ઉકળતો હોવો જોઈએ.

મેં કોઈકને એમ કહેતાં સાંભળ્યા છે કે એક માખી પણ ગરમ સગડા પર ન બેસવા જેટલી હોશિયાર હોય છે. જો આપણે પ્રેમ વડે ગરમ થયેલાં હોઈશું તો શેતાન આપણને અડકી શકશે નહિ. આપણે એમ કહી શકીએ કે આપણે “અડકી ન શકાય તેટલા ગરમ” બની જઈશું.

તમે કોઈક વસ્તુને લાંબો સમય ભટ્ટીમાં તપાવો ત્યાર પછી, તે વસ્તુ અડકી ન શકાય એટલી ગરમ થઈ ગઈ હોવાથી તમે તેને ભટ્ટીમાંથી બહાર પણ કાઢી નહિ શકો. હું આ પ્રકારની બનવા માંગુ છું. હું ઈચ્છું છું કે શેતાન મને સવારે મારી પથારીમાંથી બહાર આવતી જુએ કે તે ભયભીત થઈ જાય.

આપણો પ્રેમ આ પ્રકારનો હોવો જોઈએ - ગરમ, ઠંડો નહિ.

છેલ્લા સમયની નિશાની - ઠંડો પ્રેમ

“અને અન્યાય વધી જવાના કારણથી અને ઘણી બધી નિયમરહીતતાને લીધે ઘણાખરાનો પ્રેમ ઠંડો થઈ જશે.

પણ અંત સુધી જે કોઈ ટકશે તે જ તારણ પામશે.”

- માથ્થી ૨૪:૧૨, ૧૩

માથ્થીનો ૨૪મો અધ્યાય, છેલ્લા સમયોની નિશાનીઓ વિષે ઘણું બધું કહે છે. તેઓમાંની મોટાભાગની નિશાનીઓથી આપણે પરિચિત છીએ - લડાઈઓ, લડાઈઓની અફવાઓ, ધરતીકંપો, દુકાળો, ભૂલાવનારાઓ. પરંતુ આ જ અધ્યાયમાં અંત સમયની એક એવી નિશાની જોવા મળે છે કે જેનો ઉલ્લેખ કરતાં મેં કદીયે કોઈને સાંભળ્યા નથી. ૧૨મી કલમ કહે છે કે દેશમાં અન્યાય વધી જવાના કારણે ઘણાખરાનો પ્રેમ ઠંડો થઈ જશે.

મેં જ્યારે આ કલમની ઉપર વિચારવાનું શરૂ કર્યું, ત્યારે મને એ સમજાયું કે “ઘણાખરા” શબ્દ, એ જગતને નહિ પણ મંડળીને પ્રદર્શિત કરે છે. મેં જોયું છે કે બેફામ રીતે બધી રહેલી દુષ્ટતા, સતાવણીની પરિસ્થિતિઓ અને જગતમાં આપણી આધુનિક જીવનશૈલીના કારણે ઉદ્ભવતો તણાવ, આ સર્વ એકસાથે મળીને એક એવાં વાતાવરણ સર્જે છે કે જે ચોતરફ પ્રશ્નોથી જ ઘેરાયેલું હોય છે, કે જેને પરિણામે મોટા ભાગના લોકો પ્રેમમાં ચાલવાની બાબતને સાવ વિસરી જાય છે અને તેઓ માત્ર પોતાનામાં જ તથા પોતાના પ્રશ્નોને ઉકેલવામાં જ રચ્યાપચ્યા થઈ જાય છે.

આ કંઈક એ બાબત છે કે જે દેવે આપણને કદીયે કરવાની કહી નથી. જો આપણે તેઓના ઈરાદાઓને પૂરા કરવાની કાળજી લઈશું તો તેઓ આપણી કાળજી લેશે. આપણે તેઓનું યોગ્ય રીતે પ્રતિનિધિત્વ કરવાની ઉપર લક્ષ આપવાનું છે,

પણ જો આપણે પ્રેમમાં ચાલતા ન હોય તો તે અશક્ય બની જાય છે. જ્યારે આપણે તે પ્રમાણે કરીએ છીએ ત્યારે તેઓ આપણા શત્રુઓથી છુટવાને માટે તથા આપણી તણાવયુક્તિ પરિસ્થિતિની સાથે કામ લેવાને માટે આપણને ડહાપણ આપે છે.

દેવ હંમેશા આપણને પોતાના પ્રશ્નોને ઉકેલવાની ક્ષમતા આપતા હોતાં નથી, પરંતુ જ્યારે આપણે પોતાના પ્રશ્નોને ઉકેલવામાં અસમર્થ હોઈએ છીએ ત્યારે દેવ આપણને બીજાઓના પ્રશ્નોને ઉકેલવાને માટે સક્ષમ બનાવતા હોય છે.

મારા પોતાના જીવનમાં પણ હું મારા પ્રશ્નોમાં અટવાયેલી હતી. હું મારા સઘળાં પ્રશ્નોના ઉકેલ લાવવાને માટે પ્રયત્નો કરી રહી હતી, ને હું વિચારતી હતી કે એક વાર મારું જીવન આ પ્રશ્નોમાંથી નીકળી જાય ત્યાર પછી હું બીજાઓની સેવા કરવાને માટે આગળ વધી શકીશ પણ હકીકત એ છે કે ત્યાં હું પાછી પડી હતી, અને ઘણા બધાં આ પ્રમાણે જ કરતાં હોય છે.

મારે મારી ચિંતાઓને દેવ પર નાખીને, મારા જીવનમાંની પરિસ્થિતિઓમાં તેઓએ મને જે કરવાને કહ્યું હતું તે કરવાની જરૂર હતી, પણ મારે તે પ્રશ્નોમાં ગૂંચવાય જવાનું નહોતું. મારે બીજા કોઈની મદદ કરીને તેઓના જીવનોમાં બી વાવવાની જરૂર હતી કે પાછળથી દેવ મારા પોતાના જીવનમાં કાપણીના સમયો લાવે.

આપણે પ્રેમ સહિત શેતાનની સામે કૂચ કરવી જોઈએ.

તમે તમારા પ્રેમને ઠંડો થવા દેશો નહિ. તમે લગ્નજીવનમાં તથા સગાસ્નેહીઓ ને મિત્રો સાથેના સંબંધોમાં તમારો પ્રેમ પ્રદીપ્ત કરો. તમે એ લોકો સુધી પહોંચી જાઓ કે જેઓ જરૂરિયાતમાં છે તથા જેઓ ઘવાયેલા છે. લોકોને માટે પ્રાર્થના કરો, તેઓને આશીર્વાદ આપો. તમે ત્યાં સુધી વૃધ્ધિ પામો કે, સવારે ઉઠતાની સાથે જ તમારું હૃદય એ વિચારોથી ભરાઈ ગયેલું હોય કે આજે હું કઈ રીતે કોઈકને આશીર્વાદિત કરી શકીશ.

સ્વાર્થીપણાને યુદ્ધ જીતવા દેશો નહિ

“કેમ કે જોકે અમે દેહમાં ચાલીએ છીએ તો પણ અમે દેહ પ્રમાણે લડાઈ કરતાં નથી.” અને માત્ર માનવીય હથિયારો વાપરતા નથી.

“કેમ કે અમારી લડાઈનાં હથિયાર સાંસારિક નથી, (માંસ અને રક્તના હથિયાર) પણ દેવનીસહાયથી કિલ્લાઓને તોડી પાડવાને તથા તેનો નાશ કરવાને તેઓ સમર્થ છે.”

“અમે વિતંડાવાદોને તથા દેવના સત્ય જ્ઞાનની વિરુદ્ધ જે કંઈ માથું ઊંચકે છે તેને તોડી પાડીએ છીએ, અને દરેક વિચારને વશ કરીને ખ્રિસ્તની આધીનતામાં લાવીએ છીએ.”

- ૨ કરિંથી ૧૦:૩-૫

ચોક્કસ રીતે, આપણે યુદ્ધમાં છીએ. બાઈબલ આપણને એમ શીખવે છે કે આપણી લડાઈના હથિયાર સાંસારિક કે સ્વાભાવિક નથી પણ દેવના પરાક્રમ વડે સઘલાં કિલ્લાઓને તે તોડી પાડી શકે છે.

આપણા જીવનોમાંનો ઠંડા પ્રેમનો કિલ્લો પણ આપણે તોડી પાડવો જ જોઈએ.

અહીં પમી કલમ, દરેક વિચારોને કે જે દરેક વસ્તુને કે જે પોતાને દેવના જ્ઞાનની વિરુદ્ધ ઉઠાવે છે તેને તોડી પાડવાની વાત રજૂ કરે છે. આત્મિક યુદ્ધમાં ખોટા વિચારોને “તોડી પાડવા”ની બાબત અતિ આવશ્યક છે. સ્વાર્થી, સ્વકેન્દ્રપણું અને “એમાં મારે શી લેવાદેવા” પ્રકારની વિચારધારા ચોક્કસપણે તોડી પાડવાને યોગ્ય છે.

ગલાતી ૬:૧૦ આપણને કહે છે કે આપણે સતત એ સભાનતામાં રહેવું જોઈએ કે આપણે બીજાઓને કઈ રીતે આશીર્વાદિત કરી શકીએ. મને એ કહેતા દુઃખ થાય છે કે આપણું વલણ એવું હોય છે કે બીજી કોઈપણ બાબતના કરતાં આપણું મન પોતાની ઉપર વધુ ધ્યાન આપતું હોય છે.

હું માનું છું કે, શેતાને મંડળીની વિરુદ્ધ અત્યાધુનિક ઢબે આત્મિક યુદ્ધ આરંભેલું છે કે જેમાં લોકોને છેતરવાને માટે તે માનવતાવાદ, ભૌતિકવાદ અને સર્વત્ર ફેલાયેલ સ્વાર્થીપણાનો ઉપયોગ કરી રહ્યો છે. તેની આ કુયુક્તિઓની વિરુદ્ધ આપણે જીત મેળવવી જ રહી, અને જીત મેળવવાનો એક જ રસ્તો છે કે આપણે ખંતથી પ્રેમમાં ચાલીએ. આપણે એ જાણવું જ રહ્યું કે ભલાઈ થકી જ આપણે ભૂંડાઈને હરાવી શકીએ છીએ. (રોમન ૧૨:૨૧)

જ્યારે આપણે સહન કરી રહ્યાં હોઈએ ત્યારે પોતાને તથા પોતાના પ્રશ્નોને ભૂલી જઈને બીજાઓને માટે કાંઈક કરતાં રહેવું, એ શેતાનને હરાવવાના માટેની પરાક્રમી બાબતોમાંની એક છે કે જે આપણે કરી શકીએ છીએ.

ઈસુ જ્યારે વધસ્તંભ પર ભારે યાતના સહી રહ્યા હતાં ત્યારે પણ તેઓએ પાસે રહેલા ચોરને દિલાસો આપ્યો. (લૂક ૨૩:૩૯-૪૩)

જ્યારે લોકો સ્તેફનને પથ્થરે મારી રહ્યાં હતાં ત્યારે પણ તેણે દેવને પ્રાર્થના કરી કે તે લોકોના પાપનો દોષ તેઓના માથા પર ન મૂકશો. (પ્રે.કૃ. ૭:૫૯, ૬૦)

જ્યારે પાઉલ તથા સિલાસ કેદખાનામાં હતાં ત્યારે તેઓએ દરોગાની સેવા કરવાને માટે સમય આપ્યો. અને જ્યારે દેવે તે પરિસ્થિતિમાં દરમિયાનગીરી કરી અને એક ભયંકર ધરતીકંપે તેઓના બંધનો તથા કેદખાનાના દરવાજા ઉઘાડી દીધાં કે તેઓ બહાર નીકળી શકે ત્યારે તેઓએ ત્યાં જ ઊભા રહેવાનું નક્કી કર્યું કે જેથી તેઓ દરોગાને સુવાર્તા આપી શકે. તેઓને માટે ભાગી છૂટવાનું પરીક્ષણ કેટલું ભારે હશે કે

જ્યાં તેઓને ભાગી છૂટવાની પૂરી તકો હતી. તેઓના માટે બીજા કોઈપણ કરતાં પોતાનું જ હિત જોવાનું પરીક્ષણ પણ કેટલું ભારે હશે. તેઓના આ પ્રેમભરેલ કૃત્યે તે દરોગાને એ પૂછવાને માટે પ્રેર્યો કે તારણ પામવાને તે શું કરે, અને છેવટે તે તથા તેના ઘરનાં સર્વે નવો જન્મ પામ્યાં (તેઓના હૃદયોમાં ઈસુને સ્વીકાર્યા) (પ્રે.કૃ. ૧૬:૨૫-૩૪).

હું માનું છું કે ઈસુ ખ્રિસ્તની મંડળી તરીકે અને આ પૃથ્વી પરના તેઓના શરીર તરીકે, જો આપણે સ્વાર્થીપણાની સામે લડવાનું તથા પ્રેમમાં ચાલવાનું શરૂ કરી દઈશું તો આ જગત તેની નોંધ લેવાનું શરૂ કરશે. આપણે જગતને તેના જેવા જ બનીને પ્રભાવિત કરી શકતાં નથી. પણ આપણા કેટલાં બધાં તારણ પામ્યા વગરના મિત્રો અને સગાસંબંધીઓ ઈસુને ઓળખતા થશે, જો આપણે તેઓની ટીકા કે નકાર કે અવગણના કરવાને બદલે તેઓને આપણે ખરા દિલથી પ્રેમ કરીશું? હું માનું છું કે તે શોધી કાઢવાનો આ સમય છે, તમને શું લાગે છે?

૧૨.

એકબીજાની સેવા કરવી એટલે દેવની સેવા કરવી

“માણસોને સારુ નહિ પણ જાણે પ્રભુને સારું છે, એમ સમજીને જે કંઈ તમે કરો, તે સઘળું ખરા દિલથી કરો.

કેમ કે તમે જાણો છો કે પ્રભુ પાસેથી (માણસો પાસેથી નહીં) તમને વારસાનો બદલો મળશે, તમે તો પ્રભુ ખ્રિસ્તની (મસિહાની) સેવા કરો છો.

- કલોસ્સી ૩:૨૩, ૨૪

એક સવારે હું ઉઠીને કોફી બનાવવા જતી હતી, ત્યારે મેં અનુભવ્યું કે, પ્રભુ મારા હૃદયમાં ભારપૂર્વક કહી રહ્યાં છે કે, હું ડેવને માટે ફૂડ સલાહ બનાવું. અમારી કામવાળી તે દિવસે રજા પર હતી અને ડેવને સવારે ફૂટસલાહ ખાવાનું ખૂબ ગમતું હતું. પ્રમાણિકતાથી કહું તો તે સમયે હું ફૂટસલાહ બનાવવા ઈચ્છતી નહોતી. તે સમયે હું ડેવને સફરજન તથા કેળા લાવી આપી શકતી હતી પરંતુ તે સર્વને એક વાસણમાં યોગ્ય રીતે કાપીને ડેવને પીરસવા પાછળ હું સમય આપવાને ઈચ્છતી નહોતી. તે સમય હું પ્રાર્થનામાં તથા બાઈબલ વાંચવામાં ગાળવા માંગતી હતી!

કોઈવાર આપણે એમ માની લેવાની ભૂલ કરીએ છીએ કે, આજ્ઞાપાલનની જગ્યાએ આપણે કોઈ આત્મિક પ્રવૃત્તિ કરી લઈશું તો ચાલશે, અને તે આપણને વધુ આત્મિક બનાવશે, પણ ખરેખર તેવું નથી.

પ્રભુ મને ત્યાં કહી રહેલાં કે, ડેવની સેવા કરવી એ તેઓની સેવા કર્યા બરાબર છે, અને મેં ત્યાં આજ્ઞાંકિત બનીને ફૂટસલાડ બનાવ્યો.

મને આશ્ચર્ય થાય છે કે કેટલા બધાં લગ્નો છૂટાછેડામાં ન પરિણમ્યાં હોત, જો બંને જણ એકબીજાની પ્રેમભાવથી સેવા કરવાને તૈયાર હોત તો એમ લાગે છે કે આજે દરેક સ્વતંત્ર થવાને ઈચ્છે છે, અને ઈસુએ ખરેખર આપણને મુક્ત પણ કર્યા છે, પણ તેઓએ આપણને સ્વાર્થી બનવાને તથા પોતાની સેવા કરાવવાને નહિ પરંતુ બીજાઓની સેવા કરવાને મુક્તકરેલા છે.

સેવક થવાને સ્વતંત્ર

“કેમકે ભાઈઓ તમને તો સ્વતંત્રતા પ્રાપ્ત કરવાને બોલાવેલા હતા, માત્ર એટલું જ કે તે તમારી સ્વતંત્રતા શારીરિક વિષયભોગને અર્થે ન વાપરો, અને સ્વાર્થ માટે તક યા બહાનુ ન બનાવો પણ પ્રેમથી એકબીજાની સેવા કરો.

કેમકે “તું જેમ પોતા પર પ્રેમ રાખે છે તેમ તારા પડોશી પર પ્રેમ રાખ.” આ એક જ વચનમા આખા નિયમશાસ્ત્રનો સમાવેશ થાય છે.” (માનવી સંબંધો બાબતે)

- ગલાતી ૫:૧૩, ૧૪

હું ચોક્કસ મારા પતિને પ્રેમ કરું છું, પરંતુ પ્રેમમાં પરિપૂર્ણતા કોઈ પણ પ્રકારની સેવા થકી જ આવે છે.

ઈસુએ કહ્યું, “જો તમે મને પ્રેમ કરતા હશો તો મારી આજ્ઞાઓ પાળશો? (યોહાન ૧૪:૨૧). “હું ઈસુને ચાહું છું.” એમ કહેવું અને અનાજ્ઞાંકિતપણામાં ચાલવું એ છેતરપીંડી છે. શબ્દો અદ્ભૂત હોય છે. પણ પ્રેમમાં ખરી રીતે ચાલવામાં શબ્દો કરતાં કંઈક વધુ હોય છે.

હું કઈ રીતે કહી શકું કે, હું મારા પતિને ચાહું છું, જો હું તેઓને માટે કદીયે કશું પણ કરવાને ઈચ્છતી ન હોઉં તો. એ પ્રકારની જગિક વિચારધારામાં લપસી જવું સરળ છે કે, “દરેક વ્યક્તિ મારી રાહ જુએ છે” પણ હું સામા વહેણે તથા

મારા દેહના ખેંચાણની વિરુદ્ધ તરવાને તથા જે દરેક જગ્યાએ જાઉં ત્યાં સેવક બનવાને તથા આશીર્વાદનું કારણ બનવાને માટે કૃતનિશ્ચયી છું.

માથ્થી રપ:૩૪-૪૫માં ઈસુએ જે કહ્યું છે તે આપણે ન જ ભૂલવું જોઈએ.

“ત્યારે રાજા પોતાની જમણી તરફનાઓને કહેશે કે, મારા બાપના આશીર્વાદિતો આવો જે રાજ્ય જગતનો પાયો નાખ્યા અગાઉ તમારે સારું તૈયાર કરેલું છે તેનો વારસો લો.

કેમકે હું ભૂખ્યો હતો ત્યારે તમે મને ખવડાવ્યું, હું તરસ્યો હતો ત્યારે તમે મને પાણી પાયું, હું પારકો હતો ત્યારે તમે મને પરોણો રાખ્યો.

હું નાગો હતો ત્યારે તમે મને વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં, હું માંદો હતો ત્યારે તમે મને જોવા આવ્યા, હું કેદમાં હતો ત્યારે તમે મારી ખબર લીધી.

ત્યારે ન્યાયીઓ તેને ઉત્તર દેશે કે પ્રભુ ક્યારે અમે તને ભૂખ્યો દેખીને ખવડાવ્યું, અથવા તરસ્યો દેખીને પાણી પાયું? અને ક્યારે અમે તને પારકો દેખીને પરોણો રાખ્યો અથવા નાગો દેખી વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં?

અને ક્યારે અમે તને માંદો અથવા કેદમાં જોઈને તારી ખબર લીધી?

ત્યારે રાજા તેઓને ઉત્તર દેશે, હું તમને ખચીત કહું છું કે આ મારા નાના ભાઈઓમાંના બહુ નાનાઓમાંથી એકને તમે તે કર્યું એટલે તે મને કર્યું.

પછી ડાબી તરફઓને પણ તે કહેશે કે ઓ શાપિતો જે સાર્વકાલિક અગ્નિ શેતાન તથા તેના દૂતોને સારું તૈયાર કરેલો છે તેમાં તમે મારી આગળથી જાઓ.

કેમ કે હું ભૂખ્યો હતો પણ તમે મને ખવડાવ્યું નહિ, હું તરસ્યો હતો પણ તમે મને પાણી પાયું નહિ.

હું પારકો હતો પણ તમે મને પરોણો રાખ્યો નહિ, નાગો હતો પણ તમે મને વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં નહિ, માંદો તથા કેદમાં હતો પણ તમે મારી ખબર લીધી નહિ.

ત્યારે તેઓ પણ તેને ઉત્તર દેશે કે પ્રભુ ક્યારે અમે તને ભૂખ્યો કે તરસ્યો કે પારકો કે નાગો કે માંદો કે કેદમાં દેખીને તારી સેવા નહિ કરી.

ત્યારે તે તેઓને ઉત્તર દેશે હું તમને ખચીત કહું છું કે આ બહુ નાનાઓમાંથી એકને તમે તે કર્યું નહિ એટલે તે મને કર્યું નહિ.

આ જગ્યાએ ઈસુ તે વાત તદ્દન સ્પષ્ટ કરે છે. જો આપણે બીજાઓને માટે કોઈ જ ભલાઈ નથી કરી, તો આપણે ઈસુને માટે પણ કશું જ નથી કર્યું.

જ્યારે આપણે એકબીજાની સેવા કરીએ છીએ, ત્યારે ખરેખર આપણે જેઓની સેવા કરીએ છીએ તે તો ખ્રિસ્ત પોતે છે. અને આપણે એ પણ જાણવું જોઈએ કે આપણો બદલો તો તેઓના તરફથી આવે છે.

મને યાદ નથી કે તે સવારે ડેવને માટે ફૂટસલાડ બનાવવાથી મને કોઈ ચોક્કસ બદલો મળ્યો હોય. તેઓએ મારો આભાર માન્યો ખરો, પણ ભલાઈના તે કૃત્યના બદલારૂપે મારી સાથે કશું નોંધપાત્ર બન્યું નહિ. જોકે, હું ચોક્કસ માનું છું કે તે દિવસે દેવે શાંતિ, આનંદ તથા તેઓની અદ્ભૂત હાજરીના રૂપમાં મને બદલો આપ્યો.

હું ચોક્કસ છું કે દેવે ત્યાં એવું ગોઠવ્યું હશે કે જો મેં આજ્ઞાધીનતાના બીજ ન વાવ્યાં હોત તો કોઈક વ્યક્તિ મારા માટે કશુંક એ કરે કે જે તેઓએ મારા માટે ન કર્યું હોત.

આપણે એ પુષ્કળ આશીર્વાદોને ગુમાવતા હોઈએ છીએ કે જેના વિષે આપણે કદી સાંભળ્યું પણ હોતું નથી, કારણ કે બીજાઓને માટે આપણે એ સઘળું કરવાને ચૂકી જતાં હોઈએ છીએ કે, જે સઘળું લોકો આપણા પ્રત્યે કરે એવી આપણે ઈચ્છા રાખતા હોઈએ છીએ.

આપણે હંમેશા જે લોકોને આપણે આશીર્વાદિત કર્યા હોય તેઓના થકી બદલાના રૂપે પોતે આશીર્વાદિત થવાને શોધતા હોઈએ છીએ, પણ હંમેશા આ રીતે કાર્ય થતું હોતું નથી. આપણે જે કરવું જોઈએ તે આપણે દેવને માટે કરીએ અને ત્યારબાદ આપણા બદલાના માટે તેઓની આશા રાખીએ. ક્યારેક, દેવ બીજા લોકોને આપણા માટે એ કાર્ય કરવાને અટકાવશે કે જે કાર્ય આપણે તે લોકો દ્વારા થયેલું જોવા ઝંખતા હોઈએ, કારણ કે આપણી આંખો તે લોકો પર વધુ સ્થિર થયેલી હોય છે અને તે દેવની ઉપર સ્થિર થયેલી હોતી નથી.

મારા પતિ મારા પ્રત્યે ઘણાં સારા છે, તેઓ મારા માટે ઘણી ભલાઈ કરે છે, અને હું પણ તેઓ પ્રત્યે દયાળુ અને સારી બનવાનો પ્રયત્ન કરું છું.

લગ્નજીવનની શરૂઆત સારી હોવાના શરણે તે હંમેશા સારું રહેતું નથી. જો તે લગ્નને રોમાંચક રાખવામાં ન આવે તો તે રોમાંચક રહેતું નથી. બધી જ વાનગીઓ કેટલાક મસાલા વગર ફિક્કી (બેસ્વાદ) બની જાય છે અને ઘણાં લોકોનું લગ્નજીવન એકદમ ફિક્કુ હોય છે, કારણ કે તેઓ એકબીજા પ્રત્યે સુંદર કાર્યોરૂપી મસાલો તેમાં ઉમેરવાનું ચૂકી જાય છે.

જો તમારું લગ્નજીવન તમે જેવું ઈચ્છતાં હો તેવું નથી, તો હું અત્યારે જે સિધ્ધાંત કહી રહી છું તેને વ્યવહારમાં મૂકવાથી, તમે તમારા લગ્નજીવનને ધરમૂળથી બદલી શકશો. તમારાં જીવનસાથી તમારા માટે કંઈક કરે તેની તમે કદાચ રાહ જોઈ રહ્યાં હો, અને કદાચ તમે પણ હઠીલા બનીને જે તે બાબતમાં પહેલ કરવાને ઈનકાર કરી રહ્યા હો, તો તમારી હઠીલાઈ કે અભિમાન છોડી દો અને તમારા લગ્નજીવનને બચાવી લો. તમારા જીવનસાથીની એ રીતે સેવા કરવાનું શરૂ કરો કે જાણે ખ્રિસ્તની સેવા કરતાં હો. તમારા જીવનસાથીને ગમતું હોય એવું જ કંઈ તમે જાણતા હો તે તમે કરો, તેઓને માટે સુંદર કપડાં પહેરો, સુંદર દેખાવાનો પ્રયત્ન કરો, હસતા રહો, ક્યક્ય કે ફરિયાદો કરવાનું બંધ કરો, તેઓને માટે નાનકડી ભેટો ખરીદો, પ્રેમભર્યા સંદેશાઓ મોકલો, સાથે આનંદપ્રમોદ કરો. તમારા લગ્નજીવન પાછળ મહેનત કરો કારણ કે જો તમે તેને સારું બનાવવાનો પ્રયત્ન નહિ કરો તો શેતાન ચોક્કસ તેને નિષ્ફળ બનાવવાનો પ્રયત્ન કરશે.

તમારા મિત્રોની સાથે તથા કુટુંબના અન્ય સભ્યોની સાથે પણ આવો પ્રયત્ન કરો. નાની નાની બાબતો સંબંધોમાં ઘણાં મોટા ફેરફારો લાવી શકે છે.

ઘણાં લોકોનું લગ્નજીવન કદીયે એવું હોતું નથી કે જેના સ્વપ્નો તેઓએ હંમેશા જોયાં હોય. આવું લગ્નજીવન બદલાય શકે છે, પણ તે સમય અને મહેનત માંગી લે છે. જો તમે તે પ્રમાણે સમય આપશો અને મહેનત કરશો તો તમે નિરાશ નહિ થાઓ.

સેવા દ્વારા મહાનતા

“પણ તમારામાં જે કોઈ મોટો થવા ચાહે, તે તમારો સેવક થાય અને જે કોઈ પ્રથમ થવા ચાહે તે સહુનો દાસ થાય.

કેમકે માણસનો દીકરો સેવા કરાવવાને નહિ પણ સેવા કરવાને ને ઘણાંની ખંડણીને સારુ પોતાનો જીવ આપવાને આવ્યો છે.”

- માર્ક ૧૦:૪૩-૪૫

દાસ એ છે, કે જે બીજાઓને લાભ કરાવવાને માટે જીવતો હોય છે અને જે બીજાના આનંદ કે પરિપૂર્ણતાને માટે બલિદાન આપતો હોય. બલિદાન, એ પરમેશ્વરના રાજ્યમાં પ્રતિષ્ઠાનું એક માત્ર પ્રતિક છે. ઈસુએ કહ્યું કે, સેવા કરવાની ભાવના વડે સેવક મહાન બને છે અને તે વગર કોઈપણ માણસ મહાન બની શકતો નથી.

મેં એકવાર સેવા કરવાના વિષયમાં, “મહાન માણસને કઈ બાબત મહાન બનાવે છે?” મથાળા હેઠળ શિક્ષણ આપતી કેસેટ્સ ખુલ્લી મૂકી હતી. પણ મને એ જાણીને પુષ્કળ દુઃખ થયેલું કે તે કેસેટ્સ વધુ પ્રમાણમાં વેચાઈ નહિ. હું માનું છું કે તેનું કારણ એ હશે કે, આપણે ઘણી બધી વાર એ બાળકોના જેવા બની જઈએ છીએ કે જેઓને રોટલી શાક ખાવાનું ગમતું ન હોય. આપણને એ બાબતો ગમતી હોય છે કે જેનો સ્વાદ સારો હોય, પણ ઘણી વાર આપણે એ બાબતોને અવગણતાં હોઈએ છીએ કે જે આપણી તંદુરસ્તીને માટે ખરેખર જરૂરી હોય.

મારા જીવનમાં એક સમયે હું શાકભાજીને અડકતી પણ નહોતી. જ્યારે હું બાળક હતી ત્યારે મને એ શીખવવામાં નહોતું આવ્યું કે શાકભાજી પણ મને ગમવું જોઈએ. મને તળેલો ખોરાક, કેક, સૂકો મેવો, બટાટા તથા માંસ ખાવાનું ગમતું હતું. તેને કારણે હું સ્થૂળકાય બની ગઈ હતી.

પાછળથી મેં એ જાણ્યું કે ફળો તથા શાકભાજી તથા એ પ્રકારનો ખોરાક મારે માટે વધુ સારો હતો. અત્યારે તો મને શાકભાજી ખાવાનું પુષ્કળ ગમે છે. જો લાંબા સમય સુધી મને તે ન મળે તો હવે મને તેની યાદ આવે છે.

પ્રેમમાં ચાલવાની તથા બીજાઓની સેવા કરવાની બાબતમાં પણ છેવટે હું આ જ પ્રકારની બનું છું. હું ઘણી વાર મારા બાળકોને કહેતી હોઉં છું, “આજે તમે મારી સાથે છો તે સારું છે, કારણ કે મને આપવાના હુમલા થાય છે.” તેઓ જાણે છે કે, એનો અર્થ એ છે કે મારા સંપર્કમાં આવતી દરેક વ્યક્તિને હું આશીર્વાદિત કરવા માગતી હોઉં છું, અને જો તેઓ હોશિયાર હશે તો તેઓ મને વળગી રહેશે અને આશીર્વાદિત થશે.

હું ઘણાં બધાં વરસો સુધી ઘણી સ્વાર્થી હતી. હું આભારી છું કે પોતાની પુષ્કળ કૃપામાં દેવ મને મદદ કરી રહ્યાં છે કે, હું પ્રેમ કરવાને નમ્ર બનવાની અગત્યતા હું શીખી રહી છું. અને તેના કરતાં વધુ અગત્યનું આ જગતમાં કાંઈ જ નથી. પ્રભુએ મારા હૃદયમાં કાંઈક કરેલું છે, અને હું આ લખી રહી છું ત્યારે લગભગ બાર વર્ષથી તેઓ મારા જીવનમાં કાંઈક કરી રહેલાં છે.

મને યાદ છે કે જ્યારે તેઓએ મારી સાથે પ્રેમમાં ચાલવા સંબંધી વ્યવહાર કરવાની શરૂઆત કરી હતી. હું તમને કહી શકું છું કે તે લાંબો, ક્યારેક અઘરો છતાંય તે ઘણો અદ્ભૂત અનુભવ હતો. તેણે મને સ્વકેન્દ્રિતપણામાંથી મુક્ત કરી હતી.

હું મારી પોતાની નાનકડી દુનિયામાં કેદ થયેલી હતી કે હું હંમેશા મારી પોતાની જ કાળજી લેવાનો પ્રયત્ન કરતી. સવારમાં ઉઠીને સૌપ્રથમ દેવને તથા બીજાઓને પોતાના મનમાં શોધવામાં કેવો અનેરો આનંદ રહેલો છે. હું ગલાતી પ:૧ને પાળવા માંગુ છું, અને જે સ્વતંત્રતાને માટે ખ્રિસ્તે મને સ્વતંત્ર કરેલી છે, તેમાં હું વળગી રહેવા માંગુ છું.

કોઈ વચન સંબંધીનું આપણી પાસે પ્રકટીકરણ હોય એનો અર્થ એ નથી, કે તે વચન સંબંધી આપણે પાછા પડી જઈ શકતાં નથી. તેથી પ્રેમમાં ચાલવાને માટે મારી જાતને હું હંમેશા સભાન રાખું છું. આ વિષય પર શીખવવાનું કે ઉપદેશ આપવાનું હું માંગું છું.

આ વિષય પરનું વાંચન મને ગમે છે અને આ વિષય સંબંધી લોકોની સાથે વાતચીત કરવી મને ગમે છે, પણ તે સર્વ કરતાં વધુ મને આ વિષયને મારા રોજંદા જીવનમાં ઉતારવાનું ગમે છે.

હું પ્રાર્થના કરું છું તમે પણ તેને તમારા રોજંદા જીવનનો એક ભાગ બનાવી શકો.

શું તમે ગુલામના જેવું અનુભવો છો?

*“માટે જો દીકરો તમને મુક્ત કરે (તમને મુક્ત માનવી બનાવે)
તો ખરેખર તમે કોઈ પ્રશ્ન વિના મુક્ત થશો.”*

- યોહાન ૮:૩૬

ઘણાં લોકો ઘરની અંદર કે તેઓના વ્યવસાયને સ્થળે પોતે ગુલામ હોય એવું અનુભવે છે. કદાચ ત્યાં એવા લોકો હોઈ શકે છે કે જેઓ તે લોકોનો અઘટિત ફાયદો ઉઠાવી રહેલા હોય પરંતુ આની પાછળ ખોટી માનસિકતા કે વલણ પણ જવાબદાર હોઈ શકે છે.

મેં એ શોધી કાઢ્યું છે કે, કેટલાક વિશ્વાસીઓ, મંડળીમાં બીજાઓને માટે ચોક્કસ કાર્યો કરવાને તથા તે કાર્યોને પોતાની સેવાઓનો જ એક ભાગરૂપ ગણવાને તૈયાર હોય છે. અને છતાંય તેઓ તે જ કાર્યો પોતાના ઘરમાં ઘરના સભ્યોને માટે કરવાને તૈયાર હોતાં નથી, કેમ કે અહીં તેઓ આમ કરવામાં નાનમ અનુભવતાં હોય છે.

કેટલાક લોકો કદાચ પોતાની મંડળીના આગેવાનોને માટે એક સેવા તરીકે ફૂટસલાહ બનાવવાને ઉત્સાહિત હોય, પરંતુ જો તે જ કામ તેઓને તેઓના કુટુંબના કોઈ વ્યક્તિને માટે કરવાનું કહેવામાં આવે, તો તેઓને લાગશે કે તેઓનો ખોટી રીતે ફાયદો ઉઠાવવામાં આવી રહ્યો છે. અથવા તો તેઓ કદાચ કોઈક બહેનને પોતાના વાહન પર બેસાડીને ચર્ચ સુધી લઈ જવામાં ઘણો ઉત્સાહ દાખવશે પણ જો તેઓને તેઓની સગી મા બેન્ક સુધી લઈ જવાનું કહે તો તેઓને કંટાળો આવશે.

હું જાણું છું કે આ સાચી વાત છે, કારણ કે આ બધાં તબક્કાઓમાંથી હું પસાર થઈ ચૂકેલી છું, અને આ બાબતો વિષે બધું જાણું છું, કારણ કે દેવ મારા પોતાના

જીવનમાં જ તે બાબતોની સાથે વ્યવહાર કરી રહ્યા હતાં. આ મહાન સત્યો મને મોંઘા પુસ્તકોમાંથી મળેલા નથી. હું તે પ્રમાણે જીવેલી છું, અને હું જાણું છું કે શું કામ કરે છે અને શું કામ નથી કરતું. સ્વાર્થીપણું કામ કરતું નથી પણ પ્રેમ કામ કરે છે.

માર્કના પમાં અધ્યાયમાં આપણે એક માણસને વિષે વાંચીએ છીએ કે જે દુષ્ટાત્માઓથી એટલો પીડિત હતો કે ઈસુએ તેનામાંથી દુષ્ટાત્માઓની સેનાને બહાર કાઢી હતી. (કલમ ૧૫) મુક્ત થયા પછી તે માણસ ઈસુ જ્યાં કહી જાય ત્યાં તેઓની પાછળ જવાને ઈચ્છતો હતો. તેણે ઈસુને આજીજી કરી કે તેઓ તેને પોતાની સાથે લે, પણ ઈસુએ તેને કહ્યું.... તારે ઘરે તારાં સગાંઓની પાસે જા, ને પ્રભુએ તારે સારું કેટલું બધું કર્યું છે, ને તારા પર દયા રાખી તેની ખબર તેઓને આપ. (કલમ ૧૮)

જ્યારે પ્રભુ આપણા માટે કંઈક અદ્ભૂત કરે, જેવું કે તેઓ આપણને બચાવે કે આપણને સાજા કરે કે આપણને કોઈક પ્રકારના બંધનોમાંથી મુક્ત કરે ત્યારે ઘણી વાર આપણે એટલા રોમાંચિત થઈ જઈએ છીએ કે આપણે સતત પ્રભુની પાસે જ રહેવાને ઈચ્છીએ છીએ. ત્યારબાદ આપણે પોતાનો સઘળો સમય બાઈબલવાંચન, પ્રાર્થના મિટિંગોમાં તથા મંડળીની પ્રવૃત્તિઓ પાછળ ગાળવા ઈચ્છીએ છીએ. ઘણીવાર આપણે ઘરે પાછા જઈને આપણા મિત્રોને એ જણાવવાનું ભૂલી જઈએ છીએ કે દેવે આપણા માટે કેટલું બધું કર્યું છે.

તમારી આસપાસના લોકો કે જેઓ તમારા સંપર્કમાં આવે છે, તેઓને તમારામાં આવી રહેલાં બદલાણને નિહાળવા દો. તેઓને જીતી લેવાને માટે તમારા કોઈપણ શબ્દો કરતાં તે બાબત વધુ અસરકારક રહેશે, અને ખાસ તો એ શબ્દો કરતાં કે જે શબ્દોની સાથે કોઈ પણ કૃત્યો સામેલ નથી.

શું તમે શહીદના જેવું અનુભવો છો?

“તેથી ભાઈઓ, હું તમને વિનંતી કરીને કહું છું કે દેવની દયાની ખબર તમે તમારા શરીરોનું જીવતું, પવિત્ર તથા દેવને પસંદ પડે એવું અર્પણ કરો, એ તમારી બુદ્ધિપૂર્વક સેવા છે.”

- રોમન ૧૨:૧

શહીદ, એ પરાક્રમી અને મુશ્કેલીઓને સતત સહેનારો હોય છે, અને કેટલાક ક્રિસ્તાઓમાં તો તે એ વ્યક્તિ હોય છે કે જે દરેકને જણાવતો રહે છે કે તે સહન કરી રહ્યો છે.

લોકો મારા માટે કશુંક કરે અને પછી તેઓ પોતાના શબ્દો કે વલણ દ્વારા મારી આગળ એ પ્રગટ કરે કે તેઓ મારા માટે જે કરી રહ્યાં છે તે ખરા હૃદયથી કરી રહ્યાં નથી, તો તે બાબત મને ગમતી નથી. જો કોઈક મને આશીર્વાદિત કરતો હોય તો હું ઈચ્છું કે તે વ્યક્તિ ખુશીથી તે પ્રમાણે કરે.

રોમન ૧૨:૧ પ્રમાણે દેવ જીવતા અર્પણો શોધી રહ્યાં છે નહિ કે શહીદોને

હું એક સમયે એક સ્ત્રીને ઓળખતી હતી કે જે પોતાના કુટુંબમાં એક ગુલામ હોય એવું અનુભવી રહી હતી અને તેણીનું વલણ ચોક્કસપણે તેણી શહાદત વહોરતી હોય એવું હતું. એટલે કે તેણી સતત મરી રહી હોય તેવી રીતે યાતનામાં કે દુઃખમાં જીવતી હતી. તેણીના મુખેથી એ કથા સાંભળી સાંભળીને હું થાકી ગઈ હતી કે તેણીએ ઘરનાઓને માટે કેટકેટલું કર્યું અને બદલામાં તેણીના ઘરનાંઓએ તેણીને કેવો બદલો આપ્યો. હું કહી શકું કે તેણીએ એક એવું ખાતું ખોલ્યું હતું કે જેમાં તેણી એક બાજુએ તેણીએ લોકોને માટે શું શું કર્યું તેની નોંધ રાખતી અને તેની સામે તે લોકોએ તેણીને માટે શું શું કર્યું તેની નોંધ રાખતી. અને છેવટે, તેણી પોતાના લગ્નજીવનને તથા પોતાના બાળકોની સાથેના સંબંધોને પાયમાલ કરવામાં સફળ થઈ.

ખરા શહીદો તો જાણતાં પણ હોતા નથી કે તેઓ શહીદ છે. તેઓ દેવની ઈચ્છા પૂરી કરવાને ખુશીથી સહન કરતાં હોય છે. તેઓ કોઈનું પણ ધ્યાન ખેંચ્યા વગર કે પોતે તેની નોંધ પણ રાખ્યા વગર સહન કરતાં હોય છે. તેઓ પોતાની જાતને તથા પોતાના બલિદાનોને સાવ સરળતાથી લે છે. જ્યારે સામે પક્ષે દંભી શહીદો તેઓના તથા “તેઓએ આપેલા બલિદાનો”ના સિવાય બીજું કશું યે વિચારતા હોતા નથી.

આપણી સૌથી મોટી મુશ્કેલી એ છે કે આપણે પોતાની જાતને વધુ પડતું પૂછ્યાં કરીએ છીએ કે તેને કેવું લાગે છે.

કોઈકે હાલમાં જ મને પૂછ્યું હતું કે, તમારા સેવાકાર્યના ભાગરૂપે તમારે જે બધી મુસાફરીઓ કરવી પડે છે તે તમને કેવી લાગે છે. તે સમયે મારા કુલ સમયના ૬૦ ટકા સમય હું ઘરથી દુર રહેતી હતી. મેં જ્યારે તે પ્રશ્નનો જવાબ આપવાનો પ્રયત્ન કર્યો ત્યારે હું ખરેખર આશ્ચર્યચકિત થઈ ગઈ. મને તે સમયે જ ખ્યાલ આવ્યો કે, ઘણાં બધાં લાંબા સમયથી મેં મારી જાતને એ પૂછ્યું જ નહોતું કે તેને સેવાકાર્યના ભાગરૂપે આટલી બધી મુસાફરીઓ કરવાનું કેટલું ગમે છે, જાણે કે મેં સાહજિકતાથી મારી જાતને તે માટે તૈયાર કરી લીધી હતી.

સૌપ્રથમ, દેવ આપણા દ્વારા શું કરાવવા માંગે છે તે આપણે શોધવાની જરૂર છે, ત્યારબાદ આપણે તે પ્રમાણે કરવું જોઈએ. પણ આપણે જે બધાં બલિદાન આપવા પડતાં હોય તેનો આપણે ઢંઢેરો ન પીટવો જોઈએ.

પોતાના જીવનોમાં દેવનું તેડું પરિપૂર્ણ કરનારા સર્વ લોકોએ તે તેડું પરિપૂર્ણ કરવાને કોઈ ને કોઈ રીતે તો બલિદાન આપવું જ પડતું હોય છે. અને ઘણી બધી વાર તેઓના કુટુંબોએ પણ તેઓના તેડાને પરિપૂર્ણ કરવાને માટે બલિદાન આપવું જ પડતું હોય છે.

મારા બાળકોને એ બલિદાન આપવું પડતું હતું કે જેને જગત “સ્વાભાવિક માતા” તરીકે ઓળખાવે છે. મારા પતિને માટે હું ચોક્કસ “સ્વાભાવિક પત્ની” નહિ જ હોઉં. વાસ્તવિકતામાં જોઈએ તો અમારા જીવનોમાં ઘણી ઘણી બાબતોમાં અસામાન્યતા હતી પણ અમે બધાં અમે એ કપરી પરિસ્થિતિઓ મધ્યેથી પસાર થયા, અને આજે મુશ્કેલ પરિસ્થિતિઓમાં પણ છોડી નહિ દેવાના આશીર્વાદોને અમે બધાં લાણી રહ્યાં છે.

હું એક સારી પત્ની અને એક સારી માતા હતી, છતાંય જગિક ધારાધોરણે પ્રમાણે કદાચ સ્વાભાવિક પત્ની કે માતા નહોતી. મારા જીવનમાં દેવના તેડાને પ્રતિભાવ આપવાને માટે મારે ગમે તે બલિદાન આપવું પડ્યું, પણ કદીયે મને શહીદના જેવું લાગ્યું નહોતું અને તમને પણ ન લાગવું જોઈએ.

“સેવક બનો, શહીદ નહિ!”

સેવક થવાને જરૂર છે, પગ ધોવાની

“હવે પાસ્ખાપર્વ અગાઉ પોતાનો આ જગતમાંથી બાપની પાસે જવાનો સમય આવ્યો છે એ જાણીને ઈસુએ જગતમાં પોતાના લોક, જેઓના ઉપર તે પ્રેમ રાખતો હતો, તેઓ પર અંત સુધી પ્રેમ રાખ્યો.

બાપે સઘળાં વાનાં મારા હાથમાં સોંપ્યા છે અને હું દેવની પાસેથી આવ્યો છું અને દેવની પાસે જાઉં છું એ જાણીને

ઈસુ જમણ પરથી ઊઠે છે, અને પોતાના લૂગડાં ઉતારીને તેણે રૂમાલ લીધો, અને તેને પોતાની કમરે બાંધ્યો.

ત્યાર પછી વાસણમાં પાણી રેડીને, શિષ્યોના પગ ધોવા તથા કમરે બાંધેલા રૂમાલથી તે લૂછવા લાગ્યો.”

- યોહાન ૧૩:૧, ૩, ૪, ૫

યોહાનના ૧૩માં અધ્યાયમાં આપણે સેવાનો એક ઉત્કૃષ્ટ નમૂનો જોઈ શકીએ છીએ કે જ્યાં ઈસુ પોતાના લૂગડાં ઉતારીને, સેવકનો રૂમાલ લઈને પોતાના શિષ્યોના પગ ધોવાનું શરૂ કરે છે.

તે દિવસોમાં લોકો સેન્ડલ પહેરતાં હતાં, અને રસ્તાઓ પર પથ્થરો કે એવું કાંઈ પાથરવાનું આવતું નહિ, હકીકતમાં તો તે રસ્તાઓ ધૂળિયા હતાં. અને દિવસના અંતમાં, શિષ્યોના પગ ખરેખર ગંદા થઈ ગયા હતાં અને ત્યાં ઈસુએ તેઓના પગ ધોયાં તેઓએ શિષ્યોને એક અગત્યનો પાઠ શીખવવાને સારું આ હલકું ગણાતું કામ કરવાનું પસંદ કર્યું, અને કહ્યું... જો હું તને ન ધોઉં તો મારી સાથે તારો કોઈ લાગભાગ નથી. (કલમ ૮)

અને કલમ ૧૩માં ૧૭માં ઈસુ શિષ્યોને સ્પષ્ટ રીતે સમજાવે છે કે તેઓએ હમણાં જે કરેલું છે તેઓ અર્થ શો છે:

તમે મને ગુરુ તથા પ્રભુ કહો છો: એ તમે ખરું જ કહો છો, કેમકે હું એ જ છું.

માટે મેં પ્રભુએ તથા ગુરુએ જો તમારા પગ ધોયા, તો તમારે પણ એકબીજાના પગ ધોવા જોઈએ

કેમકે જેવું મેં તમને કર્યું, તેવું તમે પણ કરો, એ માટે મેં તમને નમૂનો આપ્યો છે. હું તમને ખચીત ખચીત કહું છું કે ચાકર પોતાના શેઠ કરતા મોટો નથી, અને જે મોકલાયેલો તે પોતાના મોકલનાર કરતાં મોટો નથી.

જો તમે એ વાતો જાણીને પાળો તો તમને ધન્ય છે. આશીર્વાદીત છે, સુખી છે, ઈર્ષા આવે તેવો છે.

હું આ શાસ્ત્રભાગમાંથી જે શીખી તે એ કે, આપણે એકબીજાને માટે કશુંક ને કશુંક કરવું જોઈએ, નહિતર ખરા અર્થમાં આપણે એકબીજાના ભાગરૂપ બની શકતાં નથી. આપણે એકબીજાની સેવા કરવાને જે કાંઈ કરીએ છીએ તે જ આપણાં સંબંધોને મજબૂતાઈથી બાંધે છે.

મારા એક ભાઈએ તેના જીવનનો શ્રેષ્ઠ સમય પાપમાં પસાર કર્યો, પરંતુ ૧૯૯૮માં તેણે પોતાનું જીવન પ્રભુ ઈસુને સોંપ્યું અને ત્યારબાદ ઘણાં મહિનાઓ સુધી તે અમારી સાથે અમારા ઘરમાં રહ્યો તેના માટે કોઈએ પણ ખાસ કશું કર્યું ન હોઈને, તેને એ ખબર જ નહોતી કે ખરો પ્રેમ શું હોય છે. અને તેથી તેને ઈસુનો પ્રેમ કેવો હોય છે તે અમારે દર્શાવવાનું હતું.

અમારા કુંટુંબે તેની ઘણી બધી કાળજી લીધી. હું ઘણી વાર તેને માટે કપડાં ખરીદતી કેમકે હું જાણતી હતી કે તેને કપડાંનો ઘણો શોખ છે તે લગભગ રોજ રાત્રે મારા ગળા પર અને મારી પીઠ પર મસાજ કરી આપતો, કારણ કે તે જાણતો હતો કે તે મને ગમે છે. તે સમયે હું પુસ્તક તૈયાર કરવાને રોજનું નવ-દશ કલાક કમ્પ્યુટર પર બેસતી હતી, તેથી મારા ગળાને મસાજની જરૂર હતી.

મારો ભાઈ અને હું ઘણાં નિકટ હતાં, ખરેખર તો મારું આખું કુંટુંબ તેની ઘણી નિકટ હતું. હું માનું છું કે અમારા સંબંધો માત્ર લોહીની સગાઈ પર નહિ પરંતુ એકબીજાની સેવા કરવાની પર બંધાયેલા હતાં.

મારો ભાઈ અને હું એકબીજાને માટે જે કરતાં હતાં, તે એકબીજાના પગ ધોવા બરાબર હતું. એકબીજાને માટે સેવક બનવા થકી આપણે એકબીજા પરનો આપણો પ્રેમ દર્શાવીએ છીએ, અને યોહાનના ૧૩મા અધ્યાયમાં ઈસુએ આપણને આ જ કરવાને કહ્યું છે.

શું તમે સેવા કરવાને સ્વતંત્ર છો?

“પણ તમારામાં જે મોટો છે તે તમારો સેવક થાય.

અને જે કોઈ પોતાને ઊંચો કરશે (ગરમાગરમ અને ખાલી અભિમાની) અને માન અપાશે તે નીચે (નમ્ર) કરાશે, અને જે કોઈ

પોતાને નીચો (નમ્ર) (પોતાના વીષે યોગ્ય અભિપ્રાય ધરાવશે અને તે મુજબ વર્તશે) કરશે તે ઊંચો કરાશે.”

- માથ્થી ૨૩:૧૧, ૧૨

ઈસુ પોતાના શિષ્યોના પગ ધોઈ શક્યાં કારણ કે તેઓ મુક્ત હતાં. એ જ વ્યક્તિ કે જે ખરેખર મુક્ત હશે અને જે અસલામતીની ભાવનામાં નહિ હોય, તે જ આવું હલકું ગણાતું કાર્ય કરી શકશે અને છતાંય તેને શરમ નહિ લાગે.

મહદંશે આપણી પ્રતિષ્ઠા તથા આપણું મૂલ્ય, આપણે જે કામ કરતાં હોઈએ તેની સાથે જોડાયેલ હોય છે અને તેથી તે આપણા માટે એ અઘરું બને છે કે આપણે આનંદથી બીજાઓની સેવા કરીએ. સામાન્ય રીતે સેવા કરવાની બાબતને ઉચ્ચ રીતે જોવામાં આવતી નથી પરંતુ ઈસુએ એમ કહ્યું છે કે તે જ સર્વમાં શ્રેષ્ઠ બાબત છે.

બીજાઓની સેવા કરવાથી તેઓ પણ પ્રેમ કરવાને મુક્ત બને છે તે ગમે તેવા દુશ્મન વ્યક્તિને પણ હથિયાર વગરનો કરી દે છે. આવી વ્યક્તિ જ્યારે જાણે છે કે તેની પ્રેમપૂર્વક સેવા થઈ રહી છે ત્યારે તેના આશ્ચર્યના મનોભાવોને નિહાળવા એ ખરેખર આનંદદાયક હોય છે.

જો કોઈ વ્યક્તિ સારી રીતે જાણતી હોય કે તેણે આપણું નુકશાન કરેલું છે અને જો આપણે તેની ભૂંડાઈને બદલે ભલાઈ કરીએ, તો આપણી આ ભલાઈ એ સઘળી દિવાલોને તોડી પાડવાનું શરૂ કરે છે કે જે તેણે તેના મનમાં ઊભી કરેલી હોય છે. વહેલો કે મોડો તે આપણી પર ભરોસો મૂકવાનું શરૂ કરશે અને ખરો પ્રેમ શું હોય છે. તે આપણામાંથી શીખવાનું શરૂ કરશે. અને સેવક બનવા પાછળનો સમગ્ર ઉદ્દેશ્ય એ છે કે, દેવે પોતાનો જે પ્રેમ આપણી આગળ પ્રદર્શિત કરેલો છે તેને આપણે બીજાઓની આગળ પણ પ્રદર્શિત કરીએ, કે જેથી તેઓ પણ તે પ્રેમમાં સહભાગી થાય અને ત્યારબાદ તેઓ પણ તે પ્રેમને બીજાઓની આગળ પ્રદર્શિત કરે.

૧૩.

પ્રેમ મુક્ત કરે છે

“હવે પ્રભુ તે આત્મા છે અને જ્યાં પ્રભુનો આત્મા છે ત્યાં સ્વતંત્રતા છે.” (બંધનમાંથી છુટકારો, મુક્તિ)

- ૨ કરિંથી ૩:૧૭

પ્રેમ લોકોને બંને પ્રદાન કરે છે - મૂળ અને પાંખો. તે પોતાપણની લાગણી (મૂળ) અને સ્વતંત્રતાનો અનુભવ (પાંખો) એ બંને આપે છે. પ્રેમ બીજાઓને નિયંત્રિત કરવાની કે તેઓનો ફાયદો ઉઠાવવાની કદી પણ કોશિષ કરતો નથી. તે બીજાઓના ભવિષ્યને જોખમમાં મૂકીને કદી પણ પરિપૂર્ણતા સુધી પહોંચવાનો પ્રયત્ન કરતો નથી.

કેટલા બધાં માબાપ પોતાના સંતાનોને એ પૂરું કરવાને ધકેલે છે કે, જે અતૃપ્ત ઈચ્છાઓ પરિપૂર્ણ કરવાને સંતાનો તૈયાર હોતાં નથી.

એક પિતા વ્યવસાયિક રીતે બાસ્કેટ બોલના ખેલાડી બનવા માંગતા હતાં, પણ તેઓ તે બની શક્યાં નહિ, અને તેથી અત્યારે તેઓ પોતાના દીકરાને એ બનાવવાને પ્રયત્ન કરી રહ્યાં છે કે જે તે પોતે બનવા માંગતા હતાં. પરંતુ તે દીકરો રમતગમતમાં તેના પિતા કરતાં ઓછી ક્ષમતા ધરાવે છે, અને તેને કોઈપણ પ્રકારની રમતમાં પ્રવીણતા હાંસિલ કરવાની કોઈ જ મહત્વાકાંક્ષા નથી.

એક માતા તેણીની દીકરીને લોકપ્રિય બનાવવા માંગે છે કારણ કે તેણી પોતે કદીયે લોકપ્રિય હતી નહિ. તેણી પોતાની દીકરીને શાળાકક્ષાએ સાંસ્કૃતિક જૂથોમાં

જોડાવાને તથા પુષ્કળ એવી ઈતર પ્રવૃત્તિઓમાં ભાગ લેવાને ફરજ પાડે છે.

તેણીએ સઘળું કરવા માંગે છે કે જેને લઈને તેણીની દીકરી સઘળાં “સન્માનીય” ગણાતા લોકોની સાથે હોય. પણ તેણીની દીકરી કદાચ શાંત, શરમાળ અને પડદાં પાછળ રહેવાનું જેને ગમતું હોય તેવી પણ હોય.

ઘણી સ્ત્રીઓ પોતાના પતિઓને બિઝનેસમાં સફળતાની સીડી પર ચઢવાને કે રાજકારણમાં નામ કમાવવાને માટે ધકેલતી હોય છે. ઘણાં પતિઓ પણ પોતાની પત્નીઓને એ બનવાને કે એ કરવાને ફરજ પાડતા હોય છે કે, જેમાં તેઓની પત્નીઓને દૂર સુધી કોઈ જ રસ હોતો નથી.

ખરો પ્રેમ કાંઈ આ રીતે કાર્ય કરતો નથી. તે બીજાઓને ભોગે વ્યક્તિગત સંતોષ મેળવવાનો પ્રયત્ન કરતો નથી.

જો તમે અને હું ખરેખર કશાકને ચાહીએ છીએ તો આપણે તેને મુક્ત કરી દેવાનું જોખમ લેવું જ જોઈએ. જો તે ખરેખર આપણું જ હશે તો તે આપણી પાછળ પાછળ આવશે.

“પાંજરામાં પૂરાયેલું પક્ષી ઊડી શકતું નથી!”

તમારા જીવનમાંના લોકો, તમારા માટે નહિ પરંતુ દેવના મહિમાને માટે જે કાંઈ બની શકતાં હોય, તે બની શકે તે માટે તમે તેઓને મુક્ત કરો.

છૂટકારાની જાહેરાત કરો

“પ્રભુ યહાવાનો આત્મા મારા પર છે કારણ કે દીનોને વધામણી કહેવા સારું ભગ્ન હૃદયવાળાને સાજા કરવા તથા બાંધવા સારું બંદીવાનોને (શારીરીક અને આત્મિક) છૂટકારાની તથા કેદીઓને કેદખાનું ઊઘડવાની ખબર પ્રસિદ્ધ કરવા સારું યહોવાએ મને અભિષેકત અને લાયક કર્યા છે.”

- યશાયા ૬૧:૧

ઈસુએ કહ્યું કે તેઓને દેવ તરફથી છૂટકારાની ખબર આપવાને સારું મોકલવામાં આવ્યાં છે વિશ્વાસીઓ તરીકે આપણે પણ તે જ કરવાનું છે - લોકો

પોતાના જીવનોમાં દેવના ઈરાદાઓ પરિપૂર્ણ કરે તે માટે તેઓને મુક્ત કરવા, નહિ કે તેઓને આપણા નિયંત્રણ હેઠળમાં લાવવાને માટે.

પાઉલે કહ્યું કે, તે બીજા બધાથી સ્વતંત્ર હતો પણ તે ખ્રિસ્તને ખાતર (તેઓને ખ્રિસ્તને માટે જીતી લેવાના ઈરાદાસર) તે સર્વનો દાસ થયો. (૧ કરિંથી ૯:૧૯)

મેં એ શોધી કાઢ્યું છે કે, હું ઈચ્છતી હોઉં તે પ્રમાણે જ લોકો પાસે કરાવવાથી હું દેવને માટેના દ્વાર બંધ કરી દઉં છું કે તેઓ તે લોકોના હૃદયની સાથે વાત કરે. હું તેઓના દ્વારા જે કરાવવામાં માંગતી હોય તે પ્રમાણે તેઓ કરે પણ ખરાં, છતાંય પ્રત્યેક પોતાની પસંદગી પ્રમાણે કરવા માંગે છે.

છુટકારાની જાહેરાત કરો. લોકોને મુક્ત કરો અને જુઓ કે તેઓ શું કરે છે.

સ્વતંત્રતાની ભેટ

“વળી હમણાં જ તમે કર્યા હતા, ને તમે દરેકે પોતાના પડોશીનો છુટકારો જાહેર કરીને જે મારી દૃષ્ટિમાં યોગ્ય છે તે કર્યું હતું.”

- યર્મિયા ૩૪:૧૫

વર્ષો સુધી મારા પતિ અને બાળકોને અમુક પ્રકારના બનાવવાને માટે મેં પુષ્કળ પ્રયત્નો કર્યા, ત્યાં સુધી કે મને એ જણાયું કે આ કૃત્યો પ્રેમના નહિ પણ સ્વાર્થીપણાનાં છે. પણ હું મારી જાતને કહેતી કે, દેવે તેઓને માટે રાખેલી શ્રેષ્ઠ બાબતો જ હું તેઓને માટે ઈચ્છું છું, જોકે, આ નક્કી પણ હું જાતે જ કરતી અને તે લોકોની ઉપર તે બાબતો લાદી દેવાનો હું પ્રયત્ન કરતી.

નીતિવચનો ૨૨:૬ આપણને શીખવે છે કે આપણે આપણા બાળકોને એ માર્ગમાં ચાલવાને તૈયાર કરવા જોઈએ કે જે માર્ગમાં તેઓએ ચાલવું જોઈએ, અને જ્યારે તેઓ વૃધ્ધ થશે ત્યારે પણ તે માર્ગમાંથી તેઓ ખસશે નહિ. એફેસી ૬:૪ આપણને કહે છે કે આપણે આપણા બાળકોને ચીડવવા કે ઉશ્કેરવા જોઈએ નહિ. કે જેથી તેઓ હતાશ થઈ જાય પણ આપણે તેઓને પ્રેમપૂર્વક તથા પ્રભુની શિસ્તમાં, સલાહમાં, તાલીમમાં તથા ભયમાં ઉછેરવા જોઈએ.

આવા શાસ્ત્રભાગો એ યોગ્ય વલણોની ઉપર પ્રકાશ ફેંકે છે કે જે વલણો માબાપ તરીકે આપણા બાળકો પ્રત્યે આપણા હોવા જોઈએ.

નિખાલસતાથી કહું તો, હું મારા બાળકોને આ રીતે ઉછેરી રહી નહોતી. હું ઈચ્છતી હતી કે તેઓ સર્વ ઉપદેશકો બને અને હું તેઓની ઉપર દબાણ કરતી કે તેઓ એ દિશામાં વળે, પણ એ પ્રમાણે બને એવું લાગતું નહોતું.

ખરેખર અત્યારે મને ખ્યાલ આવે છે કે જો તે પ્રમાણે બન્યું હોત તો હું વધુ આશીર્વાદિત થઈ શકી ન હોત. અત્યારે મારા બાળકોમાંનું દરેક મિનિસ્ટ્રીમાં અલગ અલગ કાર્યો કરે છે, કે જે મને પુષ્કળ મદદરૂપ છે. અને જો મેં તેઓને મારા માર્ગે વાળ્યા હોત તો હું આજે ખરેખર કશુંક ગુમાવત. તેઓમાંના બેની પાસે સારી રીતે બોલી શકવાનું કૃપાદાન છે - એકને લોકોની સમક્ષ બોલવામાં કશો રસ નથી. અને બીજાએ હજી તેના મનને આ માટે તૈયાર કર્યું નથી. નિયંત્રણ દેવનું છે અને તેથી હું ખુશ છું. બીજાઓને નિયંત્રણમાં રાખવા એ અઘરું કાર્ય છે.

બીજાઓને સ્વતંત્રતાની ભેટ આપો, અને લોકો તેને માટે તમને પ્રેમ કરશે. જો કે, એનો અર્થ એ નથી થતો કે આપણા કર્મચારીઓને તથા આપણા બાળકોને તેઓ જે કાંઈ ઈચ્છે તે કરવા દેવું, પણ એનો અર્થ એ છે કે આપણે આ જગ્યાએ યોગ્ય સંતુલન રાખતા શીખવું જોઈએ.

બાઈબલમાં સ્વતંત્રતા માટેના ગ્રીક ભાષાંતરને, “ઢીલું કરવું (અંકુશ કે સત્તા)” તરીકે વ્યાખ્યાયિત કરેલું છે. તમારા ઘરનું તથા તમારા ધંધાના સ્થળનું વાતાવરણ આવું હળવું બને તેની ખાત્રી રાખો, નહિ કે એવું વાતાવરણ કે જેમાં દરેક વ્યક્તિ એવું અનુભવતો હોય કે જો તેઓ દરેક સમયે તમને ખુશ કરે તેવું નહિ કરી શકે તો?

કઠોર નહિ પણ થોડા હળવા બનો. બીજાઓને સ્વતંત્રતાની ભેટ આપો.

બીકને પ્રેમ વડે હરાવો

“કોઈએ માત્ર પોતાનું જ નહિ, પણ દરેકે બીજાનું હિત ફાયદો, નફો જોવો જોઈએ.” (તે પોતાના પડોશીની સુખાકારી જુએ)

- ૧ કરિંથી ૧૦:૨૪

બીક આપણામાંના મોટા ભાગનાઓને અટકાવે છે. આપણને એ બીક સતાવતી હોય છે કે જો આપણી જાતે પુષ્કળ મહેનત નહિ કરીએ તો આપણે જે

ઈચ્છીએ છીએ તે કદીયે આપણા જીવનોમાં આપણે હાંસિલ કરી શકીશું નહિ. આપણે કદીપણ પોતાની ઓળખ બીજી વ્યક્તિના જેવી બનાવવાનો પ્રયત્ન ન કરવો જોઈએ, અને એ જ રીતે આપણે પોતાની ઓળખને બીજી કોઈ વ્યક્તિની ઉપર ઠોકી બેસાડવી ન જોઈએ.

સૌપ્રથમ ઓળખો કે તમે કોણ છો, ત્યારબાદ તમારામાં જે કંઈ છે તેનો મહત્તમ ઉપયોગ કરવાને તમે મુક્ત બનો, પરંતુ દેવની સાથેના તથા લોકોની સાથેના વ્યવહારમાં બીક નહિ પણ વિશ્વાસ રાખવાનું શીખો. તમે એ બીક રાખશો નહિ કે જો તમે તમારા સ્વપ્નો નહિ કરી શકો તો તમે તમારું જીવન ગુમાવી બેસશો.

મારે કે તમારે બીજા કોઈ પણ માણસના ભવિષ્યને અંકુશમાં લેવાનો પ્રયત્ન ન કરવો જોઈએ. એ અધિકાર આપણો નથી, અને દેવ તે ચલાવી લેતાં પણ નથી. બીજાઓની ઉપર હકારાત્મક રીતે અસર જન્માવવાને કોશિષ કરો. તેઓ જે કંઈ બની શકતા હોય તે તેઓ બની શકે તે માટે તેઓને મદદ કરો પરંતુ તમારી હદને ઓળંગશો નહિ અને તેઓની સ્વતંત્રતાને છીનવી લેશો નહિ.

બીક એ એવી લાગણી છે કે જે આપણને જીવનમાં સૌથી વધુ અસર કરે છે, પરંતુ તે બદલાઈ શકે છે. આપણને શાની બીક લાગે છે - તંગી પડશે કે એકલા પડી જઈશું, દુઃખ પડશે કે ખોટ જશે? લોકો હંમેશા આપણા જીવનોમાં રહે, તે રીતે આપણે તે લોકોનો ઉપયોગ કરવાનો પ્રયત્ન કરીએ છીએ. આપણે હંમેશા તેઓને આપણી પર આધારિત રાખવા માંગીએ છીએ કે જેથી આપણી કદીયે તેઓની પર આધારિત ન બનવું પડે.

કેટલાક માબાપો પોતાના બાળકોને પોતાના અંકુશમાં રાખવાને પુષ્કળ પ્રયત્નો કરે છે, અને તેઓ અંતે પોતાના બાળકોને ગુમાવી બેસે છે.

અમારું કુટુંબ મોટા ભાગના સમયે ભેગું હોય છે, પણ અમારામાં દરેકને સ્વતંત્રતા છે. અમે એક બીજાના જીવનોમાં ઘણાં ઓતપ્રોત થઈ ગયેલાં છીએ પરંતુ અમે એકબીજાની ઉપર અંકુશ મેળવવાનો પ્રયત્ન કરતાં નથી.

દેવ આપણને જે કંઈ આપે તેને, આપણે ઢીલા હાથે પકડી રાખવાને શીખવું જ જોઈએ. જો આપણે કશાયની માલિકી ધરાવતાં નથી તો આપણે કશુંયે ગુમાવી શકતાં નથી. આપણા બાળકોની ઉપર આપણે કારભારીઓ છીએ, નહિ કે

માલિકો, ખરેખર તો તેઓ દેવના છે, અને દેવે તેઓને સ્વતંત્ર ઈચ્છાની ખાસ ભેટ આપેલી છે. આપણે લોકોને પ્રેમ કરતાં શીખવું જ રહ્યું - નહિ કે તેઓને ખરીદી લેતાં, કે પછી તેઓને આપણા બીબામાં ઢાળી દેતાં.

પ્રેમનો મહાન યોદ્ધો એ છે કે જે લોકોને મુક્ત કરી શકવાને સક્ષમ હોય, તે મુક્ત કરે છે, કારણ કે તેણે પોતે પોતાની જાતને દેવના પ્રેમ થકી મુક્ત કરેલી છે.

હું એ સ્વતંત્રતાની પુષ્કળ કદર કરું છું કે જે મને ઈસુએ આપેલી છે. હું ઈચ્છું છું કે દરેક વ્યક્તિ તે જાણે અને તેમાં રહેલો આનંદ તે અનુભવે.

સારાંશ

“હવે વિશ્વાસ, આશા તથા પ્રીતિ એ ત્રણે ટકી રહે છે (વિશ્વાસ - માણસની દેવની તથા દૈવી બાબતોની સાથે સંબંધોમાંના ખાત્રી, માન્યતા, આશા-અનંતકાળિક તારણની આનંદિત અને ખાત્રીબદ્ધ અપેક્ષા, પ્રેમ - દેવના આપણા માટેના તથા આપણામાંના પ્રેમને લઈને, દેવ તથા માણસ પ્રત્યેનો ખરો ભાવ) પણ તેઓમાં પ્રીતિ શ્રેષ્ઠ છે.”

- ૧ કરિંથી ૧૩:૧૩

આપણે જેમ જોયું તેમ, પ્રેમ એ જીવનમાંની સર્વશ્રેષ્ઠ બાબત છે, અને પ્રેમમાં ચાલવાની બાબત આપણા જીવનનું મુખ્ય ધ્યેય હોવું જોઈએ. દેવ પ્રેમ છે, અને તેઓ ઈચ્છે છે કે આપણે એકબીજાની ઉપર પ્રેમ રાખીએ. (૧ યોહાન ૪:૧૧, ૧૬). આપણે દેવનો પ્રેમ પ્રાપ્ત કર્યા પછી જ આપણે બીજાઓને પ્રેમ કરી શકીએ છીએ. તેમ કરવાને માટે આપણે એ સમજવું જોઈએ કે તેઓ આપણને પ્રેમ કરે છે અને પછી તે પ્રેમને આપણે સ્વીકારવો જોઈએ. જ્યારે આપણે તેમ કરીએ છીએ ત્યારે આપણે પ્રેમમાં જીવવાની શરૂઆત કરીએ છીએ અને અહીં આપણે નવી રીતે જીવવાનું શરૂ કરીએ છીએ - નવી રીતે વિચારવું નવી રીતે બોલવું ચાલવું અને નવી રીતે વર્તન કરવું.

પ્રેમ અલગ અલગ ઘણી રીતે વ્યક્ત થઈ શકે છે, પરંતુ તેમાં એક વાત હંમેશા સરખી રહે છે - પ્રેમ આપનાર હોય છે. “વાઈનસ કંપલીટ એક્સપોઝીટરી ડિક્ષનેરી ઓફ ઓલ્ડ એન્ડ ન્યુ ટેસ્ટામેન્ટ વર્ડ્સ” નામનો બાઈબલનો શબ્દકોશ કહે છે કે: “પ્રેમ જે કૃત્યમાંથી ઉદ્ભવ્યો હોય તેમાંથી જ જાણી શકાય છે. દેવનો

પ્રેમ તેમના પુત્રની ભેટમાં જોઈ શકાય છે. (૧ યોહાન ૪:૯, ૧૦). પણ દેખીતી રીતે આ કોઈ આકર્ષણને કારણે ઉદ્ભવેલો પ્રેમ નથી.... પણ તે તો કોઈપણ કારણ વગર માત્ર તેઓની ઈચ્છા તથા પ્રસન્નતા પ્રમાણે તેઓએ કરેલી પસંદગી છે અને તેનું મૂળ દેવના સ્વભાવની અંદર જ છે. (પુનર્નિયમ ૭:૭, ૮)

“ખ્રિસ્તી પ્રેમ, એ પછી ભાઈઓના પ્રત્યેનો હોય કે પછી સર્વ લોકોના પ્રત્યેનો હોય તે લાગણીઓનો ઉભરો નથી, તે હંમેશા સ્વાભાવિક સુકાવ પ્રમાણે જ ચાલતો નથી તે એ લોકોની ઉપર જ પોતાને ખર્ચી નાખતો નથી કે જેઓમાં તેને કશુંક આકર્ષણ જડતું હોય. પ્રેમ સઘળાંનું હિત શોધે છે. (રોમન ૧૨:૨) અને તે કોઈનું ભૂંડું કરતો નથી. (રોમન ૧૩:૮-૧૦). પ્રેમ બધાંનું ભલું કરવાની તક શોધતો હોય છે. (ગલાતી ૬:૧૦)”

પ્રેમમાં ચાલવું, એ લોકોને માટે એટલું સ્વાભાવિક નથી (અને ખાસ કરીને તેઓ વ્યક્તિગત રીતે પરીક્ષણોમાંથી પસાર થઈ રહ્યાં હોય ત્યારે). તેમ કરવામાં મહેનત કરવી પડે છે તથા બલિદાન આપવું પડે છે. પરંતુ વિશ્વાસીઓને પવિત્ર આત્માના સામર્થ્ય થકી સજ્જ કરવામાં આવેલા છે કે જેથી તેઓ દરેક સમયે પ્રેમમાં ચાલી શકે છે.

દેવે વીતેલા વર્ષોમાં પ્રેમ વિષે મને જે શીખવ્યું છે તેમાંથી કેટલીક બાબતો મેં અહીં રજૂ કરેલી છે, પણ ચોક્કસ મેં પ્રેમમાં ચાલવા વિષેની બધી જ બાબતોને અહીં જણાવેલી નથી. મારે હજીયે આ વિષયમાં ઘણું શીખવાનું બાકી છે, અને હું આશા રાખું છું કે હું એટલું બધું શીખી શકું કે કોઈક દિવસે આ પુસ્તકનો બીજા ભાગ હું લખી શકું.

આપણે એ જોયું કે આપણે બોલાયેલા શબ્દોના દ્વારા, આપણી ચીજવસ્તુઓ બીજાઓને આપીને તથા આપણા વિચારો દ્વારા પણ પ્રેમ કરી શકીએ છીએ.

પ્રેમના ઘણાં પાસા હોય છે, એ પણ આપણે જોયું હતું, પ્રેમ ધીરજવાન અને સહનશીલ હોય છે. તે ઈર્ષ્યા કે અદેખાઈ, અભિમાન, આપવડાઈ કે ઉદ્ધતાઈ કરતો નથી. પ્રેમ માફ કરે છે, તે જલદીથી નારાજ થતો નથી. પ્રેમ બિનશરતી હોય છે, તે લોકોમાંની શ્રેષ્ઠ બાબતોમાં વિશ્વાસ મૂકે છે. તે મુક્ત કરનાર છે, કારણ કે તે આપણને “સ્વકેન્દ્રિતપણા”માંથી મુક્ત કરે છે. પ્રેમ, એ ખરેખર

આત્મિક યુદ્ધનું એક સ્વરૂપ છે. આપણે રોજે રોજ પ્રેમમાં ચાલવાની આપણી સળગતી ઈચ્છાને કદી એ ઠંડી ન પાડવી જોઈએ, કારણ કે પ્રેમમાં ચાલવાથી આપણે જીવનમાં વિજેતા બની શકીએ છીએ.

મારી પ્રાર્થના છે કે, પ્રેમમાં ચાલવાનું તથા લોકોને આશીર્વાદિત કરવાનું તમને વ્યસન પડી જાય. શેતાનને તમે નકામો બનાવી દો, તમારી પ્રેમમાંનાં જીવનમાં પુષ્કળ આગળ વધો અને આવો તમે પણ મારી સાથે પ્રાર્થન કરો કે, “ઓ પ્રભુ, પ્રેમ કરવાને મને નમ્ર બનાવો!”

પ્રભુની સાથેના વ્યક્તિગત સંબંધને માટેની પ્રાર્થના

દેવ તમારે માટે ઈચ્છે છે કે તમે તેઓની તારણની મફત ભેટ મેળવો. ઈસુ તમને બચાવી લેવાને ચાહે છે. અને તમને બીજા બધાં કરતાં વધુ પવિત્ર આત્માથી ભરવા માંગે છે. જો તમે કદીયે શાંતિના રાજકુમાર, ઈસુને તમારા પ્રભુ અને તારણહાર (મોક્ષદાતા) તરીકેનું આમંત્રણ આપ્યું નથી, તો હું તમને અત્યારે તેમ કરવાને આહ્વાન આપું છું. નીચે દર્શાવ્યા પ્રમાણેની પ્રાર્થના કરો, અને જો તમે તે વિષે ખરેખર ગંભીર હશો, તો તમે ખ્રિસ્તમાંના નવા જીવનને અનુભવશો.

પિતા,

તમે જગત પર એટલી પ્રીતિ કરી કે તમે પોતાનો એકનો એક દીકરો અમારા પાપોને માટે મરવાને સારુ આપી દીધો કે જેથી જે કોઈ તેનામાં વિશ્વાસ કરે તેનો નાશ ન થાય પરંતુ તેને અનંતજીવન મળે.

તમારું વચન કહે છે કે અમે કૃપાથી વિશ્વાસ દ્વારા તારણ(મોક્ષ) પામેલા છીએ, કે જે તમારા તરફથી મળેલી ભેટ છે. એવું કશું જ નથી કે જેના થકી અમે આપબળે તારણ પામી શકીએ.

હું વિશ્વાસ કરું છું અને મારા મુખે કબૂલ કરું છું કે ઈસુ ખ્રિસ્ત તમારા પુત્ર અને જગતના તારણહાર છે. હું વિશ્વાસ કરું છું કે, તેઓ વધસ્તાંભ પર મારા પાપોને માટે મરણ પામ્યાં અને મારા પાપોને માટે કિંમત ચૂકવીને તેઓએ મારા સઘળાં પાપો લઈ લીધાં. હું મારા હૃદયમાં એ વિશ્વાસ ધરાવું છું કે તમે તેઓને ત્રીજા દિવસે મૂએલામાંથી સજીવન કર્યાં.

હું મારા પાપોની માફી માંગુ છું. હું ઈસુને મારા પ્રભુ તરીકે કબૂલ કરું છું. તમારા વચન પ્રમાણે, હું બચી ગયેલી છું અને હું અનંતકાળ સુધી તમારી સાથે

રહીશ! પિતા, તમારો આભાર. હું પુષ્કળ આભારી છું! પ્રભુ ઈસુના નામમાં,
આમેન.

જુઓ: યોહાન ૩:૧૬; એફેસી ૨:૮,૯; રોમન ૧૦:૯,૧૦; ૧
કરિંથી ૧૫:૩,૪;

૧ યોહાન ૧:૯; ૪:૧૪-૧૬; ૫:૧,૧૨,૧૩

અંત નોંધ

પ્રસ્તાવના

૧. વેબસ્ટર II, ન્યુ કોલેજ ડિક્શનેરી (બોસ્ટન/ન્યુયોર્ક હુસ્ટન મિફલીન કંપની, ૧૯૯૫) એસ.વી. રીડ્યુસ

પ્રકરણ-૧

૧. વેબસ્ટર્સ II, એસ.વી. 'ટ્રેડમાર્ક'
૨. વેબસ્ટર્સ ન્યુ વર્લ્ડ કોલેજ ડિક્શનેરી ચોથી આવૃત્તિ (ન્યુયોર્ક, મેકમીકલન યુ.એસ.એ. ૧૯૯૯) એસ.વી. 'થર્સ્ટી'
૩. વેબસ્ટર્સ II, એસ.વી. 'પરસ્યુ'
૪. વેબસ્ટર્સ II, એસ.વી. 'સીક'
૫. હેન્ડ્રી ડ્રમન્ડ, ધ ગ્રેટેસ્ટ થીંગ ઈન ધ વર્લ્ડ (લંડન: હોડર એન્ડ સ્ટોગટન, ૧૯૮૦) પાન ૪૨

પ્રકરણ - ૪

૧. વેબસ્ટર્સ II, એસ.વી. 'મર્સી'

પ્રકરણ-૬

૧. અમેરિકન ડિક્શનેરી ઓફ ઈંગ્લીશ લેંગ્વેજ, ૧૦મી આવૃત્તિ (સાન ફ્રાન્સીસ્કો), ફાઉન્ડેશન ઓફ અમેરિકન ક્રિશ્ચિયન એજ્યુકેશન, ૧૯૯૮)
ફેસીમાઈલ ઓફ નોહાસ વેબસ્ટર્સ ૧૯૨૮ આવૃત્તિ ફરી છાપવાની પરવાનગી જી એન્ડ સી મરિયમ કંપની રોસાલી જે સ્લેટર, એસ.વી. 'રીસપેક્ટ'
૨. વેબસ્ટર્સ ન્યુ વર્લ્ડ કોલેજ ડિક્શનેરી ત્રીજી આવૃત્તિ ન્યુયોર્ક મેકમિલન યુ.એસ.એ. ૧૯૯૯ બાય સાયમન એન્ડ સુસ્ટર ઈન્ક.) એસ.વી. 'પ્રેફરન્સ'

પ્રકરણ-૭

૧. ડેબ્રા બેકર, 'બીયોન્ડ ઓઝી અને હેરિસેટ' એલીએ જરનલ, (શીકાગો, કોપીરાઈટ અમેરિકન બાર એસોસિયેશન, સપ્ટેમ્બર ૧૯૮૮)
૨. વિલ્યમ એ. ગેલસ્ટોન 'ડાયવોર્સ અમેરિકન સ્ટાઈલ' પબ્લીક ઈન્ટરેસ્ટ, નં.૧૨૪, સમર ૧૯૮૬ પા.૧૪

પ્રકરણ - ૧૦

૧. કેફલો ડોલર જુનિયર, 'ધ કલર ઓફ લવ' અન્ડરસ્ટેડીંગ ગોડસ આનસટ ટુ રેસીઝમ, સેપરેશન, એન્ડ ડીવીઝન (તુલ્સા, હેરિસન હાઉસ ૧૯૮૭)
૨. શર્લી ટેરી, 'મીસીરી એન્ડરસન્સ રોઝીસ' ગાઈડપોસ્ટ, (મે ૧૯૮૮) પાન ૧૦-૧૨
૩. મેથ્યુ હેન્રીસ કોમેન્ટરી ઓન ધ હોલ બાઈબલ: ન્યુ મોર્ડન એડીસન, ઈલેક્ટ્રોનિક ટેકાબેઝ કોપીરાઈટ ૧૯૮૧ બાય હેન્રીકસન પબ્લીશર્સ ઈન મેન્યુ ૧૫:૨૧-૨૮ કનાનીની દીકરી સાજી થઈ. પરવાનગીથી વાપર્યું.
૪. એનસાઈકલોપીડીયા જુડાઈસા, વોલ્યુમ ૧૬, સપ્લીમેન્ટરી એન્ટ્રી (જેડુસાલેમ ઈઝરાયેલ, કેટરપ્રેસ એન્ટરપ્રાઈઝ, ૧૯૭૮) વુમન, લીગલ સ્ટેટસ એન્ડ રીલીજીયસ પાર્ટીસીપેશન, પાન ૬૨૪-૬૨૫

પ્રકરણ - ૧૧

૧. વેબસ્ટર્સ ૧૮૨૮ મેડીસન એસ.વી. 'હોલીનેસ'
૨. ડબલ્યુ.ઈ.વાઈન, વાઈન્સ કંપલીટ એક્સપોઝીટરી ડિક્શનેરી ઓફ ઓલ્ડ એન્ડ ન્યુ રેસ્ટામેન્ટ વર્ડ્સ (નેશવેલે થોમસન નેલસન ઈન્ક ૧૯૮૪) 'એન એક્સપોઝીટરી ડિક્શનેરી ઓફ ન્યુ ટેસ્ટામેન્ટ વર્ડ્સ' પાન ૨૩૩ એસ.વી. 'ફરવન્ટ, ફરવન્ટલી' સી.વર્બ

પ્રકરણ - ૧૩

૧. વાઈન, પાન ૩૬૬, એસ.વી. 'લીબર્ટી' નાઉન નં.૧

સારાંશ

- ૧ વાઈન 'ન્યુ ટેસ્ટામેન્ટ વર્ડ્સ' પાન ૩૮૧-૩૮૨ એસ.વી. 'લવ' વર્બ નં.૧ આગાયે

લેખક વિષે

જોઈસ માયર, ૧૯૭૬થી દેવના વચનો શીખવી રહ્યાં છે અને ૧૯૮૦થી તેઓ પૂર્ણ સમયની સેવામાં છે. તેઓએ લાઈફ ક્રિશ્ચિયન સેન્ટર, સેન્ટ લુઈસ, મિસુરીના સાથી પાળક તરીકે, “લાઈફ ઈન ધ વર્ડ”ના નામે જાણીતી અઠવાડિક સંગતોનું નિર્માણ કર્યું હતું તથા તેમાં તેઓ શીખવતાં હતાં. પાંચ કરતાં વધુ વર્ષ પછી, દેવે તેઓને “લાઈફ ઈન ધ વર્ડ” નામે મિનિસ્ટ્રી શરૂ કરવાને દોરવણી આપીને તે સંગતોની પૂર્ણાહુતિ કરી.

જોઈસ માયરનો “લાઈફ ઈન ધ વર્ડ” રેડિયો અને ટેલીવિઝન કાર્યક્રમ અમેરિકામાં તથા સમગ્ર વિશ્વમાં સાંભળવામાં કે જોવામાં આવી રહ્યો છે. તેઓની શિક્ષણ આપતી કેસેટસને આંતરરાષ્ટ્રિય સ્તરે આવકાર મળેલો છે. તેઓ “લાઈફ ઈન ધ વર્ડ” કોન્ફરન્સ, આયોજન કરતાં, પુષ્કળ પ્રમાણમાં મુસાફરીઓ કરે છે.

જોઈસ અને તેઓના પતિ ડેવ - લાઈફ ઈન ધ વર્ડના બિઝનેસ એડમિનિસ્ટ્રેટરના લગ્નને ૩૩ વર્ષો થયાં છે, અને તેઓ ચાર બાળકોના માતાપિતા છે. આ ચારેય બાળકો પરિણીત છે અને તેઓ પોતાના સાથીની સાથે ડેવ અને જોયસની સાથે જ મિનિસ્ટ્રીમાં કામ કરે છે. જોયસ અને ડેવ, સેન્ટ લુઈસના પરાં ફેન્ટન નામના મિસુરીમાં રહે છે.

જોઈસ માને છે કે તેઓની ઉપરનું તેડું વિશ્વાસીઓને દેવના વચનોમાં સ્થાપન કરવાનું છે. તેઓ કહે છે કે, “ઈસુ બંદીવાનોને છોડાવવા સારુ મૃત્યુ પામ્યો છતાંય ઘણાં બધાં ખ્રિસ્તીઓની પાસે તેઓના રોજંદા જીવનોમાં થોડો ઘણો કે જરાય વિજય નથી.” ઘણાં વર્ષો અગાઉ તેઓ પોતે આવી જ પરિસ્થિતિમાં હતાં પણ દેવના વચન થકી તેઓ વિજયવંત જીવન જીવવાને મુક્ત બન્યા અને આજે તેઓ બીજા બંદીવાનોને મુક્ત કરવાને તથા રાખને બદલે સુંદરતા આપવાને

પોતાને સજ્જ કરી રહ્યાં છે. જોઈસ માને છે કે વિજયમાં ચાલનારો દરેક વ્યક્તિ ઘણાં બધાંને વિજયમાં દોરી લઈ જાય છે.

જોઈસે દેશભરમાંની મિટિંગોમાં, માનવીય લાગણીઓને સ્પર્શતા ક્ષેત્રમાં સાજાપણાનું શિક્ષણ આપીને, તે દ્વારા હજારો લોકોને આશીર્વાદિત કરેલાં છે. ખ્રિસ્તના શરીરને મદદરૂપ થવાને, તેઓએ અલગ અલગ વિષયોને આવરી લેતાં ૩૭ પુસ્તકો લખ્યાં છે અને અલગ અલગ ૨૦૦ ઓડિયો કેસેટ્સ બહાર પાડેલી છે.

તેણીના “ભાવનાશીલ સાજાપણાના પેકેજ”માં ૨૩ કલાકોથી વધારે શિક્ષણનો સમાવેશ છે. આમાં સમાવિષ્ટ આલ્બમમાં: “આત્માવિશ્વાસ”, “રાખવાના બદલે રાજમુગટ” (જેમાં જોઈસની શિક્ષણ નોંધોનો સમાવેશ છે), “મેનેજિંગ યોર ઈમોસન્સ”, “કડવાશ, તિરસ્કાર અને માફી ન મળી”, “અસ્વીકારનું મૂળ” અને એક નેવું મીનીટની શાસ્ત્રવાચન/મ્યુઝીકની ટેપ જેનું મથાળું “ભંગીત હૃદયોનું સાજાપણું” છે.

જોઈસના “માઈન્ડ પેકેજ”માં પાંચ જુદીજુદી ઓડિયો ટેપ સીરીઝનું નિર્દેશન મનના વિષય પર કરવામાં આવ્યું છે. તેમાં “માનસિક ગઢો અને મન:સ્થિતિઓ”નો સમાવેશ થાય છે, “દૈહિકમન”, “ધ વન્ડરીંગ, વોન્ડરીંગ માઈન્ડ”, અને “માઈન્ડ, માઉથ, મુઝ અને એટીટ્યુડ્સ”નો સમાવેશ થાય છે. આ પેકેજમાં જોઈસની સામર્થ્યથી ભરપુર પુસ્તક માનવ મન છે કુરુક્ષેત્ર પણ સમાવેશ થાય છે. પ્રીતીના વિષય ઉપર તેણી પાસે ત્રણ ટેપ સીરીઝો છે જેનું મથાળું “પ્રીતી છે...”, “પ્રીતી” “ધ એલ્ટીમેટ પાવર”, અને “લવીંગ ગોડ, લવીંગ યોર સેલ્ફ એન્ડ લવીંગ અધર્સ.”

કેટલોગ અને કેવી રીતે ટેપોને મેળવી શકાય તે માટેની વધુ માહિતી માટે જોઈસ માયરની ઓફિસે લખો જે તમારા જીવનમાં સાજાપણું લાવવા માટે જરૂરી છે.

પ્રેમની તાકાત ફરીથી શોધી કાઢો!

વિશ્વાસી તરીકે તમારા માટેનો દેવનો પ્રેમ અને બીજાઓને પ્રેમ દર્શાવવાની બાબત તમારા જીવનનું હાર્દ છે તે આજના ધર્માલિયા જીવનમાં ભૂલી શકાય તેવી બાબત છે.

લોકપ્રિય લેખિકા જોઈસ માયર દર્શાવે છે! તમારી પાસે જે ન હોય તે આપી શકો નહીં. ઘણા લોકો પોતાની તાકાતમાં દેવનાં પ્રેમમાં ચાલવા પ્રયત્ન કરે છે તેઓ કદી દેવનો પ્રેમ દર્શાવી શકતા નથી કારણ તેઓ જાતે તે પ્રેમ લેવા માટે કદી થોભતા નથી.

આ મહત્વના પુસ્તકમાં જોઈસ માયર્સ બાઈબલ અને પોતાના અનુભવમાંથી દર્શાવે છે કે કેવી રીતે દેવે તેમનું જીવન બદલી નાંખ્યું છે અને તમારી સમક્ષ દેવના પ્રેમથી ભરપૂર જીવન રજૂ કરે છે તમને માત્ર આશીર્વાદિત કરવા જ નહીં. પરંતુ બીજાઓ પર પ્રેમ કરવા પ્રેરણા પુરી પાડે છે

દેવ પ્રેમ છે (૧ યોહાન ૪:૧૬) તેથી પ્રેમ કરવો અને પ્રેમ મેળવવો તે જીવનને જીવવા લાયક બનાવે છે. એકવાર તમે ખરી રીતે દેવનો બીનશરતી પ્રેમ મેળવવા શીખી જાવ અને ઈસુની માફક તે પ્રેમમાં ચાલો. તમે શોધી કાઢશો કે 'પ્રભુ મને પ્રેમાળ બનાવો' એમ કહીને તમે શાંતિ, આનંદ અને શક્તિ પ્રાપ્ત કરશો.

JOYCE MEYER
MINISTRIES

Nanakramguda, Hyderabad-500 008.